

Do. iiii. post pascha.

maliciā cū dī. Ille arguet mūdū de peccō. s. qđ fecit de iusticia bonorum operū quā nō hz: 2 de iudicio qđ non timet. Et sic illi q̄ sunt spū dei pleni debēt trīa gñā hoīz arguē. s. peccantes nō operātes dei iudiciū nō timētes. Arguēd⁹ est igr̄ peccō: sicut arguerēt ille q̄ potī⁹ vellet eē inf̄ spias lacerātes q̄ inter flores redolētes. Talis est auar⁹. Job. xxx. Esse subfencib⁹ delicias p̄putabūt. Arguēd⁹ est etiā sicut ille q̄ potī⁹ esse vellet in loco fetido q̄ in prato ameno. Talis est luxurios⁹. Ecclī. ix. Oīs mulier fornicaria q̄ si sterē⁹ i via p̄culca bit. Arguēd⁹ est sicut ille qui potī⁹ esse vellet in vētoyalido q̄ in loco trāquillo. Et talis ē supb⁹ 2 iō cito desic. Job. xxx. Quasi suprauentū ponēs allisisti mevalide. Scōo arguēdi sunt nō operātes. iuxta illō mat. xx. c. Quid hic statis tota die octosi. Iste ei mūd⁹ non est dat⁹ ad ociādūz sed ad laborādūm. ¶ Notandū autē q̄ sunt quidā q̄ trāseūt de labore ad laborē: sicut auari qui die ac nocte laborāt in cōgregādis pecuniis. Ecclī. xxxi. Laborauit diues in cōgratiōe substācie: post modicū autem laborabit die ac nocte in infernalibus penis. Hierem. xvi. Seruiet⁹ ibi. s. in inferno dñs alienis. i. demōnib⁹ die ac nocte qui nō dabūt vobis requiē. Alii sunt qui de q̄ete trāseunt ad laborē: sicut sunt delitiosi q̄ quiescūt hic in delitiis: sed postmodū laborabūt in perpetuis tormentis. Job. xxi. Tenent tympanū 2 cytharā: gaudēt ad sonitū organū: ducūt in boīs dies suos. Ecce q̄ta q̄es in delitiis: 2 in p̄cto ad inferna descendū: ecce quāt⁹ labor i tormentis. Luc. xii. Aīa mea habes multa bona requiesce bibe comede epulare: ecce q̄ta q̄es delitiarū. Sed sequit. Stulte hac nocte repetent aīaz tuā a te. s. demones: ecce quāt⁹ labor penarū. Alii sunt qui de labore p̄nie trāseūt ad quietē celestis glorie.

Apoc. xiiij. A modo iam dicit spūs: vt quiescāt a laborib⁹ suis. Opera em̄ illoz sequitur illos. Math. iij. Agite p̄niam ecce labor. Appropinquabit em̄ regnum celorum: ecce quies. Iustum ordinē seruabat deus qui p̄i⁹ sex dieb⁹ laborauit: post modū septima die quieuit. Iustus ordinē p̄uertit Lucifer qui p̄i⁹ voluit quiescere q̄ laborare dicens. Esay. xlii. Sedebō in mōre testamenti in laterib⁹ aq̄lonis. Quartā differentia impossibile est esse. s. illorū qui de quiete transeunt ad quietē de delitiis ad delicias: immo dato per impossibile q̄ tales celestes nuptias intrarent: de eos ide expelleret. Hoc significatum est. Math. xxij. In illo qui ad nuptias venit: sed vestem nuptiale nō habuit. Per vestē nuptiale secundū glo significat fides cū opb⁹ caritatis. Tales si hñt fidē tñ nō hñt opa charitat⁹: sed iniquitatis carnalitaris. Et iō expellerent etiā si ingrederent. Tertio arguēdi sūt iudicia dei p̄tēntes 2 nō timentes. Cū dicat p̄ph. A iudicijs enim tuis timui. Timor ei dei valde necessarius est ad salutē: q̄ icitat ad bonū cōseruat in bono: p̄seruat a malo. Et ideo i edificio spūali tenet locū fundamēti cemētis tecti. Nā inq̄tū est p̄ncipiū oīs boni tenet locū fundamenti. Prouerb. i. Timor dñi p̄ncipiū sapiētie. Inq̄tū p̄seruat 2 stringit i bono: tenet locū cemēti. Ecclī. xxvij. Si nō in timore dñi tenuer⁹ te instans cito subuertet dom⁹ tua. Inq̄tū p̄seruat a malo: tenet locū tecti. Ecclī. xxv. Timor dñi sup oīa se supponit. Sicut ei tectū p̄seruat habitantē in domo ab estu aucto 2 a pluuia. Sic timor dñi p̄seruat hoīez ne cadat ab estu p̄cupiscētie inflāmat⁹. Aut vēto dyabolice tētatiōis impulsus. Aut pluma examiationis celestis 2 diuīe p̄batus. Esa. iij. Tabernaculū erit i ymbraulo diei ab estu 2 i securitatē 2 abscessionē a turbie 2

pluvia. Ala em̄ q̄ est tabernaculum dei qñ h̄z i se tiorē dei: tūc h̄z umbra culū refrigeratiuū q̄ estū p̄cupiscencie: tūc abscondit a turbie t̄tationis diabolice: ⁊ a pluuia p̄batōis diuise ⁊c. ¶ Tertio misit sc̄m̄ sp̄m̄ i eruditionē cōtra ignorātiā: qd̄ notať cuz d̄f. Cum aſit uenerit ille sp̄s ueritatis docebit uos oēz ueritatē. sc̄z aug. Veritas opponit falsitati / uanitati ⁊ duplicitati. Illud em̄ qd̄ uerum est non est falsum non est duplex nō est uanum. Est iḡ sp̄s sc̄tus sp̄s ueritatis: qz̄ excludit falsitatem ⁊ duplicia id est amozē frenoz que quidē frena sunt falsitatis ⁊ mendacia. Primo hec frena sunt falsa. Hier. xv. Uere mendaciū possederūt p̄res n̄ri. Hieron. Si mūd⁹ cultello ueritatis aperiret nichil in eo apperet aliud q̄ falsitas: qz̄ quic̄ id̄ i mūdō est aut ē p̄teritū ⁊ nō est. Aut futurū ⁊ incertū ē Aut p̄sens ⁊ instabile: aut momentaneū est. Sc̄o hec frena sunt uana ⁊ ex parte p̄ncipiū: qz̄ desunt facta et ex parte mediū: qz̄ mutabilitati sunt subiecta ⁊ ex parte finis: qz̄ cito trāsitura. Eccl. iiii. Cūcta subiacēt uanitati q̄ ad mediū De fra facta sūt oīa quo ad p̄ncipiū. Et in fra p̄f̄ reuertent̄ q̄ ad finē uultimum. Tertio hec frena h̄nt duplicitatē. Ille ē duplex q̄ aliud p̄mittit ⁊ aliud facit. Mūd⁹ tria p̄mit amatoib⁹ suis. s. longeuitatē ⁊ satietatē ⁊ suauitatē. Ista tria p̄miserat illi q̄ dicebat. Luc. xij. aīa mea habes multa bona reposita in ānos plurimos: ecce q̄ta longeuitas Bibe ⁊ cōde: ecce q̄ta satietas. Requiesce ⁊ epulare: ecce q̄ta suauitas. Sed male attēdit qd̄ sibi p̄miserat qz̄ dedit sibi breuitatē: uacuitatē ⁊ acerbitatē. Uñ seq̄. Stulte hac nocte repetent: ecce q̄ta breuitas. aīaz tuā te. s. demones ad puniendū. Ecce q̄ta acerbitas. Que autē cōgregasti cui⁹ erūt tua non qz̄ nihil i de portabis: ecce q̄ta uacuitas.

¶ Sermo tertius.

¶ Cum uenerit

paraclitus ille arguet mūdū de pctō: ⁊ de iusticia: ⁊ de iudicio. ⁊c. Ad hoc qz̄ rep̄hēsiō or̄diate fiat tria req̄rūtur. Unū ex parte rep̄hēdētis: sc̄z ei⁹ irrep̄hēsiō uita. Aug. Iudex in nullo eoz sit iudicād⁹ q̄ in alia iudicare ē p̄optus. Sc̄z ē ex parte rep̄hēsiō eius sc̄lz rep̄hēsiō culpa: qz̄ sicut d̄t Aug. Si ea i me rep̄hēdis q̄ rep̄hēda nō sūt: teip̄m poti⁹ ledis q̄ me. Tertiu ex parte modi rep̄hēdēdi. s. discretio p̄uida. de discretione d̄t Grego. in mor. Subiecto uicicia aliqñ sūt prudent̄ dissimulāda: aliqñ subtilit̄ inestigāda: aliqñ leuiter puniēda: aliqñ uehement̄ obiurgāda. ista tria apli habuerūt ⁊ iō mundum discrete arguere potuerūt. habuerūt em̄ uitā sc̄tāz. ioh̄ā. xxvi. Sp̄s ei⁹ ornauit celos. i. ap̄los suos dōis ⁊ uirtibus suis. habuerūt etiā in arguendo discretionē p̄uidā. de q̄ discretiō d̄f. s. Thessa. v. Corripite inquietos p̄solamini pusillanimes. suscipite i firmos. patietes estote ad oēs. Inueniēt etiā in mūdō t̄pli cēculpā. de q̄ d̄t t̄bis p̄missis. ille sc̄z sp̄s sc̄t⁹ arguet mūdū p̄ uos de pctō: et de iusticia ⁊ de iudicio. Ad quoz h̄boz̄ itelligētīā. Notādū qz̄ iudei et ceteri hoīes q̄ erāt in mūdō tria uicia habebāt. erāt ei infideles iniusti ⁊ temerarij. Qz̄ ei erāt infideles. iō sp̄s sc̄t⁹ p̄ ap̄los ⁊ ap̄licos uiros eos arguit de pctō infidelitatis: qz̄ nō crediderūt i christū. hoc ei pctm̄ ut dicit Aug. quasi soluz p̄ ceteris posuit. qz̄ hoc manēte cetera detinentur: ⁊ hoc discedēte cetera dimittunt̄. erāt etiā iniusti: ⁊ iō arguēdi sūt de iusticia quā habēt iusti: ⁊ quā ip̄i nō imitant̄. Que i tanto est laudabilior q̄to credūt ⁊ sperāt in x̄pm̄ quē non uident: qz̄ ad patrem iuit. ioh̄ā. xx. Beati q̄ nō uiderunt

Do. iiii. post pascha.

et crediderunt. Erant et temerari qui princeps huius mundi. i. dyabolus: qui est princeps mundanorum iam iudicatus est. Magna temeritas est non timere quando videtur tamen principem iudicatum esse. ij. pet. ij. Si ei angelis non peperit. 7c. Ista expositione Aug. breuiter recolligit dicens Credant itaque homines in christum arguantur de peccato infidelitatis. Et traeseant numerum fidelium ne arguantur de iusticia illorum quorum iusticia non imitantur. Caneant futurum iudicium ne cum mundi principe iudicentur quem iudicatum imitantur. Ista autem qualiter nobis conueniant videamus. Illi enim qui sunt spiritus dei pleni debent arguere mundanos de peccatis/de iusticia/et de iudicio De peccatis quidem que habent. Ephe. v. Nolite concitare operibus infructuosis tenebrarum magis autem redarguite. Ubi dicit aug. Duobus modis nocte maculat malum si non consentit et si redarguit. Tales autem qui opera tenebrarum faciunt reprehendi nolunt iohann. iij. c. Omnis qui male agit odit lucem. i. correctionem. Quedam animalia sunt que diligunt tenebras. quia sunt odiosa sicut bubo: que ceterae aues odit. Quedamque sunt nocua: sicut lupi qui oves rapere conantur. Quedamque sunt visu debilia sicut noctuae. In hoc igitur quod mali tenebras peccatorum diligunt ostendunt quod deo sunt odiosissimi: nocui sibiipsis ad cognoscendum deum debiles et infirmi. Sunt enim odiosi deo. Sap. xij. Odio sunt deo impietas et impietas sua. Tria sunt genera hominum que naturaliter diligere consueuerunt. scilicet filii/amici/et fratres. Deus autem intempestatem peccatorum odit propter ipsum destruendum filium suum occidi permisit. si alicui diceretur non possum occidere inimicum tuum nisi cum illo occidam simul et filium tuum et ille hoc concederet multum inimicum odiret. hoc fecit deus similiter sicut peccatorum occideret filium occidi permisit Col. ij. Volens quod aduersum nos est cyrographum delicti et ipsum tu

lit de medio affigens illis cruci. ibi dicit Amb. Dum innocens occiditur: peccatorum crucifigitur. Rom. viij. Proprio filio non peccat deus. 7c. Ber. Qui non peccat filio nisi quod peccat figurato. Numquid peccat seruo neque intempestatem deus peccati odit quod amicos suos si iuenit in eis peccatorum eternam punit sicut patet in lucifero Luc. x. Videbat sathanam quasi fulgur de celo cadentem: immo etiam petrus apostolus eternam puniuisset si in peccato negationis mortuus sine pena fuisset. Intempestatem peccatorum odit quod et fratres suos: id est christianos si mali sunt non redimit sed eternam punit. ps. fratres non redimit redi. ho. 7c. Secundo ipse peccatores sunt non cui sibiipsis. Primum quod auferunt sibi deus hieremi. ij. De derelictis fontem aque vite. 7c Et istud magni periculum tangit Aug. dicens in lib. sol. Deu dereliquit hoc est perire. Quibus igitur debet dicere hoc quod ait alibi. Aug. Domine si vis recedam a te da mihi alium te. alioquin non dimittam te. ¶ Secundo peccator auferit a deo semetipsum. Aug. de ciui. dei. Qui fundum auferit ei a quo emptus est: tradit qui nichil iuris habet iniustus est. Et qui seipsum auferit diuitori a quo factus est: tradit se malignis spiritibus iniustus est. ¶ Tertio peccator amittit omnem meritum suum quod vulnerat in naturalibus et spoliat in gratiis. et minus malum esset perdere vitam corporis quam meritum virtutes mentis. Berni. quod mitius me pararet amara mors vite ipsa quam fructu. Nam vitata sine fructu grauior mors. Denique duplex malum ligno patet infructuoso. securis et ignis. Amittit et peccationem meritum omnium sanctorum. Peccando enim efficitur canis sic dicit Ecclesiast. xij. Que concitatio homini sancto ad canem. Tertio ipse peccator habet debile oculum intellectus ad deum cognoscendum oculum affectus ad deum diligendum. istos duos oculos demones a peccatoribus effodit: et per omnia precipitia peccatorum eos docet. Proverb. xxx. c. Oculum qui sub fanna preterit despicit partem matris

bubo/lupi

sue effodient eum corui de torrensibus
 pectus: p[re]s suu[m] deu[m] subsannat q[ui] ei
 p[re]cepta co[n]uenit. Partum e[st] m[er]itis sue
 id est ecclesie q[ue] eum p[ro] p[ri]m[am] partu
 riu[m]: despiciat d[omi]n[u]s ad p[ar]t[em] it[er]u[m] redit
 istos igit[ur] oculos. i. intellectu[m] et affe
 ctu[m] effodiunt corui. i. demones qui
 sunt nigri p[er] ignis adustione[m] q[ue] sunt
 ingluuici dediti p[er] insatiabile[m] deuora
 tionem faciunt nos p[er] crastinare p[er] tar
 da[m] p[er]uersione[m]. Isti corui habitant in
 torrensibus. i. in inferno ubi d[omi]n[u]s sunt
 torrens. s. torrens odij obliuionis
 ignis et flet[us] et tristicie q[ue] s[un]t poete p[er]
 p[er]iss no[m]ib[us] appellatur. p[er]um[m] torrens
 d[omi]n[u]s flet[us] q[ue] interpretat[ur] odiu[m] q[ue] demones
 et d[omi]n[u]s deus odit[ur] a deo i[m]petu[m]z
 odit[ur]. Hugo de sancto vict. Qui cu[m]
 dei odio de hac vita decedit sub eo
 de odio in eternu[m] tabescet. Sc[ilicet] d[omi]n[u]s le
 the q[ue] in t[er]ra[m] obliuio. De[us] ei p[er]
 ma obliuionem ex eor[um] h[ab]ebit ex eo q[ue]
 nu[m]q[ue] eos liberabit. 3o inferno vocat[ur] a
 p[er]ha fra obliuio[n]is. Tertio d[omi]n[u]s flegeto
 qui interpretat[ur] ard[or] q[ue] sunt in p[er]
 mo igne. Esa. vi. Vermis eor[um] no[n]
 morit[ur] et ignis non extinguet. Quar
 tus d[omi]n[u]s tartar[us] q[ue] interpretat[ur] luctus: q[ue]
 ibi erit flet[us] et stridor dentiu[m] vt h[ic].
 Mar. xv. Quis acharo[n] q[ue] interpretat[ur] tri
 stitia in qua sunt imperpetuo. Un
 de Joh. xvi. Tristitia impleuit cor ve
 stru[m]. Sc[ilicet] d[omi]n[u]s illi q[ue] sunt sp[irit]u dei pleni
 debet mundu[m] arguere: et mundanos de
 iusticia qua non h[ab]ent vt iusticia lar
 ge accipiat[ur] pro omni. s. bono v[er]o sup
 illud. ps. Dilixisti iusticia[m] vt gl[ori]a
 id est o[mn]e bonu[m]. O[mn]ia e[st] bona et merita
 nostra ex quattuor causant[ur]. s. ex fi
 de vera spe certa charitate ignita.
 et opatione sollicita. Tanto magis
 autem ho[m]ines mundani arguendi sunt
 q[ue] ista[m] tale[m] iusticia[m] non h[ab]ent q[ui]to eaz
 non nisi in hac vita habere valebunt
 Eccli. xiiii. An obitu[m] operare iusti
 cia[m] q[ui] no[n] est apud ieros iuenire ci
 bu[m]. Iste est ille quadrans de quo d[omi]n[u]s.
 Mar. v. No[n] exies inde. s. de carcere
 infernali donec reddas nouissimu[m]

quadrante. Illa ei quattuor d[omi]n[u]s qua
 drans: quia sc[ilicet]m Grego. Quantum
 credis t[ame]n speras. Quantum credis
 et speras t[ame]n diligis. Quantum credis
 speras t[ame]n diligis: t[ame]n b[e]n[e] operaris.
 Non poterunt ergo d[omi]n[u]s mereri p[er]
 cognitione[m] dei q[ue] est p[er] fide[m] q[ue] erunt ce
 citatis tenebr[is] iuoluti. vnde Job. et
 Vocat[ur] inferno fra tenebrosas opera
 ta mortis caligine. Non poterit me
 reri per spem q[ue] erunt i[n] baratro de
 sperationis i[m]mersi. hie. xviii. Despe
 rauimus: post cogitationes n[ost]ras ibi
 mus. Non poterunt mereri p[er] chari
 tate[m]: q[ue] in p[er]petuo dei odio erunt iclu
 si p[er] Supbia eor[um] q[ue] te oderunt ascen
 sp. No[n] poterit mereri p[er] aliq[ui]s bonu[m]
 opus: quia ibi non poterunt operari
 ioh. ix. Venit nox. i. infernalis ob
 scuritas: q[ui] nemo pot[est] opari. Q[ui] igit[ur]
 istu[m] quadrante nu[m]q[ue] soluere poterunt
 ideo d[omi]n[u]s illo carcere nu[m]q[ue] eribunt. ista
 quattuor signant[ur]. Mat. xxi. Liga
 tis manibus et pedib[us] mit. euz in te
 rre. et. Non poterunt aliq[ui]s bonu[m] fa
 cere: q[ue] habebunt ligatas man[us]. No[n]
 poterunt deum diligere q[ue] h[ab]ebunt liga
 tos pedes. Na[m] sc[ilicet]m aug. Pes aie af
 fect[us] aie. Nec poterit deus p[er] fide[m] co
 gnoscere q[ue] erunt i[n] tenebris. nec po
 terunt i[n] deum sperare: quia ille tenebre
 erunt extiores. i. extra abitu[m]z diuine
 mie. Tertio illi q[ue] sunt sp[irit]u dei ple
 ni d[omi]n[u]s arguere mundanos de extre
 mo iudicio q[ue] p[er]m[itt]et cu[m] t[ame]n o[mn]es illud
 debeant timere. na[m] sc[ilicet]m Aug. O[mn]es q[ue]
 de hac vita decedunt aut su[n]t valde bo
 ni aut valde mali aut mediocri b[on]i
 aut mediocri mali. Valde b[on]i sunt
 iusti q[ue] et t[er]ribunt ex eo q[ue] h[um]ana iusti
 cia diuine iusticie com[par]ata iusticia
 esse v[er]o. Et hoc ostendit Grego. triplici
 ex[em]plo. s. lucerne regle et sigilli. opa
 quide[m] n[ost]ra q[ui]q[ue] vident[ur] e[ss]e lucida q[ui]
 q[ue] recta. aliq[ui]s et p[er]feca. s. si opa n[ost]ra
 diuine luc[i]s p[ar]ant ea q[ue] videbant[ur] lu
 cida app[er]ebunt obscura. et hoc ostendit
 etia[m] Grego. in moral. ex[em]plo lucerne
 dic[en]s. Iusticia n[ost]ra diuine iusticie

f[er]ix

l[et]er

f[er]ix

t[er]re

ad[omi]n[u]s

Do. v. post pascha.

comparata iniusticia ē: q̄ lucerna i tenebris fulgere cernit̄ sed in solis radijs posita tenebra. Aliq̄n etiaz opa nostrā vident̄ esse recta: s̄ si regule diuine rectitudinis p̄iuncta fuerint videbunt̄ tortuosa. Et istud oñdit ex rēplo regule dicēs. Sepe lignū credit̄ rectū si ad regulā nō ducit̄ s̄ tñ si regle coniungit̄ p̄ quādam tortuositate ubi tumescat iuenietur. Aliq̄n opa nra vident̄ esse pfecta: s̄ i oculis dei sūt valde ipfecta. et istud oñdit ex rēplo sigilli dicēs. Sepe em̄ imago sigilli videbit̄ pfecta i oculis ituentiū: et tñ multuz ē ipfecta i oculis artificis. Uñ idē i moralibus. Sepe sordet i discretiōe iudicis q̄ in esti matiōe fulget operāis. Valde mali tñc multū timebūt q̄ i placabilez irā dei sup se hēbūt. Mltū v̄ p̄ irā r̄eē filio q̄n ip̄ maledicit. Pl̄ q̄n ip̄ sum a se expellit. Plus q̄n ip̄ i carcere tenebroso retrudit. Pl̄ q̄n eu3 nūq̄ ide educere statuit. Pl̄ q̄n carnifices q̄tinuo eū cruciēt sibi apponit. Istam talē irāz de⁹ reprobis oñdet in snia quam s̄ eos feret. vt habet̄. Math. xxv. Nam ipsos maledicit cum s̄t. Ite maledicti. Eos a se expellit cum dicit. Discedite a me. In penoso carcere eos retrudet cū dicit. In ignem. Eos inde nūq̄ educet cum dicit. efnū. Carnifices vero torq̄ntes eis apponit. Dabit ei eis tyrannū imperantē. s̄. dyabolū luciferū carnifices obsequentes. i. a. lios demones cū s̄t. Qui parat⁹ est dyaboloz angelis eius. Mediocri bonit̄ mediocri mali sunt qui parua merita congregauerūt. Isti valde ibi timere potuef̄t. De hoc sic dicit Grego. Ecce in maiestate tribili et inf̄ angelozum et archangeloz cho ros: quid vnusq̄sq̄ sit opat⁹ ostendit. Ibi petr⁹ cū iudea conuersa apparebit̄ quam post se traxit. Ibi paul⁹ cōuersum vt ita dixerim totū mūdū ducēs app̄ebit. ibi andreas achaiā philippus azotū. iohān. asiā. Tho-

mas iedia m: in cōspectu summi iudicis ducēt puerfos. Quid nos dicatur sum⁹ miseri qui ad deū nostrū vacui venim⁹. ij. Cor. v. Omēs nos manifestari opz añ tribunal chusti vt referat vnusq̄sq̄ ppria corpis p̄ ut gessit siue bonum siue malum.

¶ Do. v. Ser. j.

Amen amen

dicō vobis si qd petieritis p̄ rez i noie meo dabit vobis. ioh. xv. Si q̄s in curia impatoris hēret aliquē sapientem aduocatū vel auxiliatores sollicitū vel fr̄em v̄tinum. Mltum gauderet. et mltum secur⁹ esset. Ascēdēte x̄po i celū icēpimus h̄fe i curia regis celestis sapiētē aduocatū s̄. ioh. ij. Aduocatū habem⁹ apud p̄rem iesum x̄pm iustum. auxiliatorē sollicitū. Deutono. xxxiij. Ascensor: celi auxiliator tu⁹. Et fr̄em v̄teri nū. Unde dixit marie magdalene. vade ad fr̄es meos et dic eis. Ascendo ad p̄rem meum et p̄rem vestrum. et. Debem⁹ ergo isto tpe petitiōes nostras formare et eas aduocato nostro dare vt eas summo regi offerat philip. iij. petitiōes vestre innotescant apud deum. Menūcios ofonū nostrarum ad auxiliatozem nostrū mittere: vt aduatricem manum nobis porrigat. ps. Emitte manū tuā de alto: et libera me de aq̄s m̄ l̄ et. Debemus eosdem nuncios ad fratrem nostrū dirigere: vt post se nos trahat. Canticoz. j. Trahe me post te. Christ⁹ igit̄ qui est dictator n̄r dicit petitiōes nostras quas sibi aduocato auxiliatoriz fratri porrigere debem⁹: vt eas p̄ri offerat dicēs Amen amen dico vobis si qd petieritis p̄rem in noie meo dabit vobis et. Sunt autēz quattuor necessaria si volumus q̄ nostre orationes debeant exaudiri. ¶ Primo ei q̄ petatur digna. Quod notat̄ cum dicit. Si quid. intellige q̄ sit aliquid v̄t

Dominica .v. post pascha

ps. Multi in nouitate sue cōuersio-
nis feruēter orāt: postea lāguide: de
inde frigide quasi securi fiāt. S; tñ
cū videris de peccationem tuā non
amota a te securus esto: q; nō ē amo-
ta mīa ei⁹ a te. Jō dī. Ecc l. vñ. meli-
or est finis oratiōis q̄ p̄ncipiū. Ofo
h; p̄ncipiū mediū: et finē. p̄ncipi-
piū d; fieri mediocriter: medium
feruenter: finis perseuerāter. Sed
multi sunt qui ordinē peruertunt q̄
feruēter inchoāt: tepide mediant et
finē frigide cōsumāt. Isti sunt simi-
les chimere cui⁹ p̄ima pars est leo
qui est aīal calidū: media est capra
q̄ est aīal tēperatū finis est serpens
q̄ est aīal frigidū. Tertio oportet q̄
illi qui petūt habeāt innocētā vite
q̄ notať cūdicī. Parrē. q. d. Ille q̄
petit nō d; esse fili⁹ diaboli per imi-
tationē malitie sed fili⁹ dei p̄ imi-
tationē perfectionis gratie math. v.
Estote perfecti sicut et p̄ vester etc.
De⁹ em̄ illos nō exaudiret q̄ in pec-
catis essent. Johā ix. Scim⁹ q; pec-
catores de⁹ nō exaudit. Tales em̄ q̄
a deo aliqd̄ petūt: et semp̄ in pctō exi-
stūt tribus similes sūt. p̄mo similes
sunt illi qui vellet sanari et haberet
ferrū in vulnere. Jfido. Sicut nullū
p̄ficat i vulnere medicamētū si ad-
huc in eo sit ferrum: ita nihil p̄ficat
oratio illius cui⁹ adhuc pctm̄ in mē-
te vel per odiū manet i pectore. Se-
cundo similes sunt illi: qui aliquem
orat et esivituperat. Chry. sup̄ mat.
Qui orat et peccat nō oratā deū s; blu-
dit. Isti sunt similes militib⁹ et xp̄o
genua flectebant et alapas dabant.
Talis est fenerator: qui ex vna vte
orat et ex alia fenerare non cessat.
Tertio similes sunt aut q̄ vult vo-
lare inuiscata: vel mole corporis ag-
grauata: sicut est strutio vel laq̄is
irretita: aīa quidē inuiscat per aua-
ritiā. Amb. i lib. de bono mortis. dū
aurū petim⁹ strāgulamur. Dū argē-
tū querim⁹ visco ei⁹ adherem⁹. Dū
p̄dia inuadim⁹ alligamur. Inflat

autē aīa per superbiā Sap. iij. Di-
rūpet illos inflatos malleo: sc; sen-
tentie finalis. Et hoc sine voce ex-
cusationis vel defensionis. Ille q̄at
autem ala per luxuriā. Ecclesi vñ.
Inueni amariorē morte mulierem
q̄ laq̄us venatorū ē: et sagena cor ei⁹.
Vincula sunt manus ei⁹. Laq̄o capi-
untur aues: sagena pisces: vinculis
ligant̄ homines. Mulier ergo cepit
auem q̄n̄ decepit dauid celestia pe-
netratē Cepit hoīez rationalē: quā-
do decepit salomonē tā sapiētē. Ce-
pit maximū piscē q̄n̄ decepit sāsonē
tā fortē. Quarto op; q; illi qui pe-
tunt habeāt discretionē i petitione
vt sc; illa petant q̄ sunt ad salutem
q̄ notať cūdicī. In noīe meo aug.
Non petitur in noīe saluatoris q̄:
quid petitur cōtra rationē salutis.
Ideo q; sc; Aug. mali q̄n̄q; petunt
bona sed q; mali sunt exaudiri non
merentur. Qui em̄ deū p̄tēnunt in
p̄ceptis suis exaudiri nō merentur
oīonib⁹ suis. p̄verb. xxvij. Qui de-
clinat aures suas ne audiat legem
oratio ei⁹ erit execrabilis. Aliquā-
do mali petūt mala: et tūc ali quādo
exaudiunt: aliq̄n̄ nō. Quādo autem
nō exaudit: tunc est signum magne
mie. Jac. iij. Petitis et nō accipitis
eo q; male petatis. Quando vox
audiūtur tūc est signū ire sicut exau-
ditus fuit diabolus qui petiit vt iob
tētarer. Exauditus em̄ fuit ad volū-
tatē: sed non ad vtilitatē: q; maiorē
si bi acquisiuit dānationē. Aliquā-
ro boni petūt bona: et tunc aliquā-
do exaudiunt. Juxta illud ps. Cla-
mauit ad me et ego exaudia eū Ali-
q̄n̄ vero nō exaudiunt: et hoc est q̄
aut p̄ malignis vel p̄ indignis pe-
tunt hiere. vñ. Noli orare n̄ p̄ p̄
isto neq; assumes v̄ eis laudē nec
orationē et ne obsistas michi: q; non
exaudia te. Aut q; alio tpe magna
cōgruo accipiunt q̄ petunt Aug.
Qui a deo aliquid petit accipit q̄
petit aut q̄n̄ debet accipere accipit.

Sermo.ii.

Quedā autē nō negantur sed vt cō
gruo tēpore denē differunt. Unde
ē ecclesia quotidie petit. Adueniat
regnū tuū. Et nō statim aduenit: s; iudicio finito adueniet. Aliquādo
vero boni petūt nō bona: sicut apo
stol⁹ petiit stimulum amoueri. Illa ei
amotio stimuli apostolo bona non
fuisse: q; ad humilitatis custodiā
sibi datus fuerat Beda apostol⁹ nō
in nomine saluatoris petiit vt tēta
tione careret quā ob humilitatis
custodiā acceperat: q; si hac caruis
set saluus esse nō potuisset August.
Exaudit diabolus petens Job ten
tandū et nō exaudit apostol⁹ petens
stimulum amouendum. Exaudiuit
deus quē disposuerat dānare: et nō
exaudiuit quē volebat saluare. Nā
eger petiit vinū a medico et nō dat.
Medicus nō exaudit ad voluntatē
vt exaudiat ad sanitatē. Quā igitur
aliquis hec quattuor q̄ p̄dicta sunt
in oratiōe sua obseruat: q; digna pe
tit: et perseuerāter petit et sine pctō
existēs petit: et ea q̄ sunt ad salutem
petit: manifestū est q; impetrat illū
quō petit. Et dñs hoc nō t̄m̄ p̄omit
tū cū sub iūgit dabit vobis: sed per
iuramentū p̄mittit dicens. Amen
amen dico vobis. et. Et est modus
iurandi ipsi⁹ xp̄i. homo autem ha
bet suū modū iurandi: et deus suum.
homo autem tres modos habuit p̄
quos iurauit. Un⁹ fuit in veteri le
ge scz viuuit dñs. s. Re. vj. Viuit dñs
q; iudā et vilito: fiam ante dñm qui
elegit me et. Ali⁹ fuit tēpore eccle
sie primitiue: scz testis est mihi dñs
Ad rom. j. testis ē michi de⁹ cui ser
uio et. Terti⁹ est moderno tempo
re quo iuratur per deū sanctum: et
per sancta euangelia: per sanctam
Mariā et hmōi. Similiter de⁹ tres
modos iurandi habuit. Un⁹ ante le
gem scz per semetipsum hebre. vj.
Abrahāe nāq; p̄mittens deus quo
niā neminē habuit per quē iuraret
maior ē: iurauit per semetipsum et.

Secūdus fuit in lege scz viuo ego.
Numeri. xiiij. Viuo ego implebit
glia dei vniuersa terra. Terti⁹ tēpo
re gratie scz. Amen amen dico vo
bis: et est idem quō vere. Seminatō
autem dictionis est ad confirmatio
nem p̄missionis et.

¶ Sermo. ij. vnde supra.

Sc̄ modo

nō petistis quicquid in no
mine meo peti. et acci
pi. vt gaudium v̄m sit
plēnū. Quāuis oī tpe
sit orādū t̄m̄ his dieb⁹ tria tpa elegit
ecclesia. Primū aī ascēsiōne in q̄ le
tanie institute sunt vbi scz aduoca
to suo ad curā eunti petitiōes suas
porrigat. Scz inter ascen. et p̄the.
Exēplo ap̄toꝝ q̄ tunc orationi insta
bant vt sp̄m̄ sc̄m̄ acciperent Act. j.
Erāt oēs pseuerātes et. filij ei re
gū regno suo recuperato larga mu
nera militib⁹ largiūtur. et iō ecclesia
orat post ascensionē vt ab ip̄o xp̄o
in regno suo p̄firmato munera gra
tiarū accipiat ps. Mirificauit dñs
sanctū suū. Tertiū est post penthe.
v̄m tūc oratiōes et ieiunia sunt insti
tuta. Cōsuetudo ei est q; rege coro
nato q; se et sua regie custodie mili
tes recōmēdant. Jō igit orat ecclesia
post p̄the. vt munera gratiarū sibi
collata de⁹ custodiat. ps. Cōfirma
hoc de⁹ et cetera. Christus igitur ad
petēdū et rogādū nos inducens: ait
vsq; modo nō petistis quicquid in noie
et. In quibus verbis duo ponūtur.
¶ Primo ei reprehendit hūana ne
gligētia cū dicit vsq; modo non et.
Secundo cōmēdat liberalitas di
uis. Cū subdit. Petite et accipie. et.
Circā primū notandū q; negligē
tia in orando est valde reprehēnsi
lis ex eo q; ip̄e oratiōes sūt valde vti
les et fructuose. Sūt em̄ deo placite
angelo gr̄e: diabolo iimice et hoi ne
cessarie. Deo qdē sūt placite tripli
ci rōne. Sūt ei tributū dei et sacrifici
o. ij.

In the year 1757, the British
 government determined to
 send a large army to
 the assistance of the
 king of Prussia, who
 was fighting a desperate
 battle with the French
 army. The British
 army, under the command
 of Lord Bute, was
 composed of several
 regiments of infantry
 and a large number of
 artillerymen. They
 were met by the French
 army at the battle of
 Brandywine, where they
 were defeated. The
 British army then
 retreated to Philadelphia,
 where they were
 surrounded by the
 French army. The
 British government
 fled to Lancaster, and
 then to York, where
 they were again
 surrounded by the
 French army. The
 British government
 then fled to Lancaster,
 and then to York,
 where they were
 again surrounded by
 the French army. The
 British government
 then fled to Lancaster,
 and then to York,
 where they were
 again surrounded by
 the French army.

The British army
 was defeated at
 Brandywine, and
 the British
 government fled
 to Lancaster, and
 then to York, where
 they were again
 surrounded by the
 French army. The
 British government
 then fled to
 Lancaster, and
 then to York,
 where they were
 again surrounded
 by the French
 army. The British
 government then
 fled to Lancaster,
 and then to York,
 where they were
 again surrounded
 by the French
 army.

Do. infra octa. ascen. do.

hoc q̄ ad bandū qđ nos petim⁹ asse-
curat dicens. Et accipietis. Istud ap-
ti⁹ pmittit Math. vii. dicens. Peti-
te ⁊ accipietis: querite ⁊ inuenietis
pullare ⁊ aperiet vobis. Ista verba
Aug. in sermone dñi in monte expo-
nit adducēdo exemplū alicuius ho-
minis q̄ ad aliquē locū pergere vel-
let: ⁊ tñ infirmos pedes haberet et
viā ne sciret ⁊ loci illi ianua clausa
esset. Oportet ḡ q̄ in pedibus sanet
deinde q̄ sibi via demōstret: q̄ pa-
rū valeret sanos pedes hñe ⁊ per de-
uia pergere: deinde q̄ ostiū sibi ape-
riat a' s nichil valeret nec ambula-
re potuisse nec viā rectā tenuisse:
nec ad locū puenisse. Nos ḡ p viam
pñt exiliū sum⁹ ad patriā puenturi.
Pctōr aut hz infirmos pedes aie per-
pctm̄ ps. Miserere mei de⁹ qm̄ infir-
mus sum ⁊c. Ignorat viā q̄ ducit ad
celū: ps. Uiam ciuitatis habitaculi
nō inuenerūt. Et celestis sibi ianua
clausa est Mat. xxy. Et clausa est ia-
nua. Wz ergo primo petere sanatio-
nē ⁊ eā accipiet. Et hoc est qđ dicit
Petite ⁊ accipietis. ps. Sana aiam
meā q̄ peccauit tibi. Debet q̄rere
vie directionē ⁊ eā inueniet. et hoc
est qđ subdit. Querite ⁊ inuenietis
hoc autē facit gratia sancti spirit⁹.
ps. Spirit⁹ tuus bon⁹ deducet me i
terrā ⁊c. Debet pullare ⁊ petere ce-
lestis ianue apertionem ⁊ sibi ape-
riet. Et hoc est qđ subdit. Pullate ⁊
aperietur vobis ps. Ianua celi ape-
ruit. Esa. xlv. Aperiam ante eū ia-
nuam ⁊ porta non claudetur.

¶ Sermo tertius.

Ite em̄ pa-
ter amat vos quia vos
me amastis ⁊ credidistis
q̄ ego a deo exiui ⁊c.
Discipuli dñi quattuor
scire plurimū affectabāt. Primo si
de eos i suis petitionib⁹ exaudiret.
Secdo si eos amabat. Tertio si xp̄s
erat cū patre eiusdē substātie, qua-

si xp̄s debebat ad patrem redire.
¶ Xp̄s aut qui omnium cordiū occul-
ta nouit ad ista quattuor eis respō-
dit. ¶ Primo q̄ in suis petitionib⁹
erāt exaudiendi: iō dixit eis. Amē
amen dico vobis si quid petieritis
patrē in noīe meo dabit vobis. Se-
cūdo q̄ a patre erāt dilecti: iō dixit
Ipse em̄ pater amat vos ⁊c. Tertio
oñdit eis suā eternā de patre ⁊ suā
tēporalē de matre generationē euz
dixit. Exiui a patre et veni in hunc
mūdū ⁊c. Quarto ostēdit eis suam
ad patrem reuersionē cū ait. Iterū
relinquo mūdū ⁊ ad patrem vado.
Discipuli ego vidētes q̄ eis mini-
strauerat oia q̄ in corde hēbāt dixe-
runt. Ecce nunc palam loqueris: p-
uerbium nullum dicis. Sūt aut pro-
uerbia secūdam Augu. dicta obscu-
ra q̄ solent audire hoīes ⁊ non intel-
ligere. Nunc scim⁹ q̄ scis omia. Be-
da. Merito illum scire omnia qua-
si deum p̄fident affirmant. Apertus
namq̄ diuinitatis iudicium est: co-
gitationū nosse secreta. Ista ad nos
cōuertētes possum⁹ dicere q̄ xp̄s de
his quattuor nos certificat. Primo
de ofonum nostrarum exauditione
Cum dicit. Amen amen dico vobis
si quid petieritis in noīe meo da-
bit vobis. Sunt autem tria secundū
Bernard. in quodam sermone que
impediūt ne oratiōes nostre exau-
diātur scilicet pusillanimitas tepi-
ditas et temeritas. Pusillanimitas
ipedit: q̄ quādo homo p̄siderat su-
am idignitatē nō audet oculos ver-
tere ad dei dignitatē. Talis ofo sic
timida in celū nō audet ascendere:
sed i infimis iacet. Talib⁹ dicitur
Esa. xxxv. dicite pusillanimes p̄for-
tamini ⁊ nolite timere. Scdm̄ qđ i-
pedit est tepiditas. Ofō em̄ tepida
ascēdit quidem: sed statim deficit
lāguescit. q̄ vigorez non habuit de
talibus dicitur. Apoca. iiii. Utinam
frigid⁹ esses aut calid⁹ sed quia tep-
pid⁹ es incipiam te euomere ex ore

meo. Tertius quod impedit est temeritas. Oratio enim ascendere conatur sed in deivirtute repellitur et non tamen non meretur gratiam, sed potius meretur offensam. Tales sunt orationes eorum qui de suis meritis intumescunt sicut fuit oratio pharisei. De quo dicitur Luc. xviii. Phariseus stans hec apud se orabat deus gratias tibi ago quia non sum sicut ceteri hominum. etc. Ut ergo oratio nostra exaudiri mereatur sicut dicitur idem Berni. Oportet quod sit fidelis, fervens et humilis, fidelis contra orationem timidam, fervens contra tepidam, humilis contra temerariam. Secundo nos certificat de paterna erga nos dilectione cum dicit, Ipse enim pater amat vos. Quod pater diligit nos per quatuor signa manifestat. Primo per hoc quod omnia visibilia dedit nobis vel in dominum vel in usum. Secundo constituti estis super omnia opera manuum tuarum, omnia subiecisti sub pedibus eius. etc. Secundo per hoc quod omnia celestia, id est angelos nobis dedit in ministerium. Heb. i. Omnes sunt administratores spiritus in ministerium missi, propter eos qui heredes capiunt salutem. Tertio per hoc quod filium suum dedit nobis in precium nostre redemptionis. id est Joh. iii. In hoc apparuit charitas dei in nobis, quia filium suum unigenitum misit in mundum ut vivamus per ipsum. Quarto per hoc quod dedit nobis spiritum sanctum in privilegium nostre adoptionis. id est Jo. iiii. Cognoscimus quod in ipso manemus et ipse in nobis: quoniam de spiritu suo dedit nobis Ro. viii. Accepistis spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus Abba pater. Quinto per hoc quod seipsum servat in hereditate adoptionis. Ezech. xliiii. Non erit eis hereditas: ego dominus hereditas eorum. Deut. xviii. Dominus ipse hereditas eorum est. ista quatuor signa amoris tangit Bernar. dicens. Domine quid est homo qui memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum: omnia subiecisti sub pedibus eius? etc. Denique mit-

tis ei unigenitum tuum mittis spiritum tuum, permittis etiam vultum tuum et ne quiescat in celestibus ab opere sollicitudinis etiam beatos illos spiritus propter nos mittis in misterium nostrum. Tertio nos certificat de sua temporalis et eterna generatione: cum dicit, Exiit a patre scilicet per eternam de patre processionem: et venit in mundum per temporalem de matre generationem. Quatuor ad primam generationem est ymago dei quantum ad secundam factus est speculum dei. Est igitur ymago dei quantum ad primam generationem. Sed notandum quod in ipsis sensibilibus quadrupliciter fit ymago. Primo per generationem sicut in filio Genes. Genuit ad se filium ad ymaginem et similitudinem suam. Secundo per impressionem sicut in numero. Math. xxi. Cum est ymago hec et subscriptio Tertio per scissionem sicut in lapide vel in ligno Sapient. xiii. ca. Artifex faber sculpsit lignum diligenter ut assimilet ymagini hominis. Quarto per colorum suppositionem sicut in pariete picto Ezech. viii. Uniuersa ydolodomus israel depicta erant in circuitu in pariete per totum Christus deus ymago dei primo per eternam generationem col. i. Qui est ymago dei invisibilis. Flo. i. plene similis patri et de patre Joh. xiii. Qui videt me videt patrem. Eius. v. ego et pater unum sumus homo autem dicit ymago siue ad ymaginem dei factus aliis tribus modis sequentibus. Primo per impressionem: quia deus in ymagine suam impressit. Gene. i. faciamus hominem ad ymaginem et similitudinem nostram. Unum super illud. Col. i. Qui est ymago dei invisibilis. Et gl. alia est ymago regis in numero alia in filio. Nos sumus numerus in quibus ymago dei est Christus est filius qui est hoc quod pater est: quod subdit in gl. Nulla ymago colit dicitur nisi illa que est quod ipse nos illa quod ille: sed cum illo. Secundo modo homo deus ymago dei per decisionem. Corpus enim modo patitur multas supfluitates viciorum et penalarum Sed in beata resurrectione omnis mortalitas et viciositas a corpore de-

Faint, illegible text in the left column, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text in the right column, likely bleed-through from the reverse side of the page.

The History of the

Faint, illegible text in the left column, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text in the right column, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Do. infra oct. ascē. do.

possederit patres nisi vanitatem que eis non profuit. Est enim mendacium significatio false vocis cum intentione fallendi. ista frena et mundana sunt bonis significatio. Nam malis significatio falsa. qualiter autem bonis sunt significatio. Nam ostendit. Chy. sup. Math. dicens. Considera quod deus non creauit bona delectabilia hoc mundum ut eis fruamur: hinc per hoc intelligamur quod si tanta bona sunt delectabilia frena que bona sunt ipsa celestia puta scis quod bonum est gaudere carnaliter per hoc debes intelligere quod melius est gaudium anime. Gaudium carnis cum carne finit. Gaudium anime cum anima per seuerat. Scis quod bonum est gloriari in fructibus per hoc intellige quod melius est gloriari in celis. Quanto clarius est celum quam terra tanto gloriosior est gloria illa quam ista. De ista eius significatione dicit Hieronymus. Sicut sacrificia in figura instituta sunt ita temporalia tamen fuere permixta et data in figura eternorum. Et sicut deus permisit sibi imolari hostia ne de monibus imolarentur. Sic diuitia datur ut potius ab ipso quam a demonibus postuletur. Malis autem sunt significatio falsa. diuitie eius habent apparatus satietatem sicut et sicut. Esaye. xxxix. Sicut sonat esuriens et comedit: cum autem fuerit exprobrata facta vacua est ala eius. Delicie eius habent apparatus dulcedinem: sicut vera amaritudo dicitur. Prover. v. Fauna distillas labia meretricis: nouissima illi amara quasi absinthium. honores habent apparatus sublimitatem: sed veram et subitam deiectionem. Job. xxx. Eleuasti me et quasi super ventum ponens allisisti me valde. diabolus igitur in omnibus istis offendit: apparens bonum et celat verum malum. Et ideo per tale falsam significationem decipit alias stultorum. Secundo in hac vita non est veritas: quia hic non est aliqua certitudo neque securitas quod sicut dicitur Eccl. ix. Nescit homo vtrum odio aut amore dignus sit. et intelligendum est quod nescit vtrum finaliter dignus sit odio vel amore. potest tamen dici quod nescit scientia

certitudinis nisi hoc habeat gratia reuelationis. potest tamen cognoscere ex aliquibus signis. Videndum est igitur quod tria sunt signa sicut dicit Chy. super Math. Sicut ignis cognoscitur scintillis suis / sol radiis suis / et rosa odoribus suis. Sic viri sancti habent tres scintillas. primo feruentia desideria que habebat propheta dicens Situit anima mea ad deum fontem viuum. Secundo feruentia verba. Eccl. xlviij. Surrexit helias quasi ignis et verba eius quasi facula ardebant. Tertio feruentia opera iob. xxxvij. Nonne vestimenta tua calida sunt cum profusa fuerit terra austro. Sicut quibusdam scintillas videmus presupponimus ibi esse ignem materiale. Sic quibusdam hinc istas supradictas scintillas presupponere debet quod hinc ignem celestem. De illis scintillis dicitur. Ezechiel. i. scintille quasi aspectus eris candentis. Desideria eius et verba et opera sanctorum virorum sunt scintille in quantum sine pondere feruentium sunt leuia. et sunt eris in quantum sunt auribus dei sonantia. et cadentia in quantum sunt per amorem inflammata. Secundo sancti viri habent tres radios. primo est scientia qua cognoscunt deum: et eius iustitiam et bonitatem. s. Duo hec audiui quod potestas dei est et tibi domine misericordia. Secundo que cognoscunt mundum et eius miseriam et vanitatem. Naum. iij. Omnis qui te viderit resiliet a te. tertius est quo cognoscunt seipsum id est miseriam suam et utilitatem. Mich. vi. humiliatio tua in medio tui et sicut quando viderem radios presupponimus esse ortum solis supralocalis est. de his tribus radiis dicitur. Eccl. xliij. Tripliciter sol exurrit motes radios igneos exurrit et cetera. Tertio sancti viri habent tres odores. vno est deuote orationis. Apoc. v. habentes singuli cytharas et phialas plenas odoramentorum que sunt orationes sanctorum. Secundus est fame percellere. ij. Corint. ij. Christi bonus odor sumus in omni loco. Tertius est conscientie floride. Can. f.

Sermo .ii.

Lectul^o noster florid^o. Et sicut quādo sentim^o odorē rosarū ibi rosas eē presupponim^o etiā si eas minime videmus: sic qm̄ in nobis istos odores sentim^o: rosas gr̄arum^o virtutum^o in nobis esse presupponere debemus. De quo odore dī. Eccli. xxiij. Quasi plātatio rose i hierico. ¶ Tertio in hac vita. d est veritas. qz hic non est p̄fectio aliqua. sed oimoda ip̄fectio. pauci em̄ sunt q̄ conent̄ ad p̄fectionē: et m̄lti sūt qui tēdūt ad imp̄fectionē: et intr̄m deficiūt q̄ ad nihilū deueniūt. Isti sicut sūt statue nabuchodonosor. de qua legi. Dani ij q̄ caput erat aureū pect^o et brachia de argento: ven^o et femora de ere: tibiae ferree: pedū q̄da^o pars erat terrea: q̄dam fictilis. Multi em̄ sunt q̄ in primo anno sue conuersionis sūt aurei. id est ignei: et valde feruentes. In sc̄do argentei efficiūt. i. tepidi et negligētes. Argentū enī deficit ab auro: q̄tū ad valō: ē et q̄tū ad fulgorem: qz tales nō tm̄ valēt i sc̄do anno q̄tū ad meritū: nec tm̄ fulgēt q̄tū ad exēplū. In tertio āno efficiūt erei. i. ipatiētes et murmurātes es ei si t̄gitur statim resonat. In. iiii. anno efficiūt ferrei. i. iportabiles: et x̄bis et iniuriis cecos feriētes. ferri ei p̄derosū est et cetera metalla domat et ferit. Sepe asit̄ tigit q̄ ferri domat ferrū: qz vni^o r̄an^o sepe alii hūilhat. In v. āno efficiūt terrei. i. fragiles et in oī tētatōe cedētes. Sicut lapis statuā i pedib^o fictilib^o p̄cutiēs ip̄az p̄minuit: sic modica tētatō vel tribulatio eos frangit. ¶ Tertio promisit discipulis q̄ mitteret eis sv̄m sc̄m ad roborandos eos timidos cū dī. Ille testioni^o u^o phi^o bibit de me: et vos testimoni^o u^o phi^o bibetis me i cordib^o v̄ris: et vos i voci b^o v̄ris. ille ispirādo i sonādo. Ideo enim facti sunt fortes ad testificandū de xp̄o qz pri^o timebant testificari in vna lingua postea testificati sunt in oib^o linguis. Qui prius in vno

angulo postea i toto mūdo. Qui prius voce postmodū morte. hoc p̄zin petro q̄ p̄ ad vocē vilissime mulieris negauit xp̄s. Nā sc̄bz. S: e. i. mor. fuit p̄sōa vilis q̄tū ad sc̄tū: qz nō vir s̄ femia. vilior q̄tū ad p̄ditionē: qz nō libera sed scilla tuit. vtilissima q̄tū ad officiū. qz nō thesauria s̄ ostiaria tuit. Qualiter aut̄ postmodū fact^o ē fortis ostendit S: eg. ibidē dicēs. Cōtēnit petr^o flagella cedētū q̄ paulo añ tinuerat x̄ba requirētū Et qui scille vires requisitus ex p̄uit vires principū cel^o nō timuit.

¶ Sermo .ii. de eodem.

Cū uenerit paraclit^o quē ego mittā vobis a patre meo. et c. predicauerat xp̄s inter iudeos x̄ba sue sapientie Joh. vii. Nunq̄ sic locut^o ē hō sicut hic hō loq̄tur. fecerat iter eos opa sue sapie et potētie. eiusdē. xv. Si opa non fecissē i eis q̄ nemo ali^o fecit. et c. exhibuerat eis exēpla sc̄tītatis et vite: Mat. xi. Discite a me qz mit^o sū et hūilis corde et t̄m iudei dicebāt x̄ba sue sapientie eē falsa Jo. viii. Tu de te ip̄so testimoniū dicis: testimoniū tuū nō ē x̄rū. et miracula sue potētie dicebāt x̄tute fieri dyabolica. Math. xii. hic nō eicit demōia nisi i beelzebub p̄cipe demonior^o et exēpla sc̄tītatis sue dicebant eē exēpla hoīs pctōris Jo. ix. Nos scim^o qz hic hō pctōr ē poterāt igit̄ xp̄o discipulū dicere Quō nos reliq̄s et quō ad iudeos nos mittis. Si ei falsa dixeret verba tua eē: sic miracula tua diabolo attribuerēt: si sc̄tītāt ē tuā p̄uerte q̄d iter eos facere poterim^o nos ignari d̄ habem^o parū sapiētiā. nos infirmi q̄ habem^o parū potentiam nos pctōres miseri d̄ habem^o culpabilem vitā et ideo xp̄s consolā eos dicēs. Cū uenerit paraclit^o. et c. Ubi consolā eos ostendens q̄ cū eis tota trinitas remanebit: scilicet p̄sōa

EXHIBITION

Faint, illegible text on the left page, likely bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text on the right page, likely bleed-through from the reverse side.

Do. infra oc. ascen. do.

absicit: dat constantiam et al. libertatem.

¶ Sermo. ix.

Absq; syna-

gogis facient vos: s; ve-
nit horavit et misit in-
ficat vos arbitres obse-
quiū se p̄stare deo. Quia discipuli mul-
ta aduersa erāt passuri: idē xp̄s eis il-
la p̄dicat: sine vt ex hoc vey deū esse
cognoscāt q; ita scit futura sicut p̄-
tia. Sive vt i illis piculis cauti ipsi
p̄uidere valeant. Sive vt i ista cly-
peis patiētie se muniāt. predixit au-
tē tria eos esse passuros. P̄mo a sy-
nagoga separationē cū dicit Absq; syna-
gogis facient vos. Secūdo diffamatiōez
Tercio occisiōez. Ista duo t̄gūt cū
dicit. Venit horavit d̄s q; inficit vos.
et. ac si dicat. A deo malos vos repu-
tabūt vt q̄cūq; vos occiderit deo ser-
uire credet. ¶ Circa p̄mū notādū q;
sicut dicit. Hugo de sctō victore. tūc
tp̄is fuit graue ap̄lis esca a synago-
gis q; nōdū erāt eccl̄ie: et ipsi adhuc
ad tēplū cā ofonis ibāt. Act. iij. pe-
tr̄ et iohannes ascendebāt in tēplū
ad horā ofonis nonā. Tū scdm veri-
tatē: vt dicit Aug. nullū malū fuit eis
excludi a synagogis iudeoz qui in-
de exituri erāt etiā si null⁹ eos ex-
pelleret. ista autē snia q; iudei ap̄los
ab ingressu tēpli separauerūt iniusta
erat. Trib⁹ ei modis snia aliq; iusta
eē p̄t: v; ex aīo q̄n. s. profertur ex
odio vel ira. Ex cā: q̄n. s. cā rōnalis
non subest. Ex ordie: q̄n. s. p̄termi-
tīt ordo iuris. Ista tria t̄gūt p̄ciliū
sardicēse: vt h̄r in decretis vbi dicit.
Si ep̄s forte iracūd⁹ q̄ nō d; eē: ci-
to et aspere p̄mouea f: p̄uidēduz est
ne innocens cōdēnef: q; dicit iracūd⁹
referf ad animū q; dicit cito referf
ad ordinem q; dicit aspere: referf
ad cām. fuit iḡ illa iudeoz snia i-
iusta ex aīo: q; ip̄am ex odio p̄tule-
runt. Mat. x. Erīt odio oibus hoī-
bus p̄p̄ nomen meū. Secūdo ex cā q;
ex eo q; in xp̄m credebāt et eum p̄di-

cabāt. Joh. ix. Jā em̄. p̄spirauerunt
iudei: vt si quis p̄fiteret eū esse xp̄m
extra synagogā n̄eret. Tertio ex or-
dine. vñ dicit paul⁹. Act. xxij. Si ho-
minē romanū indēnatū licet vob; fla-
gellare. In linearis. Indēnatuz. i.
ordine iudiciali de nullo reatu p̄i-
ctum. Tales snias excōicatiōis sic i
iustas prelati nostri tp̄is sepe se rūt
Et tū talis snia excōicatiōis a p̄la-
tis fulminata q̄uis sit iniusta? ini-
qua: tū est timenda et seruanda pa-
tienter ferenda. Tūc em̄ non nocet
sed p̄dest. Meret em̄ in hoc talis q;
verecūdiā sustinet i hoc q; superio-
ri honorem exhibet: et in hoc q; v̄ri-
mo exemplū patiētie p̄bet. Qñ au-
tem q; iuste excōicat: tunc illa snia
valde est timenda p̄p̄ periculū dā-
num et opprobrium. Periculū autē
triplex est. Primū q; in p̄tētem de-
monis tradit. Sicut em̄ patet. i. Co-
rin. v. De illo fornicario publico q;
ap̄ls excōicauit et mox in ipsam sa-
thanas p̄tētem accepit. Aug. Ois
xp̄ian⁹ qui a sacerdote excōicat sa-
thanic tradit. Extra ēt eccl̄iaz ē dia-
bol⁹: sicut in eccl̄ia xp̄s et p̄p̄ea dia-
bolo tradit: q; ab ecclesiastica cōio-
ne remouet. Secūdo periculū ē q; dei
gr̄a p̄tētio ab eis subtrahit et sibi
ipsis relinquunt vt libez sit eis rue-
re in pcti precipitiū quo exire nō va-
lēt cum sint soli. Eccl̄. iij. Ne soli: q;
si ceciderit nō h; subleuātē. Tertiu
piculū est: q; excōicatiō est morbus
p̄tagio s. Sicut em̄ p̄cipās lepro-
sis incurrit leprā: sic p̄cipās excōi-
cat; incurrit excōicatiōē. Vñ legi-
tur q; qdā sanct⁹ quēdā demonē qui
hoīez iuaserat adiurauit: vt sibi di-
ceret q; esset illd pcti n q; dyabo-
l⁹ plures lucraret. qui r̄ndit q; excōi-
catio. q; excōicat⁹ homines tota die
peccare facit dū eos ad p̄cipādum
secū iducit. ¶ Secūdo timēdū ē p̄p̄ dā-
nū q; est triplex. ¶ Primū ē: q; ta-
les suffragiis ofonib; et bñficiis ec-
clesie p̄uant. Quoz p̄cipationez p̄

Sermo. ix.

pheta optabat dicēs. p̄cipē me fac
 be^o oīz timētū te. 2c. Scōm est q̄ a
 spū sc̄to non uiuificānt. Sicut enim
 ignis non inflāmat ligna diuisa nec
 spūs h̄ūan^o uiuificat mēbra a corpe
 separā. Sic nec spū sc̄tus inflāmat
 nec uiuificat excōicatos. i. a corpo-
 re ecclie separatos. aug. sup Joh. Ni-
 chil sic formidare d̄z xp̄ian^o sicut se
 pari a corpe xp̄i. 3ā em̄ nō est mem-
 brū ei^o: iā nō vegetat spū ei^o. Terti-
 um dānū est q̄ a suis in firmitatib^o
 nō curant. Nō ei curari p̄n̄: q̄ po-
 tides medicinas 2 remedi a pdidit.
 Que q̄dē sunt ecclie sacra: q̄ istar vi-
 ni sani ē vulnery mortificāt. Instar o-
 lei dolo: ē vulnerym dulcorāt. Ista
 duo notant. Luc. x. In hoīe saucia-
 to. 2 instar vnguentoy vulnery sanāt
 Eccl. xxxviii. Unguentari^o p̄ficit pig-
 mēta suauitatis. Tertio timēda est
 p̄p̄t opprobriū siue infamiā. Infam-
 ia em̄ in trib^o appet. p̄ria q̄ tanq̄
 canes de ecclia expellunt. apoc. vi.
 foris canes. Nō em̄ sunt digni vide-
 re dei mysteria. Mat. vii. Nolite sc̄-
 ctum dare canib^o. i. hereticis obla-
 trātib^o 2 dilaceratib^o 2 neq̄ porcis
 .i. ebriosis. Nec sunt digni fidelib^o
 admisceri. Eccl. xii. Que cōicatio
 hoī sc̄to ad canē. Scōa infamia siue
 opprobriū est: q̄ magis q̄ sarrace-
 ni vel iudei vitant: vel alij aliq̄ pctō
 res. p̄t em̄ homo loq̄ alicui sarrace-
 no v^o 2 surario nec p̄p̄t hoc aliquā
 excōicationē incurrat. i. Cor. v. Si
 quis fra^o nominat in v̄os fornicā-
 tor aut auar^o. 2c. Cuz eiusmodi nec
 cibū sumere. aug. Excōicationē 2 itel-
 ligivoluit ap̄ls q̄ fit cōtra quēq̄: cū
 snia ordie iudiciario: 2 integritate.
 p̄ferē. Item sup illō Mat. xviii. Sit
 tibi sicut ethnic^o 2 publican^o d̄t glo.
 Detestabilis. ē q̄ sub noīe fidelium
 agit opa infidelium q̄ apte infidelis.
 3o p̄p̄t talē detestationē ecclia ipa-
 sceue cū orat p̄ iudeis 2 paganis nō
 orat p̄ excōicat^o. ¶ Tertia infamia ē
 q̄ excōicat^o v̄ esse sine oi lege. Iu-

dei em̄ legē suā h̄nt: 2 non sufficien-
 tem. Sarraceni suā xp̄iani suā. S̄
 cū excōicat^o sit extra xp̄ianitatē: nō
 erit iude^o nec sarraceni^o nec xp̄ian^o
 De tali d̄r. Prouerb. vi. h̄o aposta-
 tavir inutilis. Illi autē q̄ cū excōica-
 to p̄cipāt peccāt in excōicato: em̄
 cui^o auctoritatē p̄tēnūt: et p̄n̄s pec-
 cāt in deū. Iuxta illud. Qui vos sp̄-
 nit me spernit. Peccāt in excōicatū
 cui^o sanitatē ipediūt dū verecūdiā 2
 p̄fusionē q̄ aliq̄ est cā salutis ab eis
 auferūt. Eccl. iiii. Est p̄fusio addu-
 cēs gratiā 2 gloriā. Peccāt in seip-
 sos: q̄ morbū p̄tagiosuz vitare p̄ten-
 nunt. Peccant in illum cui^o occasio-
 ne excōicati sunt quia per hoc satis-
 factionē sibi fidē ipediūt. ¶ Scōm
 malū q̄d ap̄li passari erāt fuit infam-
 iatio. ¶ Nō est t̄n infamatio timē-
 da. q̄n a turpib^o hoīb^o est orta. Tūc
 em̄ poti^o v̄ esse ad p̄mendationem
 q̄ ad vitupationē. Greg. sup Ezech.
 p̄ruerloy derogatio vite n̄re ē ap-
 probatio: q̄ iā oīdimur iusticie ali-
 q̄d nos h̄re si illis displicere incipi-
 mus qui nō placēt deo. Et hoc oīdi
 potest quadruplici exēplo .i. lucis
 odoris/ coloris/ 2 medici. ¶ Primo
 exēplo lucis: q̄ nō est derogatio: s̄
 p̄mēdatio lucis si cā fugiūt 2 odiūt
 vesptiliōes. Scti em̄ viri sunt lux q̄
 h̄nt lucidā famā. i. Thessa. v. Om-
 nes vos fili^o lucis estis: et fili^o dei.
 Pctōres autē sunt tanq̄ vesptiliōes
 q̄ diligūt opa tenebray 2 odiūt ope-
 ravirtuti. Et iō cū viris lucidis p̄ue-
 nire non p̄nt. ij. Cor. vi. Que socie-
 tas lucis ad tenebras. Nō ḡ deroga-
 tio viris lucidis si infamant ab hol-
 bus tenebrosis. Cū quidā su^o ami-
 cus Diogeni philosopho dixisset.
 Cuncti te vitupant: ait. Opz sapien-
 tiā ab insipientib^o ferri. Et meliorē
 indicat esse lingua mala illum quē
 torpat. Secundo hoc oīdit exēplo
 odor. Nō ē ei derogatio: s̄ p̄mēda-
 tio odor: si eū fugiūt serpētes. Ser-
 ui ei dei sūt odoriferi i fama. ij. cor.

Siquis diligit me sermonē meum seruat et c. iohā xiiij. Serui dei in hac vita sup oia tria desiderāt. Primo habere amorē dei. Secūdo cōtinuari vsq; in finē in ipso amore dei. Tertio p aliquē modū scire se eē in amore dei. ista tria a dño hic tanguntur. Spiritus em̄ sc̄tus: vt dicit Greg. amor est. Primo igit ponit sp̄s sancti i corda sanctorū missio cū d̄r: ad eū veniem⁹. Secūdo sp̄s sancti missi p̄firmatio. cū subdit. Et m̄sionem apud eū faciem⁹. Tertio ipsi⁹ missi et p̄firmati manifestatio cū p̄mittit Si quis diligit me sermonē meū seruabit. Circa p̄mū notādū q̄ sicut dicit Aug. Veniūt ad nos p̄r et fili⁹ et spiritus sanct⁹ veniūt subueniēdo veniam⁹ obediēdo: veniūt illuminādo: veniam⁹ intuēdo: veniūt amandō: veniam⁹ imitādo. Ad hoc aut q̄ sp̄s sanct⁹ ad nos veniētē possum⁹ recipere: debem⁹ nos disponere et p̄parare. Sūt aut tria q̄ nos p̄parāt et disponūt. Primo em̄ necessaria ē cordis purificatio: null⁹ em̄ sapiēs poteret balsamū in vase impuro: sic nec de balsamū sp̄s sancti mittet in corde inūdo. Un̄ p̄pheta p̄rpetit vasis mūdificationē: cū dicit. Cor mūdū crea in me deus. Deinde balsami missionē cū subdit. Et sp̄m rectū in noua inuiscerib⁹ meis. Libēter hospitat hō in domo mūda: sic et spiritus sanct⁹ in cōsciētia pura. Grego. in Omei Certe si domū vram quis diues aut p̄potēs amicus intraret: omni festinatiōe domus tota mūda retur: nec quicq; forte esset qd̄ oculos amici intrātis offēderet. Tertio ḡ sordes p̄raui opis q̄ deo p̄parat domū mētis. A trib⁹ aut peccatis maxime opz cor purgari: qz spiritus sanct⁹ cū illis stare nō pōt. De qd̄ d̄r. i. Spiritus sanct⁹ discipline effugiet fictū: et auferet se a cogitationib⁹

q̄ sunt sine intellectu: et corripietur a supueniente iniq̄tate. Primū igit est pctm̄ duplicitaris. Iō d̄r q̄ sp̄s sc̄tus effugiet discipline fictū. i. illū q̄ fingit se habere morū correctionē et morū p̄positionē nō h̄z. Ip̄e ē em̄ sp̄s veritatis. iohā. vi. Cū aut veniret sp̄s veritatis et c. Veritas autē in te gra et pura cū duplicitate vlt̄ fictione stare nō pōt. Secūdo pctm̄ est carnalitaris iō subditur. et auferet se a cogitationib⁹ q̄ sunt sine intellectu. Carnalis em̄ imūdia tacit hominē eē bestialē et sine intellectu p̄s. Nolite fieri sicut equ⁹ et mul⁹ q̄bus nō est intellect⁹. Sp̄s em̄ sc̄tus est sp̄s sc̄ctitatis iō. xiiij. Paraclitus aut sp̄s sanct⁹ et c. Sc̄ctitas aut cum imūdia stare nō pōt. Tertio aut pctm̄ est elatiōis: iō subdit. Et corripiet. i. expellet a superueniēte iniq̄tate. Iniquitas d̄r quasi inequalitas. Null⁹ aut magis ineq̄lis est q̄ supb⁹: qz nullū vult h̄re equalē: imo sicut dicit plaut⁹ poeta. Natura superbi est minores despiciere: maiorib⁹ inuidere: ab eq̄lib⁹ dissentire. Cū tali igit supbo sp̄s sc̄tus habitare nō pōt cū sit charitas. i. ioh. iij. Deus charitas est: sp̄s aut charitatis nō pōt stare cū sp̄s diuisionis. Secūdo necessaria est p̄funda hūilitatio. Libēter em̄ hō venit ad illū hospitiū vbi honorari se credit. humilitas aut sp̄s sc̄to honorē facit ecc̄. iij. Magna potētia dei soli et ab humilib⁹ honorat. Et qm̄ sp̄s sanctus aqua d̄r: iō nō fluit in montib⁹ supborū sed in vallib⁹ hūiliū. p̄s. Qui emittit fontes in cōuallib⁹ inter mediū montiū pertrāsibūt aq̄. Duo mōtes sūt due species superbie. Una q̄ nascitur ex re spirituali. Alia q̄ nascitur ex re tēporali. In medio istoz duorum montiū trāsit humilitas q̄ semp mediū desiderat: nec ad aliquē illorum declinat: et iō in tali medio aque gratiarū pertrāsūt: qz em̄ sp̄s sanctus nō habitat nisi cū humilib⁹ et

In die factio pentheco

māsuēt; significatū ē Sēñ. i. Ubi dī
q̄ spūs dñi ferebat sup aq̄s. Nō em̄
fert sup terrā: q̄ nō req̄escit i corde
terreno. Nec sup aerē: q̄ n̄ req̄escit
in corde elato. Nec sup ignē: q̄ non
req̄escit i corde igne p̄cupiscētie istā
mato: s̄ sup aquā: q̄ req̄escit i cor-
de ductili z māsueto. Cōtra spūs mā
lign⁹ req̄escit sup terrā q̄ data ē si
bi ad māducādū: q̄ diabol⁹ terre
nos homines sibi incorporat Sēñ. iij.
Terrā comodis cunctis dieb⁹ vite
tue. Sup aerē: q̄ dat⁹ est sibi ad ha-
bitādū: q̄ diabol⁹ sup hos inhabitat
Ephe. ij. Scđm p̄ncipē potestatis
aeris hui⁹ sup ignē gehēne: q̄ dat⁹
est sibi ad cōburēdū Mat. xxv. Dis-
cedite a me maledicti in ignē eter-
nū qui parat⁹ est diabolo z angelis
ei⁹. Et sup ignē p̄cupiscētie q̄ dat⁹
est sibi ad succēdēdū Osee. vii. Oēs
adulterātes quasi eliban⁹ succēsus
a coquēte. Sup aquā sūt nō fert: q̄
in corde ductili z māsueto nō mora-
tur: immo ibi p̄tribulat. ps. Cotri-
bulasti capita drachonis i aq̄s. Ibi
submergit. Erob. xv. Submersi sūt
quasi plūbū in aquis vehemētibus.
Tercio necessaria est mētis trālla
vocatio. Libē ter em̄ homo ad illud
hospitiū diuertit vbi quietē se h̄re
credit: vñ dicit. Esay. lxxvi. scđz aliā
trāllationē. Super quē requiescet
spiritus me⁹ nisi super humilē z q̄-
tū. In hui⁹ significatione filij israel
nō potuerūt recipere manna q̄ diu
fuerūt in egypto nec q̄ diu habuerūt
secū farinā egypti: z q̄ diu nō trāsle-
rūt mare egypti: q̄ in egypto nō est
quies: nec cū farina egypti est q̄es:
nec p̄tra mare egypti est q̄es. Illi s̄
in egypto q̄ adhuc sūt i pctō. in istis
nō est quies. Esay. xlviii. Non est pag-
imp̄s dicit dñs. Illi retinēt farinā
egypti q̄ adhuc h̄nt cogitatiōes z de-
lectatiōes pcti. Nec in istis est q̄es.
Job. xvij. Cogitatiōes mee dissipā-
te sūt torquētes cor meū. Illi nodū
pertrāsēūt mare egypti qui adhuc

p̄mūtur varijs pressuris z sollicitud-
inib⁹ seculi. Nec istis ē q̄es. io. xvi.
In mūdo p̄ssurā habebitis: i me autē
pacē. Scđo ponit spūs sancti cōserua-
tio cū dī: z mansiōnē apud eū facer-
mus. Spūs sanctus ignis est q̄ per tris
p̄seruatur: sicut z ignis materialis.
primo p̄ cineris sup positionē id est
morti meditationē. Eccl. x. Quid
supbia terra z cinis. Isto mō p̄serua-
bat ap̄tus q̄ dicebat. ij. Cor. iij. Ha-
bemus thesaurū: scđz spūs sancti i vas
fictilib⁹. Vas fictile est corpus mor-
tale. Nō em̄ est vas ferreū: sed tanq̄
fragile fenū quod cito secat Esay. xl.
Ois caro fenū. Tāq̄ vas terrenum
q̄ cito frāgit ps. Tāq̄ vas figuli cō-
fringes eos. Tāq̄ vitreū q̄ cito cō-
minuit Aug. i li. l. ome. fragilio-
res sum⁹ q̄ si vitrei essem⁹. Utrum
em̄ z si fragile est tñ seruātū diu du-
rat: z inuenies tales calices abanis
z pauis scđos: i quib⁹ bibūt nepotes
z p̄nepotes. vita autē h̄iana q̄tūcūq̄
seruet: durare non pōt. Isto em̄ mō
olim imperatores istū ignē p̄serua-
bāt. Sicut em̄ legit i vita facti iohā-
nis elemosynarū. Illa die qua ipe-
rator coronabāt edificatores monū-
mētōrū eū interrogabāt dicētes. De
q̄li marmore inbet imperiū tutū tū
bi fabricari sepulchrū. Et sic ea die
q̄ sibi imponebāt corona sibi et fa-
bricabāt sepultura: vt sic mortalē se
eē cognosceret: z sp̄ se i hūilitate re-
neret: q̄ sicut dī. eccl. x. Ois portā-
t⁹ breuis vita. Scđo p̄seruat p̄ ligno-
rū. i. bonorū operū appositionē. Si
em̄ ip̄a ligna bonorū operū multipli-
cant ignis scđz spūs scđi ange. Eccl.
xxviii. Scđz ligna silue: sic ignis ex-
ardescet. Si cōtinuant sp̄ p̄seruatur
Leuiti. vi. Ignis i altari meo semp
ardebit quē nutriet sacerdos sub-
ciēs ligna p̄ singulos dies. Si dimi-
nuūtur: tūc ip̄a charitas q̄tū ad fer-
uorē diminuit. vñ q̄ dā de hoc repe-
hendit. Apo. ij. habeo aduersum te
paucā: q̄ p̄mā charitatē tuā relā-
-

Sup aqua

farina egypti

fl. 2c. Si autē penit⁹ auferuntur: tūc
 iste ignis extinguit. puerbio. xxvi.
 Cū defecerit ligna extinguet ignis
 Tertio seruat ignis p sufflatioem.
 Sūt autē isti ignis tres sufflatores.
 pūm⁹ ē ipse hō q dicit ipz sufflare fer
 uēna desideria z suspiria ꝑcipiēdo.
 Eccl. xxvi. Si sufflauaris q̄si ignis
 exardebit. Scōs ē xp̄s q̄ in istū ignē
 sufflat ipz ampli⁹ inflāmādo. ioh. xx.
 In sufflauit z dixit. Accipite sp̄m s̄c̄tū
 2c. Tertio est diabol⁹ q̄ in istū ignē
 sufflat malā ꝑcupiscētā inflāmādo
 esa. liij. Ecce ego creauī fab: ū sufflā
 tē i ignē p̄mas. Tertio ponit sancti
 spūs manifestatio cū dicit. Si q̄s dili
 git me sermonē meū seruabit. Ma
 nifestū est signū sp̄s sancti obserua
 tio diuini mādati. ꝑter istud autē
 signū sūt alia tria p q̄ q̄s pōt cōlicere
 se sp̄m s̄c̄tū h̄re. 3o sp̄s sanctus i tripli
 ci signo apuit. s. i specie nubis super
 t̄p̄z trāfigurati. i specie colūbe sup
 t̄p̄m baptizatū. In specie ignis sup
 ap̄t̄p̄ collegiū ꝑgregatū. Primum
 igit signū est abūddātia lachrymarū
 z id apparuit in specie nubis. Sicut
 em̄ aduentēte austro nubes resoluū
 tur i pluuias: sic aduentēte sp̄s s̄c̄tō
 mētes resoluūtur i lachrymas. Un̄
 sp̄s petiit dicēs Cañ. iij. Surge aq̄
 lo z ueni auster. ps. Plauit sp̄s ei⁹
 z fluēt aq̄. Rom. viij. Ipse sp̄s postu
 lat ꝑ nobis. i. postulare nos facit
 gemitibus inenarrabilib⁹. Scōz si
 gnū est dimissio iniuriarū: iō appa
 ruit i specie columbe q̄ felle caret.
 Odiū qdē aīaz inflāmāz iduratz ama
 ricat: s̄z sp̄s sanctus describit̄ noīe ro
 ris yunctiois z mellis. Nā inq̄tū cor
 odio inflāmātū sp̄s sanctus refrigerat
 d̄ ros Eccl. xvij. Nōne ardorē re
 frigerabit ros. o. o. Sūt rotis itima
 asp̄sōe fecūdet. Inq̄tū cor odio idu
 ratū mollificat d̄ yunctio. i. ioh. ij.
 Unctionē h̄eris a s̄c̄tō z nostis oīa.
 Inq̄tū cor odiū amaricatū dulcorat
 d̄ mel. Eccl. xxiij. sp̄s me⁹ sup mel
 dulcis. Tertiu signū est desiderium

supnoy: iō apparuit in specie ignis.
 Sicut em̄ ignis sp̄ sur sū tēdit: sic sp̄
 ritus sanct⁹ corda eleuare sursum fa
 cit Eccl. viij. Eleuauit me iter celū z
 terrā. Nō dixit posuit me i terra: q̄
 ibi sunt auari. Nō dixit posuit me i
 celo: q̄ ibi sunt tm̄ beati: s̄z dixit ele
 uauit me inter celū z terrā: q̄ ibi
 d̄nt eē fideles xp̄iani q̄ aliqui debēt
 ascēdere in celū celestia contempla
 do. aliquādo descendere i terrā ꝑ
 timorū utilitatib⁹ subueniendo.

Sermo secundus.

Deū uenie

m⁹ z māssionē apud eū
 faciē. Scōz Grego.
 Sp̄s sanctus ad q̄sdā ue
 nit s̄z māssionē nō facit:

q̄ ꝑ ꝑpūctionē respectū dei ꝑcipiūt
 s̄z tētatōis tpe hoc ipz qd̄ ꝑpūcti fue
 rint obliuiscūt. Ad alios uēit autē z
 māssionē facit. q̄ cor sic antoz diu
 nitatis penetrat ut ab hoc amore tē
 tatōis tpe non recedat. Sūt tm̄ qdā
 sic idurati ad q̄s nec uēit nec māssio
 nē facit q̄ nec aliqui h̄nt ꝑpūctionē
 aliquā z uincūt a qualibet tētatōe.
 De boīs autē z deuotis dicit d̄ns. Ad
 eū ueniet⁹ z māssionē apud eū ta cie
 m⁹ 2c. Non tm̄ ad oēs uēit nec apud
 oēs māssionē facit. uideam⁹ igit ad
 q̄s uenit sp̄s sanctus. Deinde ad quos
 uenit sp̄s malign⁹. Sp̄s autē san
 ct⁹ nō ad oēs uēit nec māssionē facit:
 sed tm̄ ad bonos ꝑtinetes: z bonos
 ꝑiugatos: z uiros ꝑtēplatiuos. istud
 signatū ē gen. viij. ubi d̄ q̄ noē trib⁹
 uicib⁹ emisit colūbā. primo nāq̄ eā
 emisit: et cū inuenisset terrā adhuc
 paludosa z nō arida ibi nō māssit. si
 ei arida iuenisset ibi māssisset. Scō
 eā emisit: tūc sup arborē oliue uirē
 t̄ māssit. Tertio emisit eā z tūc ꝑ di
 uersas arbores uirētes z flores re
 dolētes discurrit z spaciāta fuit: eg
 his h̄etur q̄ sp̄s sanctus ꝑ colūbā desi
 gnat⁹ uēit ad illos q̄ h̄nt corda z cor
 pora arida. i. ab oī h̄uore cōcupiscē
 p. is.

In die sãcto pentheco.

tie desiccata: sicut sũt boni p̄tinen-
tes: hoc significat p̄ p̄mã emissio-
nẽ de qb̄ d̄r Esa. lvi. c. Nõ dicat Eu-
nuchus. Ecce ego sum lignũ aridũ qz
dabo eis i domo mea locũ z nomen
meli⁹ filijs z a filialib⁹. Ista corda
sic arida sp̄ssanct⁹ viuificat Ezech.
xxxviij. Ossa arida audite v̄bum dñi
ecce ego irromittã i vos sp̄m z viue-
tis. De talib⁹ Sen. i. Cõgregent̄ aq̄
q̄ sub celo sũt i locũ vnũ z appeat ari-
da. Aq̄ iste s̄t flux⁹ carnales q̄ sũt tm̄
sub celo: qz sicut d̄r Mat. xxij. In re-
surrectiõẽ nec nubẽt nec nubent̄ zc.
Iste aq̄ p̄gregate sũt i vnũ locũ. i. in
matrimoniu. Si em̄ extra locũ istũ
fluxerint aq̄ putredine sunt dicẽde.
De qb̄ d̄r Sen. xlix. Effusus es sicut
aqua: nõ crescas qz ascẽdisti cubile
patris tui. Nichilomin⁹ ipe aq̄ m̄i
moniales p̄nt eẽ clare: p̄ sunt esse
putride p̄nt eẽ nec plene clare: nec
plene putride. Trib⁹ em̄ de causis
põt q̄s p̄iugio vti. P̄io p̄p̄. plis p̄pa-
gationẽ: ad dei sc̄z cultũ nutriendũ
z tunc ille sũt clare aque. De qb̄ d̄r
puer. v. Bibe aquã de cisterna tua:
habeto eã sol⁹ ne sint alieni partici-
pes tui. Loquit̄ em̄ ibi salomõ ad lit-
terã de istis aq̄s qb̄ alieni. i. diabo-
li p̄ticipes nõ sũt: qñ ip̄i p̄iuges ho-
norẽ dei intẽdũt. Sc̄bo p̄p̄ solã vo-
luptat̄ expletionẽ z tũc ille aq̄ pu-
tride sũt. Thob. vi. In eos q̄ p̄iugiũ
ita suscipiũt vt deũ a se z a sua m̄te
excludãt z sue libidini itayacent vt
equ⁹ z mul⁹ quib⁹ nõ est itellect⁹: h̄z
sup eos potestãtẽ demonũ. Jõ dixit
sẽxt⁹ i suis sentẽtijs. Adulter est in
suã vxorẽ amator ardẽtior. Tertio
p̄pter infirmitatis sue casus p̄fer-
uationẽ: z tũc iste aque sunt nec ple-
ne clare nec plene putride. De qb̄
p̄me Cox. vii. Propter fornicatio-
nẽ sc̄z vitãdã: vnusq̄sq̄ vxorẽ suã ha-
beat. Et subdit. Hoc aut̄ dico sc̄dm̄
indigẽtiã: nõ sc̄bz ip̄eriuũ Glo. Para-
t⁹ est medicine celestis. Ap̄ls. Non
em̄ tã sanis istituit: q̄ infirmis medi-

camẽta mōstrauit. Istis igr̄ aq̄s sic
in vnũ p̄gregate apparet arida. i. ca-
stitas pura q̄ i trib⁹ locis appet: sc̄z
virginib⁹: viduis: z p̄tinentib⁹. Sc̄bo
sp̄ssanct⁹ venit z m̄siõez facit ap̄
illos q̄ h̄nt corda pia z viridia. sicut
sũt boni p̄iugati z mie opa exercen-
tes. Qd̄ significat p̄ sc̄bam missio-
nẽ colũbe: sc̄z qñ sup oliuã sedit. Oli-
ua quidẽ i folijs h̄z virore. In liquo-
re h̄z dulcedinẽ. Quãtũ ad primum
significat q̄ boni p̄iugati et actiui
dñt h̄re virore bone vite. De q̄ viro-
re d̄r Sen. i. Serminet terra herbã
virẽtẽ. i. vitã gratã z deo placẽtem.
Tũc aut̄ vita eoz deo est placita qñ
h̄nt timorẽ q̄tũ ad deũ carnis mor-
tificationẽ q̄tũ ad seip̄os: z charita-
tẽ q̄tũ ad p̄imos. De his trib⁹ d̄r
Mat. iij. Ultro ei terra fructificat:
p̄mũ herbã: deide spicã: deide fructũ
plenu i spica. i. sc̄bz glo. timorẽ: p̄
tẽtiã: z charitatẽ. per herbã em̄ in-
telligit̄ timor: qz sicut herba eẽ p̄nci-
piũ spice: sic timor eẽ p̄ncipiũ noue
vite. puerbio. i. Timor dñi p̄ncipiũ
sapiẽtie. Per spicã q̄ est aspa. signat̄
pnia dura. Job. xli. Ipe me resp̄en-
do: z q̄ p̄nam ago i taulla z cinere.
Per plenu fructũ i spica signat̄ cha-
ritas: qz sicut d̄r Rom. xij. Plenu
do legis eẽ dilectio. Qui em̄ h̄z chari-
tatẽ h̄z operũ plenitudinẽ: qz sicut
dicit Greg. Nũq̄ est amor dei ocio-
sus. Opã em̄ magna si est: si autem
opari desinit amor nõ est. Sc̄bo oli-
ua i liquore h̄z dulcedinẽ et q̄tũ ad
hoc signat̄ opa pietat̄ q̄ bõi actiui
z p̄iugati h̄re dñt. Oleũ ei h̄z virtu-
tem penetratiuã. ps. Intrauit sicut
oleũ i ossib⁹ meis Impinguatiuam
ps. Impinguasti i oleo caput meũ.
Letificatiuã ps. Ut exhilaret facie
in oleo. Et eleuatiuã qz sup ceteros
liquores eleuat̄. per qd̄ dat̄ intelli-
gi q̄ ip̄a elemosyna diabolum pene-
trãdo vulnerat cũ sit lancea dei. Cũ
d̄r de elemosyna. Eccl. xxix. Super
scutũ potentis z sup lãcẽã aduertũ

inimicū tuū pugnabit. Nam impin-
 guando delectat cū sit adeps dei. ex
 adipe frumēti satiat te. Un̄ dicit oli-
 ua iudicū. ix. Nunquid possum dese-
 rere pinguedinē meā: qua dū vrin̄t
 ⁊ hoies: ⁊ venire vt inter lingua p-
 mouear: p̄sciētā letificat cū sit vinū
 dei. ps. Vinū letificat cor hois. Un̄
 dixit vitis. iudicū. ix. Nunquid possum
 deserere vinū meū qđ letificat deū
 hoies ⁊c. Niaz ad celestia subleuat
 cum sit virt⁹ dei. hinc est qđ xps de-
 monte oliueti ascēdit i celū ad inuē-
 dū qđ ip̄a opa mie aiaz i celū deduxe-
 runt. i. Thim. iij. Pietas ad oīa vti-
 lis est: p̄missionē h̄is vite: qđ nūc est
 ⁊ future. Tertio spūsanctus venit ⁊
 māssonem facit apud illos qui ha-
 bēt corda florida. i. diuersis virtuti-
 bus adornata: sicut sūt viri p̄tēpla-
 tiu: qđ signat p̄ tertiā emissionem
 colūbe. De his diuersis florib⁹ d̄r.
 Eccl. xxxix. Quasi rose plātate sup-
 riuos aquarū fructificate: qđ liba-
 n̄ odorē suauitatis habete. Florete
 flores quasi liliū. Date odorē ⁊ fron-
 dere in gr̄a. Scđm isido. Rosa d̄r eo
 qđ rutilanti colore rubeat. Libanus
 v̄nomō p̄ thure accipit: ⁊ cādidatio
 interpretat̄. Flores h̄nt gratū colo-
 rē ⁊ odorē Lilia scđz isid. d̄nr quasi
 lactea. In cordib⁹ igit̄ scđz crescit
 rosa rubētis charitatis. Liliū lacte
 puritat̄. Liban⁹. i. suaves oīones ⁊
 cādide affectiōes. Flores. i. odorife-
 revolūtates. Et frōdes. i. sermones
 virētes. V̄so in qđ spūsanctus māssio-
 nē facit. videam⁹ in qbus spūs mali-
 gn⁹ similr māssonē facit. Circa qđ
 sciēdū qđ diabol⁹ vocat̄ serpēs ⁊ cor-
 uis: ⁊ porc⁹. Inq̄tū ē serpēs habitat
 in hoib⁹ spinosis. i. in auaris. Diu-
 tie em̄ spine vocat̄ Luc. viij. Aliud
 cecidit inter spinas et simul exorte
 spine suffocauerūt illd. Inter tales
 spinas serpens latitat infernalis. i.
 Thi. vi. Nā qđ volūt diuites fieri ici-
 dūt i tēptatiōes diaboli ⁊ desideria
 m̄tra ⁊c. Scđo inq̄tū diabol⁹ ē coru⁹

habitat i cadauerib⁹. i. in mūdi ho-
 nouib⁹. Cadauer em̄ v̄r eē hō ⁊ nō ē
 s̄z si ei aia cōiūgere tūc vere hō di-
 cere rē. Sic ⁊ honores mūdi nō sunt
 veri honores q̄uis videant̄. Nē hō
 honor est ip̄a charitas qđ ip̄az viuifi-
 cat. Tūc igit̄ sūt veri honores qđ ad
 ip̄os suscipiendos inducit fraterna
 caritas nō aliq̄ ambitio vel vanitas
 Tertio inq̄tū diabol⁹ porc⁹ est habi-
 tat i luto. i. in oib⁹ immūdis ⁊ luxu-
 riosis. ij. p̄r. ij. Sus lora in voluta-
 bro luti. Et nō tm̄ tale lutū inhābi-
 tat. s̄z ēr p̄culcat. Mat. iij. Intra i lu-
 tū ⁊ calca. Tales deberent clamare
 cū p̄pheta et dicere. Miserere mei
 dñe qm̄ cōculcauit me homo. Et qđ
 mēbra dyaboli sepe a suo capite de-
 nominant̄. Jō ex qđ diabol⁹ ē serpēs
 coru⁹. ⁊ porc⁹ p̄nt̄ ipsi vocari serpē-
 tini. coruin⁹ porcini. Et qđ sunt ser-
 pētini. iō a deo maledicunt̄. Gen. iij.
 Dixit deus serpenti. Maledictus
 eris in oīa animātia ⁊ bestias t̄re.
 Et tādē maledicēt maledictiōe p-
 petua. Matth. xxv. Discedite a me
 maledicti i ignem eēnum. Qđ cor-
 uini sunt tōvix aut nūq̄ ad archā. i.
 ad sanctā ecc̄liaz p̄pniam reuertūt̄
 Gen. viij. Apiens noe fenestrā emi-
 sit coruū qui egrediebat̄ ⁊ nō reuer-
 tebat̄. Tales em̄ suam cōuersionez
 procrastinādo differunt Aug. Re-
 manēt foris cū voce coruina qđ no-
 luerit habere gemitū colūbinū. So-
 pho. ii. Vox cātātis in fenestra cor-
 uis in suplimiari. qđ porcini: ideo
 in baratrū iferni demergenē. mat.
 viij. Impetu abiit tor⁹ grex porcō-
 rū p̄ p̄ceps in mare. ⁊ mortui sunt in
 aōs. ista tria loca in quibus dyabo-
 lus mansionem facit ponunt̄. Job.
 xl. Subymbra dormit. i. secreto ca-
 lami i locis humētib⁹. Quiescit em̄
 in hominib⁹ vmbrosis. i. in auaris.
 Ideo dicit̄. Subymbra dormit. Di-
 uitie em̄ tanq̄ vmbre cito trāseunt
 Sapient. v. Trāsierūt em̄ oīa tanq̄
 vmbra. Quiescit ei i hominib⁹ sup-
 p. iij.

In die sãcto pentheco.

higevane gl'iosis. iõ subdit. In secre-
to calami. Supbi ei exteri videt eẽ
nitidi: s; interi sũt vacui. In q̃b' dia-
bol' q̃escit. iob. xli. Ip̃e em̃ e rex sup
oẽs filios supbie. quiescit i hoib' oĩ
tiosis: iõ subdit. In locis humẽtib'.
in loc' ei arid' .i. i sc̃tis viris ab hui'
mũdi delitiis exiccat' q̃escẽ nõ põt.
Mat. xij. ambulat p loca arida q̃rẽs
requiet nõ inuenit. Ser. iij. vñ sup.

Paraclit' au-
tẽ spũsctũs quẽ p̃r mit-
tet in noĩe meo ille vos
docebit oia &c. Magnũ
bonũ de p̃r nobis dedit q̃n filiũ suũ
nobis misit ad ñfãz redẽptionẽ ma-
gnũ eẽ supaddidit q̃n hodierna die
spũsctũm nobis exhibuit ad ñfam fi-
lialẽ adoptionẽ. Maximũ nobis re-
seruat: sc̃z vultũ suũ ad ñre beatitu-
dinis p̃sumationẽ. Nos ig̃r festũ ce-
lebrauim' de ñfã redẽptione: hodie
festũ agim' de ñfã adoptione. In fu-
turo aut̃ festũ faciem' de b̃tã visioẽ.
Festũ ig̃r q̃b' hodie agim' de ñfã ado-
ptione expumit i h̃bis p̃missis cũ d̃r
paraclit' aut̃ spũsctũs &c. Ubi de sã-
cto sp̃ritu q̃ttuor tãgunt. Primo q̃
est aduocat' noster. Secõdo q̃ est con-
solator ñf. Ista duo notãtur in hoc
h̃bo q̃b' d̃r: paraclit': nã sc̃bz Greg.
Greca lingua paraclit': latina aduo-
cat' siue solator d̃r. Tertio q̃ est sã-
ctificator ñf cũ d̃r. Spũsctũs. Quar-
to q̃ ẽ instructor ñf siue iformator: ñf
cũ dicit. Ille vos docebit oia. Circa
p̃mũ notãdũ q̃ sicut dicit Greg. Spi-
ritusctũs: iõ aduocat' d̃r q̃z p̃ erro-
rẽ delinquentiũ apud iusticiã p̃ris in-
teruenit: cũ eos quos repleuerit ex-
orãtes facit. Spũs ig̃r sc̃tus in eo q̃
ap̃tos repleuit exorãtores et ñfos
aduocatos eos facit. Ille ẽ bon' ad-
uocat' & iudici scit luculẽter p̃sua-
dere: & cliẽtulo sapiẽter p̃sulare & ad-
uersariũ potẽter p̃futare. Et iõ i bo-
no aduocato tria requirũt. s. eloq̃n-
tia sapia: & p̃stãtia. Ista tria ap̃ti sup-

ficiẽter receperũt a spũsctõ Lu. xxi.
Ego ei dabo vobis os & sapiẽtia cui
nõ poterũt resistere & p̃tradice oẽs
aduersarij ṽri. Pulchra p̃mixtio: elo-
quẽtie cũ sapiẽtia & p̃stãtia. Sapien-
tia ei sũt eloq̃ntia h̃z iutilitatẽ. eccl.
xli. Sapia abscondita & t̃hesaur' iuis'
q̃vtilitas i ṽris. Eloq̃ntia sũt sapiẽ-
tia h̃z garrulitatẽ q̃ ei min' sunt sa-
piẽtes sepe sũt magis loq̃ces: vñ cũ
Solo phũs aliis loq̃ntib' taceret in-
terrogat' est si taceret. p̃pter iopiã
h̃boz vel q̃z stult' eẽt. Cui respõdit
Null' stult' tacere põt. Sapiẽtia et
eloq̃ntia sũt p̃stãtia h̃z timiditatem.
Iõ tales timidi monent. Eccl. viij.
Noli querere fieri iudex nisi virtu-
te valeas irrupe liq̃tatẽ ne forte ex-
timeas faciẽ potẽtis. &c. Et q̃ d̃ns.
Ego dabo vobis os. i. eloq̃ntiã: ne si-
tis iutiles & ifructuosi dabo vob' sa-
piẽtia cũ eloq̃ntia ne sitis timidi:
& formidolosi. Iõ etiã ap̃ti receperũt sp̃m sã-
ctũ in lingua: & in igne. In lingua q̃z
dedit eis faciãdã. In igne qui lucet
& ardet q̃z dedit eis lucidã sapiẽtia
et feruẽtẽ constãtia. S; in x̃ti sunt q̃
nõ h̃nt linguã inflãmãtã igne isto. s.
spũscti sed poti' igne ifernali. Iaco-
bi. iij. Lingua cõstituit in membris
nostris õ maculat totũ corp': & inflã-
mat rotã natũtatis ñre: inflãma-
ta gehenna: & ideo ad linguãz põt
hõ cognosci si est ifernalis vel cele-
stis: vel terrestris. De q̃dẽ tres p̃-
uincias fecit & i qualibet p̃p̃riũ lin-
guagiũ posuit sc̃z puincia celestem
terrestre & ifernalẽ. Linguagiũ ṽ
uincie celest' est deũ laudare & b̃ndi-
cere h̃s. Beati q̃ habitãt i t̃mo tua
d̃ne: i sc̃la sc̃loz laudabunt te. Lin-
guagiũ puicie terrestris ẽ de terre-
nis tractare ioh. iij. Qui de terra ẽ
de terra loquit. Linguagiũ in ferna-
lis puincie ẽ deũ maledicere & blas-
phemare. vñ d̃r de d̃gnat' Esa. viij.

Sermo. iij.

Cū esurierit irasceat & maledicet regi suo & deo suo. Cognoscit igitur quod de qua puincia sit ad loquā suā. Un̄ dictū fuit Petro Mat. xxvi. Galileus es nā & loq̄la tua te manifestū facit Qui igitur loquitur verba laudis dei & edificatiōis pximi: signū est quod spectat ad puincias celestem vs̄ dicebat dñs q̄ linguagiū celeste habebat Joh. viii. Quare loq̄lā meam nō cognoscitis Qui loquitur v̄ba terrena & mundana signū est quod spectat ad puincias mūdi. i. Jo. iiii. ipsi v̄ mūdo sūt iō de mūdo loquuntur & mūdus eos audit. Qui vero loquitur verba maledictiōis & mēdaciū: signū est quod spectat ad puincias ifernalē: quia istud est p̄p̄riū linguagiū ifernaliū ioh. viij. Cū loquitur mēdaciū ex p̄p̄riis loquitur quia mēdax ē & p̄ ei⁹ Scōo spūs sanct⁹ ē solator n̄f. Act. ix. Ecclesia tūc crescebat & habebat pacē & edificabat ābulās i timore dñi: & solatio nō ē nisi i deo & v̄ deo loq̄. Et istā solatiōez diuinā nō p̄t recipere illi q̄ h̄nt solatiōē mūdā. i. xiiij. Sp̄m veritatis quē mūd⁹. i. amatores mūdi nō p̄t accipere: quia nō vidēt eū nec sciunt eū. in mūdo ei trās sūt iuxta illud. i. ioh. ij. Omne quod in mūdo est: aut ē p̄cupiscētia carnis: aut p̄cupiscētia oculorum: aut supbia vite. ista tria peccata. s. luxuria auaricia: & supbia vite solatiō nē sancti spūs impediūt sicut ostendit Chrys. sup Math. p̄ tria exēpla. p̄mū exēplū est: quia si ostēdas leoni p̄ratū virēs nō excitat ei⁹ appetit⁹ quia nō ē in natura sua comedere herbas virentes s̄ carnes. Scōz ē quod si pluuia sup lapidē descēdat: lapida foris balneat: int⁹ autē sicus r emanet. Tertius est quod si vasi pleno aceto gutta mellis ifundit̄ & mel p̄dit: acetū non dulcorat. P̄lo igitur solatiōē & visitatiōē spūs sancti non p̄t recipere illi q̄ habēt cor aniale p̄ carnis lasciuia. Tales ei⁹ instar leo-

nis nō appetūt herbas virentes id est spūales & celestes amēnitates s̄ carnales voluptates. i. cc. p. ij. Amalīs hō nō p̄cipit ea q̄ sūt spirit⁹ dei. isti circa cor suū faciunt fossatū plenum aqua turbida & fetida id est carnali p̄cupiscētia: & ideo ad cor suū intrare nō p̄t inspiratio diuina h̄ere. ij. Quid tibi vis in traegypti vt bibas aquā turbidā Scōo solatiōē & visitatiōē spūs sancti nō p̄t sūt recipere illi q̄ habēt cor durum p̄ supbiā. Cor em̄ supbiū est durum sicut lapis nō si pluuia diuie inspiratiōis cor eius asperferit: a foris quidē tāgere poterit itus autē sicci remāebit. iuxta illud. ps. Anima mea sicut terra sine aqua tibi. isti faciunt circa se murum lapideum id est animū obstinatus vt diuina inspiratio transire nō possit. ioh. xli. cor ei⁹ indurabitur quasi lapis. Tertio solatiōem & visitatiōem spiritus sancti recipere non possunt illi qui habent cor acerbum per auariciaz Auar⁹ em̄ habet cor suū plenu acetō quia multas patit acerbitates siue in cōgregādo siue in custodiēdo siue i perdēdo. isti tales nō possūt sentire melleā dulcedinez spūs sancti p̄ nimia acerbitate amoris mūdi Aug. sup illud. p̄. Diligite dñs oēs sancti ei⁹ disce nō diligere mūdū vt dicas diligere deū. auerte vt auertaris fūde vt i plearis. illi faciūt circa cor suū aceruū luteū: & iō nō p̄t trāsire ad ali qd bonū p̄positū. abach. ij. Ne q̄ p̄gregat: & multiplicat nō sua vsq̄ q̄ & aggrauat s̄ se densū lutum Tertio spūs sanct⁹ ē sctificator n̄f. Est autē sctm̄ idē quod mūdū. Tūc autē nos sctificat q̄si p̄ aquā ḡfe sue nos mūdāt. Ezech. xxxvi. Effundat sup vos aquā mūdā & mūdabimini ab olb⁹ inq̄namētis vs̄is. ista est aqua ḡfe de qua d̄ Ezech. xlviij. Mensus est mille cubitos & traducit me per aquā vsq̄ ad talos. Rurs⁹ mens⁹ est mille: & traducit me p̄ aquā vsq̄ ad

De sancta trini.

genua. Rursus mensus est mille et traduxit me per aquas usque ad renes. Et mensus est mihi per torrensque que non potuit transire: quoniam itumuerunt aque profundae torrensque que non potuit transiri. Et sicut quere non potuit transire forte est illa que ponitur. Esa. xxx. Spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium colli. In talibus autem est tota corporis supportatio in genibus est deambulatio: in renibus est fomes et concupiscentia: a collo procedit verborum affluencia. A postoli igitur in flumen spiritus sancti introducti fuerunt usque ad talos: quia facti sunt fortes ad sustinendum pondus omnium passionum. per. Ego per firma. cor. eius. usque ad genua: quia facti sunt magnanimes ad progrediendum et aggrediendum operantur. per. In virtute in virtute. usque ad renes quia debilitavit et extinxit in eis omnes fomitem et concupiscentiam. ps. Inflammatus est cor meum: et renes mei commutatus sunt. Usque ad collum: quia dedit eis omnem linguarum peritiam. Sap. i. Spiritus domini replevit orbem terrarum: et hoc quod pertinet omnia. in ipse homo qui habet participationem cum omnibus: scientiam habet vocis. illi igitur qui in aduersitate non sunt fortes: sed impatientes nondum sunt introducti in flumen spiritus sancti usque ad talos. illi qui in melius non progrediuntur sed aut deficiunt aut subsistunt non sunt introducti usque ad genua. illi vero qui non habent cordis mundiciam sed carnalibus desiderijs agitantur non sunt introducti usque ad renes. illi qui linguas suas non retinent: sed eas ad verba lordiata relaxant non sunt introducti usque ad collum. Quarto spiritus sanctus est instructor noster. Nisi ei ipse doceat interius frustra omnis alius magister laborat exterius. S. ego. i. omel. Nisi spiritus sanctus cordi assit audientis in uacuam laborat lingua docentis. Ne mo ergo docenti homini tribuat quod ex ore intelligit docentis: quia nisi intersit qui doceat doctoris lingua exterius in uacuam laborat. Non est ergo attribuendum doctori sed spiritui sancto. si

aliquando quod bene doceat vel fructus faciat. Quod ostendit Ber. sup. Can. triplici exemplo. Primum est: quia aqua non fluit a fonte ad hortos: sed per canalem siue aqueductum. Si igitur in hortu auditorum fiat germinatio virtutum: non est gloria cannalis: sed fontis. De quo fonte dicit. Can. iiii. Fons hortorum puteus aquarum uiuentium. et. Scdm exemplum est quia mens hominis format verba sua per lingue aut dentium instrumenta. Si ergo in aure audientis inferuntur verba prudentie non est laus plectri lingue sed mouentis animam. Matthe. v. Non enim vos estis qui loquimini: sed spiritus patris vestri qui loquitur in uobis. Tertium exemplum est: quia manus figurat pulchra scripturam vel picturam: sed per calamus. Si ergo per aliquem doctorum in corde alicuius scribuntur dei precepta vel pinguntur virtutum ornamenta: non est commendatio calami scribentis: sed manus scribe per calamus operantis. per. Lingua mea calamus scribe velociter scribentis.

De sancta trini. Serm. primus.

Rat homo

ex phariseis nicodemus nomine princeps iudeorum. ioh. iij. festum de trinitate oli ab ecclesia non fiebat: sed quia circa ipsam trinitatem mille hereses succrescebant: ideo karolus christianissimus imperator rogauit aliquos magistros suorum hystoriam de trinitate proponeret per quam errores elimiaret et fide catholica edoceret. Quam proposita ordiatus est et testum istud solenniter celebrare. Sunt tamen quedam qui festum istud solenniter celebrant in octaua penthecostes que est principium dominicarum subsequenti ad inuendum quod ipsa trinitas est pater cum omnibus. Alii in vltima illarum dominicarum que est ante aduentum ad inuendum quod est finis omnium. Alii nunquam celebrant contenti illa laude per tria trinitatis qua dicitur: Spiritus pater et filio et spiritui sancto. Illi autem qui istud festum celebrant in octaua penthecostes rationabiliter facere videntur.

tur. Celebrauim⁹ ei festū de filio et de spūfacto. Celebraturi sum⁹ i patria festū de patre eterno. Hodie uero celebram⁹ i simul festū oīz trium psonarū. ne uideret iter eos esse diuisa maiestas q̄cū est diuisa unitas. Supradictū autē euāgelīū hodie legit i quo quilibet psona apte exprimitur. Nā psona filii est que loquitur. Persona patris exprimitur cū dicitur Scim⁹ q̄ a deo uenisti. Persona spiritus sancti cū dicitur. Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spūfacto. 2c. et illud spūsbivlt spirat. 2c. Exprimunt autē psonae diuine cū suis appropari. Cū enim attribuat potētia patri. filio sapiētia et spiritus sancti bōitas. Exprimunt psona patris cū sua potētia: cū dicitur. Nemo ei potest hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo. Miracula ei facere diuine potētie ē. Exprimunt psona filii cū sua sapiētia cū dicitur. Scim⁹ q̄ a deo uenisti magister. ad magistrū ei spectat sapiētia docere. Exprimunt psona spiritus sancti cū sua bōitate cū dicitur. Spūsbivlt spirat 2c. Nō ei ex nris meritis sed ex sua gratuita bōitate se nobis infundit. Quāuis ei pater et filius et spūsfact⁹ habeant eandē potētia: sapias et bonitates: tñ q̄ apud nos nomen patris ppter antiquitatē iportat ipotētia. Ne simplices hoc crederent de patre celesti attribuit sibi potētia. Similiter nomē filii apud nos ppter ueritatē iportat iperitias: iō ne filio dei hoc credat sibi attribuit sapias. Similiter nomē spūsfacti apud nos iportat quādam spūositatē et firmiter iuxta illud esaię. h. Qui uescite ab hoīe cui⁹ spūsbivlt in aribus ei⁹ ē. Iō ne de spū sancto hoc credat attribuitur sibi bonitas. Prio igitur patri attribuitur potētia: Est autē op̄s: q̄ potest oīa que uult. p̄. Oīa quęcūq; uoluit dñs fecit i celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis. Celū ei cū suis sideribus obedit sue uoci. Baruch. iii. ca. Stelle uocate sūt et dixerūt: assum⁹ 2c. Terra etiā tremitt et obedit suo respe-

ctui. p̄. Qui respicit frāz facit eā tremere mare obedit sue ordiatiōi. de qua dicit iob. xxviii. hucusq; uenies nō pcedes āpli⁹ et hic p̄friges tumētes fluct⁹ tuos. Abyssi. i. demones obediūt (sue iussiōi. Sicut p̄z i legiōe demonū cui xp̄s iperauit ut de hoīe exiret et porcos intraret. et p̄tin⁹ obediēt. ut habet Mat. viij. Sol⁹ autē hō nec sue uoci obedit. Prouer. Uocauit et renuistis. Nec ad ei⁹ aspectū peccare erubescit. Cū tamē dicat. Eccl. xvii. Uie eorū nō sūt abscondite ab oculis ipsi⁹. Nec ei⁹ ordinationē custodit qua ordinauit ut nō p̄ sit sensualitati sed in homīe p̄est sensualitas ratiōi. Nec ei⁹ p̄cepta facit. p̄. Nō custodierūt testimōia ei⁹ et i lege ei⁹ noluerūt ābulare. Quāuis autē de⁹ sit op̄s duo tamē sūt i ipso: duo in nobis q̄ i p̄s uicere uidentur. Primū ē sua pietas uiscerosa. hieronī. xxxi. Cōturbata sūt uiscera mea super eū miserās mi serebor ei⁹. Augu. P̄optior quā dē uideat de⁹ p̄ctō: i uentias tradat q̄ ipse accipere. Sic ei festinat resū absolue a tormēto p̄sciētie sue q̄si euz pl⁹ cruciet et passio miseri q̄ ipsū miseri passio sui. scōz ē sua charitas affectuosa q̄ ip̄z de celo ad frā de posuit augu. O charitas q̄ magnas uires habes: deū b̄ celo ad terras deposuisti. Ipsū etiā i crucē ascendere coegisti. Lu. xii. Baptisma habeo baptisari: q̄mō coartor donec p̄ficiat. Nihil autē cū eēt op̄s coartare eum poterat nisi charitas q̄ plenerat fr̄iū ē nra oīo lachrymosa. vñ dicit de iacob Gen xxx. Si h̄ de uis fortis fuisse: q̄tō magis h̄ hoīes p̄ua leb̄z. Preualuit autē p̄ lachrymas ut dicit osee. xii. Inualuit ad āgelū et p̄fortat⁹ fleuit et rogauit eū. Ber. O. hūilis lachryma tuū ē regnū: tua ē potētia s̄n̄ p̄spectū iudicis intrare non uereris: sola si intraueris: nūq̄ sola redibis quāquā petieris obtiebis: uicis incibilē et ligas oī potētes. hoc etiā inuit. iiii. reg. xx. d. ezechia re-

De sancta trini.

gecui⁹ lachryme desivicerūt. Quar-
tū ē nra humilitas gratiosa. Istud
innuī. iij. Reg. xxi. vbi dixit dñs he-
lye. Nōne vides achab hūiliatū co-
rā me Q: igit hūiliat⁹ ē mei cā: nō
inducā malū i dieb⁹ ei⁹. hoc etiam
ptz in niniuit⁹ quoz hūilitas denz
vicit. Scdo sapia attribuit filio de-
cur⁹ sapia dicit Leo papa. Ista ē sci-
entia sūmi iudicis. iste tremēd⁹ as-
pect⁹ cui puiā ē omē qb solidū est: z
aptū oē secretū: cui obscura cla rēt.
muta rhdēt silētū pfitet⁹ z sine voce
mēs loquit⁹. Quāuis aut sit sapiētis
sim⁹ th scient⁹ pmittit se decipi a no-
bis i veditōe: emptiōe z pmutatiōe
Iveditōe qdē: qv dēdo nobis re-
gnū celoz dimittit se a nobis deci-
pi i fra dimidā sortē iusti precij. Uē
didit ei ipz aplis p rhetib⁹ z pus na-
uicula. zacheo p dimidia substātia
Uidue pro duob⁹ minutis. Quibus
dā p calice aque frigide. vt habet.
Mar. x. Quibusdam pro sola bona
volūate. hiero. Que offerunt non
sui pōdere sed offerēt iū volūate pē-
sanf. Aug. Regnū celoz tm̄ yz q̄tuz
habes. Nichil vtili⁹ cū emi⁹: nichil
cari⁹ cuz possidet. Scdo dimittit se
decipi a nobis in emptione: qv vilia
nostra p̄cio emit. Nam corp⁹ nfm
emit p̄cio sanguinis. i. Cor. vi. Em-
pti ei estis p̄cio magno zc. Aliaz no-
strā emit possitiōe aie sue. i. ioh. iij.
Ille p nobis animā suā posuit. Res
nras emit ad cētuplū. vt habetur.
Math. xix. Cētuplū accipiet. peni-
tentiā nostrā emit regno celozum.
Mat. iij. p̄tētā agite. zc. Tertio
dimittit se d̄cipi a nobis i pmutatiōe.
Cōmutat ei nobiscū aurū sue gr̄e i
lutū nre culpe. celū sue gr̄e i terrā
nre tēporalis substantie. Aceruum
gaudioz in senina lachrymarū. Nā
accipit nostra peccata z ea destruit
Esa. xliiii. Deleuit nubē iniquitatez
tuā accipit nras elemosynas z eas
seclū recondit. Math. vi. Thesauri-
gate vobis thesauros i celozib⁹ nec

erugo ne tlea demo. zc. Accipit no-
stras lachrymas z eas corā se ponit
ps. Posuisti lachrymas meas i spe-
ctu tuo. pro his aut dat nobis aurū
gr̄e. Celū gr̄e. ps. Gratia z gl̄iā da-
bit dñs. Et aceruū infinite leticie ifu-
dit. p. Cūtes ibāt z flebāt. zc. vsqz ibi
Manipulos suos. Tertio bonitas
attribuit spūi sc̄to q̄ qdē tanta est vt
ab ea null⁹ abscondere se possit. Iux-
ta illud. p. Nō ē q se abscondat a calo-
re ei⁹ Nā i celo ē ei⁹ mia saluās. ps.
Dñe i celo mia tua. In purgatorio
ē mia liberās. Eccli. li. Liberasti m̄
i p̄ssura flāme q̄ circūdedit me. In i-
ferno ē mia mitigās: qz etiā ibi de⁹
punit citra p̄dignū. p. Aut obliuis-
cet misereri de⁹: aut p̄tinebit i ira
mias suas. In mūdo hō ē mō mia cō-
seruās q̄tū ad iustos. Mō mia expe-
ctās q̄tū ad malos. Mō mia trahēs
q̄tū ad duos q̄ p bñficia z flagella
trahunt. Mō mia suscipiens q̄tum
ad reuertentes vt possit dici illud.
ps. Mia dñi plēa est terra. Ista aut
bonitas z mia spūi sc̄to est ppria z i-
nata. iuxta illud. de⁹ cui ppriū ē mi-
sereri i empz parcere. Punire autē
est sibi alienū z cōtra naturā. Illud
aut qd hōz naturā hz inuitez tarde
facit: z iō de⁹ inuite punit z tarde. q
em̄ inuite puniat dicit. Esa. i. heu
solabor sup hostib⁹ meis: z vindi-
cabor de inimicis meis. Interf. Af-
fectu p̄j p̄ris eos lz inimicos plāgit
z pcutit. Chryso. sup Mathēū De⁹
inuite z cum magno dolore cōpel-
lit peccatores damnare. Nō em̄ sic
dolet q ipse ab eis offēdat: sz qz vio-
lent⁹ cogit aliquē pdere qui omnes
cupit saluare q aut sit tard⁹ ad pu-
niēdū habet p illud. Gen. iii. cū au-
disset vocē dñi de ābulātis i paradiso
ad aurā post meridiē abscondit se a-
dā z vxoz ei⁹: ecce de⁹ vadēs ad pu-
niēdū trāgressorē nō currebat: sz de-
ābulabat. i. lēto passu ice debat. va-
dēs hō ad recipiēdū ad miaz filiū. p
dignū n̄ ābulauit: sz recurrit: qz accur

Sermo .ii.

res cecidit sup collū ei⁹. vt h̄ Luc. 22. per qd̄ dat̄ itelligi q̄ ip̄e est tar d⁹ ad puniēdūz p̄mptus ad miserē dū. Et d̄: q̄ deābulabat p̄ meridie Adā credit̄ peccasse hora sexta ⁊ tñ expectauit punire post meridiēz qz penā differebatz ip̄m ad miaz expe ctabat. d̄f̄ itez deābulabat ad aurā. id ē ⁊ aurā. h̄ō vadens contra aurā abitinere retardat. ⁊ que ē ista au ra nisi refrigerās dei mīa. Qñ ei de us aliquē punire deliberat: mox ei⁹ mīa sibi obuiat: ⁊ quodā mō ifaciē sibi d̄ dicit: ⁊ ad p̄cēdūz ad miserēdū i ducit.

Sermo secundus.

Amen amen

dico tibi nisi quis nat⁹ fuerit denuo nō pōt vi dere regnuz dei. Sāct⁹ nicodem⁹ de salute aie suevolēs p̄siliū accipe ad xp̄m acces sit: quē sapiētissimuz esse cognouit. M̄tū enī h̄ō d̄z sollicit⁹ esse vt p̄silia riū sapiētē inueniat a quo p̄siliū pe tat. Duo iḡr i euāgelio ponunt̄. p̄i mū ex pte nicodemi magna discre tio in inq̄rendo. Sedz est ex pte xp̄i magna sapia i r̄fidēdo. Circa p̄mūz notādū q̄ d̄libz d̄z esse valde sollici t⁹ ⁊ discret⁹ vt possit bonū p̄siliariū inuenire cui secure possit se p̄mittere Ad bonū aut̄ p̄siliarium p̄tinet tria h̄fer̄ tria vetare. p̄mo enīz d̄z h̄fe magnā sapiam. Ambr. i lib. de offi. Quis se p̄mittat ei quē nō putat pl⁹ sape q̄ ip̄e sapiat q̄ q̄rit p̄siliū. Ne cesse est iḡr vt p̄stātor sit a q̄ p̄siliūz peti⁹ q̄ ip̄e q̄ peti⁹ A tali iḡr p̄silia rio sapiētē sc̄l̄are debem⁹ p̄siliū pe tere Thob. iij. Cōsiliū sp̄a sapiēte p̄rere. ⁊ ⁊ d̄. Eccl̄i. viij. Cū fatuis ne h̄eas p̄siliū. Nō ei potest dilige re nisi q̄ ip̄is placēt. Ista ei ē differē tia inē sapiētē p̄siliariūz fatulū: qz fa tu⁹ nō respicit nisi p̄ncipiū feti. Sa piēs aut̄ respicit finēz ea q̄ sunt ad finē. Vñ legi⁹ de quodā philosopho q̄ i foro illoco eminēti residēs dixit

se vellet edere sensū qd̄ qd̄ p̄iceps regiōis illi⁹ audiēs nūcios zauruz misit vt ab eo sensū emerēt. ille h̄o in cedula scripsit dicēs In oib⁹ que factur⁹ es semp cogita qd̄ tibi pos sit accidere. Quod cū nūcū deride rēt ⁊ cedula vellēt p̄ncere ait porta te secure ad d̄f̄zestrū: qz bene v̄z p̄ cū. Quod cū p̄iceps accepisset lit teris aureis i hostio sui palaciū istō scribi fecit post multū vero t̄pis qd̄ dā ei⁹ lumici cū barbaro ordin aue rūt vt ip̄sū p̄ncipē iugularēt: q̄ cum per ostiū intraret ⁊ scripturā illā le geret eo q̄ legere sciebat: cepit tre mere ⁊ pallere. Quo viso p̄iceps eū capi fecit: ⁊ minus ⁊ to: mētis veri tatē extorquēs sibi pepcit: s̄z aucto res sceleris interfecit. per qd̄ p̄t̄z s̄z sit vtile i omib⁹ finē p̄sare. Sedz ē iusticiā vt scilicet nec amore nec odio nec timore nec p̄cio rectū p̄siliū de reliquat. Ambrosi. vbi supra. illi h̄o salutē nostrā p̄mittim⁹ q̄ sit iust⁹ et prudēs. facit ei iusticia vt null⁹ sit fraudis mer⁹. facit prudētia vt nul la erroris suspicio sit. Tut⁹ tamen viro iusto q̄ prudētia nos p̄mittam⁹ qz p̄siliū viri iusti frequentē sapiētis simi ingenū h̄pōderat. Tertū ē in nocētia siue bōa vita. Ambrosi. vbi supra. Aduertim⁹ q̄ in q̄rēdis con siliis plurimū adiligat vite p̄bita s̄ h̄tutū p̄rogatiua: beniuolētie vsus Quis ei i ceno fontē req̄rat. Quis ex turbida aqua potuz petat. itaqz vbi iniusticia intēperātis vbi vicioz confusio quid ide sibi aliq̄s hauriē dum estimet. Quis vtilē anime sue iudicet quem videt futilē vite sue. Quō pōt iudicare p̄silio supiorē quē videt i feriorē morib⁹ Sup me d̄z eē cui me p̄mittere volō vel paro Aut quō idoneū eum putabo q̄ mihi dat p̄siliū qd̄ nō dat sibi. Et mihi vaca re credā q̄ sibi nō vacat. Tria aut̄ s̄t a bono p̄silario vitā da. p̄is eivitā da ē festinātia subita. p̄ouer. xix. Qui festin⁹ est pedib⁹ offēdet. S̄e.

De sc̄tā trinitate.

in morā. Cōsilio idigētē pascit duz
rōne aīm imbuēs phibet esse p̄cipi
tez. Socrates velox p̄siliū sedē p̄nia.
Ideo in lib. de. xij. cesarib⁹. Aug. di
cebat q̄ festinatio ⁊ temeritas ma
le in duce pueniūt dicēs. Sat̄ cele
rif fit q̄cqd̄ bñ fit. Ideo ēt d̄t Varro
imperitie signū est qd̄ difficillimuz
est erigere cito fieri. Sc̄d̄ vitanda
est turbatio siue ira q̄ ipedit ira a
nimū ne possit cernere rez. S̄ieg. i
registro. Ira si semel mētē posside
re ceperit iustū eē deputat qd̄ etiaz
crudel̄r fit. Chryso. Jō p̄t pacifice
loq̄ qui cor h̄z turbatum. Jō d̄t So
crates q̄ in consilio duo maxie sunt
Fria sc̄z festinatioz ira. Tertio vitā
da est crudelitas nimia. Sepe eniz
p̄tingit q̄ illi qui dant consilia cru
delis ⁊ alios: q̄ super eos deuoluūt
Eccl̄. xxvij. faciēti p̄siliū nequissi
mū super eum deuoluef: ⁊ nō cogno
scet vnde adueniat illi. Refert Oro
sius q̄ d̄u valeri⁹ tyzānus m̄ltos in
nocētes dānaret: pitus argētarius
volēs sibi placē taur̄ ereū fecit cui
ex late ianua p̄posuit p̄ quā dānati
possent includi. deditq̄ eū tyzāno vt
quos exosos h̄eret ignib⁹ supposit̄
itroduceret: ⁊ cū gemit⁹ emitterent
nō gemit⁹ hōis s̄ mugit⁹ pecudis vi
derent. S̄ tyzānus fctm̄ t̄ crudele
excrās dixit vt p̄m̄ itrare vt sic q̄
lit p̄ os tauri mugitū emitteret sci
re posset: sic eum iclusit ⁊ puniuit.
Xp̄s iḡ fuit ver⁹ p̄siliari⁹: q̄ i ip̄o fu
it sapiētiaz iusticia. hier. xxiij. Re
gnabit rex ⁊ sapiēs erit: faciet iudi
ciū iusticiā i fra. fuit i eo vite ino
cētia. i. p̄f. li. p̄ctm̄ nō fecit nec in
uent⁹ ē dol⁹ i ore ei⁹. fuit i examinā
do maītas Joh. v. Sicut audio. si
cut examio sic iudico. ⁊c. fuit i iudi
cādo magna trāquillitas. Sap. xij.
Tu aūt d̄nator: h̄rutis cū trāquillitate
iudicas. fuit i p̄cēdo magna pietas
Mat. ix. Diazvoloz non sacrificiū.
Sc̄d̄o ponit magna sapientia ex p̄
te xp̄i cum respōdit. Nisi quis nat⁹

fuerit denuo. ⁊c. Circa qd̄ notandū
q̄ triplex ē natiuitas. s. naturalis: spi
ritualis ⁊ celestis. hō igit̄ qui est na
t⁹ natiuitate naturali non p̄t itra
re regnū dei: nisi iteruz nascat̄ nati
uitate spūali q̄ fit in baptismo. q̄tū
cunq̄ ēt sit renat⁹ natiuitate spūali
adhuc tñ itrare nō potit in regnum
celoz: nisi itez nascat̄ natiuitate ter
tia. s. natiuitate celesti q̄ fit i morte
cuiuslibz icti viri. P̄ia natiuitas est
hōi ad h̄silitatē. Sc̄da ad iustifica
tionē. Tertia ad beatitudinē. Puer
qd̄ nascens natiuitate carnali tria
facit q̄ sunt nob̄: ad h̄silitati exēplū
Primū eū: q̄ nō nascit̄ ridēdo s̄ flē
do. Sap. viij. Primā vocē filiez oibus
emisit plorās aug. de ciui. dei. puer
q̄ nascit̄ a ploratu icipit nesciens. p̄
phetizat qd̄ maloz passur⁹ sit. Solū
qn̄ nat⁹ ē risisse ferūt sorozastē: ⁊ tñ il
le ris⁹ mōstruos⁹ paz. p̄fuit sibi. fuit
em̄ iuētor artū magicaz. ⁊ cū esset
rex byzānoz a nino rege assirioz
inflect⁹ est i bello. hier. Et d̄t ad Te
rasū q̄ d̄ns fleuit qn̄ lazay suscitauit
ex eo q̄ amicū charissimū p̄p̄ alios
saluādos ad hostilem vitā reuocare
itez cogebat. vñ ēt ap̄d m̄ltos ē cō
suetudo. vt d̄t. Solin⁹ q̄ qn̄ puer na
scit̄ a pentib⁹ ⁊ p̄p̄qs deflet. Qn̄ ve
ro q̄s moriū ad tumulū cū tripudio
deportat. Sc̄bz ē q̄ puer more besti
arū. s. curu⁹ ⁊ si i q̄ttuoz pedib⁹ na
scit̄ ad inuēdū q̄ p̄pat⁹ est iumēt⁹ ill
piētib⁹ ⁊ filis fact⁹ est illis. Propriuz
em̄ iumēti est oculos ad trā h̄re. ⁊ q̄
tū ad hoc bestialis est auar⁹. p̄. Ocu
los suos sta. decli. i ter. Propriū iu
mēti ē vna femia p̄tentū nō eē. Et q̄
tū ad hoc bestialis ē luxurios⁹ hier.
v. Si amatores i femias ⁊ emissari
fcti sunt ynusq̄sq̄ ad vxorē p̄rimi sui
hiniebat. p̄p̄iū iumēti ē nō regi rō
ne: s̄ ferri nafe sue impetu. ⁊ q̄tum
ad hoc bestialitas ē supbus q̄ d̄t Sp̄.
q̄. Sit aūt fortitudo n̄ra lex iusticie
⁊c. Tertis est: q̄ mox puer manum
ad os ponit ad inuēdū q̄ ad t̄tas

Sermo. iiii.

uenit in miserias pp̄ p̄ctm̄ ore factū
 p̄uimoz̄ pentū. Nā mulier peccauit
 ore p̄ malā suationē q̄n. s. viro vt de
 pomio cōederet p̄suasit. Vir pecca-
 uit ore p̄ fatuā excusationē. v̄tq̄ pec-
 cauit ore p̄ illicitā cōestione. Multi
 autē hodie ore suo talit̄ peccāt. aut
 mala p̄silia dādo aut male excusan-
 do: aut nimis se ingurgitādo. Secū-
 da natiuitas est sp̄ualis q̄ fit in ba-
 ptismo: vbi sp̄s̄s̄ct̄s̄ t̄z locū p̄ris aq̄
 sc̄tificata t̄z locū m̄ris. s̄b̄ū ē tāq̄ se-
 mē diuinū. De q̄ s̄t̄ Augu. Accedit
 s̄b̄ū ad elemētū z̄ fit sac̄m̄. Ephe. v̄
 Mūdās lauach̄o aq̄ in s̄b̄o vite. In
 baptismo aut̄ puer ter in aq̄ mergit̄
 siue ad rep̄tandū: triduanā sepul-
 turā: siue ad innuēdū q̄ ibi remittit̄
 p̄ctm̄ originale venialez̄ mortale: si-
 ue ad innuēdū q̄ ibi tota trinitas o-
 perat̄: siue ad innuēdū. i. in baptismo
 t̄pi tota trinitas se manifestauit. i.
 p̄t̄ i voce. filīi carne sp̄s̄s̄ct̄s̄ in co-
 lūbe specie. Tertia natiuitas ē ce-
 lestis: q̄ sc̄t̄i viri de v̄fo m̄ris eccl̄ie p̄
 mortē egrediētes i celo nascūt̄ z̄ iō
 mors sc̄t̄oz̄ natale vocat̄. Rō aut̄ est
 q̄ infās i v̄fo existēs dū a d̄bitum
 p̄plemētū deuenerit de v̄fo exire ap-
 petit ex eo q̄ req̄rit̄ āpliorā locū ad
 manēdū v̄beriorē cibū ad v̄scēdum
 liberiorē aerē ad respirādū: z̄ maio-
 rē lucē ad vidēdū. Si v̄t̄ sc̄t̄i viri ap-
 petūt̄ i celo nasci q̄ ibi recipiēt̄ am-
 pliorē locū ad manēdū. Mō ei s̄t̄ i
 loco arto: q̄ tota fra respectu celi ē
 quidam p̄ict̄. De amplitudie aut̄
 celi s̄t̄. Baruch. iij. O isrl̄ q̄ magna
 est dom̄ dei zc. Illa em̄ dom̄ i finitā
 h̄z̄ āplitudinē: iō s̄t̄ q̄ magna est do-
 m̄ dei. zc. Infinitā lōgitudinē ideo
 subdit̄. Magn̄z̄ nō h̄s̄ finē. Infini-
 tā altitudinē. iō subdit̄. Immensus
 z̄ excelsus. Est em̄ lōgior̄ q̄ ocl̄s̄ pos-
 sit cōspicere. Est latior̄ q̄ aur̄is pos-
 sit audire. Est altior̄ q̄ cor valeat co-
 gitare. s. Cor. ij. Qd̄ ocl̄s̄ non vidit̄
 nec aur̄is audiuit̄. zc. Sc̄do t̄ sic reci-
 piēt̄ v̄beriorē cibū ad v̄scēdū: quia

erūt̄ i p̄fecta satietate que satietas
 erit cum desiderio ne ibi sit fastidi-
 um. Eccl̄i. xxiiij. Qui edunt me ad-
 huc esurient. Desideriū erit cuz̄ sa-
 tietate. ne ibi sit plena. p̄. Satiabor
 cū appuerit gl̄ia tua. z̄ v̄trūq̄ cū se-
 curitate erit: ne ibi sit tior̄. puerbi.
 xv. Secura mēs q̄si iuge p̄uuium.
 Tertio t̄ sic recipiēt̄ liberiorē aerē
 ad respirādū. Mō ei sc̄t̄i viri vix re-
 spirare p̄nt̄ i m̄lto labore afflict̄i m̄l-
 to tiorē anx̄i. Job. x. Et si iust̄ fue-
 ro nō leuabo caput ecce q̄to dolore
 de p̄ssus. Saturat̄ afflict̄iōe. ecce q̄
 to labore afflict̄. z̄ miseria. ecce q̄-
 to tiorē p̄strat̄. S̄z̄ t̄ sic libere respi-
 rabit̄ q̄ nullū h̄b̄bit̄ dolorē. Esaye
 xxxv. Fugiet dolor z̄ gemit̄. Nullū
 laborē. Apoc. xij. Amō iā s̄t̄ sp̄s̄s̄ct̄s̄
 redescāt̄ a laborib̄ suis. Nullū tiorē.
 puer. i. Qui aut̄ me audierit abs-
 q̄ tiorē q̄scet. Quarto t̄ sic h̄b̄bunt
 maiorē lucē ad vidēdū. nā supra h̄-
 b̄bit̄ deū tā lucidū. Apoc. xxi. Clari-
 tas dei illuabit̄ illā. Intra se: locuz̄
 tā luminosuz̄. Thob. xiiij. Luce splēdi-
 da fulgebit̄. Intra se aiaz̄ tā illustra-
 tā. Esa. lviij. Implebit̄ splēdoribus
 aiaz̄ tuā. Extra se corp̄ tā gl̄ificatū
 Math. xij. Tūc iusti fulgebūt̄ sicut
 sol i regno p̄ris eoz̄. (Sermo. iij.)

Amen amen

dico tibi q̄ qd̄ scim̄ lo-
 quimur: qd̄ vidim̄ t̄ e-
 stamur: z̄ testi onū n̄z̄
 nō accipit̄. Sicut dicit̄
 hier. ad heliodor̄. Erādes mat̄ias
 igena pua nō sufferūt̄. Nulla mat̄ia
 grā d̄ior̄ z̄ piculosior̄ q̄ loq̄ de p̄fūdo
 myst̄ erio trinitat̄. Dicit̄ ei aug. in
 li. de triñ. Ubi q̄rit̄ vnitas trinitatis
 p̄ris z̄ filij̄ sp̄s̄s̄ct̄i. Nec piculosi ali-
 cubi errat̄. nec laboriosi aliqd̄ q̄rit̄.
 nec fructuosus aliquid inuenitur.
 Nos iḡ alta sapiētib̄ relin quētes
 h̄s̄iliaz̄ plana dicam̄. In s̄b̄z̄ iḡ p̄
 missis ponunt̄. s. fides recta testi-
 catio vera: ingratitude h̄uana. Est

De sancta trinitate.

alut fides recta vt credam⁹ q^o i deo
sit psonaz p^okalitasz essentie vnitas
Igr psonaz pluralitas insinuat per
hoc q^o d^o i plurali. q^o scim⁹ loq^omur
z q^o vidim⁹ testamur. Unitas essen
tie in hoc q^o n^o dixit testionia n^{ra} s^z
testioniu n^{ra}. hoc igit⁹ facit est crede
d^uz n^o est aliqd aliud inq^ored^u. Bern.
ad Eugeniu. Dicim⁹ tres psonas: s^z
n^o est p^oiudiciu vnitas. Dicim⁹ vn^u
s^z n^o ad p^ofusionem trinitatis. Quer^o
qu^o possit hoc ee: sufficiat tibi crede
re sic esse scrutari: hoc temeritatis
est: credere pietat^{is}: nosse vita est vi
ta estna. Nihilomin⁹ t^u b^{ea} trini. z in
diuidua vnitas q^odrupl^r ofidi potest
p^oimo scripturaz testionis. Et ta
lib⁹ testionis i q^o error vel falsitas
n^o pot^o icidere. Tres ei sunt q^o m^oti
ri v^l falli n^o p^ont. s. de⁹ qui est ipa p^oma
z s^uma v^litas. Joh. xiiii. Ego sum via
v^litas z vita. Angel⁹ q^o o^oia videt i ipa
v^litate. Mat. xviii. Angeli eoz sp^ovi
det sa. pa. mei q^o i celis est. z p^oph^o q^o ce
perut i flu^oetia ab ipa p^oma v^litate. ii.
pet. j. Sp^u sc^o inspirati locuti s^ut sa
cti dei hoies. Quauis aut⁹ p^oph^o po
tuisset fallere: falli i^ost^u er^ut hoies
puri: t^u n^o inq^ost^u i mediate a deo fue
r^ut edocti. p^olo igit⁹ testimonio dei.
Se. j. faciam⁹ hoiez ad ymaginez
s^uilitudinem n^{ra}m. N^o potuit aut⁹ esse
hoc crey ad agelos: q^o ipi hoies non
sunt. Q^o igit⁹ d^o: faciam⁹ ad n^{ra}z plu
ralitate i dicat psonaz q^o si ibi n^o el
set pluralitas i psonis n^o diceret fa
ciam⁹ s^z facia nec n^{ra}m: s^z mea. Q^o
no ad ymaginem z s^uilitudinem p^oinet
ad vnitate subst^otie: q^o s. vnitas si n^o
esset n^o diceret ad ymaginem: sed ad
ymagies: nec ad s^uilitudiez: s^z ad s^uil
tudies. Scdo hoc ofidit testimonio
angeloz. N^o sicut h^o. Esa. vi. Ange
li q^otidie clam^ut z dic^ut. S^oct⁹ sc^ous
sc^ous d^ois de⁹ exercituu: plena est o^ois
fra gla ei⁹: q^o ei ter dic^ut sc^ous s^oct⁹
sanct⁹. respicit trinitate psonaz q^o se
mel dic^ut d^ois de⁹: respicit vnitate
subst^otie. scio hoc ofidit auctoritate

p^oph^odicet⁹. B^ondicat nos de⁹ de⁹ n^{ra}:
b^ondicat nos de⁹. zc. In hoc q^o d^o ter
de⁹ ofidit psonaz vnitas. In hoc q^o i
singulari subifer⁹ est: ofidit essentie
vnitas. Et q^o p^oph^o eode q^o p^oph^o sp^u
fuest i spirati. I^o est ofidit ap^olica au
ctozitate cu^o d^o. j. Joh. v. Tres s^ut q^o
testioniu dat i celo: p^o: s^ob^uz sp^usan
ct⁹ z hi tres vn^u s^ut. Scdo ipa trini
tas vnitas ofidit creaturaru v^lest^o
gis. N^o est t^u aliq^o creat^o q^o sibi va
leat assimilari: q^o nec ymbria assimi
lat corpi cui⁹ est ymbria: nec yvestigiu
pedi cui⁹ est yvestigiu: nec ymago ei cu
ius est ymago. p^o est t^u aliq^o s^uilitudo te
nuis iueniri: z hoc creaturis supio
rib⁹ med^ois: z inferiorib⁹. In creatu
r⁹ supiorib⁹ sicut i sole. N^o scb⁹ aug.
tria i sole p^osiderant. s. q^o est: z q^o lu
cet: z q^o calet. i. subst^otia sol: radi⁹
calor. Radi⁹ g^o de sole nascit⁹: q^o fili⁹
de p^ore g^onat. calor ab vtroz p^ogredit⁹
q^o sp^usanct⁹ ab vtroz spira⁹. I^o
aut⁹ sol a nullo p^ocedit: q^o p^o n^o est fa
ct⁹ nec creat⁹ nec g^oit⁹ nec p^oced^o est
o^oia tria s^ut yn⁹ sol q^o o^o est tres p^one
s^ut yn⁹ de⁹. Scdo iuenit i creatis i^o
riorib⁹: sicut i elem^oto aq^o. s^oz eniz
g^onat riuu: sic p^o g^onat filiu: fons et
riu⁹ faciunt stagnu sic p^oz filius spi
rat sp^u sc^om. fons autem a nullo p^o
cedit: q^o p^o a nullo existit. z t^u i s^ore
riuo z stagno est ead^o aqua: q^o in p^o
z filioz sp^u sancto est ead^o subst^o
tia. Tertio iuenit in creaturis me
d^ois sicut in hoie. I^o stud ofidit Aug.
in lib. de trini. dicens. Mensz noti
cia ei⁹z amor: tria q^odam sunt. Mes
ei nouit se: amat se: nec ei posset se
amare nisi se nosceret ipa aut⁹ mes
est quasi parens: not^ocia eius quasi
ples. t^uius est amor q^o de ipsa mente
z not^ocia p^ocedit: du^o mes cognosc^o
se diligit se: non em⁹ posset se dilige
re nisi se cog^oceret. Tertio ipa tri
nitas vnitas demonstra⁹ ost^osis s^u
gur⁹. Quazyna p^oit. Gen. xviii. vbi
abrah^o vidit tres viros vn^u adora
uit: vbi scb⁹ glo. trinitat^{is} z vnitate

mysteriū declarat. Scda figura po-
 nit. Gen. xl. vbi dicitur quod picerna regis
 pharaonis vidit tres ppagles in vna
 vite p quod signant tres psonae in vna
 beatate. Tertia figura ponit. Dan. 7.
 vbi dicitur quod apparuerunt tres digiti quod
 si manus hoīs scribētis: appēdit: nūc
 raut: et diuisit. Manus ista ē ipse deus
 qui oīa creauit. In quā manu sūt tres
 digiti. i. tres psonae de quibus Esai. xl.
 dicitur appēdit nolē tre tribus digitis. quod
 nis igitur oēs isti tres digiti hēant ap-
 pēdere: nūc iare: et diuidere: p tū p
 suā potētiam oīa appēdit. i. portat
 custodit. Filius p suā sapiāz oīa nūc-
 rat. i. cognoscit: iuestigat. Spiritus san-
 ctus p suā bōitatē oīa diuidit. i. p do-
 na sua oīb' distribuit. Quarto ipa trini-
 tatis vnitas demonstrat oīs miracu-
 lis. Quorum tria tū ponam. Legit in
 hystoria schol. et Eusebius vidē testat quod
 circa natiuitatē xpī tres soles i ouē
 te appueit: quod paulatim ad se appropi-
 quātes in vno solē redacti sūt p quod si-
 gurabat quod cognitio trinitatis: vni-
 dei toti iminebat orbi. Scd' i mira-
 culū ē quod narrat cutropius. cū ei quōsdā
 sacerdos arrianus quēsdā baptizaret
 et formā trinitatis mutaret dicens.
 Baptizo te i noīe pīris cū filio in spū
 scdō volēs ex hoc oīdere filiū: spm
 scdū pīri equalē nō esse subito ad di-
 sparuit baptizand' ad eccliam ca-
 tholicā iungit. Tertiu miraculū ē
 quod narrat Sigibertus i quōsdā croni-
 ca legit. Cū ei i tra galias arriana
 hēssis pullularet: quod filiū et spm scdū
 mīores pīe affirmat: vnitas substā-
 tie trīū psonarū euidētū miraculo de-
 monstrabat. Nā circa annos dñi quā-
 gētos quisquaginta in vrbē vasacēsi.
 Dū epūs eiusdē vrbis missas celebra-
 ret vidit tres guttas clarissimas eq-
 lis magnitudinis de celo sup altare
 emissas. Quae sibi paulatim appropin-
 quātes vna gēma pulcherrimā effe-
 cerunt: quā cū in medio cuiusdam
 crucis aureae posuisset alie gēme quod
 ibi erāt tātā excellētā ei nō feren-

tes subito ceciderūt. Immediis autē
 hoīb' tribilis videbat: et obscura. mō-
 dis autez pīis amabilior clara. In
 firmis mltis dabat sanitatē: et ado-
 rātib' ipam crucē augebat: et tutez.
 Scdo in vrbis pmissis ponit certifi-
 catio ha cū dicitur. Quod scimus loquimur et
 quod vidimus testamur. In hoc autē quod
 dicitur. quod scimus loquimur. dat nobis
 itelligere quod de deo loqui vult testificari nā
 hūc debemus nisi aut quod p diuinā scri-
 pturā scimus: aut p dei reuelationez
 cognoscimus alias ei piculū nobis es-
 set si eavellem' curiose scire quod nō
 itellectū excedunt. Et istud oīdit p
 tria exēpla. Prīmū ē quod legit in apo-
 crifis Esdre. Cū em ipse Esdras mē-
 raret cur mali sic floerēt bōi dep-
 merent: ne cū alia quōsdā secret adei
 vell et inq̄rere nec rōnez posset iue-
 nire. Angelus sibi appens dixit. si va-
 les flāmā ignis pōdera: mēsurā fla-
 tūvēt: et diē pteritā reuoca. Ac si dī-
 cat. Si pā quod tectū sūt nō vales pphē-
 dere: quō ad ea quod supra te sūt: vale-
 bis attigere. Scdm exēplū ē quod po-
 nit rabi Moyses. Dixit ei quod thalmu-
 diste dixerūt quod quicquid posuerit i genū
 suū circa quattuor recipiet: passionē
 quod. i. vult scire quod ē i sūmo. quod ē i im-
 mo. et quod fuit i pmo: quod erit i vltimo
 Sūmū p mū vocat ipz deū inq̄tum
 est pncipiū oīm. Imū autē vltimū
 inq̄tū ē finis oīz: hoc nō debemus cu-
 riose inuestigare. Eavero quod sunt in
 p mīz vltimū. i. diuinos effectus possu-
 m' inquirere vt ex his possim' ipm
 itelligere et eū laudare. Tertiu exē-
 plū ē i bō Augu. Eo em tpe quod lib' dī
 de trinitate pponebat cū p lit' mar-
 socijs a lōge seq̄ntib' quōsdā de trini-
 tate: meditādo discurreret: puerus
 quōsdā i litore maris iuenit: quod cum
 quōsdā cocleari argēteo i quōsdā quaz
 fecerat foueā aquā de mari efflūde-
 bat dicēs se totū velle mare i illā fo-
 ueā sic haurire. cui Aug. i risū pno-
 cat' ait. Quō fili hoc facē posses cū
 mare sit magnū coclear modicū fo

Do. i. post festū trini.

nea pua. Et ille. facilius est hoc mihi agere quam tibi quod cogitas adimplere. Cogitas ei libro tuo mysterium trinitatis comprehendere cum liber tuus sit pua fouea ad recipiendum: ingenium tuum puu coclear ad inquirendum: et trinitas ipsa in diuisu pelagus ad exhauriendum. Statimque puer disparuit: Aug. deo gratias agens quod sit verus quod puer dixerat cognuit. Tertio ponit magna ingratitude humana cum de. Et testimoniū nostrum non accipit. Primum et filius spiritus sanctus fidem trinitatis nos docuerunt: et ideo eorum testimoniū fideliter est admittendum. Maxime autem christus hanc fidem nos docuit dicens. Mat. vi. Baptizantes eos in nomine patris et filii et spiritus sancti. Ista autem fides et confessio si eam deuote recepimus maxime ad tria valet. Primo ad demonum expulsiōem: quod signat in quodam fidelis notario apud constantinopoli. De quo legitur quod cum quidam magnus ad quendam locum esset duxisset ubi multitudo demonum residebat: unum eorum in throno sedens infrogauit eum si seruus eius esse vellet. At ille signauit se dicens. Ego sum seruus sancte trinitatis. Audito autem nomine trinitatis: viso signo crucis deus demones auferunt. Cum igitur ad ecclesiam sancte sophie iuisset ymago christi quae ibi erat oculos ad ipsum quocumque per ecclesiam pergeret pervertebat. Ac si ipse sancto diceret sibi christus quod confessus me fuisti coram demonibus in tris: ego te pervertebor coram patre meo in celis. Secundum valet ad tribulationum et perpulsiōem. Nam sicut ait. ioh. Dam. lib. iiii. Cum apud constantinopoli pestilentia grauis esset: quidam puer de medio populi in celum reptus: canticum sancte trinitatis. scilicet. sancte deus: fortis: sancte et immortalis et misericors saluator miserere nobis: ab angelis est edoctus. Qui cum rediens coram populo decantasset. mox omnis pestilentia est fugata. tertio valet ad malorum confutationem et conuersionem. Sicut enim refert Bonifacio. in libro. quem scripsit ad comatillas

Welchitildez. Cui episcopus eburdunensis. symonacus esset: et omnes testes pecunia corrupisset: quidam legatus vir sanctus ei precepit ut verum sancte trinitatis. scilicet. gloria patri et filio et spiritui sancto diceret. rogans deus ut si simoniacus esset: spiritum sanctum cui iniuria fecerat noscere non posset quod et factum est. Et sic ille deprehensus peccatum suum humiliter confessus fuit et penitentiam egit. Illud autem scriptum. scilicet. gloria patri et filio et spiritui sancto etc. synodus nicena edidit. Sed sanctus hieronimus. in fine psalmodiarum ipsum decantandum instituit.

¶ Dñia. i. p. festū trinitatis. Ser. i.

Domno quidam

erat diues et iduebatur purpura et bysso etc. Luc. xvi. Sepe dominus illud quod docebat verbo postmodum confirmabat exemplo. Superius quidem ab appetitu diuitiarum homines retraxerat et ad faciendum elemosynas iducebat. Pharisei autem qui erant auari eius deridebant ideo istud exemplum per eos adduxit ubi verificabat quod dicit. Math. vii. quod lata est via que ducit ad perditionem et arcta est via que ducit ad vitam. diues quidem iuit per viam latam: et ideo perditionem incurrit. Lazarus per viam arctam: et ideo vitam inuenit. Secundum Augustinum. Status hominis tripliciter considerat. scilicet in vita: in morte: post mortem. Quantum igitur ad istum simpliciter statum describit hic diues et pauper. Prius enim ostendit quod status diuitis in vita fuit valde gloriosus quod fuit in magnis diuitiis et blatis honoribus. Prius igitur fuit in magnis diuitiis. Esse autem diuitem non est culpabile. Deus ei diuites et potentes non abiicit: cum ipse sit diues et potens: ut dicitur. Job. xxxvi. Et multi sancti diuites fuerunt quod deo placuerunt sicut Abrahama et ceteri patriarche. sed extandum quod circa diuitias quattuor modis quod culpam in cidere potest aut auare retinendo aut indebite expellendo aut nimis arde ter amando aut iniuste accipiendo. Et

istū ad istos quattuor modos quattuor
 or diuites reprehensibiles i euāgelio i
 uenim. Et saltē cū his tribus primis
 iste diues reprehensibilis fuisse uidet.
 primus diues fuit q̄ auare retinebat:
 ille. s. q̄ dixit Lu. xij. Rīa meā habes
 multa bōa posita i annos plurimos
 &c. Tal' erat iste diues q̄ auare sibi
 oīa retinebat & nihil mēdico p̄muni
 care volebat. Legit q̄ cū alexāder p̄
 quāsdā siluā pgeret: ip̄e cū suo exer
 citu fere siti deficeret: q̄dā p̄ magno
 munere ciphū aq̄ sibi dedit quē ille
 prin' effūdi mādauit. Noluit em̄ so
 l' bibere postq̄ suis militib' nō po
 tuit p̄municare. Scōtra d' auar'. ec
 cle xi. Inueni req̄ez mīhi & nūc mā
 ducabo de bōis meis sol'. Scōs di
 ues fuit q̄ uane expēdebat fili'. s. p̄ di
 g'. q̄ acceptā substātiā i uanitatib'
 p̄sūpsit: vt h' luc. xv. Talis fuit iste
 diues q̄ expēdebat i uestib' curiosis
 & epulis delicatis. Et tñ sicut dicit
 Chr'. De dī spēfatores diuitiarum
 suarū nos eē uoluit: nō dños. Per q̄d
 p̄ q̄ diuitie nō sūt nfe. p̄prie: s; nob;
 accōmodate & iō nō debem' eas ex
 pēdere ad n'faz voluptatē: s; ad pau
 perū necessitatē. Qd' em̄ nō. sūt nfe
 p̄prie p̄ i morte. Si em̄ canis duos
 hoies seq̄t cui' sūt ignora' sed cū ab
 inulcē separātur canis dñm suū seq̄
 tur. Quasi due p̄sone sunt hō & mun
 d' s; cui' diuitie sūt hoīs an mūdi
 nō v'f. s; i morte diuitie remanēt in
 mūdo & hō nud' recedit a mūdo.
 Tertius diues fuit ille q̄ nimis dilige
 bat diuitias: ille sc; cui dixit dñs lu.
 xvij. Oīa q̄ habes uēde & da paup̄
 rib' &c. Et seq̄tur. his auditis p̄tri
 star' est: q̄ diues erat valde. Talis
 iste diues fuit q̄ diuitias nimis ama
 uit. Contra tales d'f. i. Thi. vi. Qui
 uolūt diuites fieri scidūt i tēratōes
 & laqueū diaboli: & desideria multa
 & futilia & nociua. q̄ mergūt hoīem
 in iteritū. Et iō nos pot' eas merge
 re debem'. Sicut refert hie. de Cra
 te thebana phō. Qui collecto mā

gno auri pōdere i mare. p̄leci' dicit
 abite male cupiditates i p̄fidū. ego
 vos mergā ne ip̄e mergar a uobis.
 Quart' diues fuit q̄ iuste ac' rebat
 Iste fuit uillie' unq̄ta; q̄ de bōis dñi
 sui ditat' fuit: vt habet Lu. xv. Cō
 tra tales dicit Aug. Res quā capis
 mūscipula ē: dū capis caperis: tenes
 alienū teneris a diabolo: nō d'f. Osee
 vij. fact' est effrain q̄s colūba sedu
 cta nō habēs cor: Bñ d'f seducta: q̄
 cū auar' granū aliene substātiē uult
 capere a laq̄o diaboli capīt. Et bñ
 nō h'is cor: q̄ auar' nō h'z cor i corpe
 s; i arca. Scōs iste diues fuit i ma
 gnis honorib' q̄ iduebat purpurā
 ad ostētationēz bysso ad delectatiō
 nē. Nō deberet tñ hō de uestib' gl'ia
 ri respiciēdo ad pctm̄ suū ad subie
 ctū suū & ad finē suū. pctm̄ em̄ fuit
 cā uestiū: q̄ hō an pctm̄ nud' erat:
 nec ueste indigebat: q̄ indut' erat
 ueste innocentie & decore: uideamus
 ei' q̄ sol nō idiget uestimēto: q̄ idu
 t' ē suo splēdore. h's. Amict' lumine
 sicut uestimēto. Nec liliū q̄ idutus
 est cādore Mat. vi. Cōsiderate lilia
 agri &c. et seq̄t. Nec salomō i oi' gl'ia
 sua coopert' ē sicut vnū ex istis. nec
 ager: q̄ idut' est suo uirore Luc. xli.
 Si aut' fenū agri q̄d hodie ē & cras
 in clibanū mittit: de' sic uestit' &c. hō
 ei' nō idigebat an pctm̄ uestimēto q̄
 p̄supponēdo q̄ creat' fuit i gl'ia ip̄e
 instar solis idut' erat luce grē. In
 star lili' cādore inocētie. instar agri
 uirore p̄tutū. S; p̄dita inocētia ad
 uenit hēcūdia: & tñ de' hoi' uestes
 pelliceas fecit. hō q̄dē p̄ pctm̄ fuerat
 vulnerat' excecatur' i furto dephēs'
 & iō tāq̄ vulnerato ligaturā adhi
 buit tāq̄ excecato uelamē apposuit
 & tāq̄ furi cauteriū ip̄tellit. Tale est
 igit' de p̄chūtudie uestiū gl'iar' q̄le
 eēt si aliq̄s vulnerat' gl'iar' de eo q̄
 h'z ligamē sericū uel excecatur' de eo
 q̄ h'z uelamē de auratū uel fur' de eo q̄
 h'z pulchrū cauteriū Ber. Qui gl'ia' de
 ueste similis est furi q̄ d' cauteriū

Do. i. post festū trini.

gloriat. Secūdo nō dicit hō gloriari de vesti-
b⁹ respiciēdo ad subiectū suū. hō
quod est tāq̄ pomū i quo sunt tria scz
cortex exterior: substantia media: et
granū interi⁹. Per corticē exteriorē
intelligit habit⁹ exterior. Sicut em̄
cortex pomi est alba et rubea sic hō
in diuersis colorib⁹ vestitū delectat
et gloriat. per substantiā pomi intel-
ligit ipm corp⁹. per granū interius
intelligit aīa. vñ et vulgarit⁹ ipsum
granū aīa pomi vocat. Sicut autē
esset ille q̄ totū pomū alteri daret et
sibi solam corticē retineret. Tales
sūt vane gloriofi q̄ dāt diabolo corp⁹
et aīa: et sibi tñ retinēt vestimētōz
vanā gloriā. Sed aliqui accidit q̄ hō
pomū excouās corticē piscit sub-
stantiā comedit. et granū dirigit. Sic
est et q̄ hō sup⁹ morit⁹ vestib⁹ demu-
dat. caro a hōmib⁹ comedit et aīa p
diuersas pēas dispergit. Tertio nō
dicit hō i vestibus gloriari: respiciēdo
ad finē suū. Qui ei induebat vestimē-
to purpureo. cito induet sacco vilis-
simo Job. xvi. Saccos cōsumi sup cutē
meā. Qui induebat molli byssino ci-
to induet aspero cilicio ps. Posui ve-
stimentū meū cilici et c. Qui capita
tunicarū suaz ornabat tixis hincin-
de margaritis: cito deuorat a hōm-
ib⁹ infinitis. Job. xxx. Qui me come-
dūt scz vermes nō dormiūt a multi-
tudine eorū psumit vestimentū meū
id est corp⁹ meū. et quasi capiti tu-
nice succingerūt me. Tertio iste vi-
ues fuit i magnis delitiis qd̄ notat
cl̄dici. Epulabatur quotidie splē-
dide. Et em̄ cōiuiua fuerūt lauta. id̄
dicit epulaf. Epule em̄ ab opulētia
sunt dicte. et talia cōiuiua ducunt ad
inopiē. puerb. xxi. Qui diligit epu-
las in egestate erit. fuerūt p̄tinua
ideo d̄f quondie. Et talia p̄dere fa-
ciūt tēperatiā. puerb. xxii. Noli eē
in cōiuiuis p̄tōz vel potatorū fue-
rūt nimis delicata. id̄ d̄f splēdide. et
talit generat luxuriā Greg. Cele-
brari p̄iuiua sine culpa vix possunt

pene ei semp epulas comitat volu-
ptas. Nā dū corp⁹ i refectōis dele-
ctatiōis delectatiōe resoluit: cor ad
inane gaud. h̄ relaxat. Status autē
paupis fuit status diuitiōis ofno h̄ri⁹.
Ille em̄ fuit i diuitiarū libertate hic
in extrema paupertate. Ille purpu-
ra et bysso amict⁹ iste vlcerib⁹ circum-
dat. Ille abūdabat delitiis iste idi-
gebat micis. et ex his patiebat gra-
uē tētationē cordis. Ita em̄ tria pa-
tiebat: scz extremā paupertatē: vlce-
rosam infirmitatē et grauē tētatio-
nē. Et tñ q̄libz istorū ad penā sibi
sufficiebat: aut paupertas sine infir-
mitate. aut infirmitas sine pauper-
tate aut grauis tētatio sine vtroq̄.
Ista tria tāgit. Aug. dicit. Quātus
puram⁹ fratres charissimi tūc i cor-
de paupis tumult⁹ tētatiōis fuit cui
certe poterat ad penā sufficere pau-
pertas vel egritudo: s̄ vt pbaretur
ampli⁹ simul hūc et paupertas et egrit-
tudo tabefecit. idē. Quā: ashūc ege-
nū et vulneribus obsessum tētatiōis
creditiū sua cogitatiōe tolerasse cū
ip̄e egeret pane: et nō haberet et sa-
lutē atq̄ an̄ se diuitē cerneret salu-
tē et diuitias h̄re cōvoluptate. Lazar⁹
ei erat aurū dei margarita dei stel-
la dei. vt g. pbaret positū est illud
aurū i camino paupertatis et nō potuit
corrūpi. Posita est ista margarita
in sterq̄: in vlcerose infirmitatis et
nō potuit itici. posita ē ista stella i ne-
bula tētatiōis et nō potuit obscura-
ri. S: d̄ mō ex̄ actū ē istud aurū de
camino et positū est i celesti thesau-
ro. Leuata ē margarita de sterq̄: i-
nio: et posita ē i regis ornāmēto. pur-
gata ē stella ab os nebula et data est
nobis i exēplo. Posito statu vtriusq̄
in vita pomū stat⁹ vtriusq̄ in morte
Uterq̄ qd̄ est mortu⁹: et rapt⁹: sed
differēt. Diuites qd̄ est mort⁹ tri-
plici morte. s. morte culpe: dū eēt in
mūdo q̄ separaf aīa a deo. Morte na-
ture: qua sepaī aīa a corpe xp̄i. Et
morte gehēne: qua sepaī aīa a visio

ne beati et beatorum portio. Lazarus autem
mortuus est unica morte: scilicet nature fuit
aut vivus et in mundo per gratiam: et modo vivit
coram deo per gloriam. uterque est fuit in hoc
mundo rapto: sed differenter. nam lazarus in
sinu abrahe ab angelis portatus. ista
autem portatio ab angelis facta est in tuta-
mentum custodie patris. Angelis suis deo
mandavit de te. In signum reverentie
sicut episcopi in manibus portantur quando in thronum
sedent. In manibus portabunt te. et in signum
leticie Chry. Sufficiebat ad portandum
pauperem unum angelus. sed propter plures ve-
niunt ut choros leticie faciant. dives et
tamquam diaboli prochanus ad cimiterium
infernale a demonibus deductus: et ibi est
sepultus. De qua sepultura dicitur hic. xxii.
Sepultura asini sepeliet. Sepulchra
asini talia sunt: quia exornantur: et pellis a domino
possidetur: carnes a canibus lacerantur: ossa
pluvius et gradinibus reliquit. Sic quando
aliquis dives iniquus moritur: parentes
possident substantiam terrenam: vides la-
cerant carnem suam. Supplicia inferna-
lia toguntur aiaz suam: quia natura ossis
habetur: quia presumi nunquam poterit eccl. x.
Cum moritur homo hereditabit serpentes
scilicet infernales septuaginta ad aiam et bestias.
i. parietes vastitates terrenam sub-
stantiam. Bestia est quasi vastitas domus. Erver-
mes corrodetes carnem propriam. Ter-
tio videndum est de statu utriusque post
mortem: quod valde est dissimilis: quia dives
est in tormentis: et pauper in loco quietis: quasi
dicitur. Elevans autem dives oculos suos cum
esset in tormentis. Dixit autem tormentum quasi
torques mentem. Torquebatur autem dives
de gloria lazari quam videbat: et de sua
pena quam sentiebat: et de impossibilitate
remedii pro quo desperabat. os.
Pectus videbit et irascent: quod ad primum.
Dentibus suis fremet et tabescet: quod ad
secundum. Desiderium peccatorum peribit: quod
ad tertium. Pauper autem erat in loco quietis
scilicet in sinu abrahe. dicitur autem sinus abrahe
locus superior inferni hinc aliquando lu-
ce. Et dicitur sinus prope quietem et tranquillita-
tem: sicut sinus maris dicitur locus
a ventis et tempestatibus quietum. Et dicitur

a sino finis: quia ventis finis est quietas
et vel quia finimur esse tuti in tranquillitate
a tempestate. Abrahe autem sinus dicitur eo
quod abraham fuit prima via credendi: et
primus aperte predicavit fidem in deo.

¶ Sermo secundus.

omo quidam

erat dives etc. Veri fic-
catum est in istis duobus quibus
dicitur puer. xxii. Dives et
pauper obviatur sibi et
utriusque operator est dominus. Dum dives
egredies pauperem ante ianua inuenit
bat et pauper diuitem egredientem et regre-
diens sepe videbat quod amicum sibi ob-
viabatur: sed de utroque est dominus mira in-
dicia operatur: quia dives ad extremam ve-
nit inopiam: et pauper ad omnes bonorum abun-
dantiam. Describens autem dominus istum diuitem
vitam mortis ad iugum ei penam ut omnes
considerantes eum penam non imitent vitam
primo quod describit eum vitam culpabilem:
cum dicit. homo quidam erat dives. Secundo eum
penam horribilem: cum subdit. Mortuus
est autem dives. Circa primum est notandum
quod peccatum diuitis fuit quadruplex: scilicet
avaritia: yana gloria: gula et invidia.
Avaricia ei nota est cum dicitur.
homo quidam erat dives. Non dicitur autem dives
quia diuitias habebat: sed quia auare reti-
nebat et illicite expendeat. Et ideo non
nominatur tamquam si a deo non cognoscat
ideo caret nomine quod deus noluit cognos-
cere in paupere quod dicitur Mat. xxv.
Quoad unum ex minimis meis non
fecistis: hinc est quod virgines fatue:
quia non habuerunt oleum miera deo non
fuerunt cognite Mat. xxv. Amedico
vobis nescio vos. Sunt autem alie tres
rationes quare christus nomen diuitis non
posuit et nomen pauperis dixit. Una ra-
tio est quia nomen est quod significat substā-
tiam cum qualitate et casu. Iste dives pater
derat substantiam. i. verum esse gratie et glo-
rie. Retinebat autem qualitatem diuiti-
arum et tamen incurrit casum penarum: quia
ignovit verum esse perdidit: ideo non dicitur nomi-
nari nomine proprio. quia vero qualitas dicitur
Q. 4.

Do. i. post trinitatem

tiarum retinuerat ab ipsis diuitijs debuit noīari: et iō vocat quidā diues: q; vero penarū casum incurrit debuit denoīari cū adiūcto penay: et iō vocat diues i inferno sepultus: et diues i tormētis positus. Lazarus ho substātiā pseruabat: q; habuit verū eē gfe: et postmodū verū eē glie: q; litatē tribulationū parēter portauit et casū mo: et corporalis incurrit: et iō tripliciter describit. s. noīe pprio qd est lazarus pppter verū eē qd habuit et mēdicus pppter qualitātē et aduersitātē quas sustinuit: et mortuus pppter casum mortis quē incurrit: s; mox ab angelis subleuatus iuit. Scda rō est: q; nomia maloy deleta de libro dei ps. Deleatur de lib. viuētium. Sūt scripta in libro diaboli. Hier. xvij. Pctm iuda scriptū est stilo ferro in vngue ad amātino. Et sūt scripta i palatio inferni. Eiusdē. xvij. Recedētes a te in terra scribent i terra: s; infernali qm dereliquerunt venā aquarū viuētū dñs. Et pppter ista de psciētia approbatiōis noīa malorū nō cognoscit. Nomia sanctorū cognoscit: q; h; ea scripta in lib. vite philip. vlt. Quoy noīa scripta sunt in libro vite. In palatio suo luce. x. Gaudeat q; noīa v̄ra scripta sunt i celo. Et i manib; suis. esa. xlix. Ecce in manib; meis descripsi te. Tertia rō est: q; nullus hō hōest i ore suo poneret poinū imūdū v; putridū vel a porcis corosū pctoy igf noīa sūt in ūda q; ponūt ea i terra q; plena ē multiplici immūdicia ps. Vocauerunt noīa sua i terris suis. Sunt et putrida: q; oīa q; sunt i pctōre putrido putrida cēsent. puer. x. Nomē impiorū putrescet. Sunt et per ora hoīm porcinoy trāseūta corosa: a qb; sepe laudant. puer. xvij. Qui dereliquit legē laudat ipiū: et q; custodiunt succendētur ptra eū. Et iō non eēt pueniēs q; noīa talium p os x̄i trāsiret. ps. Nō memorētur nomia eoy p labia mea. Scd; pctm isti di

uitis vana glia quā habuit: i potat dovestes p̄ciosas. Quattuor aut mo dis pōt eē reprehensio circa vestes. Prio qm sūt nimis p̄ciose Greg. Si cultus p̄ciosay vestitū culpa nō eēt: sermo dei nō tā vigilanter exprimeret q; diues q; bysso et purpura iduebat apud iferos torqueret. Materia vestis p̄me fuit multū vtilis sc; pellis cū lana. Gen. iij. fecit de aede et xori sue tunicas pelliceas. i. de pellibus animalū putamortuoy. Deinde p̄cessū est ad lanā purā. Deinde ad lanam multiplici colore infectā deinde ad sericū de q; purpure fiūt, deinde ad aurum simul et sericū de q; fiūt p̄ani deaurati deinde ad aurificia et lapides p̄ciosas. Legitur in hystoria romanoy q; ille q; primus apud eos purpura est iduta fulmine p̄cussus interit. Scdo qm ipse vestes nimis sūt p̄ciose. Greg. Nemo existmet i fluxu et studio p̄ciosay vestitū peccatū deesse. q; si hoc pctm non esset nullo mō dñs iohāne de vestimēti sui asperitate laudasset. s; q; p sola inani glia vestimētū p̄ciosum querat res ipa testat: q; nemo vult ibi p̄ciosis vestib; indui vbi ab alijs non possit videri. Tertio qm ipsa vestimenta nō sunt statui sui pueniētia: sicut qm clericus vult habere vestē militarem vel monachus vestē nimis secularem vel vir habitū muliebrem vel ecōuerso. Sophonie. i. Usitabo sup oēs q; induiti sunt veste peregrina. Vestis peregrina est q; nō est scd; statū p̄sone. Dent. xvij. Nō induet mulier veste virili: nec vir vtetur veste feminea. Quarto qm q; h; diuersa mutatoria ita q; a tineis demolitū: et x̄ps in pauperib; nudus relinquit Jac. v. Agite nūc diuites etc. Et sequitur vestimēta v̄ra a tineis comesta sūt Bern. Clamāt nudī: clamāt famelici: nobis inquit fame et frigore miserabiliter laboratib; quid conferunt tot mutatoris extēsa in partibus v; plicata i māticiis: nostrum est quod

effunditis nobis crudeliter subtra-
 hit qd inaniter expeditis. Tertius
 pctm ei fuit gula: qz epulabat quo
 tidie splendide. fecit aut gulof inu-
 rias tribus. Primo nature: na sicut dicit
 in lib. de animalibus. Nulli animalium tam ma-
 gnus corpus habet dedit naturam paruum
 os et collum sicut homini: per hoc ad ci-
 bi et potum citate et temperantiam nos mo-
 neret Ser. Voluptas gutturis quod ho-
 die tati emittitur vix duorum obtinet la-
 titudinem digitorum. Secundo iniuriam fa-
 cit consuetudini humane que est venter
 cingulo restringatur: quod in aliis animalibus
 non inuenitur: ut per hoc ostendatur quod ve-
 tera nimis cibi et potum sumptione est
 restringenda. Eccl. xlii. Aufer a me
 veteris concupiscentiam Seneca. Venter
 obediens locos animalium nuerem si hoc
 Tertia iniuriam facit ordinationi diuine
 que est quod homo os sursum habeat: ut per
 hoc significetur quod non tantum epulas corpo-
 rales sed maxime celestes appetat. et
 in gulosus que circa epulas corporales
 totum se effundit: et os suum in terra
 sicut bestialis vocatur per. Comparatus
 est iumentis insipientibus. c. Quartum
 pctm istius diuitis fuit in misericordia: quod medi-
 ci nullam misericordiam habere voluit Augu. de
 habitibus domini. Inexplebilis est auaritia
 diuitis si rapit et nihil satiatur: non potest
 patri: nec matrem agnoscit non patri obtem-
 perat: amico fide non seruat: viduam
 opprimit: pupillum inuadit. Talis fuit
 auaritia istius diuitis pauperis vlcere
 rosi que noluit misereri. Petr. rauent.
 Auribus diuitis obturatis nichil eorum
 vni clamantis. vni dominus ad apien-
 dum cor: ei totum cor pro pauperis vulne-
 ribus aperit ut quod erant vulnere tot eorum
 ora clamantia. Non potuit autem aliqua
 excusatione habere vel quod essent multi:
 quod tantum vni erat: vel quod sibi ipsi sufficie-
 bat. quod erat medicus vel quod esset sibi
 ignotus quod an sanum possit: vel quod la-
 borare poterat: quod vlcere plenus: vel
 quod nimis delicata petebat: quod micis
 erat preter vel quod familia sua sibi sub-
 ueniebat: quia nemo illi dabat. iste

igitur diues ut ait Greg. non est punitus
 quia aliena rapuit sed quia propria non dedit
 Et subdit. Hinc ergo colligendum est
 quod pena multandi sit que aliena diripit
 si infernali damnatione percussus que propria
 non largitur. Dicit autem Bern. Quos
 hodie lazarus videtis et plures de equali-
 tatis de proximorum miseria cogi-
 tantes. Secundo describit huius diuitis pe-
 na horribilis cum dicit. Mortuus est autem di-
 ues et c. Quod non scriptum est Sa. xi. Per quod
 peccat quis per hec et torquetur. id est iste diues
 qui peccauerat peccato auaritie punitus est
 extrema paupertate. iob. xvi. Diues
 cum dormierit nihil secum afferet: aperiet
 oculos suos et nihil inueniet apprehendet
 eum quasi aqua iopia non est aliis ita
 miser qui non possit aliquid recuperare aut
 precioso aut: mutuo aut saltem medicamento
 sed iste nihil recuperare potuit precioso
 quia nullum preciosum secum attulit: id est di-
 ues cum dormierit nihil secum afferet
 Nec aliquem sibi mutuatum inueniet. id est
 subdit aperiet oculos suos et nihil inue-
 niet. Nec et inueniet quod sibi modicum
 aqua et idem subdit. Apprehendetur quasi aqua
 iopia secundo peccauit peccato vanitatis glorie
 vestes varias deferendo. Et sicut pec-
 cauit in varietate vestium sic perit in va-
 rietate tormentorum. habuerat quidem
 duo mutatoria vestium. scilicet purpuream et
 byssum et idem modo habuit duo mutatoria pena-
 rum. de quibus iob. xlii. ad calorem ni-
 mis transierunt ab aqua nimium. Qui enim
 tunc induebat purpura: nec induit ve-
 ste ignita: et qui tunc induebat bysso nunc
 induit vestimento niueo. purpura ei
 habet colorem ignis: bysso colorem niuis.
 Tertio peccauerat peccato gula. Sicut
 igitur fuerat profudat in delictis sic modo
 fundatur in tormentis. id est: quod sepultus
 est in inferno. scilicet glo. in profunditate pe-
 narum. Est ei infernum tanquam puteus habens su-
 perficiem in qua sunt peccata: es minores habens
 medius in qua sunt peccata: es maiores habens
 profundum in quo sunt peccata: es maximi.
 Non me demergat tempestas aqua: tanquam
 tunc ad illos qui sunt in medio. Neque absor-
 beat me profundum tanquam ad illos qui sunt in
 Q. iij.

Do. i. post trinita.

profundo. Neq; vigeat sup me pute^o
os suū: q̄tū ad illos q̄ sūt supficie, et
h̄ sūt supficie: i. h̄ de nūq; exibūt: qz
pute^o vigeat & claudit sup eos os suū.
Quarto peccauerat pctō imie: ideo
punit iudicio imie. Jaco. ij. Iudiciū
i n̄ mia fiet illi q̄ nō fecit miam. Di-
ues iste nō petebat situlā aq̄ nec ma-
nū plenā aq̄ nec digitū maiore i. sūlū
aq̄ sed minimū & extremū. Nec pe-
tebat guttā balsami sed aq̄ & nō po-
tuit obtinere. Plusq; mille anni sūt
q̄ istō petijt nec adhuc obtinuit nec
imperpetuum obtinebit. Uocabat
aut̄ extremū digitū lazari modicum
suffragiū meriti sui. & vocabat guttā
aq̄ modicū qd̄ refrigerāt i. mie Sr̄.
Dives q̄ paup̄i mēse sue mima da-
re noluit i inferno posit^o vsq; ad mi-
ma puenit petēda. nā guttā aq̄ pe-
tīt q̄ micap̄ p̄is negavit. Ser. iij.

Dixit est

aut̄ dives & sepult^o ē in
inferno iuxta dictū sapi-
ent̄. Nō qd̄ sitū est a n̄
oclos sufficit stueri re-
rū exit^o prudētia met̄: sed illud qd̄
sitū erat a n̄ oclos si fuissent ituti q̄
tūc erāt. i. diuitē sic epulātē & lazari
sic medicatē poti^o affectassent statū
diuit̄ q̄ paup̄is: s; si finē & exitū ag-
scerēt statū ditis refugerēt et statū
paup̄is affectarēt. Finis em̄ paup̄is
fuit eterna solatio: finis ditis ppe-
tua cruciatio. Finis iḡ ditis descri-
bit̄ i x̄bis p̄missis & sequētib^o cū d̄:
mortu^o est aut̄ dives. Describit̄ aut̄
q̄tū ad quadruplicē penā. P̄io em̄
ofidit qualis sit ei^o pena ab inferiori
q̄tū ad p̄funditatē supplicioz cum
d̄. Et sepult^o est i inferno. Sicut em̄
ille q̄ est sepultus supra & infra a dex-
tris & sinistris terrā possidet: sic q̄li-
bet dānat supra & infra a dextris & si-
nistris penā h̄z. In inferno aut̄ nō est
em̄ nūq; sepulch^o: s; multa: ibi est se-
sepulch^o h̄nt supbi luxuriosi & aua-
ri. q̄ d̄ ezech. xxxij. c. ibi assur et

ois multitudo ei^o i circuitu illi^o se-
pulchra ei^o mosoch et ois multitu-
do ei^o i circuitu illi^o sepulchra ei^o q̄
descēderit i infernū cum armis suis.
Ibi elā et ois multitudo ei^o p̄ ḡrū se-
pulchri sui q̄ descēderūt ad terrā vl-
timā. Ponūt aut̄ hic demōes p̄nci-
pales. i. assur Mosoch & elā. i. māmo-
na: asmode^o & lucifer. assur aut̄ iter-
ptat̄ dives & significat māmonā q̄ ē
demō sup auaros. Iste h̄z i inferno
sepulch^o altissimū in circuitu eius
sūt sepulchra auaroz oim. Mosoch
interpretat̄ captura & significat asmo-
deū. i. demonē. q̄ est sup luxuriosos
quos ip̄e capit & illaqueat. De d̄
laq̄is d̄. i. Thimo. ij. Resipiscant a
dyaboli laqueis a quo captiui tenē-
tur ad ipsi^o voluntatem. iste h̄z i in-
ferno sepulch^o maximū in circui-
tu ei^o sūt sepulchra oim luxurioso-
rum. Elā interpretatur sup fluminare
& significat luciferum qui est super
supbos: qui semp̄ vult alijs eminere
iste habet sepulch^o i inferno alti-
simum et in circuitu ei^o sūt sepul-
chra oim supboz. Sicut autem sup
mortuum fiunt tres plāct^o. Un^o in
domo: alius q̄ fertur extra domū
tertius q̄ portat̄ ad tumulum. Sic
isti tres demōes supradicti sup au-
ros luxuriosos & supbos faciūt tres
magnos non plāct^o sed plaus^o. Unū
quādo aiām peccatoris buz adhuc
ē in domo. i. in corpe p̄prio ad pec-
candū inducit. Secunduz quando
animā peccatoris extra corpe suū
q̄si extra domū exire faciūt. Ter-
tuz q̄ ipsā aiā ad sepulch^o inferna-
le deducit. Sc̄bo describit̄ ei^o pena
q̄lis sit superior q̄tū ad visionēz bea-
toz cū d̄. Vidit abrahā & lazari
in sinu eius. Videndo em̄ lazari
& abrahā i tāta rege augebat in ip̄o
fo cruciatus pene. chryso. sup illud
inter nos & vos magnū chaos fir-
matū est. &c. Videre possum^o transi-
re nō possum^o: & nos videm^o quod
fugim^o & vos videtis quod p̄dici-

Bio: et nostra gaudia accumulāt v̄sa
 tormētaz v̄sa tormēta accumulāt
 n̄sa gaudia: sicut d̄t Greg. v̄sq; ad
 iudiciū et b̄di malos et mali vidēt bo-
 nos. p̄ iudiciū aut mali nō vidēt bo-
 nos. b̄di aut sp̄ crescat q; malū sp̄si-
 ciūt q̄ misericordiē euasēt et ista
 aut v̄siōe d̄nq; m̄ifeste calligunt.
 v̄nū ē q; p̄ h̄ac vitā b̄di cognoscēt bo-
 nos: q; abrahā cognouit lazary et la-
 zar⁹ cognouit abrahā. Sc̄bz q; mali
 cognoscēt malos. v̄nū diues sciens q;
 f̄res suos cognoscerēt si i infernū de-
 scēderēt. rex hoc ei⁹ p̄ā apli⁹ cresce-
 rer nolēbat q; illuc v̄t irēt. Tertiu⁹ q;
 b̄di cognoscēt malos: q; abrahā et la-
 zar⁹ diuitē cognouit. Quartu⁹ q;
 mali cognoscēt bonos: q; diues co-
 gnouit abrahā et lazary. Quistū q; nō
 tm̄ cognoscēt illos q; in hac vitavi-
 deēt: sed et quos nunq; v̄deēt. Naz
 dius cognouit lazary quē in hac vi-
 ta viderat: et abrahā cognouit laza-
 ry et diuitē q; nunq; viderat ihacri-
 ta. Tertiu⁹ describit ei⁹ p̄ā qualis sit
 ab interiori sp̄tū ad remedioꝝ despa-
 tionē. Duo ei remediā petierat: v̄nū
 vt abrahā lazary ad se mitteret. S;̄
 ad hoc r̄ndit q; nō posset ad se veni-
 re dicēs. inē nos: vos chaos magnū
 firuatiū ē. i. istud aut chaos multi-
 plicē p̄t: itelligi. p̄tio distātia et dif-
 ferētia duoz d̄n̄az. s;̄ xp̄i et dyaboli
 q; adeo iter se differēt q; xp̄s sp̄ vult
 om̄e bonū et dyabolus oē malū. Et
 iō nūq; p̄nt adiucē p̄uēire. ii. Cor.
 vi. Que p̄uentio xp̄i ad belval. sicut
 igi isti d̄ni nunq; p̄uēire p̄nt: sic nec
 serui ip̄oz. Sc̄do p̄t itelligi istud
 chaos differētia meritoꝝ. Ambi.
 Inē diuitēz pauperē chaos magnū
 firmatū ē: q; post mortē nō q̄t me-
 rita imutar: illi et tāq; peccatores
 remūeranē morte eterna. isti tanq;
 iusti btā vita: et iō nō p̄nt adiucē cō-
 m̄unicare. Ecclē. xiii. Si picabit lu-
 p̄agno aliquādo sic pctōr iusto. ter-
 tio p̄t itelligi differētia volūtātū.
 B̄di em̄ h̄nt volūtātē firmatā i bo-

no: mali aut obduratā in malo et iō
 b̄di sūt iusti et mali itq; et iō nō possunt
 adiucē p̄cipare. ii. cor. vi. Que p̄-
 ticipatio iusticie ad iūctatē. Quar-
 to p̄t itelligi differētia affectionū.
 B̄di ei sūt i p̄petuo amare dei: mali
 aut sūt i p̄petuo odio dei. Nā boni
 tāq; fideles amici deo sp̄ adhesēt.
 Mali aut tāq; infideles eū derelinq;
 rūt: et iō h̄nt adiucē p̄cipare. ii.
 cor. vi. Que p̄t adeli ad i fidelem.
 Quito p̄t itelligi differētia p̄sciē-
 tiāz. B̄di ei h̄nt p̄sciētiā redolētem
 canē i Lectul⁹ n̄ floridus. Mali cō-
 sciētiā remodēt. Esa. vlt. Vermis
 eoz non moriet. Et iō boni habent
 cōsciētiā bonā et mūdā: mali aut cō-
 sciētiā caninā et lacerantē: et ideo
 nō possūt adiucē cōmunicare. Ec-
 clē. xiii. Que p̄ctio homini sancto
 ad canē. Sexto potest itelligi diffe-
 rentia aiaz. Boni em̄ habent aias
 lucidas. esa. lviii. implebit d̄ns splē-
 doribus animam tuam. Mali autē
 habent animas tenebrosas. Treno-
 ruz. iiii. Denigrate sunt sup carbo-
 nes facies eoz: et ideo non possunt
 adiucem societatem habere. ii.
 Cor. sexto. Que societas luci ad te-
 nebras. Septio p̄t itelligi distan-
 tia et differētia mansionū. Mali em̄
 habēt mansionē in infimis: b̄di au-
 tē in excelsis. Theophilus. Chaos
 magnū signat iustoz a peccatoꝝ
 distātiāz nā sicut affect⁹ eozum va-
 rii fuerunt: sic et mansiones nō mo-
 dicuz differunt. Mansio igi bono-
 rū est templū celeste. Mansio malo-
 rū est habitaculū ifernale. Et iō nō
 p̄t aliōs consensus interuenire. ii.
 Cor. vi. Quis autē consensus tem-
 plo dei cū ydolis. Sc̄m remediū
 qd̄ petebat erat vt lazary linguaz
 suā sibi refrigeraret. nō ei est dicē-
 dū q; diues linguam habuit corpo-
 ralē: sed dicē cruciari in lingua. i. i
 aia q; v̄ pctō lingue amplius torque-
 bat. Triplicē em̄ in lingua pecca-
 uerat vel pauper ē irridēdo: vel ut-

Do. ii. post festū tri.

in voluptuose edendo: vel in cō-
minia ad detractionē linguā laxādo.
De duobus primis dicit. Petr^o rauēn.
Lingua magis ardet q̄ pauperi in-
sultauit. et primo degustat cruciatus q̄
p̄ciosos cibos et odorata pocula de-
gustauit. de t̄tio d̄t. Chrys. Quis cōui-
uādo magis in loquacitate pecca-
uerat in lingua atroci^o ardebat. Nil
lā aūc potuit habere refrigeratio-
nē. q̄ nullā voluit pauperi ip̄dere
miserationem. prou. xxi. q̄ obturat
aurē suā ad clamorē paup̄is ip̄e cla-
mabit et nō exaudiet. Multi igit̄ sūt
q̄ p̄ isto triplici peccato lingue i aīa
punier̄. q̄ et de paup̄ib^o irrisiones fa-
ciūt: et laute et nimis voluptuose co-
medūt et dōis detrahēre nō desistūt
Quarto describit̄ ei^o pena qualis ē
ab exteriori t̄tum ad dannationē
amicorū euz dicit. Rogo te ergo p̄
ut mittas eū in domuz. et. Ista aūt
petitio et ex parte fuit liqua: et ex p̄-
te fatua: et ex p̄te p̄uida est. Iniqua
fuit ei: q̄ lazaru^m quē sic miserū vide-
rat iterū volebat miserū facere dū
eū iterū volebat ad vitā miserā de-
stinare. Fleuit d̄ns sup̄ lazaru^m quez
suscitauit ex eo q̄ sicut dicit hiero.
ipsuz ad huius mōdi miserā iterū
renocabat. Petr^o rauēn. Petit laza-
rū mitti ad fr̄es suos sicut vixere
pauperē sicut diuites in hoc seculo
vixere p̄sueuer̄. Secūdo ista petitio
diuitis qua petit lazaru^m mitti fuit
fatua: ex eo q̄ p̄ mortuis q̄ scriptu-
ris credēdū esse putauit: q̄ aūt hoc
sit fatuū asserere ostēdit. Chrys. t̄pli-
ci ratiōe. Una est q̄ lazaru^m resurre-
xit et multi cū xp̄o resurrexer̄. et t̄n
iudei eis credere noluer̄: immo laza-
rū occidere cogitauer̄. Secūda
ratio est: q̄ magis credēdū ē deo q̄
alicui homini viuo vel mortuo vel
etiā āgelo. Scripture aūt sūt a deo:
q̄ illud p̄ q̄ dicit̄ scripture d̄t de^o.
iō credēdū ē magis scripturis q̄ ali-
en homini viuo vel mortuo v̄l etiā
āgelo. Un̄ dato p̄ i possibile q̄ abra-

hā vel lazarus resurgens vel āgelo
de celo veniens aliquid diceret q̄
p̄tra scripturā esset magis scriptu-
re q̄ eis esset credēdū. Tertia ē: q̄
si esset p̄suetudo q̄ mortui resurge-
rēt et homines eis crederēt diabolus
aliqui aliq̄s fantastice suscitaret: q̄
m̄ta falsa possent dicere et multos
mittere i errorē. tertio fuit ista pe-
titiō p̄uida. Sciebat ei q̄ ex dānatio-
ne fratru^m suoz cresceret suū suppli-
ciū et iō p̄uide faciebat si hoc ip̄die
bat. Sic. vt pctōres i supplicio āpli-
us puniant̄: et eoz vidēt gl̄iaz q̄s cō-
tēpser̄ et de illoz pena torquent̄ q̄s
lutilit̄ dilexerūt. rogabat i ḡit̄ ad
fratres suos lazaru^m mitteret̄ q̄ ad-
huc sciebat eos esse i mūdo. ex eoq̄
nec vicebat eos in sinu abrahe cū la-
zaro: nec secū in inferno p̄ter hūc aūt
modū sciēdi s̄t tres alij mōi q̄b^o mor-
tui ea q̄ in mūdo gerunt̄ scire possūt
vt d̄t. Aug. in lib. de cura p̄ mortu-
is agēda. primo alijs aiab^o de mūdo
veniētib^o ea referētib^o: sicut forli-
tā abrahā sciuit lazaru^m fuisse in tot
dolorib^o diuites in tot diuitis ip̄o
lazaro idicante. Secundo p̄nt scire
ab āgelis q̄ presentes sunt oib^o que
agunt̄ Tertio p̄nt scire aliqua q̄ ne-
cessaria sunt eos scire: nō solū p̄ntia
sed etiā p̄terita et futura de spū reue-
late. ¶ Dñica. ij. Ser. prim^o.

Domo qui
dā fecit cenā magnā et
vocaui multos. et. Lu.
xiiii. Cū hō ad ymagi-
nē dei sit fact^o nō ē icō-
gruū si de^o noīe sue ymaginis ap-
pellat̄. s. v̄ thō dicat̄. et sicut d̄t. Sic.
Qñ de^o vult idicare suā potestatiā
t̄tutē d̄t leo: qñ hō suā miam d̄t hō
p̄er istū igit̄ hōez de^o intelligit̄. p̄er
istā hō cenā sc̄bz Greg. satietas et
ne dulcedinis significat̄: q̄ dicit̄ ce-
na et nō p̄adiū. nā p̄adiū ē refectio
sanctoꝝ in via. Cena hō in patria
q̄ p̄ p̄adiū adhuc cēa restat: poss

cenā s̄o coniuuī nullū restat: p̄o p̄ā
 diū adhuc restat labor: post cenam
 s̄o nō restat nisi q̄es. Circa istā aut̄
 cenā tria notant̄. s. iuitātis magna
 liberalitas. nūcū magna fidelitas:
 vocatorū magna diuersitas. Libe-
 ralitas aut̄ iuitātis in duob̄ appet̄
 2 in hoc q̄ cenā magnā p̄parauit: et
 in hoc q̄ mltos vocauit. Cena autē
 d̄ magna: q̄ magna sunt fercula q̄
 ibi apponunt̄ 2 q̄ magni sūt fruct̄
 q̄ ibi dan̄t. de magnitudine ferulorū
 d̄ Esai. xxv. Faciet d̄s exercitūz
 omnib̄ populis in mōte hoc conui-
 uū pinguiū cōuiuū videmie defeca-
 te cōuiuū pinguiū medullatorū. ex
 ob̄ verbis habet̄ q̄ oīa que dant̄
 in ista cena sūt pingua medullata de
 fecata. In p̄sēti em̄ vita aīa n̄ra sub-
 iacet multis doloribus: corpus no-
 strū multis passionib̄: 2 vtrūq̄ mul-
 tis timorib̄. S; aīa que n̄sic subia-
 cer dolo: ib̄ t̄c̄ i plebī pinguedie.
 i. dulcedie 2 suauitate. ps. Sicut ad-
 ipe 2 pinguedie repleat̄ aīa mea. hie-
 re. xxxi. Cōsolabor eos 2 letificabo
 a dolore suo. 2 iebtiabo aīas sacerdo-
 sū pinguedine. Corp̄ q̄ si nūc subia-
 cer passiōib̄ t̄c̄ gaudebit defectiōe
 id est oīm malorū ablatiōe. corp̄ em̄
 mō ē tenebrosū/grossū/pōderosum/
 mortalitati subiectū. S; t̄c̄ defe-
 cabit̄ 2 deputabit̄ remanebit i cor-
 pore vinū purū e claritas subtilitas
 agilitas 2 immortalitas. Et i infernū
 p̄cien̄ feces: q̄ corpora dānatorū
 erunt tenebrosa vt nūq̄ lucem vide-
 ant. erunt grossa 2 spissa vt ignis in
 ea forti⁹ agat erūt t̄n ponderosa vt
 nūq̄ resurgāt 2 de pena in penā ca-
 dāt. Erūt semp i morte vt t̄n nūq̄ de-
 ficiāt. de isto vino sctōri 2 fece dāna-
 torū d̄ in. s̄. Calix in manu d̄ni vini
 meri. Et subdit. Verūt̄ fex ei⁹ non
 ē exanita. 2c. Utrūq̄ aut̄. s. corp̄ et
 aīa q̄ mō sūt subiecta timorib̄ t̄c̄
 replebunt̄ medulla. s. securitate ple-
 na. Esa. xxxij. Sebebit popl̄s me⁹ i
 plenitudine pacis. Sicut ei medulla

intra ossa abscedit: sic facti a timo-
 re oīm abscedent̄. s̄. Abscedes eos
 i abscondito faciei tue a p̄turbatiōe
 hominū. fruct̄ aut̄ q̄ dan̄t figurati
 sūt. s̄uer. xiii. In illis fructib̄ quos
 de fra. xmissionis exploratores de-
 tulerūt q̄ fuerūt ficus/vna/2 mala ḡ-
 nata. Per ficū stelligit̄ dulcedo que
 causa ē ex p̄tēplatiōe deitatis. Sicut
 em̄ ceteri fruct̄ vident̄ insipidi re-
 spectu dulcedinis ficū sic respectu
 diuie dulcedinis oīs alia dulcedo v̄
 amaritudo. Berh. Reuera illū ē ve-
 rū 2 solū gaudiū q̄ non de creaturā
 s; de creatore p̄cipit̄. Cui cōparata
 oīs alia iocūditas meror̄ ē: oīs sua-
 uitas dolor. oē dulce amarū. om̄ede
 corū sedū. om̄e postremo q̄d cūq̄ ali-
 ud d̄lectare possit molestū. per vnā
 significat̄ dulcedo q̄ causa ē ex visio-
 ne hūanitatē xp̄i. q̄ vna fuit de vite
 x̄gie nata. Eccli. xxiii. Ego q̄ si vi-
 tis fructificari suauitatem odoris.
 fuit igne charitat̄ excocta. cash. i.
 Botr̄ cyp̄ dilect̄ me⁹ mihi in v̄leis
 engaddi. Ad litterā ei illi vice ra-
 diū solarib̄ d̄fir adduri. fuit i tor-
 culari crucis cōculeata. Eccli. lxiij.
 Quare rubr̄ ē idumētū tuū. e vesti-
 mētū tuū sicut cal. i tor. Per mala-
 granata stelligit̄ leticia q̄ causa fex
 sctōri societate. cash. iiii. Sicut frag-
 mē malipunici ita gene tue. Sicut
 aut̄ ibi d̄ glo. Malū p̄ficiū h̄z cādo-
 rē 2 ruborē. h̄z i grāis magnā ordi-
 nabilitatē. Ecti igit̄ q̄ sūt gene dei
 p̄ similitudinē erūt i corpe cādidi 2
 lucidi pp̄t̄ n̄miā claritatez. Erunt
 in aīa rubicūdi pp̄ feruētē charita-
 tē. Erūt ster sevalde ordiati p̄ iocū-
 dā societate. Sctō ostēdit̄ liberali-
 tas inuitātis ex eo q̄ vocauit mul-
 tos. Vocauit aut̄ eos p̄ q̄attuor mo-
 dos. s. v̄ exteriora docuimēta. p̄ col-
 lata b̄nficia p̄ inf̄na p̄silia p̄ irroga-
 ta flagella. S; sicut d̄t. Greg. vocat
 multos sed pauci veniūt q̄ nōn sūt
 ip̄i q̄ ei p̄ fidē subiecti sūt et̄no ei⁹ cō-
 iunio male viuendo contradicunt̄

Do. ii. post festu3 trini.

De hoc ipse querit dicēs. Prou. i. Uocauit. s. p. legē pphetas et alioru3 exteriora documēta: et renuistis. Et tēdi manū meā dādo uobis multa bñicia et nō fuit q̄ aspiceret. desperi stis om̄ne p̄siliū meuz q̄d uobis sepi⁹ inspirauit. Et increpationes meas. i. flagella mea q̄ aliqñ uobis i hixi neglexistis. 3d subdit. Ego q̄q̄ i iteri tu uestro ridebo. Scdo poi⁹ nunci3 magna fidelitas cū dicit. Misit seruu3 suū. i. scb3 grego. ordinē p̄dicatorū dicere i uisitatis ut uenirēt q̄ parata sūt ois. Q̄ parat⁹ ē loc⁹. Joh. xiiij. Uado p̄re uobis locū. Parate sunt mēse. Luc. xxii. Ut edatis et bibatis sup mēsā meā i regno meo. Parat⁹ ē panis. Sap. xvi. Paratum de celo panē p̄stitistis illis. Parata sūt sercula. Math. xxi. Tauri mei et altilia occisa sūt et oia pata sunt uenite ad nuptias. paratū ē uinū Cant. v. Bibite et iebriamini charissimi. parati sūt seruitores. i. āgeli. hebi. oēs sūt administratori sp̄s in ministeriuz missi. Parat⁹ ē ipse picerna. i. xp̄s Luc. xii. Preciget se et faciet illos discipulos et trāsiet in illis. Non restat ergo nisi ut man⁹ lauem⁹. i. corda mūdē. ps. Scb3 puritatē manū meaz retribuet mihi. Tertio notatur uocatorū diuersitas magna. Nā scb3 Greg. tres sūt differētie uocatorū. Quidā e uocant et uenire p̄tendūt alii uocant et ueniūt. Alii p̄pellunt ut ierēt. Illorū autē q̄ uocantur et uenire p̄tendūt. Tres sūt differētie secundū aug. de hb̄is dñi. s. supbi: auari et luxuriosi. Excusatio iḡ p̄mi p̄tinet ad supbos q̄ dixit uillaz emi. i. dñatur frenū m̄ko labore acq̄siui uel ifelici p̄mercio scz p̄cio aie sine regni celestis p̄parauit. rogo te habe me excusati. Greg. hūilitas ē in uoce s3 dū uenire p̄tendit supbia ē in actiōe. Fatuitas autē isti⁹ notat h̄ t̄m̄ i hoc q̄ domlatū tā care emit: s3 et in hoc q̄ dicit. Necessē habeo e r̄re et uidere illā. p̄m̄ ei debuit uidere q̄

emere. Null⁹ autē domlatū terrenū tā care emeret si bñ uideret et cōsideraret. P̄cio ipsi⁹ breuitatē. Eccl. x. Ois potentat⁹ breuis uita. Scdo ei⁹ piculū et anxitatez. Rami em̄ arboris q̄ sūt i imo sūt in dēre qui aut sunt in uertice semp sunt in agitatiōe. Refert Valeriu⁹ q̄ cū qdaz rex debebat coronari: coronā in manu tenēs dixit. O nobilē magis q̄ felicitē coronā quā si q̄s cognosceret q̄ multis periculis et sollicitudinib⁹ s3 plena nec humi iacētēt ollere uellet Tertio ei⁹ p̄cipitiū imanitātē q̄ q̄to altior accēp̄ t̄to grauior casus. Cecidit petrus s3 de firmo: iō statim resurrexit. Cecidit dauid s3 de plāo q̄ se i aliu nō extulit. Iuxta illō. p̄. Dñe nō ē exaltatū cor meuz et ideo cito surrexit Cecidit adā s3 de alto q̄ de paradiso: et iō euz difficultate surrexit q̄ euz morte xp̄i. cecidit lucifer: s3 de altissimo celo iō nō p̄surgere potuit. Excusatio scbi p̄tinet ad auaros: q̄ dixit. iuga bouū emi q̄n q̄. Per q̄nq3 iuga bouū intelligunt q̄n q̄ sens⁹ corpis. Et dicunt iuga quia scbm aug. Instrumēta sensuū cōbinant. Duo em̄ sunt oculi due aures due nares duo instrumēta gust⁹ lingua. s. et palatū due manus cū q̄bit maxie tactu Sicut iḡ boues trāz uersāt: sic sens⁹ auari circa trena delectant. Magis em̄ delectant eius oculi inuidēdo massā auri q̄ corp⁹ xp̄i. Eccl. xii. Insatiabilis ē oculus cupidi. Pl⁹ delectatur ei⁹ aures in audiēdo aurū q̄ hb̄ū dei. Nō erat talis p̄pheta q̄ dicebat bonū mihi lex oris tui sup milia auri et argētū Nares ei⁹ sēp uellēt a remotiōnū dias odorare: ut illuc posset currere. Tales sunt similes uulturi q̄ a remotis odorat fetorē cadauerū et illic currit. Et q̄ sunt ista cadauerā nisi aux et argētū q̄ p̄uū scb3 Bern. ē lutū ruberū aliō lutū albū. citi⁹ aut currit auar⁹ ad nūdas q̄ ad missas citi⁹ ad mercatiōes q̄ ad p̄dicatiōes

126

Sermo .ii.

In ore autē avari dulcior ē noisatio
auri q̄ noisatio h̄bi dei. Nō erat ta-
lis p̄pheta q̄ dicebat q̄ dulcis fau-
cibus meis eloq̄a tua. 2c. Man⁹ ē au-
ri libēt⁹ tāgunt aur⁹ argētū q̄ san-
ctū euāgeliū. Et tñ diuitie spine sūt:
et magis delectātur i tāgēdo illas
spinas q̄ lilia vel rosas. iob. xxx. Et
se sub sentib⁹ delicias p̄putabāt. Ex-
cusatio tñ prinet ad luxuriosos q̄
dixit. Uxorē duxi et iō nō possum ve-
nire. Si vxor hic accipi p̄prie falsū
dixit. Si aut accipitur p̄ carnali vo-
luptate: vey dixit Greg. Nōnulli in
p̄iungio nō secunditate plis sed de-
sideria expetūt voluptatis. Et idcir-
co p̄ rē iustā figurari pōt nō imeri-
to res iniusta. h̄d iḡ voluptuos⁹ ad
celestē cenā ventre nō pōt non d̄z nō
est dign⁹. Non pōt: q̄ est p̄pedibus
alligatus. Eccl. vii. inueni amario-
rē morte mulierē q̄ laque⁹ venato-
rū ē. 2c. nō d̄z: q̄ ē ferid⁹ Iohel. i. cō-
putruerūt iumenta in stercore suo.
Non est dign⁹: q̄ est sordida veste i-
dutus Jude. i. Odiētes eā q̄ carna-
lis est maculatā tunicā. Si em̄ indi-
gnus sui staret in nuptiis qui nō ha-
buit vestem nuptialē vt d̄: Mat. xxi
Vtō forti⁹ qui habuit vestē vitupe-
rabile. Deinde ponit sc̄ba differen-
tia vocatorū illoꝝ. s. qui vocantur ⁊
veniunt. Qñ d̄: paupes ac debiles
cecos et claudos introduc huc. Et
p̄nt intelligi litteraliter: q̄ sc̄m Gre-
go. Infirmi quiq̄ ⁊ in hoc mūdo de-
specti: plerumq̄ tanto celeri⁹ vocē
dei audiūt: quāto in hoc mūdo non
h̄nt vñ delectent. Uel p̄nt intelligi
sp̄ialiter vt d̄t glosa. Sicut pctōres
fueūt qui venire noluerūt ita ⁊ pctō-
res sunt isti qui veniūt sed sup̄bi re-
spiciuntur ⁊ h̄iles eligunt hōꝝ autē
quattuor sunt ḡna. Quidā autē pec-
cāt pctō: porē ⁊ negligentia. Isti sūt
paupes quasi par operantes. Alij p̄
fragilitatē h̄sanā. Isti sunt debiles
sicut fuit Petrus qui timore mort⁹
x̄pm negauit. Alij p̄ ignorantiam.

Isti sunt ceci talis fuit paulus q̄ d̄i-
cit. i. Thimo. i. Ignorās feci icredu-
litate. Alii p̄ certā maliciā. isti sunt
claudi q̄ vnū pedē volūt habere i ce-
lo ⁊ alterū in tra. Oēs isti aliquādo
reātū suū cognoscunt ⁊ ad deū veni-
unt. Deinde ponit tertia differentia
vocatorū illoꝝ sc̄z q̄ p̄pellunt: cū d̄t.
Eri. in vias ⁊ sepes ⁊ cōpelle itrare
isti sūt p̄ lōgā ⁊ s̄uetudinē in pecca-
tis indurant q̄ dicunt morari i vñs
q̄ demonibus sunt peruii. iob. xx.
Uadent ⁊ venient sup eū horribiles
Et dicunt morari in sepib⁹: q̄ sp̄as
p̄ctōres colligūt in q̄bus p̄burunt: ⁊
in q̄bus serpētes ifernales morant
Tales vix aut nūq̄ cōuertunt nisi
cōpellant. istā aut cōpulsionem fa-
cit aduersitas Gre. Mala que nos
hic p̄munt ad deū nos ire cōpellūt.
Aug. felix necessitas q̄ ad melio-
ra nos cōpellit. idē. Si foris iuenia-
tur necessitas nascet int⁹ voluntas
Seneca. infirmitati mee ḡfas ago
q̄ cogit me nō posse q̄ nō deb̄ eovel-
le.

¶ Sermo secundus.

Vxorē du-
xi ⁊ iō nō possūt veni-
re. Nō dixit iste. h̄gi-
nitatē voui: aut p̄tinē-
tiā p̄missi: ⁊ iō nō possūt
v̄ire: sed dixit vxorē duxi 2c. certū
ē aut q̄ q̄ vxorē ducūt ad celestē ce-
nā v̄ire p̄nt s̄z iō dicit nō posse: q̄ n̄
ita libē: nec ita expeditē p̄nt venire
p̄iuges sicut h̄gies v̄l p̄tinētes ex eo
q̄ plura h̄nt iducē: ia ad malū. ⁊ plu-
ra retrahēt a bono. i. Corin. vii.
Qui sine vxore ē sollicit⁹ ē q̄ sūt d̄nt
quō placeat de o: q̄ aut est vxore ē so-
licit⁹ ē q̄ sūt mūdi quō placeat vxor-
ri ⁊ diuis⁹ ē 2c. nihilomin⁹ tñ vt d̄i-
ctū ē v̄ire possunt si ordinē m̄fimo-
nialē seruare vossit. De⁹ em̄ matri-
moniū in padiso instituit quādo dixit
Gene. i. crescite ⁊ multiplicamini.
2c. Si iḡ grauit peccat q̄ fragit
ordinē quē instituit aug. v̄l b̄ndict⁹

Do. ii. post festū trinita.

Pro graui peccat q̄ ordinē frāgūt
quē instituit ip̄e de⁹. Et q̄ q̄libz or-
do hz r̄fz suā iō i nro ordie m̄rimo-
niali data est regula: viris per se: 2
vxoꝝ per se. Q̄ em̄ sunt diuersaꝝ
p̄ditionuz moꝝ: 2 volūtātū iō oportu-
it q̄ cuilibz dare s̄ sua regula sp̄alis.
Regulā aut̄ virorum fecit 2 dictauit
paul⁹ ap̄ls: 2 hz q̄ttuoꝝ cap̄la. Prim⁹
est: q̄ viri vxoꝝes suas debēt iſtruo-
re: 2 regere. Iſtud cap̄m p̄dit. Ep̄he.
v. dicēs. Mulieres viris ſubdite ſunt
ſicut d̄no qm̄ vir caput eſt mulie ris:
ſicut xp̄s caput eſt ecclie. Ex q̄ i ḡl
vir caput eſt mulieris dz eā iſtruo-
re: 2 regere: leges ei imponēdo put
viderit expedire. Quedā ſūt matro-
ne. p̄bate. Iſtis non ſunt leges ipo-
nēde ſz ſue libertati ſunt penit⁹ reli-
quēde. Sz q̄dā mulieres ſunt. p̄bate
2 honeſte forte ad reſiſtēdū vitis.
Taliū em̄ vita vix non ſollicitat
ſed delectat. Eccl. xxvj. Mulier for-
tis oblectat virū ſuū. Quedā ſūt ſu-
ſpecte. Iſte legib⁹ ſunt artāde: ſub
manu viri arcēde. alias magnūz pe-
riculum eſt. Uñ dz de muliere ſuſpe-
cta. Eccl. xv. Si nō ſbulauerit a d̄
manū tuā p̄fundet te in ſpectu ini-
micōꝝ tuōꝝ: Quedā ſūt medie q̄ ad
huc non ſunt bh̄. p̄bate. Iſte nec ni-
mis ſunt artāde nec nimis relaxā-
de ſed ſunt pri⁹. p̄bande. Si ei ami-
cus anteq̄ hō de eo p̄fidat eſt. p̄ban-
d⁹: multo fortius vxoꝝ. Eccl. vi. Si
p̄ſides amicū in t̄tatiōe p̄ſide
eſt: 2 ne facile ei teip̄m credas. Se-
cūdū cap̄m eſt: q̄ vir dz vxoꝝe ſuā
diſcrete diligere. Iſtud capitulum
ap̄ls ponit ibidē dicēs. viri diligite
eas amōre diſcretōꝝ ordiato. Q̄dā-
dem fit q̄ ſeruat q̄ dz. i. Coꝝ. vii.
Qui h̄nt vxoꝝes tāq̄ non h̄ntes ſunt
Ille h̄nt vxoꝝe nō h̄nt q̄ tpe debito ſcit
operi p̄iugali itādere 2 tpe debito
abſtere. De q̄ tpe ſt Chryſoſt. ſup
Math. Abſtinere a m̄ſtruata abſti-
nete a p̄gnāte qm̄ ē dies feſtus eſt 2
dies ieiunij. Ex his h̄nt q̄ q̄ttuoꝝ tpi

b⁹ eſt abſtinēdum. ſ. tpe menſtrui q̄
ſicut ſt. Hiero. tunc p̄cipiunt p̄ueri
m̄bri d̄nati. ſ. claudi. ceci. leproſi
elephāti tunc cunctis patebūt. ab-
ſtinēdum eſt etiā tpe p̄gnatiōis. q̄
etiā beſtie obſeruat. Uñ em̄ i lib. de
naſa aialium q̄ elephas feminā ſuā
am p̄gnātem nō tāgit. Abſtinēdū
eſt etiā tpe feſtoꝝ ieiunioꝝ. Augu.
Tpe p̄ceſſiōis ieiunioꝝ nō h̄ p̄i-
gib⁹ p̄uenire. q̄ tunc a licitis abſti-
nēdū eſt: 2 facili⁹ ſpetret: q̄ poſtus
laſ. Tertiu⁹ cap̄m eſt q̄ viri debent
vxoꝝib⁹ i neceſſariis p̄uidere. Iſtud
capitulum ponit ibidē dicēs. Qui ſuā
vxoꝝem diligit ſemetip̄m diligit. ne-
mo ei carnē ſuā vnq̄ odio habuit ſz
nutrit. Gloſa. Ciboz potu. Et fouet
Gloſa veſtimēt. Non tñ debent vi-
ri p̄mittere q̄ vxoꝝes ſue nimis va-
ne ſe ornent. Talis em̄ ornat⁹ repre-
heſibilis eſt quadruplici rōne. Una
ſumit ex pte ipſi⁹ mulieris quātum
ad aīam q̄ xp̄m i aīa ſua iduere nō
pōt. Uñ ſup illud. i. Peſ. iij. Quar uz
ſit capillatura. Dicit Gloſa. Sicut
Cyprian⁹ ait. Sericoꝝ purpura idu-
te xp̄m induere non poſſunt argēto
monilib⁹ 2 margaritis exornate ex
ornamenta cordis 2 pectoris perdi-
derūt. quod de illis intelligendum
eſt q̄ ſe ornāt ad aīas capiēdas. Se-
cūda ſumit ex pte eiꝝ ſtūm ad
corpus q̄ eſt cinis 2 puluis. Stultus
aut̄ eſſet ille q̄ cinerēz puluerem vel-
let i ſacco ſerico cuſtodire Chryſo.
ſup illud Lu. xvj. Induebat purpura
2 byſſo ſt puluerēz cinerēz purpura
2 byſſo tegebat. Tertia rō ſumit ex
pte xp̄i: q̄ xp̄s tales non cognoscit:
Cū em̄ p̄ diuerſos colores faciē ſuā
trāſmutēt xp̄us nō cognoscit q̄ ibi
nō creauit Hiero. Qua fiducia eris-
gis ad celos vul t̄ quos p̄ditoꝝ nō co-
gnoscit. Quarta ſumit ex pte. p̄xi-
mū quē mulier cito decipit: ad cōcupi-
ſcētiaz trahit. Chryſ. ſup Math. Si
ſe in her decorauerit: 2 oculos homi-
num ad ſe traxerit 2 vocauerit: ſi

plaga nō intulerit: extremā tñvidi-
ctam dabit venens ei obtulit: si nul-
lū qui bibat inuent⁹ sit. Quartū capi-
tulū est: qz nō dñt vxorū sūis nimis
rigidi: duri esse. istud ponit. Col. 3.
14. Viri diligite vxores vřas: 2 noli-
te amari eē ad illas. Talis ei ama-
ritudo est cā discordie inf illos q mī-
tū deo displicet: sicut 2 p cordia mī tū
placet. Eccl. xxv. In trib⁹ bñ placitū
est spūi meo. Et seqt. Vir: mī herbe
ne sibi p sentietes: q em nō bñ cōue-
niant culpa aliqñ est ex pte viri: ali-
qñ ex pte vxoris: aliqñ ex pte vtriū-
q. Et sup hoc potest poni tale exem-
plū. Si quis em terrū ferro vult iū-
gere opz q vtrūqz per ignis exustio-
nem mollescat. Si em vtrūqz fuerit
durū vel alterum istoz non poterūt
cōiūgi. Quādo igit vir est nimis se-
uer⁹ 2 vxor: nimis aspera: tūc ambo
sunt duri: ideo non poterunt pacifi-
cari. Quando vir est benign⁹ 2 vxor
supba: vel ec dūer sō vxor māsueta et
vir seuer⁹ nō poterūt bñ conuenire.
Opz ergo vterqz mollescat. s. q vir
hēat bēignitatē 2 vxor māsuētudinē
2 tūc fiet qd dī scriptura: q multum
placēt deo vir 2 mulier sibi bñ p sen-
tiētes. Scōa regula est iparū mulie-
rū q tradit. Thob. 2. Dimiserit filiā
ire monētes eā honorare sōceros
diligere maritū. regere familiā. gu-
bernare domū sēpam irrephē sibi
lē exhibere. Et hz ista regula quiqz
capitulat: ideo ē maior: q regulavi-
roz q hz tm qttior. Qz enī mulier
magis deficit idiscretiōe: nō maiori
indiget eruditiōe. Primū capitulū
est: qz dī sōceros honorare. Iustus ē
em vř tāqz p rem: mī em sōceros ho-
norat cū ipsi eā sibi in filiā associēt.
Unde sōcer a sociādo nomē acce-
pit. S3 sepe trī sū sit. vñ hiero. cōtra
Iovinianū. In quadā regiōe p sue-
tudo est vt nur⁹ altera die postqz tra-
ducta est a socru ollaz mutuo petat
cui illa statim negat: vt pprobet il-
lud Terētī vxor esse. oēs socr⁹ odest

nur⁹. Scdm capm est q dī virū bill-
gere: et hoc amore castoz singulari
De quo amore dī Chrysost. super
Math. Ecce vir habeat vxorē quō
cognoscit plenā vxor: dilectio vxor
neminem dī putare sapientioz q
virum sūit si alter sit sapientioz ta-
men illa sapientioz ē intelligere nō
dī vxor: neminē fortioz ē dī putare q
virum sūit 2 si alter sit fortioz tamē
illa intelligere nō dī alter fortioz ē
Vxor neminem dī putare formosio-
rē q virū sūit: et sit alk si formosioz ta-
men non dī sibi apparere. Perfectū
em odit pfect⁹ amor: vñ rex iudi-
ciū nō cognoscit vt puta si pfecte o-
dias aliqū q iaciūqz fuerit apud il-
lū oīa tibi displicent siue que dī sine
q agit. et si vere bona sunt: tamē ti-
bi displicent 2 mala vident. Sic si
pfecte aliqū amas q cūqz sūt apud
eū placēt tibi. siue q loquit siue que
agit si vere mala sunt: tñ tibi bona
vident. Tertiū capitulū est qz dī
familiā suā regere. Sicut enī dī. s.
Thimo. ij. Qui suorū maxime dōc-
sticorū curam non fidē negant. Glo-
sa. Opib⁹ et si non hōbis: qz pxi-
mū non diligit. Et est infideli deterioz.
Glo. qz hic veritatē nō dī cognouit
vel pmisit. S3 de mltis mulieribus
pōt dici illud Treno. iij. Filia ppi
mei crudelis quasi strutio i deserto
Strutio oua sua fra coopit: abiens
ea derelinqit q sepe a bestiis pculcāt.
Sic sunt m lte q pmittunt filios suos
sō frenis affectib⁹ inuoluit a demo-
nib⁹ cōculcari: 2 ipsi non curat. In
hoc tñ sunt strutionib⁹ crudeliores
qz illi sup oua pculcata faciunt ma-
gnū plactū. Iste aut super filios a
demonib⁹ cōculcatos non plangunt
De hoc filij in iudicio conquerent.
Eccl. xli. De pte impio conquerim-
tur filij: qz ppter illum sunt i oppro-
briū. Quartū capitulū est: qz dī
domū suā gubernare: iō opz ipaz
tria habere. s. sapientiā vt omīa sa-
piens disponat. p: ouerbio. xij. Sa

Do. ii. post festū trinita.

piens mulier edificat domū suā. In
sapiens quoq; extractā manū ib⁹ de-
struit. Diligētīa vt sollicitē cūcta p-
moueat. puer. xij. Mulier diligens
corona ē viro suo. 2c. Et puidētīa:
vt suo tpe necessaria cūctī pvideat.
Propē ista trīs sūt. Prouerb. vlt. De
muliere forti. Opata est cōfiliū ma-
nū suar: ecce q̄ sapiēs. et de nocte
surrexit ecce q̄ sollicita. Et dedit p-
dā domesticis suis: ecce q̄ puidat.
Quitū captū est qz dz se irrephe-
bilē exhibere vt. s. nullā maculā ha-
beat nec in vita nec in fama nec in
p̄sciētīa. Et istas maculas suas i tri-
plici speculo dz videre. Prīmū spe-
culum ē sacra sc̄ptura siue dei prece-
pta. Greg. Specula sunt dei p̄cepta
i q̄b⁹ aīe sc̄tē sp̄ aspiciunt: vt si que i
eis sunt feditates dep̄hēdāt. Sc̄m
speculum ē vita v̄pi ad cui⁹ p̄niam
hūilitatē: et pietatē se dz speculari.
Bern. sup can. Utrūq; mihi es dñe:
et speculū patiēdīz p̄ciū redimenti
Tertīū speculū ē exēplū ācillay xpi
Si em̄ mulier dicat se non posse imi-
tari vitā sc̄tōy viroy: saltē imitē vi-
tā suay soroy. s. magdalene. Agne-
tis. Cecilie ⁊ ceteray. Oēs autē macu-
las q̄s mulieres dep̄hēderūt ad ista
specula lauare dñt i p̄fessioē hā. In
hui⁹ signationē in lauatoīa templi
erāt specula: vt dz. Exod. xxxviii.
Ber. Ama p̄fessionē si affectas de-
corē. Cōfessioī ei iungit decor. p. Cō-
fessio ⁊ pulchritudo i p̄spectu ei⁹. S3
multe sunt que libētius viderent fa-
cies carnis sue in speculo vanitatē:
q̄s facies mētis sue i supradictō spe-
culis hiero. Mulier ad speculum pi-
gitur et in contumeliā artificis co-
natar pulchrior esse q̄ nata est.

¶ Serm. iij.

Ico autē vo-

bis q̄ nō illoy viroy
qm̄ vocati sunt gusta-
būt cenā meā: Ex eo q̄
dz dñs. Nō viroy illoy q̄ vocati sūt

gustabunt cenā meā: dat itelligere
q̄ gustabūt aliā cenā q̄ nō sua. iō no-
tāō ē q̄ ē quadruplex cena. s. corpa-
lis sp̄ialis internalis ⁊ celestis. In
cena corpa-
lis dñt refici paupes. Lu.
xiiij. Cū facis cenā vel p̄adiū voca
paupes ac debiles: ce cos ⁊ claudos
¶ Sciēdū est autē q̄ antiqui cōede-
bāt tm̄ semel in die: ⁊ i loco cōi ⁊ cōif
Et qz tm̄ semel i die cōe debāt: ideo
cenā appellabāt: qz post cenā nulla
comestio restat. Qz etiā cōe debant
in loco cōi ⁊ cōif: ideo cena si p̄ dice-
batur ⁊ cenon q̄ est cōe. Ex p̄mo
igitur oñdebant suam fragilitatē.
Tante em̄ erāt abstinentie qz conten-
ti erāt vna cōestioē i die. Ex sc̄bo oñ-
debāt suā honestatē. iō em̄ loco cōi
et euidētī cōe debāt ne occasioē se-
creti loci lasciuī fierent vel h̄ba de-
tractoria resonarent. Ex t̄tio oñde-
bāt suā liberalitatē: qz non singula-
riter sed cōiter cōedere volebant ⁊
ideo pegrinos ⁊ hospites ad sua cō-
uiuia aduocabant. Exemplo igit an-
tiquoy et nos ista tria in n̄ris cōui-
uīs habeam⁹. ¶ Primo tēperatiā ⁊
fragilitatē. Eccl. xxxi. Utere quass
hō frugi his q̄ tibi apponunt. Cui⁹
dz. xxxviij. in mlt̄z escis erit infirmi-
tas. Et infra. Propē crapulā multi
perierunt: qui autē abstinentes ē ad-
ficiet vitā. Un̄ refert Angu. tria do-
cumēta se a b̄tō Ambrosio didicisse.
Unū est ne officii militādī aliq̄-
bus suadeat: ne forte ipsi calūnias
⁊ expoliaciones exerceant. Secūdū
ne v̄torē petat alicui petat ne forte
ipsi cōiunges male int̄ se cōueniāt
⁊ tibi maledicāt. Tertius ne ad cōui-
uū iuitat⁹ accedat ne forte ibi tēpe-
ratiē modū p̄dat. ¶ Sc̄bo debemus
h̄re honestatē: ne. s. in n̄ris cōuiuīs
fiāt lasciuia solata. Esa. v. Cythara
⁊ lyra ⁊ tympanū in cōuiuīs v̄ris ⁊c.
Et ne ibi dicant verba detractoria.
Prouerbi xiiij. Noli esse i cōuiuīs
potatoy nec i cōmessatiōib⁹ eorum
qui carnes advescēdū cōierūt. Jille

carne advescendum cōferunt scōm
glosam q̄ in locutiōe vicissim proxi-
morum vicia dicunt. Ideo Aug. cōtra
pestem detractionis hos plures i me-
sa sua habebat inscriptos. Quisq̄
amat dictis absentum rodere vitā.
Hęc mēsam indignā nouerit eē sibi
¶ Tertio debemus hęc pietatez vt
peregrinos et pauperes in nostris
pauis habeamus. Job. xxxi. Si co-
medi bucellā meā sol⁹ nō comedit
papillus ex ea. Contra bt auarus.
Ecc̄l. xi. Inueni requiē mihi : et nūc
māducabo de bonis meis sol⁹. et ne
scit q̄ tps p̄t̄ feat et relinquat om-
nia alios et ip̄e moriat̄. ¶ Scōda ē ce-
na spūalis quam deus facit cū aīa.
Apoc. i. Ego sto. ad ostium et pulso.
si quis aperit michi ianuā intrabo
ad illū et cenabo cūz. illo et ille me
cum hoc ē ponemus ad symbolum.
p̄t̄ō: em̄ penitēs dz in ista cena po-
nere tria ferula. s. cōtritionem cō-
fessionē. et satisfactionē. De⁹ autez
tria alia ponit. s. mīam gr̄az et glo-
riā. De ista cena dz. ioh. xii. fecerit
ei cenā ibi. s. Chryso. s. martha: ma-
ria. Lazarus nō erat vn⁹ ex discip̄e-
tib⁹ p̄ marthā significantur actiui p̄
Mariā p̄t̄platiui. p̄ Lazarū de no-
uo a p̄t̄ō resuscitati. Cenat iḡ xp̄s
cum actiuis q̄ delectat̄ in eoz opa-
tiōe. Cenat cum p̄t̄platiuis q̄ dele-
ctat̄ in eoz deuoratiōe. Cenat cūz
penitētib⁹ et de nouo cōuersis. q̄
delectat̄ in eoz p̄uersiōe. p̄ Myrrha
et gutta et casia a vestimentis tuis
a domibus eburneis. ex quib⁹ dele-
ctauit te filie reguz i honore tuo.
Per myrrhā q̄ amara est intelligit̄
contritio. Per guttā q̄ scōm glosam
expellit timor ē: intelligitur humi-
litas. Per casia q̄ scōm glo. nutritur
in aquis. intelligit̄ fides q̄ datur in
baptismo. filie iḡ Regum. s. aīe
sc̄torū q̄ se bene regūt. q̄ sunt domus
eburnee. i. pure et caste: et quaz ve-
stimēta. i. opa aromatis⁹ et tutū sunt
plena xp̄m in istis delectāt. Delecta-

tur em̄ in contritione penitentiā in
hūlitate p̄t̄platiōz et i fide forma-
ta actiuoz. Sicut ei p̄t̄itio necessa-
ria est de nouo p̄uersis: et fides for-
mata necessaria ē actis sic hūlitas
necessaria ē p̄t̄platiuis. Nō ei pōt
ascēdere ad deū ni si habeat hūlita-
tis gradū. aug. Tutā securāq̄ viā si
bi molliū hūlitas leuās cor ad deū
nō p̄ deum. Tertia cena est iferna-
lis. de q̄ dz Apoc. xix. Venite p̄gre-
gami ad cenā magnā dei vt mādu-
cet carnes regū. et c. In ista cena da-
bit duplex panis. Vn⁹ durissim⁹ q̄ nū-
q̄ pōt digeri. s. mors et̄na. p̄. mors
depascet eos. Prouer. xx. Suavis ē
hoī panis mēdaci. Et post seq̄. Im-
plebitur os ei⁹ calculo Sicut enim
calculus nō pōt masticari nec dige-
ri. sic mors eos depascet: et tñ nūq̄
pōt finiri. Ali⁹ panis erit amaris-
sim⁹. s. p̄scia amara. Job. xx. Panis
eoz p̄t̄et in fel aspidum intra secus
S: eg. Nicen⁹. Malap̄sciētia sequit̄
se. immo nō recedit a se vix pōt for-
aliq̄ esse remediū qm̄ int̄ vuln⁹
inclusum. Scōdo i cena ista dabitur
duplex vinum s. ruberū. q̄ ē fel dra-
conū. et albu q̄ est venenū aspiduz
et serpētū. Deut. xxxii. Fel draconū
vinum eoz. et venenū aspidum i-
sana. Tertio in ista cena apponent̄
carnes lixas asse. Sicut ei dz. Apoc.
xvi. Cōmāducaueit linguas suas p̄
doloze. Dānati q̄ dē t̄asibūt ab aq̄
niuiū ad calozes nimum vt dz Job.
xxiiij. Qm̄ iḡ erūt in aq̄s niuiū t̄ic
p̄ nimio dolore māducabunt linguas
suas p̄gelatas: sic quodamō come-
dēt carnes lixas. Qm̄ nō erūt i igne
tunc p̄e nimio dolore māducabunt
linguas suas adustas: et sic quodam
mō comedēt carnes assas. Quātum
cūq̄ aut̄ et quotiēscūq̄ lingua cōda-
tur subito reit̄egrabit̄ vt it̄ ex cōda-
tur. Et qm̄ in magnis p̄uuis p̄suc-
ueit sonare diuersa musicoz ḡha
iō i illa cena resonabūt tria ḡna mu-
sicoz. p̄mū ē strido: dētū. mat. viij.

Do. ii. post festū trini.

Ibi erit fletus et stridor dentium. Secūdo est yllulatio demonū. *Esaye. xvi.* Ululabit moab ad moab ynuersus yllulabit. moab interpretat̃ ex p̃re. et si gnificat illū de quo d̃r. *Joh. viij.* Ex p̃re diabolo estis moab igit̃ yllulabit q̃ demon es maior: es yllulabunt ad moab. Si ynuersus yllulabit: q̃ ce- teri demones eis r̃ndebūt et ad eos si milis yllulabūt. Tertius ē plāct̃ cōit̃ ois zach. xij. plāget tra. s. ifernalis familie et familie seorsum. Nā seor- sus plāget familia sup̃boꝝ seorsum familia luxuriosoz. seorsum fami- lia auaroz. Quarta cena est cele- stis. de q̃ d̃r. *Apoc. xij.* B̃ti q̃ ad ce- nā nup̃iaz agñ vocati sunt. Circa istā aut̃ cenā duo sunt vidēda. P̃rio q̃s eā p̃parauit. Sc̃do p̃p̃ qd̃ eaz p̃pa- uit. Circa p̃mū notādū q̃ cenā istā p̃parauit tota trinitas. ita q̃ p̃ sua fercula ibi posuit. et fili⁹ sua et sp̃s sc̃tus sua. p̃r̃ ei posuit ibi tria fercu- la. P̃rio sue faciei clarā visionē. s. iō h̃a. iij. Scim⁹ qm̃ cui appuerit s̃iles ei erim⁹: q̃ videbim⁹ eū sicuti ē. Se- cūdo ois bonoz plenā possessionem. Tūc ei erit de⁹ oia in omib⁹ vt d̃r. s. *Cor. xv.* Sap̃. vii. Venest̃ mihi oia bona parit̃ cū illa. Tertio oim̃ volū- tatū et desiderioꝝ plenā p̃plexionē et quietationē. *Joh. xiiij.* Dñe ostē de nobis p̃rem et sufficit nob̃. Pro- p̃ ista tria d̃r. s. *Cor. ij.* Qd̃ ocul⁹ nō vidit nec auris audiuit. et. Oculus em̃ nō sufficit videre tātam visionis claritatē. Nec auris audire tātam bonoz oim̃ ybertatē. Nec cor cogi- tare tantam volūtatū. ipletionem et trāq̃llitatē. Fili⁹ aut̃ i illa cena pōit tria fercula. P̃rio panē vite. de quo d̃r. *Joh. vi.* Ego sum panis vite. Se- cūdo satietatē i sua hūanitate. Vñ d̃r. iō. vi. Qui ṽiet ad me nō esuriet f̃no satietatē i sua ditate iōh. x. In- grediet̃. s. ad considerādā diuitatē et e- grediet̃ ad considerādā hūanitatē et pa- scua iueniet. Sp̃s sc̃tus i cena tria fercula pōit. P̃rio ignē q̃ fercula de

coquēt̃ *esa. xxxi.* dixit dñs cui⁹ ignis i syon et camin⁹ i hierusalē. Sc̃do vi- nū quo sc̃ti lebr̃iabunt̃. p̃. Inebria- bunt̃ abybertate dom⁹ tue. Tertio fruct⁹ q̃b⁹ delectent̃. *Sal. v.* Fruct⁹ aut̃ sp̃s charitas gaudium pax et. Quāuis aut̃ tā delicioſa cibaria in ista cēa dent̃ aliq̃ t̃m̃ ṽire p̃tē sperūt ex eo p̃ iñ ne dulcedinis exp̃ientia nō habueēt. *Greg. i ome. corpales delitie cū nō habent̃ graue i se des̃ derisū accēdit̃. cū aut̃ habite edunt̃ comedētē. p̃tin⁹ i fastidiū p̃ satieta- tē ṽtunt̃. At ecōtra sp̃uales delitie cū nō h̃ntur i fastidio sūt cū vero edunt̃ i desiderio sūt. Aug̃r̃ ei sp̃ua- les delitie desideriu dū mētē satiat̃ q̃ quāto magis sapor earum p̃cipi- tur eo āpli⁹ cognoscit̃ eo q̃ audius amet̃ et p̃pterea non habite amari nō possūt: q̃ earū sapor ignoratur. Quis ei amare valeat qd̃ ignorat. circa sc̃dm. s. p̃pter qd̃ de⁹ istā cenā p̃parauit et tā multos vocauit. Sc̃i endū q̃. p̃pter hoc fecit: vt. s. celest̃ ciuitas suis ciuib⁹ iplereēt: vñ dixit. cōpelle intrare: vt impleat̃ domus mea. *Slō.* Nūero p̃destinatorum si delisū qui numer⁹ ierpletus non re- manebit. Añ ascensionē quidē xp̃i in celū dom⁹ dei quātū ad homines omnino erat vacua: q̃ null⁹ adhuc ibi fuerat. Nūc aut̃ ē semiplēa. Tū q̃ ñber⁹ sanctoroz adhuc nō est im- pletus. Tū q̃ aie sc̃torū adhuc non habēt suā beatitudinē p̃pletā ex eo q̃ earū corpa adhuc nō sūt glo:ifi- cata. Post iudiciū aut̃ totalit̃ do- m⁹ dei erit plena: q̃ et numer⁹ ele- ctioꝝ erit iplet⁹: et q̃libet sc̃tus i cor- pore et aia erit gl̃ificat⁹. Vñ d̃r. xp̃s *Prou. vii.* In die plene lūe reuerſu- rus ē in domū suā. Sicut em̃ lūa alit̃ quādo ē vacua: aliquādo plena ali- quādo semiplēa. Sic dom⁹ dei āte xp̃i ascensionē de aia b̃ sc̃torum oino erat vacua. p̃ ascensionē xp̃i fuit semi- plēa: s̃ q̃ñ p̃ iudiciū xp̃s i domū suā celestē reuertet̃. tūc totalit̃ erit plēa*

Officia. iij. Sermo primus.

Rat appro

pinquates ad Jesum publicani & peccatores ut audiret illis: & murmurabat iudei & scribe dicentes q: hic peccatores recipit & manducat eu illis. Luc. xv. Sicut dicit Aug. sup iohā. Quidā sunt infirmi sed sanabiles q dā infirmi: sed isanabiles qdā aut pfecte sani. Ista triplex dfa tangit in hoc euāgelio. Nā infirmi sanabiles erāt: publicani & peccatores. Infirmi isanabiles erāt scribe & pharisei perfecte aut sani sūt iusti q nō indigēt pnia. In medio aut horum erat medic' constituit'. Primo igit ponit infirmi sanabiles scz publicani & peccatores de qb' duo dñr: scz q ad xpm appropinquabant: & q ei' vba audire affectabāt. In hoc aut q dī appropinquabāt ostendit q pri' loge erant. ps. Loge a peccatoib' salus. Appropinquati aut deo p penitētiā de' appropinquat p grañ Jaco. iij. Appropinquate deo & appropinquabit vobis: ista aut elongatio & appropinquatio nō fit loco: sed similitudine & dissimilitudine Aug. Sup. p. Deo q vbiq; est neq; p loca appropinquamus neq; ab illo p loca remouemur appropinquare illi ē simile illi fieri Recedē ab illo dissimile fieri & subdit Aug. Nōne cū vides duas res p se sibi similes dicitis appropinquat hec illi. Qñ aut dissimiles quibusvna manu teneat. Dicitis longe ē hec ab illa. Si quis appropinquare similis ei esto: si nō vis eē similis elongaberis. hec Aug. Bōi igit & sūt xpo. ppinq: & a xpo loqñq. Propinq' qñtū ad similitudinē vite. Ipe ei ē misericors & ipi misericordes. Luce. vi. Estote misericordes sicut et p' v' mi misericors ē. Ipe pfect' ē & ipi pfecti mat. v. Estote pfecti sicut et p' v' pfect' est. Ipe sc'us est: & ipi sc'i. Leu. xix. Sancti estote: qz ego sc'us sū. Sunt

aut loge a deo tm vno mo. s. qñtū ad statū miserie scdm que ei dissimiles sūt Xps em est in statu felicitatis & ipi i statu penalitatis. Olim qdem xps similis eis fuit: qñ i corpe hñt mortalitatē: i aia passibilitatem: in vtroq; multiplicē miseriā & penalitātē. Sed post resurrectionē corp' ei' vidit immortalitatē aia ipassibilitatē: & vtrūq; oimodā felicitatē. Et iō sc'itvri mō sibi dissimiles sūt cū sint mortales passibiles: & multas penalitates habētes. Peccatores aut a deo loge sunt & dissimiles duplici modo. Primo qñtū ad statū miserie: qz sūt mortales & corruptibiles sicut bōi. Scdo qñtū ad dissimilitudinē vite: vñ dī Esa. lv. Sicut exaltāt celi a terra sic exaltate sunt vie mee av'us v'ris cogitationes mee a cogitationib' vestris. Uie qb' xps ad nos venit fuerit hūilitas & pietas. Cogitationes aut ei' fuerūt pure imo ipa puritas. Sūperb' igit nō assimilāt ei i sua hūilitate: nec auar' in sua pietate. nec luxuriosus i sua puritate. Dānati aut sunt loge a deo triplr. Primo qñtū ad statū miserie. Iem habeāt corp' imortale: a deo tm erit passibile & tot miseris subiectūq; subsistere vix valebit ps. In miseris nō subsistēt. Scdo aut dissimilitudinē vite & qñtū ad hoc nō tm erūt dissimiles deo sz ēt sc'is. Valde em dissimile est esse in facietate & esurie i v'lulatu & i cāntu: i gaudio & i dolore. Ista notant. Esa. lxx. Ecce serui mei comedēt & vos esurietis. Tertio qz erūt extra ambitū diuine mie: & iō dñr. pñci in tenebras exteriores: svt h' mat. viij. Peccā em sūt tenebre: sz put sūt i pñti sūt tenebre interiores: qz adhuc sūt intra habitū diuine mie. Prout aut sūt i inferno sūt tenebre exteriores qz extra ambitū diuine mie pputāt. Scdo publicani & peccatores xpi vba diuina affectabāt. peccatores sūt fedi tenobrosi & frigidj. Verba aut dei scdz Amb. sup Bti immaculati: habēt mō

statu. loge

sc'i peccatores

Esaie

Vie

dānati .3'

po

2o

1o

3o

110

Do. iiii. post trinitatem.

dare illuminare et accedere. Utile
 igitur est peccatoribus ad verba dei accedere
 quia si sunt fedi insidant Jo. xv. Jam
 vos mundi estis propter sermonem quem
 locutus sum vobis. Si sunt tenebrosi
 illuminantur ps. Lucerna pedibus meis
 et verbum tuum et lumen semitis meis. Si
 sunt frigidi inflamantur ps. Ignitum elo-
 quium tuum vehementer. Origenes sup
 Jo. ne. Scriptum est quod appropinquat
 michi appropinquat igni si autem aurum
 vel argentum fueris multo rutilatio-
 re et igne effulgebis. si autem fueris fenix
 vel stipula consumeris. Secundo ponit
 infirmi insanabiles: scilicet scribe et pha-
 risei quod scilicet glossam dupli-
 citer errabant: quia et se iustos putant cum essent superbi et
 illos reos cum essent penitentes. Pri-
 mo error eorum erat: quia se iustos puta-
 bant cum essent superbi: et ideo nulla passio-
 ne ad peccatores mouebantur: sed contra eos
 potius indignabantur. In peccatore ei pe-
 nitentia tria considerantur: scilicet contra peccatum
 culpa preterita: et iustificatio assecuta
 Secundo autem Gregorius nature debemus con-
 passionem siue dilectionem culpe distri-
 ctionem. id est districtam correctionem. Unde
 ait. Opus est sollicite discernamus: quia
 distictionem debemus vitis: passio-
 nem nature. Si enim ferax est peccator nu-
 triendus est. primum Augustinus. Sic diligendi
 sunt homines ut eorum non diligant errores
 Iustificationi autem assecute debemus
 congratulationem: iuxta illud. Luc. xv.
 Epulari autem et gaudere oportebat:
 quia si tuus mortuus fuerat et reuixit etc.
 Ipsi autem nec de natura curabant ut di-
 ligerent vel paterentur: nec de iustifi-
 catione assecuta: ut congratularerentur: sed
 tantum de culpa preterita ut indignarentur
 Gregorius in omelia. Vera iusticia passio-
 nem habet: falsa indignationem habet et in-
 si soleat recte peccatoribus indignari. Sed
 aliud est quod agit typo superbie aliud
 quod zelo discipline. Secundo error istorum
 erat: quia illos peccatores reputabant cum
 essent penitentes. Et ideo contra christum duo-
 bus murmurabant. Primo de eo quod eos
 recipiebat. Secundo de eo quod cum eis co-

medebat. Et eo ei quod eos recipiebat
 credebatur ipse coinquinari. sicut et pha-
 riseus ex accessu peccatricis magdale-
 ne christum inquinari credebatur. Pe. Rame.
 Erras pharisee lutum tangit sol: sed lu-
 tum non inficit sole. Medicus tangit vulne-
 ra: sed ipsum putredo non corrumpit.
 Rex tangit iustum iudicem: sed ipsum ma-
 culare non potest. Et vocat hic christum so-
 lem medicum et iudicem. Peccatore autem vocat
 lutum: vulneratum: et reum. Christus igitur
 est verus sol: lutum tangebat cum peccatores re-
 cipiebat sed tamen ipsum lutum sol non infi-
 ciebat: sed potius sol lutum in aurum mu-
 tabat cum peccatores iustificabat. Christus
 autem qui est verus medicus vulnera peccatorum
 curabat et fetorem non sentiebat sed fe-
 torem fugabat cum culpam remittebat.
 Christus est qui est iustus iudex reos admit-
 tebat et ipsos per iustam sententiam absolue-
 bat dicens. Gaudium est coram angelis
 dei super uno peccatore penitentiam agente. Se-
 cundo contra christum murmurabant quia cum
 peccatoribus comedebat. hoc autem christus
 magna dispensatione faciebat. Inter
 iudeos enim obprobrium erat superstitiosi quod dili-
 gebant in aliis magna in vite austerita-
 te. Alii erant terrenis assueti quod ma-
 gis diligebant quam ad vitam eternam
 Alii erant curiosi quod requirebant miracu-
 losum potestatem. fecit igitur christus secundum
 Joh. Chris. sicut faciunt venatores qui
 per duas vias contrarias aliquid animal in se
 quantum ut in alteram incidat. Misit enim
 Jo. baptista. cum vita austera ut sic puer-
 teret superstitiosos. Venit ipse cum
 vita manducans et bibens cum peccatoribus
 ut sic puerteret terrenis assuetos. ve-
 nit miraculorum potentia ut si conuer-
 teret duros et curiosos. Sed con-
 queritur dicens Mat. xx. Venit Jo-
 hannes non manducans nec bibens: et di-
 citur demonium habere etc. Tertio erant adde-
 perfecte sani sed iustitia non indigebat
 penitentia Gregorius. Sunt plerique iusti in quorum
 vita tamen est studium: ut eis quilibet peccato-
 rum penitentia proponi nullatenus possit. hinc
 colligendum est. Item deo gratiam facit
 at quam habet per plagam iustis si sic facit in

Utile est

origenes

2. i. firmi.

in error

in
3

2. erroris

celo gaudium quoniam in se quod male gessit
 rat per penam dicitur inustus. Tales
 igitur penam indigent et non indigent. Est
 enim penam purgans sicut fuit penam ma-
 dalene est penam ornans sicut fuit penam
 Joh. bapti. Bern. Confessio peccatorum
 purgat et istorum ornat. Est penam preser-
 uans quod iustum preseruat a casu iuxta illud
 Cor. ix. Castigo corpus meum: et seru-
 tute redigo etc. Perfecti igitur viri et
 si non indigent penam purgante indigent
 in penam ornate et conseruante. Quarto
 in istorum medio erat iudex et medicus
 presertim quod infirmos sanabiles. i. peccato-
 res penitentes recipiendos esse ostendit.
 Et super hoc tres parabolas adduxit
 Unam de oue perditam. Aliam de dragma
 amissa. Tertiam de filio perditum reuer-
 tente quod post istas duas ponit imedia-
 te. Tria enim sunt quae hominem ad miseran-
 diam inducere presueuerunt: scilicet simplici-
 tas propinquitas et necessitas. Ista tria
 similitur deum ad miserandum inducunt.
 Primo nostra simplicitas. Et hoc perti-
 net penam parabola de oue errante. homo
 enim est simplex respectu hostis tam astuti
 scilicet diaboli: et ideo cito decipitur. unde cla-
 mat ps. Erraui sicut ovis qui perit re-
 dre seruus etc. Secundo nostra propinquitas
 quam nobiscum pertraxit hebr. ij. Nulquam
 angelos apprehendit etc. Et ad hoc pertinet
 secunda parabola de dragma
 amissa in qua est ymago cesaris vel
 regis et superscriptio nominis. Sic et
 homo est ad ymaginem dei formatus: hinc su-
 perscriptionem christi: quia a christo dicitur christi-
 nus: et ideo christus deus nostri misereri. iuxta
 illud Eph. v. Nemo carnem suam unquam
 odio habuit etc. Tertio nostra necessi-
 tas et paupertas. Et ad hoc pertinet
 tertia parabola de filio perditum reuer-
 tente quod dixit. Quanti mercenarii in do-
 mo patris mei abundat panibus ego
 autem hic fame perego. Quoniam enim homo co-
 gnoscit suam miseriam et infirmitatem
 tunc deus sibi exhibet suam pietatem. unde
 dicitur ibidem quod pater videns eum misera-
 tus est super eum et cecidit super col-
 lum eius et osculatus est eum.

Sermo secundus.

Rat appro-

pinquantes ad iesum
 publicani et peccatores etc.
 Libet dicitur omnes ad christum
 appropinquare: quia omnia
 remedia in ipso poterunt inueniri. de
 quibus sic dicit Amb. i. li. de virginibus.
 Omnia aia accedat ad christum: quia omnia christus
 est nobis. Si vulnera curare desideras
 ras medicus est: si febris est tuas fons
 est. Si grauaris iniustate: iusticia est.
 Si auxilio indiges virtus est. Si mortem
 times vita est. Si celum desideras via
 est. Si tenebras fugis lux est. Si ci-
 bum queres alimentum est. Et his rebus ha-
 bet quod debemus ad christum accedere et
 appropinquare. Et primo sicut vulne-
 rati ad medicum et saluatorem: ideo dicit.
 si vulnera curare desideras medicus
 es. Sunt autem quedam peccata quae vulnerant cor-
 pus sicut gula Eccl. xxxv. In mul-
 tis escis erit infirmitas. Quedam que
 vulnerant animam sicut superbia quae per an-
 gelum vulnerata fuit. Unum alium angeli qui
 cum ecce occiderunt sibi insultant dicen-
 tes Esa. xiiij. Et tu vulnerata sicut et
 nos nostri similis factus es. Quedam que
 vulnerant virtutes sicut luxuria. quae quidem
 vulnerat corpus mala concupiscentia iob
 xv. Contulnerunt iudos etc. Et anima
 amara conscientia. puer. vii. Stetit enim
 scilicet mulierem sequitur sicut bos ductus
 ad victimam donec transigat sagittam
 iecur eius. Ista sagitta est conscientia
 amara. Et quoniam sunt quedam vulnera que
 sanantur per incisionem: quedam per addu-
 sionem: quedam per emplastri appositio-
 nem. Ideo iste medicus vulnus gule sa-
 nandum donec per incisionem: quia inordi-
 natum gule appetitum penitentia resecandum.
 unde dicitur. puerb. xxiij. Quando sederis
 ut comedas cum principe diligenter
 attende que posita sunt ante faciem tuam et
 statue cultrum in gutture tuo. Ille in
 gutture suo cultrum statuit quod inordi-
 natum gule appetitum abscindit. Uil-
 nis superbie per emplastri appositionem

R. ii.

Do. iiii. post trinitatem

id est p passiois xpi meditatione sa-
nari dz Aug. sup illd phil. ij. facte
obediens vsq ad mortē: ecce hñs hñi-
litas; exēplū supbie medicamentū.
Quid igr intumescis o hō: o pellis
morticina qd tēderis o sanies feti-
da qd istaris. Princeps tu hñilis z tu
supb. Vultū luxurie p adustionē. i.
p adustionē carnis mortificationem
sicut petebat ppheta dicēs. Ure re-
nes meos z cor meū. Scdo dem ad
xpm accedere sicut estuati ad refri-
geratē. Jo subdit. Si febr: ib estuas:
fōs est. In pñti vita boni z mali est
multipliciter patiūt. Nā boni acti-
ui z iugati patiūtur estū tribulati-
onū. i. Cor. vij. Tribulationem car-
nis hēbūt hñdi. Interl. scz iugati
p necessarijs reb. Cōtēplatiui pati-
unt estū tētationū: qz ob hñilitatis
custodiā aliqñ a deo molestari per-
mittūt: sicut pz i aplo vsq ad tertiū
celū raptō vt habet. ij. Cor. xij. Ma-
li aut aliqñ patiūt estū auaritie: ali-
qñ carnalis occupatō: aliqñ furē-
tis supbie. Oēs aut isti ad xpz fontē
accedāt z ibi refrigeriū inueniēt. za.
xij. Erit fōs patēs domui dō z habi-
tātib hñe rusalē i ablutiōe pētōis z
mēstruate per dō q iterptat manu
fortis intelligūt actiui. per hierlm
q iterptat visio pacis intelligunt
cōtēplatiui. Noie aut pētōis signat
auari z supbi. Noie hō mēstruate lu-
xuriosi. In isto igr forte actiui inue-
niūt refrigeriū patiētie cōtēplatiui
refrigeriū deuotionis interne. Ce-
teri pōres refrigeriū mie. Jere. vij
Inuenietis refrigeriū aiab vsq.
Tertio debem ad xpm accedere si-
cut grauari ad iustū releuatoz: iō
subdit. Si grauaris iniqtate iusti-
cia est. Mūd grauat nram irascibi-
lē trahēdo ad ipatiētā. Diabolus
nraz rōnē decipiēdo p fraudulētā.
Caro nraz occupatōnē iustādo p
malā occupatōnē. Sed tales sic gra-
ui ad xpz accedāt e ipse de talib iusti-
ciā faciet. s. de psecutor: ib mūdi: qz

ad nichilū eos deducet. De diabolo
qz ei fallacias detegit. Et de carne
qz eā rationi subicit. Jo. xij. Nūc
iudiciū est mūdi quo ad pñm. Nūc
princeps hui mūdi efficiet foras:
ad scdm. Et ego si exaltat fuerō
terra oia trahā ad me ipm quo ad
tertiū. Tūc xps oia q sūt in hoie ad
se trahit qñ cor: p z aiaz sibi subicit
vt iā caro aie nō resistat: sed vtrūq
deo seruiat. iuxta illud ps. Cor meū
z caro mea exultauerūt i de. vi. Quar-
to debem ad xpm accedere sicut fa-
tigati ad auxiliatoz: ideo subdit. Si
auxilio indiges virt est. In di genu-
em auxilio xpi z i vita z i morte es
post mortē. z iō ad xpm accedamus
vt nobis ferat auxiliū in vita cōser-
uādo a casu pēt. In morte custodiē-
do a laqueis diaboli. et post mortē
deducēdo ad gloriā celi ps. Tenue-
sti ma. dex. meā a pētis. s. me i vita
cōseruādo. Et i voluntate tua deduci-
sti i me in morte. s. a laqueis diaboli
me custodiēdo: z cū gloria suscep-
isti me post mortē. s. i celū me deducē-
do. Quāto debem ad xpz accede-
re sicut mortui ad viuificatoz: iō
subdit. Si mortē times vita est. Est
aut triplex mors. s. nature: calperet
gehēne. Qui igr ad xpz accedit nō
dz timere mortē nature qz corpora
suscitabit. i. Cor. xv. Per homines
mors z p hoies resurrectio mortuo-
rū. Neq mortē culpe qz oēm culpā
delebit Esa. xliij. Ego sū ipse q deleo
liqtates tuas ppf me z pētōz tuoz
vltra nō recordabor. Nec morte ge-
hēne: qz ipaz precipitabit: eiu scē. xxv
Precipitabit dñs mortē i sēpiternū
z aufert oēm lachrymā ab oī facie.
Sexto debem ad xpz accedere sicut
peregrini z errabūdi ad ductorem:
ideo subdit. Si celū desideras: via ē
Ipse em via z ductor vie z terminus
vie. Juxta illud. Joh. xij. Ego sum
via vitas z vita ista via ē pñia. De q
dicit. Esa. xxx. hec est via ambula-
te in ea: neq ad dexteram neq ad

Sermo. lii.

Sinistrā declinabitis. A pnia ei non debem⁹ declinare neq; per aduersa neq; p psp̄era. Ista via est multum breuis q; tm̄ p̄tinet tres dietas. Pri mā dietā facit p̄tritiō: scđ az p̄fessio ter tīs sati fractio. Ista est via trium dier ū q̄ ab egypto. i. pctō recedi t̄yt deo gratū sacrificiū offerat: vt hēt. **Exo. v.** Eodē m̄ via q̄ ducit ad ifer nū similt̄ tres dietas. Primaz facit mal⁹ p̄fessus. Scđ am malū op⁹. Ter tiā mala p̄suetudo. Ductor autē: i via p̄nie ē xp̄s q̄ est h̄itas: z iō aīa errare nō poterit i hac via. Lzei vna sit via q̄ ducit ad infernū: alia q̄ ad lymbū alia que ad purgatorū: alia q̄ ad celū. Iste tamē ductor omnes vias nouit: z ideo animas sanctorū p bo nam viā deducit p̄s. Deducit eos p viam rectam vt ierent in ciuitatem habitatiōis. Termin⁹ hui⁹ vie est vi ta beata. Juxta illud **Mat. iij.** Agi te p̄niam: appropi quabit em̄ regnū celoz. Libenter igit̄ per hanc viam ire debemus z p̄pter vie breuitatē z propter ductoris talis societatem z p̄pter termini tantā utilitatē. Se ptimo debem⁹ ad xp̄m accedere si cut tenebrofi ad illuminatorē ideo subdit. Si tenebras fugis lux ē. Iste autē tenebre quas debemus fugere sunt tenebre iu fernales vbi sunt te nebre superiores q̄ cau san t̄ ex absē tia visionis diuine. Tenebre ifer io res: q; ip̄a ifernalis regio ē tota de se tenebrosa. Tenebre iferiores: q; ipse aīe z p̄sciētie tenebrose erunt. Et tenebre exteriores q; ipsi demo nes tenebrofi sūt q̄ erūt dānatorum socij. Sed illi q̄ ad xp̄z accedūt istas tenebras fugient: z lucē inuenient. habebūt ei lucē a supiori. s. visionē dei **Apo. xxi.** Claritas dei illumina bit eā z lucerna ei⁹ est agn⁹. Ab ife riori. s. m̄sionē claram. **Thob. xiiij.** Lux splendida fulgebit. Ab ifer io ri. s. lucidā aīaz. **Esa. lviii.** Implebit dñs splēdorib⁹ aīaz tuā. Et ab exte riori. s. societate fulgidā z iocundā

Sap. iij. Fulgebūt iusti z tāq; scintil le in arūdineto discurrent. Octauo debem⁹ ad xp̄m accedere sicut fame lici ad cibatorē: ideo subdit. Si cibū q̄ris alimētū est. **¶** Notādū autē q; filij israel dū exirēt de egypto tripli cē habuerūt cibū. s. farinā egypti q̄ deficiēte habuerūt māna deserta: q̄ deficiēte habuerūt fruct⁹ terre pro missiōis. Pctōres q̄dē pascūt farina egypti. i. delectatiōe pcti: de qua fit panis diaboli: q; lz videat̄ modo esse dulcis: iuxta illd. **Ecc̄l. xxiiij.** Hoi for nicario oīs panis dulcis i futuro tñ multū erit amar⁹ **Job. xx.** Panis in vtero illi⁹ vertet̄ in fel a spidū i trin sec⁹. Sed cū deficit ista farina pcti: tūc aīa reficit̄ māna. i. gr̄a dei. p. pa nē celi dedit eis. **Ecc̄l. xv.** Cibauit eū pane vite z itelle ct⁹. qñ hō labor deserti. i. p̄s vita finit̄: tūc aīa refi cit̄ fructu ire p̄missiōis. i. dulcedie celesti satiat̄. q̄ qdē fruct⁹ cāf ex p̄tē platiōe deitat̄: z ex vsiōe hūanitat̄ p. Cū dede. dile. suis somnū ecce he re. dñi filij mer. zc. hoc refer̄ ad vi sionē diuinitatis: q; scđz **Aug. visio ē** tota merces. fructus v̄etr̄. hoc re fertur ad visionē hūanitat̄: q; fuit bñdictus fruct⁹ ventris h̄gis bñdi cte. **¶** **Dñica. iij. Ser. iij.**

Gaudiū erit co

rā angelis dei sup vno pctōre p̄niam agēte zc. Magna z p̄ciosa ē p̄nia pctōis de qua angeli i celo faciunt tm̄ festū. Non em̄ dicūtur gaudere de tā gloriofa dei visiōe de qua dñ. s. pe. s. In quē desiderāt angeli. p̄spice re. Nec de sua tā iocūda iubilatiōe de qua dñ in p̄s. Laudate eū oēs an geli ei⁹. Nec de sua tam dulci epula tione: de qua dñ **Tho. xii.** Ego cibo inuisibili z potu q̄ ab hoibus videri nō pōt̄vtoz. Sed dicunt̄ gaudere de n̄fa cōuersiōe ideo dñ. Gaudiū erit corā angelis dei zc. In quibus h̄bis tria tāgūtur. Primū est angelorum **R. iij.**

Do. iiii. post trinita.

leticia: cū dī. Gaudiū erit i celis co
rā angelis dei. Scō est leticie ma-
teria cū subditur. Super vno pctō-
re. Tertius est materie causa cū sub-
ditur. Penitētiā agēte. Circa pri-
mū notandū est q̄ de nostra cōuersi-
one nō tm̄ angeli gaudēt: sed etiam
tota trinitas gaudet. Angeli ei gau-
dēt triplici de cā. Primo q̄ vident
sue custodie tā glōsum fructū. Cui
libet em̄ hōi angel⁹ ad custodiā de-
legat. Et dū est i vtero ne ibi a dia-
bolo suffocet. Et dū est egressus ex
vtero: ne forte a baptismi gfa ipedi-
at. Et dū ē i mūdo ne forte ad pctā
plurima pertra hat. Et dum exit de
mūdo ne forte a diaboli laq̄is teneat-
tur. Sicut em̄ medic⁹ gaudet quan-
do videt erga infirmū sue curatiōis
fructū angeli multū gaudet cum vi-
det circa hoīez sue custodie effectū.
De h̄rio aut̄ multū dolet: iuxta illd
Esa. xiiij. Angeli pac̄ amare flebūt
Scō gaudēt q̄ vidēt ex pctōib⁹
pueris suū adimpleri numerū. Siue
em̄ tot ascēdūt de hoīb⁹ quot angeli
ceciderūt siue quot steterūt manife-
stū est q̄ eoz ruina dz de hoīb⁹ repa-
rari: iō multū gaudēt q̄ pctōies cō-
uertūtur: vt de ipsis eoz nūer⁹ repa-
ret iō in xp̄i resurrectiōe p̄ quā pec-
catores sūt iustificati angel⁹ tot⁹ fe-
stū apparuit oñdens suā leticiā in
aspectu q̄ instar fulguris fuit chous-
scās i habitu q̄ instar niuis fuit can-
did⁹ z i affatu dulcis fuit z amenus
q̄ dixit mulierib⁹ Mat. vlt. Jesum
q̄rit crucifixū zc. Tertio gaudent
q̄ vidēt i laudēdo deū tale se habe-
re sortiti. Olim qdē laudabat deum
sola natura āgelica: s; nūc addita ē
natura h̄iana: z iō modo veraciter
dici pōt illd Job. xxxviij. Cū me lau-
darēt astra matutina hoc spectat ad
laudē angeloz. Et iubilarent oēs
filii dei: hoc spectat ad laudē hoīm.
Scō de cōuersiōe pctōis gaudet z
festum facit tota trinitas. s. pater z
filii z sp̄s sc̄s. Et p̄mo pater. Mul-

tū quidē gaudet rex terren⁹ q̄ filius
sibi cōcipit. Sicut letat⁹ est Abra-
ham de cōceptu sacre. Multū gau-
det q̄ nascitur sicut gauisi sunt za-
charias z Elizabeth in ortu p̄curso-
ris. Multum gaudet q̄ filius abla-
ctat⁹. vñ abrahā fecit magnū conui-
uiū in ablactatiōe ysaac filij sui: vt
habet Gen. xxi. Multū gaudet q̄ fi-
lius grādis effectus ad mēsam suā
recipit. Pater igitur celestis de fi-
lio sp̄a l̄r p̄cepto/nato/ ablactato/
z ad mēsam recepto multū gaudet.
Cōceptio autē attrēdit in cōt ritūde:
sue in boni propositi conceptione.
Esa. xxvj. facie tua domine conce-
pim⁹ z parturuiim⁹ sp̄itū salutis.
Natiuitas attenditur i cōfessione
vel bonoz opoz ostensione. Sed de
multis pōt dici illud esa. xxvii. Ne-
nest filii vsq; ad ptū: z virtus pariē-
di non est. Ablactatio attenditur i
vite p̄fectione q̄. s. hō itm̄ proficit
q̄ iā nō indiget lacte puuloz s; cibo
solido perfectozū. hebr. v. Perfecto-
rū est solidus cib⁹. Ad mēsam rece-
ptio attendit i celesti refectiōe iux-
ta illud. Luc. xxii. Edatis z bibatis
sup mēsam meam in regno meo. p̄o.
filii tui sicut nonelle oliuarū in cir-
cuitu mēse tue. Scō de cōuersiōe
pctōis gaudet filius. et hoc triplici
de cā. primo q̄ ex hoc videt ef-
fectum sue passiōis qd̄ notat i p̄ma
pabola de oue p̄dita z inuēta Greg.
Una ouis perūt q̄ hō peccādo vite
pascua dereliquit. in humero antē
posuit q̄ pctā nostra in corpore suo
portauit ip̄e. de hoc sic dī Augu. in
lib. cōtra quinq; hereses. hō cū es-
ses inimic⁹ p̄fi meo recōciliaui te p̄
me: cū inf̄ mōtes z siluas errares q̄
sui te humeris meis portauit te p̄fi
meo reddidi te: laboraui sudauit ca-
put meū spinis opposui. Man⁹ me-
as clauis obieci: lācea lat⁹ meū apu-
it. Tot⁹ v̄ dica i iurijis asp̄itab⁹ lace-
rat⁹ sū sāguinē meū fudi. a laz meū p̄-
sui. vt i iugerē te mihi z tu diuider⁹ q̄

me. Tūc autē desiderū de oue iueni-
 enda habuit q̄ desertū. i. celū d̄reli-
 ctū q̄ d̄ desertū. i. derelictū q̄ fuit
 derelictū ab āgelo i q̄ fuerat creat⁹
 tū q̄ fuit d̄relictū ab hōe q̄ ip̄z fue-
 rit habitur⁹ tū q̄ ad istar d̄serti i eo
 sūt d̄rees cār̄anū. i. āgeloz ibi sūt
 martyriole p̄fessor. elilia x̄ginū.
 Sc̄do gaudet fili⁹: q̄ p̄ctōre p̄uerso
 vider reformatiōē sue imaginis.
 q̄s notat i sc̄da parabola de dragma
 pdita et iūctā. In q̄ imago regis re-
 fulget. Decē ei dragme sūt. ix. or-
 dies āgeloz et decim⁹ hōiz q̄ ad dei
 imaginez sunt creati. Sed decima
 dragma pdita fuit: q̄n hō peccauit
 s̄ x̄ps ip̄az q̄sunt et suā imaginē re-
 parauit. Tertio gaudet ex eo q̄ vi-
 det resurrectionē sui t̄ris q̄s notat
 in t̄ria parabola de pdigo de q̄ d̄r.
 Epulari et gaudē oportebat q̄ traf-
 tu⁹ pierat et reuixit. Tertio de p̄uer-
 sioe p̄ctōris gaudet sp̄uisset⁹ tripli-
 ci de cā. p̄io q̄ recuperat tēplū su-
 us q̄s d̄z habitare iuxta illud. i. cor.
 iij. Nescit⁹ q̄ tēplū dei estis et sp̄s
 dei habitat i vobis. habitare autē nō
 posset nisi sp̄s malign⁹ recederet.
 ii. cor. vi. Que autē p̄sentio x̄pi ad be-
 lial. Quis autē p̄sens⁹ tēplo dei cum
 idolo. Sc̄do gaudet: q̄ recuperat mē-
 brū suū q̄s d̄z viuificare. i. cor. vi.
 An nescit⁹ q̄m mēbra v̄ra tēplū sūt
 sp̄uisseti. et. Videm⁹ ei q̄ mēbr̄ p̄ci-
 sū v̄ putridū v̄ palyticū nō viuifi-
 cat a sp̄u h̄mano eodē mō nec p̄ctōr
 a sp̄u diuio tū q̄ diuif⁹ ē ab eo. esa.
 lii. Inuidates v̄re diuifert in v̄s et
 deū. tum q̄ putrefactus est in p̄ctō.
 Joel. i. Cōputruert iumēta i sterco-
 re suo. tū q̄ paralytic⁹ ē ex motu i-
 ordinat o. nō ei h̄z sensū amoris dei
 de q̄ d̄r Sap. i. Sērite de d̄no i boni-
 tate. ne h̄z motum ordlatum opis
 bōi: se d̄no: d̄natum operis mali.
 p̄s Turbati sūt et moti sūt sicut e-
 bri⁹. Tertio gaudet q̄ recuperat vas
 suū q̄s d̄z implere. Oportet autē q̄
 istud vas sic vacuū ab amore mōdi

si d̄z impleri amore dei Aug. sup Joh.
 Vas es si plen⁹ es funde quod ha-
 beas: recipias quod nō habes fun-
 de amore seculi vt implearis amore
 dei. hoc significatū est. iij. Reg. iij.
 In heliseo q̄ vas vacua impleuit. de
 isto testo et gaudio quod facit: deus
 dicit. Orige. sup illud nume. xxvii.
 Oblationē meā et panes et censuram
 odoris suauissimi offerre p̄ ip̄a sua.
 Littera autē orige. habet i diebus fe-
 stis vestris: h̄z inq̄ sua testa de⁹. est
 ei magna festiuitas salus humana
 pura p̄ singulos fideles q̄ p̄uer: ūtur
 ad deū et fide p̄ficiunt. Festiuitas
 orit q̄n lerificat eū ipudic⁹ si sit ca-
 stus: et iust⁹ q̄n iusticiāz q̄rit. Sc̄do
 ponit hui⁹ leicie materia: cū dicit
 Sup vno p̄ctōre. et supra d̄r: q̄ supra
 non agitanouē iustis. Q̄s q̄d intelli-
 gi p̄t aut d̄ tepidis iust⁹: aut de fer-
 uētib⁹. et p̄io modo tunc verum est
 q̄s h̄c d̄r et sup hoc p̄t. Greg. duo
 exēpla dicēs. mai⁹ de p̄ctōre p̄uerso
 q̄s de stāte iusto gaudiū fit i celo: q̄
 et dux in plio pl⁹ illū militē diligit q̄
 post sugā reuer⁹ hostē fortit⁹ p̄mit-
 t̄ illū qui nunq̄ terga vertit et nū-
 q̄ aliqd fortiter fecit: sic agricola il-
 lā terrā magis amat q̄ post spinas
 vberes fruges p̄fert q̄ eā que nū-
 q̄ spinas habuit: et nūq̄ fertilē mes-
 sem p̄duxit: de hoc et sic dicit au-
 gu. in lib. contra faustum. Agricole
 pl⁹ placent agri qui spinis magnis
 eradicatis ceteris mō proferunt q̄s q̄
 nullas spinas vnq̄ habuerūt et vix
 ad tricesimū peruenerunt. Si autē
 intelligit de iustis feruētib⁹: tunc
 distinguēdus est inter affectum et ef-
 fectū. Nā sc̄dm Ber. meliori maior
 est tribuēdus effectus: magis em̄ in-
 digenti maior ē tribuēd⁹ affectus.
 videm⁹ em̄ q̄ si aliqua mater habe-
 at decē filios s̄vuis infirmat et po-
 stea sanatur: mai⁹ gaudiū ostendit.
 de sanitate isti⁹ recuperata q̄s de sani-
 tate i alio seruata. Sup hoc et Au-
 gu. i lib. p̄f. tria exēpla p̄t dicēs
 T. iij.

Do. iiii. post festū tri.

triphāt imperator & vicit: sed nisi pugnasset nō vicisset. Et q̄to mai⁹ piculū fuerit i p̄lio: tātomai⁹ est gadium in triumpho. Factat tēpe stas nauigātes mīaīq; naufragiuz: oēs futura morte palle scūt trāquil laf celū & mare & exultāt nimis q̄ ti nueft nimis. Car⁹ aliq; ifirmatur oīes animo egrotant cuz eo: post q̄ vero ualuerit sit ei & omibus tale gaudiū recte quale ante nō fuerat. Tertio ponit leticie & materie causa cū dicit. Pnīaz agente. Nō ut pnīaz cogitāte q̄ est penitētia p crastinator. Prou. iiii. Ne dicas amico i. xp̄o vade & reuertere & cras dabo tibi cū possis dare. Nec dixit pnīaz docente q̄ ē pnīa v̄bosoz p̄dicatoz. Mat. xxiii. Tūcū ei & nō faciūt. &c. Nec dicit: pnīaz ostēdēte q̄ ē pnīa h̄y pocritarū & simulatoz. Math. vii. Veniūt ad vos i vestimentis ouiu. &c. Sed dixit pnīaz agēte que ē penitētia deuotoz de q̄bus d̄r. Lu. iij. Facite dignos fruct⁹ penitentie.

¶ Dominica. iij. Sermo primus.

Estote mise

ricordes sicut et p̄ v̄r misericors ē. Luc. vi. In legē moysay cāre uā gelicā differētia eē v̄i: d̄r. q; i illa p̄dicabat se uera iusticia i ista dulcorās mīa: iō subditur. Estote misericordes &c. Ibi de v̄o cabat se d̄r metnē dū. hic vocat se patrē b̄i gnū. iō subdit. Sicut & p̄ vester misericors ē. Ibi p̄mittebatur carnalia & frena. hic spūalia refna: iō pat̄ iste sepe vocat p̄ celestis idest dator celestiu. in serie igit̄ huius euāgelii tria tangunt. P̄rio em̄ christ⁹ exēplo dei ad misericordiā nos inducit. Sc̄do isti⁹ misericordie tres species pōit Tertio ratio: nes & causas istay specierū oñdit p̄mū nota f̄ cū d̄r. estote misericordes sicut & p̄ vester misericors est. Circa q̄d notādū q̄ licet deus habeat

potētiā sapiāz & bonitatē diuinitarū copiā & mīaz. tamē nō dixit. Estote potētes sicut & pat̄ vester potēs est Nec estote sapiētes nec locupletes s; misericordes. Ratio hui⁹ ē: q; appetit⁹ potētie h̄z deiectionem. ps. Deiecisti eos dū alleuarent. hoc p̄z i lucifero q̄ dei potētiā appetit: et iō in abyssū deiect⁹ fuit. Appetitus sapiētie h̄z isāmationē. i. Cor. vii. Sciētia iflat. col. ij. Inflatus sensu carnis sue. diuitie iducūt obliuionē dei. Sen. xl. Succedētib⁹ p̄sp̄er; p̄posit⁹ picenarū oblit⁹ ē interpretis sui. Deute. xxxii. In crassat⁹ est dilect⁹ & recalci. Et sequitur. Dere liq̄t deū fator ez suum. Misericordia aut̄ iducit hoīem i celestis regni efnā possessionē. Uñ dixit xp̄s misericordib⁹. Mat. xxv. v̄ēite b̄i: dicti mei possidet; pat̄. &c. nō em̄ dicit. V̄ēite potētes: sed v̄e vobis q̄ potētes fuist; ad bibēdū vinū: & v̄i ri fortes admiscēdā ebrietatē. vt d̄r Esa. v. Nec dicit. V̄ēite sapiētes: s; v̄e vobis q̄ sapiētes fuistis i oculis v̄ris & corā vobis metip̄is prudētes vt d̄r ibidē nec dicit. V̄ēite diuites s; v̄e vob; diuitib⁹ q̄ habuistis p̄solationē v̄r az: s; dicit. V̄ēite misericordes q; esuriui & dedist; mihi mā ducare. &c. Sc̄do ponūt huius mīe tres spēs. P̄ria p̄sistit i nō iudicādo d̄r. nol̄ ite iudicare & n̄ iudicabimui. inter. nō tātū i largitate b̄i: ficioz sitis misericordes s; ēt i iudicādo. ¶ Notādū aut̄ q; sc̄d; aug. de sermōe d̄ni. Quedā sūt māifesta: q̄dā occulta: q̄dā media. de manifestis aut̄ possum⁹ iudicare. Uñ d̄t ibi d̄e de ap̄tis q̄ bono alo fieri n̄ p̄nt vt sūt stup̄a: blasphemie: & hm̄di p̄mit; t̄ nobis iudicare. alia sūt occulta Et de his iudicare piculosuz ē. Uñ s̄ illud i. Cor. iiii. neq; me ipsū iudico d̄t Aug. Periculū ē nob; deignotis cordib⁹ alioz iudicare. Tāta ei p̄fūditas credēda ē esse in homine q̄ lateat ipsū hoīez in qua ē. In p̄

Sermo .i.

pro pffida infirmitas latebat cū se
cū dño moriturū pmittebat. Cū er
go qsq; de se aut nō oīno aut vix pos
sit verā ferre sententiā. quō potest
de aliis iudicare cū nemo sciat qd
agat i hoīe nisi spūs hoīs q̄ ē ipso.
Media aut sunt q̄ bono ⁊ malo alo
fieri possūt. de qb; nō debem; certā
sētētiā dare: s; debem; ea in melio
rē ptē puertere. Vñ sup illud. i. cor.
i. n. nolite añ tps iudicare. Et. Au.
Et si suspitiōes vitare nō possumus
q; hoīes sum;: tñ iudicia. i. diffini
tiuas firmasq; sentētiās: p̄tere de
bem;. Si ḡ suspicamur qb; ē hūana
tētatio: salte nō iudicem;. Hoc em̄
ad hūanā tētationē ptet: sine qua
vita ista nō ducit. Itē s̄ illud Rom
xiii. Stabit aut ⁊c. Et Aug. hic inu
it apostol; q̄ abigua debem; i me
liorē ptē vertere: ⁊ i futuro spē bōi
hēre. etiā si alit sit i p̄senti. Mant
festa igit sūt iudicāda. Occulta sūt
diuisio iudicio reliquēda. Media au
tē nō sūt diffinitive iudicāda: s; in
meliorē partē tēda. ¶ Sēc; a spēs
mie p̄sistit in dimittēdo: cū d̄. Di
mittite sc; iurias ⁊ dimittet; vob;
sc; peccatū v̄m. Alia s̄o l̄ra h; d̄
mittite ⁊ dimittēmini. hō qdē aliqñ
detet a pctō qñ. sc; enormitas; pcti
nō dimittit ip; cōfiteri s; tūc a pec
cato dimittit qñ ipē p̄ p̄fessionem
pctā dimittit. pro. xxviii. qui absco
dit scelera sua nō diriget;. Qui aut
confessus fuerit ea ⁊ reliq̄rit miam
cōsequet;. Legit zacharie. v. q̄ mis
sa ē massa plūbea in os āphore. Qñ
q̄ massa plūbea in ore suo v̄ i gut
ture tenet suffocat;. Si d̄glutit exti
guet si reicit liberat;. ista massa plū
bea ē pctm̄ pōderosū. qd homi clau
dit os qñ ⁊ h̄bet p̄fiteri. Tūc autē
deglutit qñ delectatio pcti in corde
habet;: s; tūc reicit qñ hō p̄fitef;. ali
qñ pctō: tenef a diabolo qñ sc; ma
le ablata nō vult restituere. s. Tim.
vi. Qui volūt diuites fieri icidūt i
p̄tatiōes ⁊ i laq; diaboli. Tūc aut

a diabolo dimittunt quādo ip̄a ma
le ablata dimittunt vel restituunt
h̄mōi ei hoīes tener diabol; p̄ capil
los. capilli ei nascunt ex supfluita
te hūor; ⁊ significāt supfluitatē ma
lar; diuitiaruz qñ hō illos capillos
radit tūc diabolus ip; dimittit. ali
qñ tenef a deo: qñ sc; iurias nō vult
remittere. Mat. vi. Si nō dimiseri
tis hoīb; nec p̄ vester dimittet vo
bis pctā v̄ra. Qñ aut hō dimittit iu
rias tūc de; n̄fas dimittit offensas
Et ibidē. Et dimiseritis hoīb; pec
cata eor;: dimittet vobis p̄ celest;
pctā v̄ra. Aug. sup. p̄. Dicit tibi de
us: aliquid contra te teneo: aliquid
tu ḡ aliū tenes: dimitte ⁊ dimittā.
Tertia species mie consistit in ele
mosinar; largitiōe: cū dicitur. Da
te ⁊ dabit vobis. Interl. Date be
neficia ⁊ dabit vobis vita eterna.
Qui em̄ dat tēporalia de; dat sibi ⁊
tēporalia ad sustētationē: ⁊ corpora
lia ad p̄solationē: ⁊ spiritualia ad iu
stificationē. ⁊ celestia ad glorifica
tionē. Esaye. lviii. p̄rāge esurienti
panē tuū. Et sequit;. Et sanitas tua
citi; oriet;. hoc refert ad bona cor
palia. Et añibit faciez tuaz iusticia
tua hoc refertur ad bona spiritua
lia. Et gl̄ia domini colliget te. hoc
ad bona celestia. Et eris q̄si ortus
irrigu; cui; nō deficiēt aque hoc q̄
ad tēpalia. ¶ Tertio xps ponit ra
tiōes ⁊ causas p̄ q̄s iducit nos ad su
pradictas tres species misericor
diē. ¶ P̄mo em̄ iducit nos ne alios
iudicem; ex p̄sideratiōe maioris de
fect; p̄p̄rii cū d̄. Quid aut vides fe
stucā i oculo fratris ⁊c. per festu
cā pctā minima: p̄ trabē pctā ma
gna stelligūtur. Sūt em̄ multi q̄ nō
vident sua ḡuia: ⁊ vidēt alior; leuia
pctā. An pctm̄ i primis parentibus
occul; erat apt; ad vidēdū opa dei.
Post pctm̄ s̄o apt; ē ad vidēdū defe
ctū ⁊ miserā sui: q; tūc aperti sunt
oculi eorū ⁊ cognouerūt se nudos.
Nō aut ecōtra ē: q; oculus nosteg

Do. iiii. post festuz trini.

nō est apert^o ad vidēdū & cōsideran-
dū opera dei nec ad videndū defe-
ctus & miseras n^{ra}s: s; est apertus
ad vidēdū defect^o aliēos: & ē claus^o
ad vidēdū defect^o proprios. Bern.
Egregiū istrumētuz corporis esset
ocul^o s; sicut cetera videt. sic etiam
posset seip^o cognoscē. Legit i vitas
patrū q; qdā frater portabat añ se-
sacculos puos & post se saccos ma-
gnos arena plenos. Et super hoc i
terrogatus rñd it. Sacculi pui sunt
pctā pua alioz q; ante oculos meos
semp habeo. isti magni sūt pctā ma-
magna que post dorsū meū pūcio.
Chry. Multi sūt q; cū viderūt mona-
cū supflūū vestimētū habētē ac co-
piosior: cibō potitū amari fiūt accu-
satores q; iudicē iō i rapiētes & crapu-
lā patiētes. ¶ Secūdo nos i ducit vt i
inurias remittam^o ex cōsideratione
magni piculi & magni exēpli. ¶ Pri-
mo pōit piculū dicēs. Si cec^o ceco
ducatū pbeat. &c. Aliqñ ptingit q;
illi d; facit iniuriā & ille q; recipit am-
bo sūt vidētes: qñ sc; ille. q; fecit in-
iuriā hūilif recognoscit: & ille q; reci-
pit liberaliter dimittit: & tūc nullū
ē piculū. Aliqñ hō cōtingit q; alter
est cec^o & al^o vidēs: qñ sc; ille qui fe-
cit vult sa: i facere: s; ille qui reci-
pit nō vult remittere v; ecōuerso.
Et tūc nō ē magnū piculuz: q; sepe
bēignitas vni^o puerit cor alteri^o.
Rom. xii. Si esurierit inimic^o tu^o ci-
ba illū si sitit potūda illi. ei hoc faci-
ēs carbōes ignis: & geres s; cap. ei^o
hoc ē idneus cū ad amo: ē tui aliqñ
ptingit q; ābo sūt ceci qñ sc; nec il-
le q; iniuriā fecit vult satisfacere s;
nec ille d; recipit vult parce re & tūc
ē magnū piculū: q; ābo cadūt i foue-
am pctōz. Deinde i ducit ad iniurias
remittēdas ex cōsid: ratiōe magni
exēpli qñ dixit. Nō ē discipul^o sup
magistrū. Magister em̄ nē iniurias
oēs sic remisit q; nec seruauit tba-
tionē i corde: nec dixit i propriū ore:
nec fecit aliquā iniuriā i ope. Esa.

xlii. Nō erit tristis neq; turbulēt^o
q; ad p̄mū Nō clamabit neq; audie-
tur fons vox ei^o: quo ad scōz. cala-
mū cassatū nō pteret & lignuz fumi-
gās nō extinguet. i. nūmā i furiā nō i-
fert: q; ad scū. ¶ Tertio i ducit nos
ad dādū elemosinas ex cōsideratiōe
magni p̄mū cū d; t. Mēsurā bonam
&c. Sin^o autē aie ē itellect^o q; i plebit
gl̄ia visiois apte & affect^o q; i plebit
gl̄ia dilectionis imense. Est autē
mēsurā bōa i aie beatificatiōe. Cō-
ferta in corpis gl̄ificatione: q; ad
btificationē aie pferē & addeē gl̄ifi-
catio corpis. & tūc ē mēsurā confer-
ta. Coagitata erit i tocūda & iordi-
nata scōz societate. Sicut ei i cogi-
tatiōe vasis grana aduicē ordiant
& associātur: sic societas scōz erit
ordiata & tocūda. Sup effluēs erit i
apta dei visioe. Esa. lx. Tūc videb;
& affluēs q; ad mēsurā sup effluentēz
q; erit in dei visioe. et mirabitur
dilatabit cor tuum: q; ad mēsurāz
bonā q; erit i mirabili & leta aie glo-
rificatione. Qñ puerfa fuerit ad te
multitudo maris: q; ad mēsurā cō-
ferta q; erit i corpis gl̄ificatio-
ne. corp^o ei mare aie fuit: q; mltas
amaritudies sibi dedit. S; tūc con-
uertē. i. totaliter subiciē. Forti-
tudo gētū venerit tibi q; ad mēsu-
rā coagitatā q; erit in sanctoz so-
cietate tocūda que ex oib^o gētibus
est collecta & cōtra mūdū carnem
& dyabolum fuit fortis & robusta.

¶ Sermo secundus.

Stote mise-

ricordes sicut p̄ v̄mi-
sericors ē. Nūq; legit
q; de^o voce p̄ potētie.
nec p̄ sciētie: s; p̄ mic-
Ad inuendū q; illi q; sūt ei^o fili non
debēt i potētie nec i sciētia: s; i m̄sa
eū imitari. de^o habuit tres filios: sc;
luciterū: adā & xp̄z. s; p̄m^o appetit
suā potētiā: & iō tāq; fili^o degener
fuit exheredat^o. Secund^o appetit

Sermo .ii.

et sciaz: et id fuit filius exheredatus. Tertius securus est ei in miam et ideo etiam est affectus hereditate. p. postula a me et dabo tibi geres hereditate tuam. Si igitur volumus esse filii legitimi et non exhereditari imitemur patrem nostrum non in potentia nec in scia: sed in misericordia. Aug. sup illud. Estote misericordes. et. Inuenisti patrem. imitare patrem. Si enim imitari non vis: exheredari disponis. Dicit ergo. Estote misericordes. Ubi Christus nos inducit ad duplicem misericordiam scilicet corporalem et spirituales. Misericordia corporalis consistit in elemosinarum largitione ad quam nos inducit verbo: premiorum exemplo. Verbo tripliciter: quia ipsum in se opus incipit: consilium requirit. Si quis haberet dominum aliquid precipiente et sapientem advocatum idem consulente: et dilectum amicum idem volente et requirentem deberet illud cum omni desiderio adimplere. De quo autem in se opus incipit tamquam dominus sicut patet hic cum dicit. Estote misericordes. et. Consilium tanquam sapiens advocat. Mat. xix. Si vis perfectus esse vade et vende omnia que habes. et. Vult et requirit tamquam dilectus amicum. Eiusdem. ix. Misericordiam volo et non sacrificium. Nos igitur de beatus imple re preceptum domini tam potestis audire consilium advocati sapientis: et precem revolutate amici tam dilecti. Et secundo inducit nos ad misericordiam operum primo videlicet temporalium: spirituales: et celestium. Primum temporale consistit in temporalium multiplicacione. puer. iiii. honora dominum de tua substantia: et de primitiis frugum tuarum da pauperibus et implebit horrea tua saturitate. Legimus in cesario: cum fratres cuiusdam monasterii multum abundarent: et multum ad pauperes liberales essent tandem elemosynas dimiserunt et ipsi egere ceperunt: quod cum cuidam viro sancto referret ait Duo socii in isto monasterio consueverunt habitare. scilicet frater date: et frater dabitur vobis. Nos expulisti primitiis et secundum sine eo non sinit remanere. Primum spirituale consistit in tribus. Primo in peccatorum re-

missionem. Eccl. iiii. Elemosyna pauperis non erit in oblivione. Et sicut sermo glacies solvetur petra tua. Eiusdem. iiii. Ignem ardente extinguit aqua: et elemosina resistit peccatis. Glo. sup illud. Mat. xii. Extende manum tuam frustra pro peccatis manus ad deum expandit que eas ad pauperes iuxta posse suum non extendit. Secundo in diuine gratie colacione. ii. cor. x. Qui seminant in benedictione de benedictione metent gratiam. scilicet in presenti et gloria in futuro. Tertio in gratie preseruatione eccl. xxix. elemosina viri quasi sacculus cum ipso: et gratia hominis quasi pupilla preseruet. Sicut enim manus operum ponit ut pupilla preseruet Sic elemosina tentationi dyaboli se interponit a peccato custodit. Primum autem celeste ponit hic: cum dicit. Mensuram bonam et fertam. et. Sunt ei que dant pauperibus partem superfluum et partem retinent. De quo dicit. Luc. xi. Quod superest date elemosynam. et ecce omnia munda sunt vobis. Isti habent mensuram bonam. Alii sunt que dant omnia superflua: et retinent necessaria. De quo dicit. Luc. iiii. Qui habet duas tunicas det unam non habenti. Prima tunica est necessitas. Secunda superfluitas. Isti habent mensuram fertam. Alii sunt que dant partem necessariorum et partem retinent sicut fecit. Martinus quasi clamidem diuisit isti habent mensuram coagitatam. Alii sunt que omnia necessaria dant: nihil sibi retinent sicut sunt viri spirituales que reliquerunt omnia propter deum. Mat. xix. ecce nos reliquimus omnia: et secuti sumus. te isti habent mensuram superfluentem. Tertio inducit nos ad opus misericordie exemplo omnium creaturarum vnde scriptum est. iob. ad ipsas creaturas homines misericordes mittit dicens. iob. xii. interroga iumenta et docebunt te. volatilia celi: et indicabunt tibi: locustre terre et re spodebit tibi: et narrabunt tibi pisces maris. pro igitur nos mittit ad iumenta. et istud patet in elephantibus: quia si unum cadit ceteri currunt ad subleuandum illum. patet et in equilibus: quia si mater unum pulli moritur alie suscipiunt filium ad nutriendum.

Do. iiii. post festū trinita.

ptz i leonib⁹: qz aialib⁹ puis et hu-
 miliatis corā eis z pueris p̄c̄it nisi
 magna fame vigeant. Deinde mit-
 tit ad volatilia. Istud ptz i ciconis
 q̄ p̄entes senes in nido collocāt nū-
 triūt. Ptz in aq̄la q̄ p̄dā sola come-
 dit: sed aut⁹ se sequētib⁹ p̄tē dimit-
 tit. Ptz in chobar. de quo d̄t Arist.
 in lib. de aialibus q̄ aquila qm̄ tres
 pullos hz nimis grauat in pascēdo:
 z ideo vnū a nido reſcit it: z auis que
 arabice d̄t: chobar eſi ſuſcipit ad nu-
 triēdū. Deih mittit ad fraz. Amb.
 Noli eſſe deterior inſenſibili elemē-
 to Terra illos fruct⁹ q̄s affert nō ſu-
 is vſib⁹ v̄dicat: ſed tuis miniſtrat
 obſequiſ: tu hō fruct⁹ illius ſol⁹ in-
 uadis z tibi ſoli concludis. Deinde
 mittit ad piſces. Istud ptz in delphi-
 nis qui hoies mortuos in mari ad-
 litt⁹ portāt. Ptz in conchis marinis
 que ſemp ſunt claſe. Quidā aut⁹ pi-
 ſcis ad eas paſtū defert: ad cui⁹ ta-
 ctum ille aperit qui paſtū in eas p̄-
 ſcit z recedit. Sc̄do inducit nos ad
 m̄iam ſp̄ialē q̄ in duob⁹ p̄ſiſtit. Pri-
 mo in iniuriar⁹ odij dimiſſione cū
 dicit. Dimittite et dimittet⁹ vobis.
 Periculū ē ei in corde odij retine-
 re: qz ē ſicut ignis: tinea: z apis. Si-
 cut em̄ ignis pp̄riā de qua nutrit cō-
 ſumit materiā. Sic odiū metē q̄ nu-
 trit ip̄m p̄ſumit: z oīa merita ad ni-
 chilū redigit. Jō cōp̄at fornaci babilo-
 nis q̄ p̄buſſit m̄iſtros: q̄ eā incēde-
 bāt: vt h̄f. Dañ. iij. Sc̄do odium aſſi-
 milat tinee q̄ ſicut veſtimēta corro-
 dit z cōſumit oīa de qb⁹ naſcit. Sic
 ira oīa merita q̄ ſunt in aīa p̄ſumit.
 de qua oriū. Sala. v. q̄ ſi inuicē mor-
 detis z comeditis videte ne abinui-
 cem cōſummamini. Tertio odiū aſ-
 ſimilat api: q̄ dū aliū pungit aculeū
 dimittit: z vltra mellificare non po-
 teſt: imo z vltra viuere non p̄t. Sic
 et cor aculeo odij aliū pungēs: z dul-
 cedinē gr̄e dei p̄dit z ſeip̄m occidit
 ſ. Joh. iij. Qui odit frat̄e ſuū homi-
 cida eſt. ſ. ſudp̄ſius. Sc̄do m̄ia ſp̄ia:

lis p̄ſiſtit in delinquētis correctiōe.
 Debet tñ ille q̄ alios vult corrigere
 et iudicare. P̄mo defect⁹ ſuos re-
 ſpicere. vñ d̄ſus. Turpe ē doctori eſſi
 culpa redarguit: iō d̄t. Quid aūryi-
 deo feſtucā in oculo fratris tui. zc. z
 iſtā correctionē añq̄ ordinate poſ-
 ſit facere qnq̄ p̄ſideratiōes dz habe-
 re. Quar⁹ tres ponit Aug. ſup illud
 Mat. vij. Hypocrita eiſce p̄mum tra-
 bē de oculo tuo. zc. Reliquas duas
 ponit Greg. in moral. P̄mo nāq̄ qui
 aliū vult corrigere z iudicare dz p̄ſi-
 derare ſi eſt ei ſiſtis vel eqlis v̄l ma-
 io: .i. ſi eſt in ſimili culpa vel equali
 vel maiori: z tñc nō dz ip̄m corrige-
 re: ſed ambo ſuper ſe debēt gerere
 et ad bonū conari parit⁹ p̄m onere.
 Alias poſſet ſibi dici illud. Rom. ij.
 Qui aliū doces teip̄m non doces: q̄
 predicas non furādum furar⁹. Sic
 go. Duruz eſt vt q̄ nescit tenere mo-
 dera vna vite ſue: iudex fiat vite
 aliene. Si nō eſt ſiſtis tunc dz trāſire
 ad p̄ſiderationē ſc̄dam et videre ſi
 aliqñ fuit ſiſtis. Et iō ſicut tñc vole-
 bat ſibi m̄iaz exhiberi ſic ip̄e dz eā
 alteri exhibere. Eccl. vij. Ne deſpi-
 cias hoīem auertētē ſe a pctō nec i-
 propes ei. Mem̄to qm̄ oēs in cor-
 ruptiōe ſum⁹. Eiuſdē. xxxij. Intelli-
 ge q̄ ſunt primi tui ex te ip̄o. Si hō
 non eſt ei ſiſtis: nec aliqñ fuit ſiſtis:
 tunc dz cogitare: qz adhuc poſſet eſ-
 ſe ſiſtis: z iō rōne talis dubij non dz
 ſup̄bire: ſz delinquēt ib⁹ p̄deſcēdere
 ſ. Cor. x. Qui ſe exiſtimat ſtare vi-
 deat nec cadat. iij. Reg. xx. Ne glie-
 tur accict⁹ e q̄ vt diſtict⁹. Aug. Nō
 eſt qui ſecur⁹ eſſe poſſit in hac vita q̄
 tota tētatio noſat vt inā qui potuit
 fieri ex deteriori melior: non poſſit
 fieri ex meliori deterior. Si aut⁹ nō
 eſt ſiſtis nec vnq̄ fuit ſiſtis: de dei bo-
 nitate p̄ſidit q̄ nūq̄ erit ſiſtis: tñc de-
 bet trāſire ad quartam p̄ſideratio-
 nem: z videre ſi iſte qui eſt ita rep̄e-
 hēſibilis in aliquo p̄mēdabilis ſit.
 Et ſi habet aliquos defect⁹ videre

debz si hz aliquos pfect^o : tūc rōe
eorū bonorū q̄ hz supportād^o ē in his
q̄ min^o hz. Itā p̄siderationē docet
dñs. Apoc. ij. Volēs em̄ rephēdere
ep̄m Ephe. Primo ponit quoddam
malū qd̄ hz dicēs. habeo aduersum
te pauca qz charitatē tuā p̄mā reli
quisti. Sed statim ponit quoddam
bonū qd̄ hz dicēs. sed hoc habes
bonū: qz odisti sc̄tā nicolaitarū que
ego s̄l̄r odi. s̄l̄r volens rephēdere
ep̄m Sardis. Primo ponit quēdā suū
defectum dicēs. Nō inuenio opera
tua plena corā deo. sed statim pōit quē
dā suū bonū p̄fectū dicēs. s̄z habes
pauca noīa in Sardis: q̄ nō inq̄naue
rūt vestimēta sua. 2c. Ecce dñs post
q̄ posuit illa i quib^o isti ep̄i erāt re
phēdibiles: statim posuit illa i q̄bus
erāt p̄mēdabiles: ad inuēdū q̄ si p̄
pter aliquē defectū aliq̄s est rephē
dēdus si tñ habeat aliq̄d bonum est
supportand^o. si vero quis oīno v̄t
se malus: nec aliq̄d bonū haberet. p̄
pter qd̄ sit tollerād^o: tunc d̄z transi
re ad quintaz considerationem / qz
iste qui sic v̄t aclicui esse malus for
te in conspectu dei est sibi in
merito p̄ferēd^o. Et ponit exēplū. Bre. in
Stephano & paulo. Nā cū Stephanus
cōsentiente et adiūate paulo lapi
darē Stephan^o oīno erat bon^o: pau
lus vero oīno videbat esse mal^o: et
tñ i p̄spectu dei paul^o erat Stephano
i merito & premio p̄ferēdus.

Sermo .liij.

Quoniam potest

ceco^o cecū ducere: nōne
ambo in foueā cadūt. 2c.

In isto euāgelio dñs i
struit q̄les debēt esse p̄lati: q̄les sub
diti: q̄les oēs. Prelati qd̄ nō debēt
esse ceci s̄z vidētes. In celo enī sunt
oēs vidētes & sapiētēs & deū coḡscen
tes. iō nō indigēt aliquo instructore
hic. xxxi. Non docebit vlt̄ vir p̄
ximū suū & vir fratrē suū dicēs. Co
gnosce dñm: oēs ei cognoscēt me: a

mimovsq̄ ad maximū ait dñs. In i
ferno aut̄ sunt oēs ceci. iō cadunt in
foueā. i. i. p̄funditatē penarū. Esay. 2.
xiiij. c. Formido & fouea & laque^o su
per te qui h̄itator es terre. s. iferna
lis et erit q̄ fugerit a facie formidis
cadet in foueā: & q̄ se explicuerit de
fouea tenebitur laqueo. Dñati et
semp̄ formidāt pati supplicia gra
uiorā. Et volētes fugere a tali for
midie cadūt in foueā. i. in p̄fundita
tē penarū. Volētes aut̄ exire de illa
fouea & nō valentes tenent̄ laqueo
desp̄tatiōis p̄petuo colligati. In p̄
ti aut̄ sunt oēs ceci. s. subditi & illite
rati: q̄ nō h̄nt cognitionē diuinorū
et quidā videntes. s. prelati qui de
bent habere duos oculos. s. doctri
nam fulgidā: & vitam p̄clarā vt illu
minent & ducant subditos x̄bo pari
ter & exemplo. Sed qñ isti ductores
sunt ceci / et ducunt subditos cecos.
tunc ambo in foueā cadūt. subditi
quidē cadūt in foueam p̄ctōrū. Pre
lati aut̄ i foueā suppliciorū. Maius
aut̄ periculū est ceco ductorem cecū
h̄re q̄ nullum ductorem habere. si
em̄ cecus ductorem nō habet v̄iam
baculo perquirat. si aut̄ cecum ducto
rem habeat: se cum illo i foueāz pre
cipitat. Formica s̄z sit animal cecu
tiens: tñ ducem sibi non p̄ficit. s̄z
hz velut quendā baculum a natura
per quā viā perquirat. sic etiam fre
quent̄ accidit q̄ simplices homines
quodā instinctu nature simplr & in
nocenter viuunt: sed qñ h̄nt malum
pastorem tunc ambo in foueam pec
catorum cadūt. Quia sicut d̄r. Bre
go. Cum pastor per abrupta gradi
tur necesse est vt ad precipitiū grex
su^o sequat̄. Legi. ij. Regum. v. q̄ ie
busei posuerūt super muros hieru
salem in p̄temptum Dauid cecos &
claudos. Et dictum est ei. Nō ingre
dieris huc nisi abstuleris cecos et
claudos. Isti ceci & claudi super mu
ros hier̄m positi sunt mali prelati i
culmie eccl̄ie p̄stituti: q̄ sunt ceci p̄

Do. iiii. post festū trinita.

Ignorantiā & claudi per distortam vi-
tā. nisi igitur isti fuerint amoti chri-
stus in ecclia nō potit dñari. Sed o-
m̄dit x̄ps quales debent esse subdi-
ti. qz debent esse ad prelatos valde
reuerentes & obedientes. qd̄ notat̄
cum d̄t. Non est discipul⁹ sup magi-
strū. Non ei debēt subditi sup pla-
tos se offerre: sed eis potius subiac-
cere. Et hoc ppter dignitatē reue-
rētie: ministerium diligētē & peri-
culū rōnis reddēde. Ista tria tāgūt
hebre. xiiij. Obedite p̄positis v̄ris &
subiacete eis. ecce dignitas reuerē-
tie. Ipi ei pugilāt ecce ministeriū
diligentie. Quasi pro animab⁹ v̄ris
rōnem reddituri. Ecce periculū rō-
nis reddēde. Si autem prelati sunt
mali adhuc nihilominus in reuerē-
tia sunt h̄ndi. sicut ostendit Chrys.
super Mat. trib⁹ rōnib⁹. De prima
sic d̄t. Hoies ab initio creati sunt p-
pter se. postea autē sacerdotes ordia-
ti sunt p̄ te: ergo vita eoz ipoz
est ordinatio aut eoz v̄ra: si b̄vix-
erit luctū eoz est: si b̄n docuerit v̄m
erit. Accipite ergo qd̄ v̄s ēz nolite
discutere qd̄ alioz ē. De sc̄da sic d̄t.
Frequent de hōe malo bona proce-
dit doctrina. Ecce em̄ vilis fra p̄cio-
sum aux pducit. Nūquid p̄p̄ terrā
vilē p̄ciosum aux pducit. Nūqd̄ p-
pter fr̄avilē p̄ciosum aux cōtēnit s̄
aux eligi & terrā relinquit. sic vos
doctrinā accipite & mores relinq̄te.
De tertia sic dicit. Nā & apib⁹ her-
be necessarie nō sūt s̄ flores herbaz
flores autē colligūt herbas relin-
quūt. Sic et vos florem doctrine col-
ligite cōversationē relinquit. Ter-
tio om̄dit x̄ps q̄les debent esse om̄s.
De quib⁹ ista tria d̄t. Primo q̄ non
debēt esse alioz cordiū iudices: cum
ait. Nolite iudicare vt non iudice-
mini. Nō ei debem⁹ iudicare de oc-
cultis: nec de futuris: nec sp̄ de oib⁹
manifestis. De occultis q̄dem sicut
de intētionib⁹ cordis iudicare non
debem⁹: qz hoc est soli⁹ dei. s. Regū

xvi. hō videt ea q̄ parent. de⁹ aut̄ in-
tuetur cor. ad apls nō curabat de iu-
dicio hūano nec de iudicio pp̄rio cō-
fidebat. Timebat aut̄ n̄lū de iudi-
cio diuino. s. Cor. iij. Mihi em̄ p mi-
nimo est vt a vob⁹ iudicer. aut ab hu-
mano die. i. ab hūano intellectu: sed
neq̄ meip̄z iudico. Qui aut̄ iudicat
me dñs est. Sc̄do nō hēm⁹ iudicare
de futuris: qz hoc s̄lti soli⁹ ē dei. Esa.
xlj. Annūciate q̄v̄tura sunt in futu-
rū: & sciem⁹: qz d̄s estis vos. In hoc
peccāt multi vni hoies & mulieres
volētes de futuris cōficere. Vñ re-
fert. aug. in lib. de vita xp̄iana. q̄ cū
quidā auguria obseruaret: & futuri
mali magnū iudiciū crederet si mu-
res i domo aliqd̄ corroderēt. ille cū
semel mures ei⁹ caligās corrosissēt
sup hoc interrogauit Cathonē q̄ eum
deridēs ait. Nō est mir⁹ si mures ca-
ligās corroseūt: sed hoc fuisset futu-
ri mali magnū iudiciū si mures a ca-
ligis fuisset corrosi. Tertio nō debe-
m⁹ sp̄ iudicare de his q̄ vident ma-
nifesta: qz sicut d̄t Bern. Debemus
si possum⁹ excusare opus. qd̄ si non
possum⁹. saltem debem⁹ excusare i-
tentionē. q. s. illud fecerit ex ignorā-
tia: ex subreptione/ vel ex casu/ q̄ si
neutrum possum⁹: saltē debem⁹ illū
alleuiare ppter grauē tentationē &
dicere. Q̄s vehemēs fuit illa tenta-
tio/ quid de me fecisset si accepisset
de me ptatē. Sedo d̄t q̄ debēt eē ad
iniurias remittēdas faciles/ cū ait.
Dimittite & dimitte vobis. In v̄s
aut̄ perfectis non tm̄ exigit vt iniu-
rias remittant/ sed etiam vt inimi-
cos diligāt. iuxta illud Mat. v. Di-
ligite inimicos vestros benefacite
his qui oderunt vos & orate p̄ perse-
quētib⁹ et calūniatib⁹ vos. Mali
ei sanctos viros tripl̄r persequunt̄:
sc̄z per odia cordiū/ p̄ iniurias opoz
et per exprobrationes verborum.
Vult igit̄ dñs vt contra odia cordiū
opponam⁹ cordis dilectionē. Ideo
dicit. Diligite inimicos v̄ros. Cor

tra iniurias operum opponam bene-
ficioꝝ exhibitione iō subdit. Bñfa-
cite his qui oderunt vos. Cōtra expro-
bationes x̄borū opponam orōnes
ideo dicit. Orate p̄ p̄sequētibꝫ et ca-
lūniātibꝫ vos. Tertio dicit q̄ ad ele-
mosynas dādas debent esse libera-
les cū dicit. Date et dabitꝫ vobis. vbi
tria de elemosyna notant. Primo
debet esse gratuita / cuz dicit. Date
nō vendite. Tribꝫ em̄ modis elemo-
syna vēdi pōt. primo qñ datur cum
spe retributiōis future. hier. ad ne-
porianum. Sūt qui paꝫ pauperibꝫ
tribuūt vt āpli accipiāt sub elemo-
sine pretextu diuinas q̄rūt q̄ magis
appellanda est venatio q̄ elemosy-
na. Secōdo qñ fit cū appetitu laudis
hūane Mat. vi. Cum facis elemosi-
nā noli tuba canere. et. Tertio qñ
fit cū quadā violentia et extortione.
Eccl. iiii. Cor iopis ne afflueret ne
p̄trahas datū āgustiatū Augu. Qui
dat vt careat tedio impellat nō vt
reficiat viscera. indigētis rē pdit
meritū. Secōdo dicit fieri in vita. Uñ di-
xit date in p̄nti: nō dabitis in futuro
Elemosyna em̄ q̄ fit in vita vtilior ē
q̄ q̄ fit post mortē. Uñ versꝫ. Mune-
ra q̄ donat mortēs hec munera non
sunt. Ista em̄ aiā custodit ne in fo-
ueā purgatorij cadat. Illa x̄o adiu-
uat vt a fouea resurgat. Meliꝫ autē ē
i foueā nō cadere q̄ ide resurgere.
Ista custodit aiāz ne i carcere pur-
gatorij sc̄ludat. Illa adiuuat vt ide
educat meliꝫ est autē nō in carcerari
q̄ inde educi. Ista custodit aiāz ne i
igne purgatorij p̄burat. Illa x̄o ad-
iuuat vt post p̄bustionē a b igne eri-
piat. Meliꝫ est autē nō cōburi. q̄ post
p̄bustionē ab igne liberari. Tertio
elemosyna est in v̄tū vtilis fructuo-
sa. ideo dicit. Et dabitꝫ vobis. s. regnū
celoz. Per tria autē d̄s cōsuevit ali-
quid a rege obtinere. Aut per p̄ al-
legatiōes aduocatoꝝ: aut p̄ preces
amicoꝝ aut p̄ munꝫ oblatū. Elemo-
sinarū autē in iudicio p̄ ser. p̄ suis

allegabit. iuxta illud. p̄ s. iocūdꝫ hō
qui miserefz p̄modat disponit ser-
mōes suos i iudicio. et. Secōdo ip̄i pau-
peres feci amici. p̄ ip̄is orabūt. Lu. xvi
facite vobꝫ amicos de māmōna ini-
q̄tati s: vt cū defeceritꝫ recipiētꝫ
et. Nihilominꝫ ip̄a elemosyna ora-
bit p̄ eo qui eā fecit. Eccl. xxxix. Cō-
clude elemosynā in sinu pauperis et
hoc p̄ te exorabit vt eruarꝫ ab omi-
malo. Tertio p̄ munꝫ oblatū. Ipe ei
elemosyne sunt mūera q̄ deo offer-
re debemꝫ p̄ q̄ irā dei extinguemꝫ re-
gnū obtinebimꝫ. puer. xxi. Munꝫ
absconditū extinguit iras dōnum in
sinu indignationē maximā miti-
gat. Et dicit elemosyna munꝫ ad absco-
ditū: q̄ a laude hūana debet absco-
di. Utilitas etiam elemosyne notat
cum dicit. Mēsurā bonā cōfertam. et.
B̄tudo ei n̄ra erit in dei cognitiōe
et visione et intuitiōe. et ista est mēsu-
ra bona. In dei cogniti dilectiōe: et
ista ē mēsurā p̄ferta Et in dei cogni-
ti dilecti et̄na possessiōe. et ista ē mē-
sura coagitata. In cogniti et dilecti
et possessi delectabili fructiōe. ista ē
mensura superflua. De hac q̄dru-
plici mēsurā dicit. Aug. facta ē crea-
tura rōnalis: vt summū bonū intel-
ligeret. intelligēdo amaret. amādo
possideret. et possidēdo frueret.

Quinta. v. Sermo primus.

Quam turbe it
ruerent ad iesuz vt audi-
rēt x̄bū dei et ip̄e stabat
secꝫ stagnū genezaretze.
Luc. v. Sicut dicit Chryso. sup̄ Mat. 139
Signū studiosi agricolę ē messis fe-
cūda. Signū boni negociatoris est
theca referta. Signū gratiosi p̄di-
catoris est eccl̄a plena hoibꝫ. Uidef
ergo q̄ x̄pus gratiosissimꝫ p̄dicator
erat q̄ tāta multitudo pp̄ti ad iēz cō-
fluebat dicit autē idē Chryso. ibidē q̄
tribꝫ de cāis sic ad eū vēiebāt: irru-
ebāt. s. pp̄ x̄ba ḡtiosa q̄ p̄dicabat pp̄f-
faciē amabilem quā cunctos attra-

Do. v. post festū trini.

habat et propter miracula crebra que faciebat. Quod nauem ascendit: ut oes eius verba possent audire. et oes eius faciem possent inspicere miracula possent videre. Sicut oes videbant miraculum quod tactum est in captura piscium. Dicit ergo cum turbe irruerent ad iesum. et c. In isto ergo euangelio instruunt auditores verbi dei quales esse debeant. In quibus quidem quatuor esse debent. Primum auuiditas in audiendo. quod notatur cum dicitur. Cum turbe irruerent. id est cum quodam impetu irerent. sicut paupes in distributione elemosynarum tempore famis irruere consueuerunt. In primitiua enim ecclesia fuit magna famis audiendi verbum dei iuxta illud. Amos. viij. Mittam famem in terra non famem panis. nec sitim aquam: sed audiendi verbum dei. Talis famis arte stat sanitati mentis: sicut famis corporalis arte stat sanitati corporis. In fine etiam ecclesie sicut ista famis reuocabitur. iuxta illud. per. Conuertentur ad vesperas famem patientur: ut canes. Nam secundum glo. ipsi iudei et aliqui de gentibus conuertentur ad vesperam. id est in fine mundi: et famem patientur. id est magnam desiderium habebunt alios conuertendi: et erunt ut canes: quia non incredulos laborabunt: et circuibunt ciuitatem. id est munitur ecclesiam non hereticorum impugnationem: et dispungent ubique ad manducandum: ut. scilicet. alias lucrent christos incorporaret. Et si non fuerit saturati fide. scilicet. et conuersioe populoz murmurabunt. id est. dolebunt vel murmurabunt non volentes credere eos. scilicet. grauius arguendo. In medio autem ecclesie. id est. moderano tempore non est famis sed magna copia verbi dei. Esa. xj. Repleta est terra scientia domini: sicut aqua maris operientis. Tanta autem est copia quod sepe munitur in fastidium quod est magnus periculum. Sicut enim famis verbi dei signum est salutis sic fastidium signum est mortis. per. Omnem escam abominata est anima eorum: et appropinquauit usque ad portas mortis. Deum autem sermo dei omnis esca quia replet et satiat omnem famem di-

uitiarum: honorem: et deliciarum. Ostendit enim in deo veram esse satietatem. Nam auarus tibi inuenit veras diuitias. Superbus vero honores. Deliciosus veram delectationem. De duobus primis. Prou. viij. Mecum sunt et diuitie et gloria. De tertio. per. Delectationes in dextera tua usque in finem. Et dixit appropinquauit usque ad portas mortis illi ei qui libenter verba dei audiunt a portis inferni sunt omnino remoti. Illi vero qui fastidiunt sunt perperam. illi qui derident non credunt iam videtur esse icelli. Secundo in auditoribus dicitur esse velocitas in obediendo: quod signatur in petro qui mox domino obediuit. Precepit enim sibi dominus duo. Unum quod videbat optere obsequium christi et consolationem populi quam rogauit eum a terra reducere pusillum ne se turbam ipsum opprimeret: et ut populo eum modo dicitur audire et videre posset. Aliud quod videbat optere utilitatem ipsius: petrus enim ait. Duc in altum et laxate rhedia vestra in capturam. Ex quo datur intelligi quod per latum nichil dicitur percipere nisi quod contineat aut honorem dei: aut edificationem primi: aut utilitatem ipsius subditum. In hoc autem apparet magna humilitas et obediencia petri: quia cum christus sibi dixisset. duc in altum. et c. non se excusauit: sed humiliter obediuit. Tribus enim de causis presuevit de se ab iniuncto opere excusare. aut quam alias esse valde fatigatus et vellet descere. Aut quam illud quod indiguit videtur esse nimis arduum et difficile. aut quando videtur esse infructuosum et sine utilitate. Petrus quidem per totam noctem laborauerat: et ideo valde fatigatus erat. Illud etiam quod precipiebatur videbat esse difficile. scilicet in altum nauem ducere et rhedia laxare. Difficiliter est ei piscari in mari alto quam in infimo poterat et rationabiliter timere inutilitatem operis futuri ex infructuositate operis preterit. et tamen petrus non attendit ad suam fatigationem. nec ad laboris difficultatem. nec infructuositatem sed simpliciter dixit. in verbo autem tuo laxabo rhedia. Ex quo datur intelligi quod quod

do placet aliquid precipit quod vult continere
honorē dei vel edificationē proximi
vel meriti ipsi subditum non dicit se excu-
sare. Nec propter fatigationē corporis
nec propter difficultatē operis: nec propter
apparētē inutilitatē laboris: sed dicit
deo se committere et simpliciter obedire. hinc
autem alia duas aures scilicet intellectum et
affectum. Cum aure intellectus audit quoniam il-
lud quod predicat intelligit. Cum aure af-
fectus audit quoniam illud sibi placet et di-
ligit. Sed parum prodest si quis aliquid ver-
bum intelligat et diligat nisi hoc per aliquam
opera ostendat. Tunc igitur auditores sunt
vere obediētes quoniam et ea que predicant in-
telligunt: et intellecta diligunt: et dilecta
per opera ostendunt. Lu. xi. Beati qui audi-
unt verbum dei intelligendo scilicet et amando
et custodiunt illud opere scilicet adimple-
do. Tertio in auditoribus dicit esse mode-
stia in amando terrena: quod notat cum
dicit. Rogavit autem eum a terra reducere
repusillum. Non rogavit eum: ut staret in
terra. Nec ut penitus se elogeret a ter-
ra: sed ut pusillum se reducat a terra.
Quidam enim penitus sunt in terra sicut
avarus. Alii penitus sunt reducti a ter-
ra sicut viri perfecti. Alii sunt reducti
pusillum a terra: sicut boni laici et perfe-
cti qui non dicitur esse in terra: per inordinatum
amorem terrenorum. Nec omnino retrahunt
ab eis quod omnino retrahant se a terra per
omnimum preceptum terrenorum: sed quod pu-
sillum reducant se a terra per amorem inor-
dinatum. In terra penitus erat qui dice-
bat Lu. xii. Alia mea multa bona ha-
bes: refecit comedere: et bibere: epulare
et cetera. A terra penitus se elogaverunt qui di-
cebant. Mat. xix. Ecce nos reliqui-
mus omnia et cetera. Pusillum a terra docebat
apostolus reduci dicens. I. Corin. vii.
Qui habent uxores tamquam non habentes sint
ut qui continent hoc mundo tamquam non contineant.
Ille hinc uxorem tamquam non habens: qui est conti-
tur non ad libidinis expletionem: sed pro-
pter plus recreationem: vel saltim propter
casus vite lubricae vitacionem. Ille conti-
tur mundo tamquam non contineat qui rebus mundi-
cane non ad superfluitatem: sed ad necessari-

tatem. Quarto in auditoribus debet esse
reuerentia in audiendo verba divina
quod innuit: cum dicit. ut cessavit autem loqui.
Eius enim predicationem non interrupit
sed quousque cessavit narrare intente
audierunt. Verba quod dei cum multa
reuerentia sunt audienda: quia sunt medi-
cine dei gemme dei et relique dei. Qui-
busdam enim sunt medicine purgative
sicut penitentibus a quibus purgant ma-
los humores peccati Sap. xv. c. Neque her-
ba neque malagma sanavit eos sed tuus
domine sermo qui sanat omnia. Quibusdam
sunt medicine meliorative sicut profi-
cientibus quos ad melius sollicitant.
Eccl. xii. Verba sapientum quasi stimu-
li et quasi clavi in altum deiciunt qui per ma-
gistroz consilium data sunt a pastore
vno. vtriusque autem sunt medicina conser-
vativa iuxta illud. ps. In cor meo
abscondi eloquia tua: ut non peccet tibi.
Si quis tale medicinam doceret qui mor-
bos purgaret sanitatem augeret et in
sanitate preserveret: liberissime audiret
ret. Secundo sunt gemme dei. Istas gem-
mas sancti diligunt. ps. Dilexi manda-
ta tua super aurum et topazion. Homines
autem porcini continentur mat. vii. Nec mis-
tatis margaritas vestras ante por-
cos. Sed poma putrida. id est verba carnal-
ia: tales porci cum aviditate suscipi-
unt. Si quis gemmam haberet quam Christus
in ore portasset cum magna reueren-
tia eam servaret. Cum magna igitur re-
uerentia verba sancti evangelii sunt ha-
benda que in corde christi fuerunt et ab eius
ore processerunt. Tertio sunt relique dei
verba etiam sancti evangelii sunt relique
christi. Verba et aliorum sanctorum sunt relique
istorum. Relique autem corporales aliorum
sanctorum aliquando sanant morbos corpo-
rales: verba autem dei sanant spirituales.
Nam a iam ceca illuminant. ps. Prece-
ptum domini lucidum illuminans oculos.
Alia mortua vivificat. Jo. v. Omnes qui
in monumentis sunt. id est in fetore peccatorum
audiet vocem filii dei: et qui audierint vi-
vent. Alia febri calore inflama-
ta refrigerat. Eccl. xviij. Nonne ar-
det

dozē refrigerabit ros: sic ⁊ hū me-
li⁹ q̄ datū aīam male infrigidatā in
flāmat p̄a. Ignitū eloquiū tuū uehe-
mēter ⁊c. Si igit̄ medicinā corpōra-
lē v̄l spūalē p̄cipere cū attētiōe ⁊
diligere cū deuotiōe. Si gemas q̄
fueit i ore xp̄i p̄seruarem cū deuoti-
ne ⁊ reliq̄as scōrū adorarem cū re-
uerētie exhibitōe: manifestū est q̄
h̄ba dei deberem cū attētiōe stelli-
gere: ⁊ deuotiōe suscipere: ⁊ cū mul-
ta reuerētia retinere. ¶ Sermo. ij.

Ascendēs au

tē in vnā nauim q̄ erat
symōis rogauit eū a ter-
ra reducere pusillū. Qñ
de p̄mū hoīem creauit:
ip̄m i nauī inocētie p̄kuit. Sed fra-
cta naue inocētie tabulā p̄nie p̄pa-
rauit: qua iterdū amissa mie pontē
erexit. Qui ei p̄dit inocētiā ⁊ p̄iaz
saluari nō p̄t v̄lteri⁹ nisi p̄ dei miāz
Quāuis aut̄ penitētia dicat̄ tabula:
tñ q̄ p̄fecte agit̄ homini inocētiā
restituūt: ⁊ iō nō imerito nauis p̄t
appellari. Circa hoc aut̄ duo sunt vi-
dēda. P̄mo quare p̄nia siue religio
dicat̄ nauis. Scō q̄ sunt merces isti-
us nam̄. D̄ aut̄ nauis quadrupli-
ci rōne. p̄mo rōne materie. nauis
em̄ p̄struit̄ ex tabulis cū clauis fir-
mat̄ ⁊ bitumēte sinit̄. Ad p̄structio-
nē aut̄ nauis materialis multe ta-
bule requirūt̄. Ad p̄structionē autē
nauis p̄nie tñ tres tabule. s. p̄tritiō
p̄fessio ⁊ satisfactio. Clauis ē timor
dñi p̄. Cōfuge timore tuo carnes me-
as ⁊c. Isto clauo timoris dñi nisi pe-
nitēs firme cito nauis p̄nitētie dil-
soluit̄. Eccl̄s. xxv. Si nō in timore
dñi tenueris te instāter: cito subuer-
tet̄ dom⁹ tua. Maxime aut̄ iste cla-
uis timoris dñi necessari⁹ est incipi-
entib⁹ Aug. Tanto minor fit timor
p̄to patrie ad quā tēdim⁹ fit. p̄p̄nd
or. Maior em̄ timor ⁊ eē peregrinā-
tiū. Minor. p̄p̄quātiū. Null⁹ p̄ueniē-
tiū. Bitumēte est ip̄a charitas q̄ glām

pingit deo: cordi suo: ⁊ p̄ximo. que
em̄ nō h̄vinculū charitas est diu-
sus a deo diuisus ē a corde suo diui-
sus est a p̄ximo. s̄ charitas ista oīa
p̄iungit Col̄. ij. Sup̄ oīa habete cha-
ritatē q̄ ē vinculū p̄fectiōis. Scō
d̄ nauis rōne forme. Nauis em̄ in
p̄ncipio ⁊ i fine ē stricta ⁊ i medio la-
ta. est ēt superi⁹ apta iterius clausa.
p̄nia ei i p̄ncipio p̄uersiōis v̄l eē an-
gusta p̄p̄t in experientia ⁊ tētationū
frequētia. Eccl̄. ij. Fili accedens ad
seruitutē dei sta in iusticia ⁊ timore
⁊ p̄para aiām tuā ad tētationē: in fi-
ne finalit̄ erit stricta p̄pter districtā
rōnē reddēdam. s̄. Cor. v. Oēs nos
manifestari op̄z añ tribunal xp̄i vt
referat̄ vnusquisq̄ p̄p̄tia corpōis. put-
gessit. In medio autē ē lata p̄p̄t cha-
ritatē diffusā. Rom. v. Charitas dei
diffusa ē i cordib⁹ n̄ris. ps. Uā mā-
datoꝝ tuorū cucurr̄i ⁊c. D̄z ēt ve-
rus penitēs h̄re cor apertū a superi-
ori vt diligat̄ celestia: ⁊ clausum ad
inferiori vt nō amet̄ terrens. Iō cor
hoīs superi⁹ est latū: inferi⁹ strictū:
ad inuēdū q̄ d̄z esse latū ad superio-
ra ⁊ strictū ad inferiora. Sed de mul-
tis p̄t dici illud th̄reñ. i. Submersū
est cor meū i memetip̄so. Tertio d̄
nauis rōne finis. Nauis em̄ p̄pter
istū finē fit vt hominē p̄ pelagus ad
portū deducat. Sic ⁊ p̄nia data ē ho-
mini vt per pelagū mūdi ad portū
paradisi ip̄a deducēte perueniat. et
sicut homo in nauī existens dormiē-
do: comedēdo: ⁊ quiescēdo semper
vadit ad portū: sic ⁊ ver⁹ penitēs re-
ligiosus dormiēdo vadit ad celum.
Nā scōm Greg. S̄n̄ sanctoꝝ nō
vacat a merito. Ideo em̄ dormiunt
vt ad laudādū deum fortiores exur-
gāt imo ⁊ ip̄a scōrū sōnia aliqñ sūt
meritoria p̄a. Reliq̄e cogitationū
diē festū agēt tibi. Reliq̄e cogitatio-
nū sūt sōnia q̄ sc̄tis viris accidūt ex
bonis meditatiōib⁹ q̄s vigilādo ha-
buerūt: q̄ d̄ deo faciūt magnū fe-
stū. Similit̄ comedēdo vadūt t̄ cellū.

Ideo enim comedunt ut sint fortiores
 ad seruiendum deo. i. Cor. x. Siue mā
 ducatis siue bibitis: oīa ī glīam dei
 facite: sicut dēscēdo vadit ī celū.
 Ideo em̄ dēscūt ut fortiores sint ad
 laborādū. Sicut em̄ mali vtunt̄ sua
 fortitudine ad malū iuxta illd̄ Esa.
 v. Ne q̄ potētes estis ad bibēdū vi-
 nū ꝛc. sic ꝛ boni ea vtūt ad bonū. 3o
 dicebat p̄pheta. Fortitudinē meaz
 ad tē custodiā. Quarto d̄r nauis rō
 ne regiminis. Nauē em̄ regit nau-
 cler⁹ a posteriori. Pars posterior ho-
 minis ē ip̄a mors. Naucler⁹ ē medi-
 tatio mortis clamāt igit̄ iste naucler⁹
 r̄ ad auaros ne amēt diuitias: q̄ si
 portabūt inde nisi vilissimū saccū.
 3o. xvi. Saccū psui sup cutē meam.
 Clamat ad voluptuosos ut dimittāt
 delicias: q̄ eoz caro cito erit cibus
 vermiū. Job. xxi. Simul in puluere
 dormiēt ꝛ h̄mes operiēt eos. Cla-
 mat ad sup̄bos ut dimittāt ambitio-
 nes suas: q̄ illi q̄ volūt eleuari sup
 alios ꝛ elationē: cito bestie sup eos
 ascēdēt ꝛ ꝛculationē. Eccl. x. Cum
 ei mori hō hereditabit serpētes et
 bestias ꝛ h̄mes. Sc̄do videndū est q̄
 sint merces istī nauis. i. religionis.
 Que d̄dē sūt tres. Castitas: obediē-
 tia: ꝛ paupertas. Et notant̄ ī h̄bis ꝛe-
 missis. nā votū castitatis notat ꝛ hoc
 qd̄ d̄r: ascēdēs iesus ī vnā nauē: ꝛ ca-
 stitatē ei maxie ḡginalē hō ascēdit
 vsq̄ ad angelicā similitudinē Mat.
 x. In resurrectione neq̄ nubēt neq̄
 nubēt: s̄ erūt sicut angeli dei in ce-
 lo. Ascēdit vsq̄ ad angelicā equali-
 tatē lu. xx. filii hui⁹ seculi nubūt ꝛc.
 Et infra Equales em̄ angelis sunt
 Trāscēdit angelicā fortitudinem.
 Amb. Virginitas cōditionē h̄iane
 nature subgredit ꝛ angelicā digni-
 tatē ꝛ quā hoies angelis assimilāt.
 Maior t̄m est victoria virginū q̄ an-
 geloz. Angeli em̄ sine carne viuūt
 hoies h̄o virgines ī carne triūphāt.
 Ascēdit vsq̄ ad diuinā cognitionē.
 Sap. vi. In corruptio ꝛximuz facit

deo. Sc̄ba merces est votū obediē-
 tie qd̄ notat ꝛ hoc qd̄ d̄r q̄ illa nauis
 erat symonis. Ubi notandū qd̄ licet
 petr⁹ fuerat trinols. i. cephas: petr⁹
 ꝛ symō: t̄m nō d̄r qd̄ ascēderit ī nauem
 cephe nec petri s̄ symonis. Cephas
 em̄ interpretat̄ caput et signat̄ pla-
 tos sublimes q̄ eccl̄a capitis lo-
 cū tenēt. Petr⁹ interpretat̄ agnoscēs
 ꝛ significat̄ illos q̄ vidēt̄ habere ma-
 gnā p̄fectionē sciētie. Interpretat̄ et
 discalcia⁹: ꝛ significat̄ illos q̄ vidēt̄
 tur habere magnā austeritatem vi-
 te. Symō aut̄ interpretat̄ obediēs. nō
 igit̄ d̄r qd̄ x̄ps ascēderit ī nauē cephe
 v̄l petri s̄ symōis: q̄ nō habitat̄ cum
 aliqb⁹ ꝛ ꝛp̄t̄ suā potētā vel suā sapiē-
 tiā nec ꝛp̄t̄ suā austerā vitā: sed t̄m
 habitat̄ cū illis q̄ h̄nt̄ sapiētē ꝛ humi-
 lē obediētā. Ideo aut̄ dixi sapiētē ꝛ
 humilē: q̄ est qd̄ obediētia stulta
 qua q̄s obedit sue sensualitati. De
 q̄ d̄r ad Rom. vi. Nō regnet ꝛctm̄ in
 vestro mortali corpore: vt obediatis
 ꝛcupiscētis ei⁹. Istud ei⁹ valde stul-
 tū: q̄ hoc est hoīem se tradere ī mā-
 nib⁹ demonū. Eccl. xviii. Post con-
 cupiscētias tuas nō eas ꝛc. vsq̄ ibi.
 faciet te ī gaudiū inimicis tuis. est
 em̄ alia obediētia superba: qua q̄s
 vult qd̄ ꝛlat⁹ sue obediat voluntati.
 Et ista est obediētia ceci: cui dixit
 d̄ns Lu. xviii. Quid tibi vis vt faciā
 Sic op̄z vt ꝛlati talibus dicant.
 Quod officiū vel quales obediētias
 vultis vobis cōmitti: ista nulli⁹ est
 meriti. Est alia obediētia humilis
 ꝛ deuota qm̄ quis voluntatē suā vo-
 luntati ꝛlati totalr̄ ꝛmittit Et ista
 fuit Pauli q̄ dixit Act. ix. Dñe qd̄
 me vis facere ꝛ ista magni est meri-
 ti. Tertia est merces paupertatis:
 qd̄ notat̄ cū dicit̄: rogauit eū a terra
 reducere pusillū: nō dixit reducere
 penit⁹. Sc̄ti em̄ viri q̄ diu sunt ī hoc
 mūdo nō possunt penit⁹ elongari a
 mūdo: sed op̄z q̄ corpori ꝛuideāt et
 necessitatib⁹ ꝛximoz satisfaciant.
 Ideo d̄r Eze. vii. Eleuauit me sp̄s

Do. v. post festū trinitatis

inter celū & terrā. Non dixit posuit me i terra qz ibi sunt anari nec posuit me i celo qz ibi sūt bñi. Sz eleuauit me iter celū & terrā qz ibi sūt sc̄t̄i viri i hoc mūdo possū q̄ & ascēdūt i celū p̄ amorē ēē q̄nq̄ descēdūt i terrā p̄ necessarioū p̄uisionē: et hinc est q̄ cor hoīs lz sit situatū i sinistra: & tñ respirat ad dexterā. Sic sc̄t̄i viri q̄p̄uis sūt i mūdo p̄ corporalē habitacionē tñ suspirāt i celū p̄ ardētē amorē. Sicut suspirabat p̄pheta dicēs. Sitiuit aia mea ad deū sōn tē viuū.

¶ Sermo tertius.

Receptor per

totam noctē laborātes nichil cepim⁹ &c. Predicatores dei vocant̄ piscatores & venatores et videmiatōres sz p̄dicatores p̄mitiuū fuerūt piscatores: qz vno tractu reth̄is. i. p̄dicatiōis aliqñ magnā multitudinē hoīm p̄uertebāt. Predicatores autē moderni sūt venatores: qz cū multis fatigationib⁹ & clamoribus vix aliqñ poterūt capere vnam ferā. i. cōuertere vnam aiam. Hiere xvi. Ecce mittā piscatores multos. & piscabunt̄ eos: & post hoc mittam eis multos venatores & venabūt̄ eos. Predicatores autē vltimi sūt ip̄i angeli erūt videmiatōres: qz cū falce diuini eloquii vnas maturas & putridas separabūt & maturas reponēt i celaria dei: putridas i torcularia inferni. Apo. xiii. Misit angelus falcē suā i terrā & videmiat̄ vineā terre. Mō diabol⁹ v̄ cē videmiatōr terre: qz oēs magnas vnas colligit x̄s autē ē racemoy collector: qz vix aliq̄s paupes cōuertit Michē. vii. Ne michi qz fact⁹ sum sicut q̄ colligit i autūno racemos. Quāuis autē p̄mitiuū p̄dicatores vt dictū est: fuerūt piscatores: tñ nichilomin⁹ & moderni p̄nt vocari piscatores. Nā piscatores aliqñ capiūt magnā pisciū multitudinē & tales fuerūt p̄dicato-

res p̄mitiuū aliqñ paucos & tales sūt p̄dicatores moderni: q̄ autē pisces nō capiūt p̄: eē cā: aut ex pte piscatoꝝ: aut ex pte pisciū. Ex pte piscatoꝝ p̄t eē q̄druplex cā. Prima est qñ piscant̄ i tēpore nō debito. vñ dicit petr⁹ in x̄bo p̄missio. Per totā noctē laborātes nichil cepim⁹. Illi piscant̄ i nocte q̄ nō habēt lumē sacre scripture sz i tenebris ignoratiē. Tales alios nō p̄uertūt sed in errorem mittūt. i. Thi. i. Volētes esse legio doctores nō intelligētes neq̄ q̄ loquūt̄: neq̄ de q̄b⁹ affirmāt Greg. nazāzen⁹. Mūdari p̄ op̄ & sic alios mūdare. Sapiētē p̄us fieri: & sic alios facere sapiētes. Lumen effici: & ita alios illuminare. Accedere ad deū & sic alios adducere ad deū. vel illi piscant̄ i nocte q̄ aliq̄ de gñe bonoy faciūt i peccō mortali. Tales nichil capiūt: qz nullū meritū vite sibi acquirūt. Aggei. i. Qui merces cōgregauit misit eas i saccū p̄usum. Sacc⁹ p̄us⁹ est anim⁹ i gñā stabilit⁹. Sacc⁹ p̄us⁹ est aīn⁹ p̄eti gladio lacerat⁹. Talis nulla merita tenere p̄t: sz oīa effundunt̄. vel illi piscant̄ i nocte qui expectant̄ penitere i morte. Tales nichil capiūt qz vltērius aliquid boni facere nō p̄nt. io. ix. Venit nox qñ nemo p̄t operari. Tales ēē pot̄ vident̄ penitere timore mortis & pene p̄ amore iusticie. Jō dicit Aug. Agēs p̄niam i extremis si secur⁹ hic exit ego sū secur⁹. Scda cā ē qñ piscant̄ i loco vel i sūdo ifumo: id̄ vt x̄ps petro. duc i altū &c. Loc⁹ ifim⁹ ē terra: loc⁹ medi⁹ est aer: loc⁹ alt⁹ est celū. illi igit̄ piscant̄ i loco ifumo q̄ laborāt i acq̄sitione terrenoy. tales nichil capiunt nisi lutū. Abschuc. ii. ve q̄ cōgregat nō sua vsq̄ quo ēē aggrauat cōtra se dē sum lutū. Illi piscant̄ i medio. i. in aere q̄ laborant̄ i acq̄sitione sup̄borū bonoy. Tales nō capiūt nisi muscas. Sicut em̄ aranea se euiscerat vt muscas capiat. Sic superbi in-

teriora sua dānificāt vt aliquos ho-
nores acquirāt: qui mulce sunt. Tū
q: mētes multis tribulatiōib⁹ pun-
gūt. Tū q: multis anxietatib⁹ aium
instabilē reddūt. Tū q: mēte sedāt
tum q: cito euolāt. Illi piscant in al-
to qui laborāt: i acquisitione celestiu
Tales multū capiūt. s. regnū celoz.
Mat. i. Regnū celoz vim patitur ⁊
violenti rapiūt illud. Tertia causa
est qñ piscāt cū istrumētis nō agruo
i. cū rethib⁹ fractis idē dī Math. iiii.
Resicientes rethia sua. Illi rethia
sua frāgūt q: ea oībo p̄dicant male
viuēdo lacerāt. Grego. Qd̄ verbis
p̄dicāt morib⁹ ipugnāt: illi rethia ef-
ficiūt q: vitā suā bonis actib⁹ cōpo-
nūt Greg. Ad hoc vt seruet veritas
p̄dicādi necesse est vt seruet vita be-
ne viuēdi. Quarta causa est qñ pi-
scantur in loco non debito. Un̄ dixit
dñs Joh. vi. Mittite in dexterā na-
uigū rete ⁊ inuenietis. Illi em̄ q: pi-
scant in sinistra p̄stis vite. s. in dmi-
tīs delitiis ⁊ honorib⁹ nichil capiūt
q: hec nihil sunt respectu eternoz.
Hier. iiii. asperi terrā ⁊ vacua erat
⁊ nichil ⁊ c. Illi hō q: piscant in dex-
tera. s. vite eterne multū capiūt q:
sicut dī. i. Cor. ii. Qd̄ ocul⁹ nō vidit
nec auris audiuit nec i cor: hōis ascē-
dit ⁊ c. An p̄stis em̄ vita nō satiat o-
culus in vidēdo nec auris in audiēdo
nec cor in diligēdo. Sed i futuro sa-
tiabit̄ ocul⁹ in dei visōe: auris i an-
gelica iubilatione: es cor in dulci dei
dilectione. Dicit̄ aut̄ vita beata dex-
tera ⁊ p̄stis sinistra: q: pars dexte-
ra in hōie est honorabilior: fortior: ⁊
calidior: q: sinistra. Sic ⁊ vita beata
est honorabilior: q: sicut s̄t Aug. ibi
est vera dignitas que nulli dat̄ indi-
gno et nulli negat̄ digno. In p̄senti
aut̄ sepe digni despiciuntur ⁊ indigni
exaltant̄. Est et fortior: q: ibi est h̄a
eternitas. Esa. xliiii. Oculi tui vide-
būt tabernaculū: qd̄ nequa p̄strāffer-
ri poterit. in p̄stis aut̄ est labilitas. i.
ioh. ii. Mund⁹ crāsit ⁊ cōcupiscentia

eius. Est et calidior: q: ibi est in mē-
sa charitas: vñ sancti vocant̄ carbo-
nes ardentes ⁊ lapades fulgentes.
Ezech. i. Similitudo aialiu ⁊ aspe-
ct⁹ eoz quasi carbonū ignis arden-
tis ⁊ quasi aspect⁹ lapadarū. in p̄stis
aut̄ q: ad bonos est iuxta charitas
quo ad malos ē frigiditas: q: ad pi-
gros est tepeditas. Apoc. iiii. Utinā
frigid⁹ esses aut calid⁹. s. q: tepidus
es ⁊ c. Scda cā qre pisces nō capiūt
pōt eē ex parte pisciu: ⁊ hoc quadru-
pliciter. Prima cā est qñ. s. nimis sunt
astuti ⁊ cauēt sibi a rethib⁹ ⁊ ab ha-
mo. Multi em̄ est quadā astutia dia-
bolica vitāt itrare p̄dicā: iōis rhe-
tia timētes ne sua ibidē rāgā vitia
Nā superb⁹ nō vult audire h̄ba hu-
militatis: nec luxuriosus verba ca-
stitatis: nec auar⁹ h̄ba liberalitatis
Sed sicut dī iob. v. Apprehēdet sa-
piētes i astutia eoz: spūs em̄ nō mō
pmittāt s: capi: tñ i morte capiētur
a deo a diabolo ⁊ a peccō. De ei eos
capiet ⁊ diabolo tradet diabol⁹ i p̄os
carceri infernali icludet: p̄ctm̄ autē
i p̄os iclusos sic alligabit ⁊ inuoluetq:
nūq: ide exiēt. Mat. v. Esto p̄ctiens
aduersario tuo. i. diuino sermōi qui
aduersa f̄ tibi p̄dicāti vel peccare vo-
lēti. ne forte tradat te iudici. i. xp̄o ⁊
sit tibi cā qre tradaris ⁊ iudex tra-
dat te ministro. i. diabolo et in car-
cerem mittaris. Amen dico tibi nō
eris ide donec reddas nonissimuz
qdrā: ē. i. donec exoluas penā nō tā-
tū v p̄ctis magnis: s. et minimis. et
q: hoc facere nō potis: nō nūq: exi-
bis. Scda cā est qñ sunt nimis ma-
gni q: tūc rethia frāgūt. Sic et ma-
gni in sc̄lo dei p̄cepta p̄tēnūt. Un̄ dī
de oprīma: i b̄ Hier. v. hi s̄l magis
p̄fregē iugū ruperūt vīcula. tales
em̄ ad vniāz se capi nō pmittū. Un̄
xp̄s in hoc mūdo de oib⁹ capiētib⁹
nō cepit nisi vnū. s. gamalelē legis
doctore. Nec de omib⁹ nobilib⁹ nisi
vnū. s. paulū qui dī fuisse nobilis ci-
uis roman⁹. Nec de oībus diuitib⁹
s. iiii.

Do. vi. post trinita.

nisi vñ. s. zachari. Nec de oib⁹ pnci-
pib⁹ potē abus nisi tres. s. Nicode-
mū, Ceterionē: & Regulū. De infi-
mis autē & simplicib⁹ ignobilib⁹ et
pauperib⁹ multos cepit. s. Coy. s. vi
dete vocationē vñam frēs qz nō m⁹
ti potētes &c. Tertia cā est qñ. s. sūt
nimis lubrici: sicut pz in angulis q̄
postq̄ capte fuerit de manib⁹ lubri-
cāt sic sūt multi lubrici q̄ lubricāt d̄
culpa i culpā Treñ. iij. Lubricantē
rū vestigia nra &c. Greg. Pctm̄ qd̄ p
pniam nō diluī mox suo pōdere ad
aliud trahit. Lubricāt de culpa i pe-
nā iob. xxi. Duc sūt i bonis dies suos
Ecce culpa. In pūcto ad iferna de-
scēdit. ecce pena Lubricant de pe-
na i penā. iob. xxiii. Ad nimū calo-
rem trāseunt ab aq̄s niuū. Quarta
cā est qñ sūt nimis parui: qz de rhe-
te p̄silūt. Isti sunt q̄ parū cor ha-
bētes timē: aggredi q̄libet arduū
Sed serui dei nō debēt timere bōa
agere ppter aliqua aduersa q̄ p̄fit
cōrigere: sicut oñdit Thy. sup̄ Mat.
p̄ tria exēpla. Dicit ei q̄ sūt tria gñā
psonarū q̄ p̄p̄ aduersa non timent
agere opa sua s. miles: agricola: et
negociator. Nō dñt igit timere ser-
ui dei p̄tra vitia certare cū sunt mi-
lites xp̄i. ū. Thi. s. Labora sicut bo-
nū milites xp̄i iesu. Nec dñt timere
bona opera seminare cū sint agrico-
le dei: qz sicut dicit Eccl. xi. Qui ob-
seruat vētū nō seminat &c. Nec dñt
timere talenta. i. gratias sibi datas
ad lucrādas animas exponere cum
sint negociatores regis. Luce. xix.
Negociamini dum venio &c.

¶ Inica. vi. Sermo primus.

Nisi abunda-

uerit iusticia vñā plusq̄
scribarū & phariseorū
nō intrabitis i regnū ce-
lorū Mat. v. Solēt ma-
gistri scolariū tres ordies hñe scola-
lariū q̄rū dñā sūt scipiētes q̄ idigent
p̄mis ifarū elemētis istos maḡ non

docet p se: s; p alios min⁹ eruditos.
Alij sūt p̄ficiētes q̄ adhuc indigent
instructionib⁹ leuib⁹ & planis istos
sūt nō docet p se s; p alios magis do-
ctos. tertij sūt p̄fecti q̄ iā apti sūt sen-
sib⁹ p̄fūdīs: istos maḡ p seip̄s docet
& instruit maḡ vñē xp̄s: vñ dñ mat.
xxii. Un⁹ em̄ ē maḡ vester xp̄s. sco-
la ei⁹ est tot⁹ mūd⁹. habuit em̄ tres
ordines scolariū. Quorū qdā fuerūt
tpe legis nature. Isti dño erāt ru-
des & insipiētes: & p̄ elemēta & crea-
turas mūdi istruchantē legētes i ip-
sis dei potētā ex sui magnitudine:
dei sapiētiā ex ordine: dei bonitatē
ex vtilitate Rom. s. Inuisibilia deī a
creatura mūdi p̄ ea q̄ tacta sūt intel-
lecta p̄spiciūt. Alii fuerūt magis p̄-
ficiētes q̄. s. fuerūt tpe legis scripte:
q̄s de⁹ docuit p̄ magis eruditos. s. p̄
moysē & p̄phetas. Alii fuerūt p̄fecti
s. xp̄iani: istos xp̄s docuit p̄ seipsum
sublimiōra mādata: iō opz q̄ eorum
iusticia magis absidet q̄ iusticia ce-
terorū. Et iō dixit. Nisi absidauerit
iusticia vñā. &c. In hoc igit euāgelio
xp̄s nos iuitat ad p̄fectā iusticiam.
Deide oñdit q̄ sit ista iusticia. vltio
q̄ sunt si gñā. Ad p̄fectā aut iusticiā
nos inuitat dicēs. Nisi absidauerit
iusticia vñā &c. Iusticia em̄ scribarū
& phariseorū erat simulatoria & mer-
cēnaria tepida & seuera hēbāt ei iu-
sticiā simulatā q̄ ad deū quo ad pri-
mos: & quo ad seip̄os. Nā quo ad
deū simulabāt se hñe deuotas ofo-
nes Mat. vi. Cum oratis non eritis
sicut hypocrite: q̄ amant in synago-
gis & in angulis platearum stātes
orare vt videāt. &c. Quo ad pri-
mos simulabāt se dare elemosynas p̄p̄
deū cū tñ darent eas. p̄p̄ fauo: ē hu-
manū. Ibidē. Cū facis elemosynas
noli tuba canere āte te &c. Quo ad
se simulabāt se magna seruare ie-
iunia Ibidē. Cum ieiunatis nolite
fieri sicut hypocrite tristes. &c. Iu-
sticia aut xp̄ianorū dñz ab ista abūda-
re: qz eorū orōes debēt fieri cū cor dñi

nō q̄ stabō
huic mūd̄ sūt
p̄p̄tendē albā
sūt et sicut
odor bonabibis bestie q̄ canis t̄ritatur ad p̄p̄tēda bestia

Sermo. i.

attentidevñ ait ibid. Tū autē cū ora-
 ueris intra cubiculū tuū. i. in secre-
 tū cordis tui. Et clauso ostio. s. exte-
 riori sēsu: ora patrē tuū. 7c. Elemo-
 syne dñt fieri recta itentide. ibidez
 Te autē faciēte elemosynā nesciat
 sinistra tua qd faciat: dextera: ieiunū
 dz fieri cū cordis: vultu exultatio
 ne ibid Tu autē cū ieiunas vnge ca-
 put tuū. Scō eorū iusticia erat mer-
 cēnari a: qz seruabāt leges 7 māda-
 ta ppf tēporalia asseñda. Tria et
 seruātib⁹ pmittebant. s. augmēta-
 tio substātie tpalis Esa. i. Si volue-
 ritis 7 audieritis me: bōa tre come-
 detis. Prolōgatio vite corporalis
 Lemt xviii. Custodite leges meas
 atqz iudicia q faciēs hō viuet i eis:
 par tēpis nichēe. iiii. cōuertēt gla-
 dios suos ivomeres: 7 hastas suas i
 ligōes Justicia ei xpianorū magis
 abūdat qz seruātib⁹ euāgelicā pfe-
 ctionē pmittit regnū celoz. Mat.
 iii. pñiaz agite. 7c. promittit vita et
 na. Eius. xix. c. Cēuplū accipietis:
 vitā etnāz possidebitis. Promittit
 par tēpis etnitatē. ioh. viii. Pacem
 relinqvobis pacē meā do vobis m
 ti ei hodie sūt scribe 7 pharisei inter
 xpianos q pl⁹ curāt de tpali pmodo
 q de celesti regno pl⁹ de vita corpa-
 li q de vita etna plus de pace tēpis q
 etnatis. Itio eorū iusticia erat te-
 pida 7 remissa. Scribe ei p hiebāt i
 sua sciētia. Pharisei autē i sua vita.
 Et iō si curabāt āph⁹ acqrere scita-
 tis merita iusticia ei xpianorū dz a-
 būfare: qz de sua sciētia 7 transacta
 vita sū dñt p slderare: s3 sp ad maio-
 ra pficere Phil iii. Quē qdē retro
 sūt obliu scēs ad ea qd s sunt pōra
 extēdēs me S3 mlti sūt qd si pficiūt
 s3 de ficiūt. hodie em aliqd faciunt
 cras parū post cras min⁹ postea ni-
 hil. Tales sūt līatici Eccl. xxvii.
 Stult⁹ vt līa mutat Līa mō ē plena
 mō semiplēamō ē semiuacua: modo
 tota vacua. cū ei tot sint ptes satis-
 factōis. s. ofones ieiūia 7 elemosy-

ne. sūt qdā q ofones mltas faciunt
 ieiunia custodiūt elemosynas s3 bu-
 unt. Isti sūt lūa plena. Posteadimit-
 tūt oratōes 7 sic sūt lūa semiplena
 Post ea dimittūt ofones 7 ieiunia.
 sic sūt lūa semiuacua. Tādē totum
 dimittūt 7 sic sūt luna tota vacua.
 Prou. x. Egestatē opata est manus
 remissa man⁹ autem fortiū diuiti-
 as par Manus remissa operat ege-
 statē i mūdo qz puat i ecclā oibus
 suffragiis Egestatē i iudicio: qz nō
 potēf habere modicā stillā oleicō
 passidōis: sicut pzi vginibus fatuis.
 Egestatē i inferno qz nō potēf ha-
 bere modicā guttā aq refrigeran-
 tis: vt p3 i diuite epul⁹ e. S3 scripū
 q fuerit forte ptra mūdū carnē: dya-
 bolū pauert i mūdo diuitias grāz.
 In iudicio diuitias meritoz. in ce-
 lo diuitias pñioz. Quarto eorū ius-
 ticia erat nimis seuera mar. v. an-
 distis qz dictū ē ātiōs oculū p ocu-
 lo: dēre p dēre. cū ei de⁹ habeat du-
 os officiales valde seueros. s. viti-
 tē q cypa stricte discutiebat i iustici-
 az q cypas seuē pūiebat. iusticia autē
 euāgelica h3 pietatē. nā istis duob⁹
 officialib⁹ de dedit duos psiliarios.
 s. mīaz vītati 7 pacē iusticie. si igit
 vītaz h3 culpas iudrere. mīa sibi cō-
 sulit vt videat si fuerit tibi aliq igno-
 rātiā v līfirmitas h3 anay l tētatio
 dyabolica. per ista ei culpe alleuia-
 ri psueuerūt. Cū hō iusticia dz cul-
 pas punire: par sibi psulit vt nō itē-
 dat psusioni s3 tñ itēdat vt hoieze
 cōsiliat deo pacificet. pxiō: 7 tran-
 let i corde suo hieremi. xxix. Ego
 cogito cogitatōes pacis 7 nō affli-
 ctōis. et sic vificat qd d: i. hō. mīa
 7 vītaz obuianert sibi. 7c Scō orōs
 ostēdit q sit pfecta iusticia cum ait
 Audistis qz dictū ē ātiōs. Justicia
 em scribeaz 7 phariseoz erat dimi-
 nuta qstū ad vtrāqz partē iusticie: q
 est declinare a malo 7 facere bonū
 Quātum ei ad primā partē diminu-
 ta erat qz non cohibebat animum

2

3

3

no 4

0

Infirmitas

no sur tūdo pūoz qz fuit itūgāy i pax 7 q S. iij. voplicū
 ut a zti fiti qz ut dicitur d q lapidē bult sibi fieri p lōq
 ait de sup lōro i pfirmo Johāy el hōsiāy //

Do. vi. post festū tri.

ab odio nec linguā a simplici mēda-
cio s; nec a piurio. Nec manū a vin-
dicta vt ptz Exo. xxi. i lege talionis
iusticia aut euāgelica ē pfecta: qz co-
hibet animū ab ira sicut ptz hic. Et
oculū a cōcupiscētia. Mat. v. Qui vi-
derit mlierē ad cōcupiscēdū eā iā. 2c.
et cor a cogitatioē mala. Mat. ix. vt
qd cogitatis mala i cordib⁹ vestris
Cohibet et linguā nō tm̄ a vbo in in-
rioso sicut ptz hic. Nec tm̄ a simpli-
ci mēdacio. Ma. v. Sit at sermo ve-
ster ē est: nō nō. S; etiā a verbo ocio-
so mat. xii. de om̄i vbo octoso qd lo-
cū fuerit hoies reddēt rōnē de eo
die iudici. Cohibet etiā manū a
vidicta: vt scz hō nō vidicet iuriā p-
sonalē Mat. v. Si qd te pesserit in
dexterā maxillā. 2c. Nec iuriā rea-
lē. vñ scz Et qvult tecū i iudicio cō-
tēdere. 2c. Nec violētē extorsionē.
vñ se s; Et qd te agariauerit mil-
le pass⁹ 2c. Erat et diminuta qstū ad
scōaz ptē iusticie q ē facere bonū qz
nō te nebāt iimicos diligē nec. peis
orare nec eis bñfacere. iusticia aut
euāgelica oia ista p̄cipit. mat. v. di-
ligite iimicos vros: bñfacite his qui
oderūt vos: 2 orate pro persequen-
tib⁹ 2 calūniātib⁹ vos. Tertio xps
mani festat q sint signa pfecte iusti-
cie cū ait. Vade pri⁹ recōciliari fra-
tri tuo. Qualiter aut ista recōcilia-
tio sit faciēda ofidit Chry. dicēs. Si
cogitatu offēdisti cogitatioē recōci-
lia. Si vbis offēdisti. vbis recōcilia
Si opib⁹ offēdisti: opib⁹ recōcilia.
Cogitatu igī siue corde offendit q
aliquē odit s; tūc eū recōciliat qsi o-
diū depōit 2 ipz diligit. Alis ei deus
mūera n̄ recinet si qd odit corde re-
tineret. Nā sicut dicit Chri. Nemo in-
ter duos iimicos pōt eē fidelis ami-
c⁹ aboz. Jo 2 de⁹ nō vult esse amic⁹
aliquoz qd iū iter se fuerint inimi-
ei. nos aut inōt fidem deo non ser-
uam⁹ si iimicos diligit⁹ 2 amicos
ei⁹ odim⁹. Si offendit verbo detra-
hēdo: 2 recōciliare famā restituē-

do cū p̄ciosior sit fama q̄ tēporalis
substātia vel corp⁹. Si tenet satisfā-
cere raptoz res restituēdo. si p̄secu-
tor emēdā offerēdo m̄lto forti⁹ in-
famator famā restituēdo. Si offen-
dit factis dz recōciliare fact⁹. Alii
ei scdm. Chry. nisi quē facis lesisti
factis placueris sine cā oras deū: si-
ne cā elemosynā facis de reb⁹ abus
alios spoliasti. Quid ei tibi. pdest si
vnius pro te orat 2 alius aduersum
te deum interpellat.

¶ Sermo secundus.

Offers mu

n⁹ tuum an altare 2 ibi
recordat⁹ fueris qz fra-
ter tu⁹ hz aliqd aduersū
te. 2c. Cū i ope nro tria
attēdere debem⁹. s. honorē dei edi-
ficationē. p̄ximū meritū n̄z. de⁹ tñ
ē tate bōitatis qz pl⁹ respicit ad n̄z
vtilitatē 2 p̄ximū edificationē qz ad
sūū honorē s; q illud offert cū odio
p̄ximū nō hz meritū s; scādalizat p̄-
ximū. vult igī de⁹ vt hō suū itermit-
tat honorē vt sic. p̄rio recōciliat⁹ me-
ritouā offerat oblationē. Chry. vñ
de mīaz dei q respicit pl⁹ hoīz vtili-
tatē q̄ suū honorē. Pl⁹ ei diligit cō-
cordiā fidelīū q̄ mūera sua. Dicit s;
si offers mun⁹ tuū. 2c. notandū aut
q ē q̄druplex mun⁹. s. mun⁹ a corde
mun⁹ ab ore. mun⁹ a manu. 2 mun⁹
ab obseq̄o. Mun⁹ a corde est mun⁹
amoris qd itātū est deo acceptū vt
sine illo nullū aliud mun⁹ sibi pla-
cet. Nihil em̄z offerre deo vba no-
stra p gratiaz actionē nec corpa no-
stra p mortificationē: nec res n̄z
p elemosinarū largitionē: nisi sibi
offeram⁹ cordanā p amorē. istud p̄z
Luc. xviii. In phariseo q̄ videbāt of-
ferre deo vba sua gratias referēdo
dicēs. de⁹ gratias ago tibi. Corpus
suū macer ādo dicēs. Ieiuno bis i
sabbato. Res suas ministris dei lar-
giedo dicēs. Decimas do oim̄ q̄ pos-
sideo: s; nihil pfuit qz nō offerebat

Sermo .ii.

deo cor: sicut ipsi deum et primum diligere poterat qui ois primos contenebat dicens non sicut ceteri hominum raptores iniusti: adulteri: velut etiam hic publicanus pulicanus autem a longe stans percutiebat pectus suum. et cetera. Altare super quod debemus offerre deo munus amoris est altitudo trinitatis is de quo dicitur. Exo. xx. Non ascendes ad altare meum per gradum ne reueletur spiritus tuus. In trinitate enim non sunt gradus inquirere dicitur patet maior filio vel filio minor patre vel spiritu sancto: utroque credat. Vnde Arius istos gradus face reuoluit: id est sua spiritus reuelata fuit: quia per os blasphemum oia sua interiora emisit. Istud igitur munus amoris debemus offerre super altare sancte trinitatis: ut scilicet diligamus patrem qui per suam potentiam nos creauit filium qui per suam misericordiam nos redemit: et spiritum sanctum qui per suam gratiam nos in filios adoptauit. Fratrem autem noster est qui libere christianus quem si offendimus reconciliare debemus: alias munus dilectionis deo offerre non possumus. Quia sicut dicitur. i. Jo. iiii. Si quis dixerit quoniam diligo deum fratrem suum odit: mendax est. Dicitur autem ois christianus frater: quia ois sunt ab vno patre creati. vno precio redempti. vno fonte regenerati. eadem de hereditate vocati. Sed munus est munus ab ore quod est munus orationis: quod est deo valde odoriferum. ps. Dirigat oratio mea sicut incensum. et cetera. Fumus in caelo est leuis calidus et odoriferus. Tunc igitur oratio est sicut incensum quoniam est leuis calida et odorifera. Tunc autem est leuis quoniam habet secum humilitatem quae sic facit eam leuem. quia per se ad caelum ipsam deducit. Eccli. xxxv. Oratio humiliantis se nubes penetrabit. Tunc est calida quoniam habet secum feruentem charitatem. Eccli. ii. Quasi ignis effulget thus ardens in igne. Thymus quidem ardet in igne quoniam oratio fundit a feruenti corde. Tunc est odorifera. quoniam secum habet puritatem. Apoca. v. habentes singuli cytharas et psalteria aureas plenas odorem

torum: quae sunt orationes sanctorum. Altare autem super quod orationes nostras offerimus est ipse christus: quia per ipsum ois orationes offeruntur dicentes. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Sicut enim a sole propter nimiam distantiam non possumus habere lumem vel ignem nisi mediante cristallo vel aliquo simili. Sic nec a patre propter suam nimiam excellentiam aliquam gratiam possumus percipere: nisi mediante mediatore. Dicitur autem christus altare terrenum: eneam et aureum. De primo dicitur. Exo. xx. Altare de terra facies mihi. De secundo. iiii. Reg. xvi. altare eneam quod erat coram domino. De tertio. Ap. viii. data sunt ei iocensa multa: videlicet de orationibus sanctorum super altare aureum. In christo enim tres sunt substantie scilicet caro mortalitati subiecta: et spiritus ad hoc sicut altare terrenum. Anima iocensissima: et spiritus ad hoc sicut altare aureum. Fratrem noster si noster est ipse christus quem si per peccatum offendimus per veram confessionem reconciliare debemus. Dicitur autem christus dominus noster frater noster et minister noster. Dominus autem dicitur per sublimitatem. frater per equalitatem. Minister per inferioritatem. christus igitur vocat se dominum noster ut ostendat quod sit maior nobis ratione nature diuine. Job. xiii. vos vocatis me magister et domine et benedicitis: sum etiam. Vocat se fratrem nostrum ut ostendat quod sit equalis nobis ratione nature humane. heb. ii. Non confunditur eos frater vocare dicens. Nunciabo fratribus meis nomen tuum. Vocat se ministrum nostrum: ut ostendat quod fuit minor nobis ratione humanitatis perfide. Luce. xxii. ego autem in medio vestrum sicut qui ministrat. Tertium est munus a manu quod consistit in largitione elemosinarum. Unde dicitur de muliere forti. Prouer. vlti. Manum suam aperuit iopi et palmas suas extendit ad pauperes. Frater autem mulier fortis manum pauperi aperiret et extenderet si vacua

Altare tripliciter

et frater

frater et magister

minister

oralis
satis
psecu
ti in
offen
Alit
lesisti
deu: si
dubie
dest si
rum

tu
z ibi
fra
eriu
tria
di
m
faz
ad
lio
p
it
le
hac

Do. vi. post festum trini.

In domo ale nre

de elemosina

haberet. **I**n datur intelligi qd homo
 misericors debz ad paupes habere
 manu apta exte sarp lena. Aptaz vt
 det cito z facili. Eccl. iiii. cor iopis
 ne afflixeris z ne ptrahas datu an
 gustiati. Extē savyt det p munit. Sūt
 ei qdā qvidēt hēre manum ad se: z
 ad suos ppiquos tm reflexā sed ēt
 debēt ad alios hēre extē sā. Luc. vi.
 Omi petēti te sbue. Plenā hō vt det
 abūdāter Tho. iiii. Si multuz tibi
 fuerit abūdānt tribue. Altare ei ē
 cor nrm sup qd elemosyne nre imo
 lanē qn eas facim⁹ cū cordis hylar
 itate. ij. cor. ix. hylarē ei datorem
 diligit de⁹. cuz cordis ppassiōe iob.
 xxx. Cōpatiebāt asa mea paupi cū
 cordis recta stētiōe. mat. vi. Nesci
 at sinistra tua qd faciat dextera tua
 de isto altari cordis nri dī. Exod.
 xxxvii. fecit altare thimiamat⁹ de
 lignis sethi. Lignū sethi ē leue icre
 mabile z ipufibile: qz cor nri nō dzali
 q pcti pōdere pgrauari nec aliquo
 igne sbulatiōis psumi nec aliq feto
 re pcti corūpi. Fratres nostri an
 geli sūt quos offēdimus qn eoz spī
 ratiōib⁹ nō obedim⁹. Tunc aut eos
 recōciliam⁹ qn eoz ipirationes re
 cipim⁹. Et tūc ipi nras elemosynas
 deserūt an des. Dicitur aut fr̄ cono
 stri: qz eūdē habem⁹ patrē z ad ean
 dē facti sum⁹ ymaginē: z ad eandē
 vocati hereditatē. Quartū ē mun⁹
 ab obsēdo: qn. i. totū cor: pus nrm et
 totā vitā nraz i dei obsēdo mācipa
 m⁹: iuxta illd Luc. j. Seruiam⁹ dno
 in sc̄titate z iusticia corāi pō oibus
 dieb⁹ nris. Debem⁹ ei seruire. deo
 cū mūdicia cordis: cū iusticia boni
 oper⁹ cū rectitudine stētiōis: z cū lō
 ganimitate finalis stētiōis z psum
 matiōis altare ē fides nostra: qz ni
 si opa nra i fide offerant iutilia re
 putant. hebre. xi. Sine fide ipossi
 bile ē placere deo. Frafr nri est spūs
 nri quē tūc offēdim⁹ qn sensualitatē
 sibi pponim⁹ tūc cū recōciliam⁹ qn
 sensualitatē sibi subijcim⁹ de quib⁹

in domo ale nre posuit fratrem z soro
 rē: virū z vxorē: dnam z ancillā. i. ra
 tionē z sensualitatē: vt. s. rō sensuali
 tatē istruat tāq frater sororē suam
 eam corrigat tāq vxorē suā z eā
 sibi subiciat tanq dña ancillā suā
 vt in omnibus sibi obediat.

Sermo tercius vñ supra.

Onis q ira

sci ē fratri suo reus erit
 iudicio. scdm beatum
 Aug. de ciui. dei. Utrū
 fra z cetera ale passioes cadāt i sa
 piētē: ali fētūit stoyci: ali p ipathe
 ticalif xpīāi. Stoyci ei dicūt h mōi
 passioes nō cadē i sapiētē: qn is em
 qhāz aliq sustiat aduersa: tm i ipis
 retiet firmū animū z pstatē. vñ re
 fert Seneca de socrate: q potionez
 venēi sibi iuste oblatā tāq medica
 mētū imortalitaz bibit z de ale im
 mortalitate diu disputās: potionez
 illā let⁹ z libēs hausit. Peripatheti
 ci hō dicūt has passioes i sapiētē
 cadē: s; moderatas r dīqz subiectas
 et pōit exēplū Seneca de Xenophō
 te rege q audita filii morte dolens
 coronā de capite deposuit. Sz audi
 to q fortit pugnādo occubuit dposi
 tā coronā reassūpsit dicēs se mag⁹
 gaudere de filii xtute q̄ d moriedo
 lere in disciplina aut xpīana vt i eod
 lib. aug. de ciui dei bt. Nō qri fr̄ trū
 pius anim⁹ irascit aut tristet s; vñ.
 Nā vt idē bt i lib. retractationum.
 Aliō ē irasci fratri: aliud c̄lpe frā
 tr̄. Nō el fratri irascit: nec que cā
 irascit q pctō fratr̄z irascit. bt q: ois
 q irascit fratri suo: zc. Sicut i qlibz
 pctō pōt esse grad⁹ culpe ita z pene
 Nā eodē gne pcti pōt qd alqñ pec
 care graui. Aliqñ graui⁹ aliqñ gra
 uissime. Similis grad⁹ ē ip̄a. Et id
 ofidit dñs i pctō ire qd hz tres gra
 dus. p̄m⁹ ē qn ira tm ē i corde vel
 i aīo: qd notat cū dī. ois q irascitur
 fratri suo. Scdō ē qn māifestat lex
 teriori signo qd notat cū bt. q aut

q sunt fr̄ nri

quis est nri

Sermo .iii.

dixerit ffrī suo racha. .zc. Est autē racha scōz remigiū hebraycū: z ē infie-
 ctio idignātis: velut cū diceret a do-
 lere heu ab irascēte hē. a cadēte ha.
 Tercū qñ manifestat i ptumelioso
 xbo/qd notat cū dī. Qui autē dixerit
 ffrī suo fatue. De isto triplici gradu
 sic dī Aug. z Beda. In pmo ēvū. s. i-
 ira sola. In scdo sūt duo. s. iraz vox:
 q̄ irā signat. In tēto sunt tria. s. iraz
 vox i voce vitupatiōis exp̄ssio. Si-
 cut autē ē grad⁹ in culpa/ ita z i pena
 qd exp̄mit noie iudicij/ p̄siliū z gehē-
 ne. p que tria pena ifernalis intelli-
 git. Sz nomie iudicij itelligit pena
 grauis q̄ debet p̄me ire. In iudicio
 em̄ cā dīscutit. z adhuc locus est de
 fensionī: et iō reus est in piculo gra-
 ui. Noie cōsiliū itelligit p̄ca grauior:
 q̄ debet scde ire. In p̄silio ei cāe sen-
 tētia diffinit adhuc tñ i pena differ-
 tur. z locum hz dilatio. et tūc re⁹ est
 in piculo grauiori. Nomie gehēne
 ignis itelligit p̄ca grauissima q̄ de-
 tur tūc ire. Tūc ei dat̄ snia diffiniti-
 ua nec locū hz defensio vel dilatio/
 et tūc reus est in periculo grauissi-
 mo. Istud autē totuz itelligit de ira
 deliberata q̄ odiū nūcupat. Est igit̄
 p̄m⁹ grad⁹ ire qñ ē in aīo. Scdm au-
 tē Dama. ira ē accēssio sāguis circa
 cor. Ista autē accēssio quadrupl̄ fit i
 aliquib⁹ em̄ ignis iracūdie cito ac-
 cēdit z cito extinguit. isti scdm S: e-
 go. sunt similes siccis arūidib⁹ i qui-
 bus ignis cito accenditur z cito ex-
 tinguit. in alijs ignis iracūdie cito
 accēdit et tarde extinguit. isti sūt ce-
 teris defiores. Et sunt siles teste q̄
 dum adhuc recens est facilis est ad
 reficienduz/ sz igni adusta difficilis
 ad pdēduz. in alijs tarde accēdit et
 tarde refrigerat. isti scdm S: eg. si-
 miles sunt lignis grossiorib⁹ q̄bus
 ignis tardī accēditur et tardī ex-
 tinguitur. in alijs vero ignis iracū-
 die tardī accēdit: cito refrigerat
 isti sunt ceteri meliores. De quib⁹
 dicit p̄phā. irascimini et nolite pec-

care. p̄ca hui⁹ ire put ē in aīo ē iu-
 diciuz. Tales em̄ ad iudiciuz citas
 bñt. et qualit̄ illud p̄ceptū. Dilī-
 ges p̄ximū tuū sicut teip̄sū serua-
 uerit req̄ret. z iuentet q̄ dilexerit
 eū min⁹ q̄ sua qz bōa sua sibi nō cō-
 m̄sicauit: min⁹ q̄ suos qz p̄p̄quis
 suis tñ bñfecit: z minus q̄ se: qz cor-
 pus suū salutī aīe fratris p̄posuit:
 scōz gradus ē qñ ira ē i signo. Si-
 gna autē odii sūt locutionē subtrahere:
 faciez auertere z hmōi. Qñ autē
 vexillū tyāni occulte habet in ca-
 stro: sz castrū sit iā captū nō tñ ap-
 paret captio nisi quādo erigit̄. Sic
 ē qñ odiū latet i aīo capt⁹ est hō a
 dyabolo. Sz tñ ei⁹ captio nō videt̄
 nisi qñ signa odii māifestant̄. pena
 hui⁹ ire ē p̄siliū: qz Sz tales in consi-
 lio scē trinitatis snia dīctabit̄ q̄si-
 cut fecit alijs sic fiet sibi. Qz ei⁹ p̄tra
 p̄ximū habuit signū rācoris: iō cō-
 tra ipsū signa ire sue oñdet de⁹ z to-
 tus āgeloz exercit⁹ z scōzū cetuz
 signuz magnū ire dei erit: qz tales
 de tormentis nō liberabunt̄. Imo si
 oēs scēi p̄ eis orarent illi nō libera-
 rēt zere. vii. Noli orare p̄ populo
 hoc z ne assumas p̄ eis laudē z ofo-
 nē z nō obsistas mihi: qz nō exaudi-
 az te. signū magne ire āgelozū erit
 qz iōos igni etno tradēt Mat. xiii.
 Mittet fili⁹ hominis āgelos suos z
 colligēt de regno ei⁹ oīa scādala z
 mittēt eos i caminū ignis Signuz
 ire magne scōzū erit qz modicū suf-
 fragiū eis n̄ ipēdēt: sicut p̄z in diu-
 te epulōe. Terti⁹ grad⁹ ē qñ ira ē i
 ptumelioso xbo vocādo. s. fatuum
 fratrē suū. Videt̄ autē q̄ r̄phā z ap̄s
 p̄tra hoc fecerit. Xps em̄ discipulos
 suos stultos vocat dicēs. Luc. vlti.
 O stulti z tardi corde. .zc. Apostol⁹
 ēp̄ Gal. iiii. O isēfati galathe. sz sciē-
 dū q̄ sicut dī z sūdo. i libro de sūmo
 bono: q̄tripertit. ē loāndi ratio: vlt
 qz bonū bñ vel malū mal⁹ seu bonū
 nū male: seu malū bñ p̄ferit. Bonus
 q̄ppe bene loq̄t qui ea q̄ recta sunt

Do. vii. post festū trinita.

hūilit̄ annūciare v̄r. Maluz male lo-
quit̄ qui q̄libz flagitium suadere
conat̄. Bonū male loquit̄ qui rectū
aliq̄ arrogan̄t̄ predicare sentitur.
Malū b̄n̄ loquit̄ qui aliq̄ narrādo
viciū derestat̄: vt ab eo hoies auer-
tant̄. X̄ps iḡr 2 ap̄ls vo cauēt̄ illos
stultos nō vt p̄funderēt̄ s̄ vt corri-
gerēt̄. Pena q̄ debet̄ huic ire ē gehē-
na ignis. V̄t aut̄ gehēna a geos q̄d
est fra 2 hēnos q̄d ē p̄fundū: q̄ ifer-
n̄ ē i p̄fundo. i. in cētro fr̄e. Et talis
loc⁹ p̄petit p̄ctōib⁹ pp̄t̄ elōgationē/
obscuritatē frigiditatē. Null⁹ et lo-
c⁹ t̄m̄ distat a celo q̄stū mediū fr̄e. iō
dignū ē vt sicut hō elōgauit se a deo
p̄ p̄ctm̄/ sic etiā elōget̄ a celo p̄ noui-
simū locū. Null⁹ loc⁹ est obscurior q̄
mediū fr̄e: iō dignū est vt qui dilex-
erunt opa obscura tenebrarū teneāt̄ i
locis obscuris penarū. Nullus loc⁹
est frigidior q̄ mediū fr̄e: iō dignuz
est vt p̄ctōres qui fuerūt frigidī i dei
amore/ semp̄ strideāt̄ dētib⁹ p̄ ni-
mio frigore. p̄t̄ autem addi quar-
tus gradus ire/ q̄s. s. est v̄ iniurioso
facto vel verbo/ q̄d notā cum dicit̄.
Audistis q̄ dictū est antiquis. Nō
occides. Istud aut̄ homicidium m̄-
tis modis p̄mittit̄. hō quidē h̄z res
suas/ corpus/ aiām/ 2 famā. Cōmit-
tit̄ iḡr q̄s homicidiū q̄stū ad res ip-
sas in recipiēdo. eccl̄. xxxiii. Panis
egentiū vita paupis est/ qui de frau-
dat̄ illū hō sanguinis est. Quātū ad
corp⁹ non t̄m̄ gladio necādo s̄ etiā
necessitatis t̄pe nō subueniēdo. Am-
bro. pasce fame morientē si nō pa-
uisti occidisti. Quātū ad aiām tri-
plicif. Aut malum exemplū p̄ben-
do. Rom̄. xiiii. Noli cibo tuo illū p̄-
dere v̄ quo xp̄s mortu⁹ est. Aut ve-
ritatē vite tacendo. Greg. Tor occi-
dim⁹ quot ad mortem ire tepidi ta-
cētesq̄ videm⁹. Aut p̄ctm̄ mortale
committendo. Sapiē. xvi. Occidit̄
hō per maliciā aiām. Quantum ad
famam detrahēdo. Eccl̄. xxviii. Fla-
gelli plaga liuorem facit. Plaga lin-

gue p̄minuit ossa. Pena hui⁹ ire est
iudiciū illud. de quo d̄r. Mat. xxvi.
Ois qui accipit gladiū gladio peri-
bit. Iste aut̄ gladi⁹ faciet in dānatis
triplicē mortē. iuxta illud Ezechie.
xxi. Duplicē ac triplicē gladi⁹ in-
terfectoz. Prima mors erit q̄ igne
extinguibili cre mabunt̄/ 2 ista erit
mala. Scōda q̄ a brōz p̄sortio sepa-
bunt̄/ et ista erit peior. Tertia qua
dei visioe priuabunt̄/ 2 ista erit pes-
sima. Mat. xiii. Erubunt̄ angeli 2 se-
parabūt̄. 2c. Istud respicit separtio-
nē a p̄sortio brōz. Et mittēt̄ eos i ca-
minū ignis. Illud respicit ignis in-
extinguibilis cruciat⁹ p̄ctōres. ibi erit
flet⁹ 2 stridor dētiū. Illud respicit de-
uē visioe p̄p̄riū dāni. Visio ei dei
scōs letificat/ 2 in amore istāmabit
Et q̄ dānati visioe dei carebūt̄. iō sp̄
in fletu erūt et sp̄ dentib⁹ stridebūt̄.

Do. vii post festū trinit. Sermo j.

Cū turba mul-
ta esset cuz iesu necha-
berent quod māduca-
rent. 2c. Marci. xiii. Si-
cut d̄r Chryso. Non est credēduz q̄
turbe sine viatico ad d̄m̄ in solitu-
dine venerint/ sed prima et secunda
die oia cōsumpserūt. Et ideo ch̄rist⁹
fria die oib⁹ iā p̄sumptis miraculuz
fecit. 3ō tādū secum manebāt̄ siue
pp̄t̄ suos in firmos quos sanari af-
fectabāt̄. v̄n̄ d̄r Mat. xv. vbi de isto
miraculo agit̄. Accesserūt ad eū tur-
be multe h̄ntes cecos et claudos 2c.
Siue pp̄t̄ documēta salutaria q̄ ab
eo audiebāt̄. Siue pp̄t̄ exēpla sc̄rita-
tis q̄ in ip̄o videbāt̄. Iste due cause
vltime ponunt̄ in glos. Mat. xv. Q̄
iḡr s̄be iam triduo cū eo fuerant et
alimēta non hēbant xp̄s illud p̄ui-
uū eis fecit. Q̄d odē p̄uuiū p̄mēda-
bile est ex p̄te xp̄i faciētis. ex parte
p̄uinaz et ex p̄te ministrantiū. Ex p̄-
te iḡr xp̄i: tria p̄mēdabilia fuerūt. Pri-
mo hūilitas in cōferēdo cum d̄r. Cō-
uocatis discipulis. 2c. Glosa super

Mat. xv. Convocat discipulos vt doceat maiores minoribus sua consilia communicare. Potest autem circa consilium triplex esse reprehensio. Una ex parte petentis consilium quoniam habet intellectum nimis superbum. Alia ex parte dantis quoniam non habet sensum primum nec animi iustum. Tertia ex parte rei de qua petitur quoniam non habet deestere titulum. Dicitur igitur in illo qui petit consilium esse mens humiliter mansueta vt. i. suo sensu non nimis credat. Quod est in multos qui credunt sibi sufficere et consiliis non indigere. Bern. oia illi de sunt qui sibi nihil deesse putat. Augu. Ubi dixisti sufficit: ibi defecisti. vbi tibi placuisti: ibi pisti. puer. xxxvj. Audisti homines sapienter sibi videri: magis spiritus illo habuit insipientes. In illo autem qui dat consilium dicitur esse discretio primum et incussa iusticia. Amb. in li. de offi. Secure salutem nostram illi viro committimus qui sit iustus et prudens. facit enim iusticia vt nullus sit fraudis metus facit prudentia vt nulla erroris suspitio sit. In causa de qua petitur dicitur esse utilitas et necessitas: quia non dicitur consilium peti de rebus superuacuis. Eccl. iij. In superuacuis rebus noli scrutari multipliciter. Nec de rebus vanis. p. Non sed i cum consilio vanitatis. nec de rebus prauis perpetrandis: quia si cut dicitur. Job. v. c. Consilium prauorum dissipat. Sed de rebus vtilibus et necessariis. iij. Reg. i. Accipe consilium a me et salua animam tuam. Secundo in christo fuit pietas in patiēdo cum deo. Misereor super turbam. Olli erant quattuor incompatibilia et dura. scilicet deus angelus celum et mors. Deo enim homines sibi reconciliare volebat. Angelus hominem non diligebat nec animas deferebat. celum tunc nullum suscipiebat. Mors omnes deuorabat et ad tartara rapiebat. Sed modo recessit tota duricia: aduenit magna misericordia. Nam in christo tanta pietas fuit quod hominem sibi reconciliavit. Rom. v. Cum enim essem inimici reconciliati deo sumus in prope mortem filii eius de ista sua pietate effudit in angelum: cum sic passibiles

fecit quod hominem deiceps tamen sibi petentem dilexit: et in paradisum animas deposuit. Vnde super illud. Marc. vi. Nolite expauescere. Dicit Grego. Vos autem cur expauescitis quoniam vos conciuēs videtis. Sic effudit in celum quod ipsum intem flexibile fecit quod ad omnes iustum suscipiendum statim se flectit. In cuius significatione super stephanum se aperuit et eum recepit. Sic effudit in mortem quod que prius erat tribilis et dura: facta est dulcis et mansueta: ita quod a iustis non timet: sed desiderat. phil. i. Desiderium habens dissolui et esse cum christo. Tercio in christo fuit liberalitas in saturando cum deo. Adhuc auerter saturati sunt. In peccatoribus est fames continua. Eorum enim memoria est famelica: quoniam spoliunt recordari de imudicis peccatoribus. Numer. xj. In mente nobis veniunt cucumeres et pepones porri et cepe et allia. cucumeres et pepones sunt dulces et suaves: et signant peccata suavia: sicut gula et luxuria. Porri cepe et allia sunt acerbata et signant peccata acerbata: sicut tristitia ira et inuidia. item itelligentia eorum est famelica quoniam spoliunt iue stigare curiosa. Eccl. vij. Deo fecit homines rectos et ipse in finitatis se miscuit quoniam in quibus. et voluitas eorum famelica est: quoniam spoliunt diligere vana. ps. Ut quod diligitis vanitatem. etc. In furo autem iste tres potentie saturabunt. Nam secundum Bern. Filius saturabit intelligentiam plenissima cognitione. Spiritus sanctus voluitatem suauissima dilectione. pater memoriam securissimam et truisque retentione. Secundo istud primum fuit primum edabile ex parte primum in quibus tria fuerunt quod christum ad misericordiam induxerunt. Primum est patientia in sustinendo: cum deo. Triduum sustinet me: et triduo perseuerat mecum: vt dicitur. Mat. xv. Qui vult ergo a deo spualiter pasci secum triduo primum morietur. Primum dies est dolor contritionis. Secundus pudor confessionis. Tertius labor satisfactiois. Istud est illud triduum quod in deserto primum itur: vt deo grati sacrificii offerat. de quibus. Exo. iij. Vel secundum

Do. vii. post festū trinita.

glos. Turba triduo dñm sustinet cū
młti tudo fidelis pctā sua p pñiam
declinās ad dñm se in ope : in locu-
tione ⁊ cogitatione puerit. De pri-
mo Rom. vi. Sicut exhibuistis mē-
bra v̄sa senire in iudicē ⁊ iniquitatis
ad iniquitatē. ⁊c. De sc̄bo. i. Regū. ij.
Recedā v̄sa de ore v̄so. De tertio
Ephē. iij. Renouamini spū mentis
v̄re. ⁊c. Sc̄dm quod xpm ad miam
duxit fuit labor : i veniēdo : cum d̄r.
Quidā aut̄ ex ip̄is de lōge venerūt.
Sc̄bz glo. Ad seruitiū dei qdā veni-
unt de ppe qdā de min⁹ ppe : qdā de
lōge. Qui ei integritatē mētis ⁊ cor-
pis seruāt : de ppe ad deū festinant.
Qui h̄o cōiugio v̄tī nullis tñ alijs
flagitijs inq̄nat̄ de min⁹ ppe venire
cognoscit. Qui aut̄ post młta flagi-
tia puerit̄ : de lōge venire p̄batur.
Ephē. ij. Veniēs euāgelizauit pacē
vobis q̄ lōge fuistis : pacē his q̄ ppe
Sc̄dm hoc iḡr de ppe venit : x̄go brā
que mētis ⁊ corporis integritatē ser-
uauit. De min⁹ ppe elizabeth cōiu-
gata q̄ in suo coniugio honeste vixit
De lōge magdalena que post młta
flagitia ad deū totālr̄ puerit. Ter-
tium qd̄ xpm ad miam induxit fuit
v̄tī deficiētia in redeundo cum d̄r.
Si dimiserō eos ieiunos i domū suā
deficiēt in via. Circa qd̄ notandū q̄
sunt quattuor ḡra hoīrū qui difficul-
ter ieiunia ferre possunt. s. a magna
egritudine conualescētēs. itineran-
tēs. pueri et senes. Tales sunt q̄ de
novo ad pñiam veniunt. Ideo cibo
verbi dei indigent. q̄ ipsi conualue-
rūt de magna in firmitate peccati.
hebr. ix. Conualuef̄t de infirmitate.
Ipsi aggressi sunt viam paradisi. iij.
Regū. xix. Surge comede : grandis
em̄ restat v̄sa. glo. sup Mat. xv. Pe-
rit q̄ sine celesti pane ad pñiaz tēdit
Ipi tāq̄ pueri sūt recēt̄ in grā rena-
ti. s. Pet. ij. Quasi mō geniti infātes
sine dolore concupiscētie. Ipsi quā-
doq̄ fuerunt in peccatis inuetera-
ti. ps. Inueteraui in oēs inimicos

meos. Tertio istud cōiuuim̄ fuit cō-
mendabile ex parte ministrātiū. i.
ex pte discipulorū. Fuit tñ in eis qd̄-
dā rēphēnsibile tollerabile. ⁊ quod
dā p̄mēdabile. fuit rēphēnsibile in
eis istud qd̄ dixerūt. Vt istos quis
potit saturāre panib⁹ in solitudine
Non em̄ de hoc debuef̄t dubitare :
cum paulo añ xps qnq̄ mltia hoīm
de qnq̄ panibus saturauit vt h̄r su-
pra. Joh. vi. Ipe aut̄ dñs non eos in-
clamauit : s̄ senit̄ inr̄rogauit dicēs.
Quos panes habetis. Gala. vi. cap.
Vos q̄ spūales estis instruite h̄mōi i
spū lenitatis. Non dixit in sermone
lenitatis : nec in disciplina lenitatis
sed in spū lenitatis. Quidam enim
cōrrigendi sunt in sermone asper-
tat̄ : alij i disciplina seueritat̄. Oēs
aut̄ i spū lenitat̄ : q̄ q̄st̄icūq̄ sonet i
voce asperitas i correctiōe seueritas :
semp̄ d̄r eē in corde trāq̄llitas. Qñ
aut̄ aliq̄ quadā simplicitate ducunt̄
sicut erāt isti discipuli tñ tales cor-
rigēdi sunt cū sermōe lenitat̄ : et cū
spū lenitat̄. Sc̄bo fuit in eis qd̄dā
tollerabile. s. q̄ necessitati vite sue
panes reseruabāt. Sed Fruiz v̄t qd̄
d̄r Mat. vi. Nolite solliciti eē in cra-
stinū. S̄ aliud est h̄re sollicitudinē
nimiā : p̄ quā celestia t̄palib⁹ post po-
nūt q̄ ē phibita. v̄t d̄r Luc. xli. Pri-
mū querite regnū dei. Aliud est ha-
bere p̄uidētā q̄ laborādo vite ne-
cessaria acquirunt̄ : q̄ est cōcessa. p̄.
Labores manū tuaz : q̄ māduca-
bit̄ ⁊c. Iō labor ē exercēt⁹ sollicitu-
do tollēda. Aliud ē seruare ordinā-
tionē diuinā q̄ de⁹ ordinauit : vt p̄-
dicatorib⁹ v̄bi dei a subditis mini-
stren̄ necessaria. s. Cor. ix. De⁹ or-
dinauit his q̄ euāgeliiū annūciāt de
euāgelio viuere. v̄t d̄r Lu. x. Dign⁹
est enī opari⁹ mercede sua. Tertio
fuit in eis qd̄dā p̄mēdabile q̄ i di-
stribuēdo panes xpo reuerēt̄ assiste-
bāt. Prop̄ qd̄ instruimur q̄ platis
dēmus subdici : ⁊ aīo eos nobis h̄u-
ilif̄ p̄ponēdo : ⁊ in corpe eis assurgē

lor genua flectēdo. et i ope eis ve-
locit' obediēdo. hebr. xiiij. Obediēte:
ecce obediētia opis. Prepositus ve-
stris: ecce hūilitas corporis: qz debēt
reputare eos sibi i oib' eē plaros. 2
subiacete eis: ecce reuerētia cum si-
gno cordis.

¶ Sermo. ij.

Misereor' su-

p turbā: qz ecce iā tri-
duo sustinet me. 2c. oli-
mia rñ erat i celoyh. p
Dñe in celo mia tua.

Deide descēdēs de celo iclusit se in
quodā āgulo. i. in iudeoz pplo. ps.
Nō i iudca deo. Deide effudit se i
s'gls v'rez p. Saſcepim' deo m lam
tuā. Tādē diffusa ē i vniuerso mūdo
p. Mia dñi plena ē tra. Et sic deo qui
m videbat eē misericors sup turbā
angeloz: postmodū sup turbā iude-
ozū. Nō ē misericors sup turbā oim
fidelio: iō d' Misereor' sup turbam.
De illa aūt mia tria dñr. p'rio pōit
pmp'itudo mie. Scōo causa moti-
ua mie. Tertio affect' mie. p'p'ri-
tudo diuie mie notat in hoc q' dicit
Misereor' sup turbā. p'rio pōit p'p-
ritudo diuie mie quāquidē p'p'ri-
tudine tria faciūt. s. p'p'rietas natu-
ralis potētia vniuersalis: 2 expien-
tia singularis sicut em' natalis pro-
prietas ignis ē calefacere. Dyoni.
Neq' em' p'p'riū ignis ē infrigidare
neq' boni non bona p'ducere: qz ig'f
misereri est deo p'p'riū iō punire est
deo alienū iuolūtariū: 2 etiā tarduz
q' em' sit alienū d'. Esa. xxviij. Alie-
nū est opus eius ab eo. Et loq'tur de
ope punitiois: ap'is em' h'z mellifica-
re 2 hoc ē suū officiū p'p'riū: h'z etiā
pungere qñ. s. molestaf. 2 hoc est si-
bi alienū. Sic et deo qñ dat mel sue
mie facit officiū sibi p'p'riū. Q' si vero
adhibet stimulū iusticie facit offici-
um sibi alienū Est ēt iuolūtariū: qz
innite punit Esa. i. Veni p'solabor su-
p hostib' meis 2 vidicabor de inimi-
cis meis. Ubi d' glos. more p'p'ris

eos i' iuimicos plāgit 2 pcutit. 2 etiā
tardū: qz sic d' Chry. Illō qd' hō se-
cūdu naturā facit cito facit. Illō au-
tē qd' p naturā facit tarde facit. sic
2 deo cito facit op' mie: qz est scōz na-
turā suā. Tarde op' iusticie: qz ē cō-
tra naturā suā. Rom. ij. An diuitias
bonitatis ei' 2 paciētie 2 lōganimita-
tis p'tēnias. Si ig'f op' iusticie ē deo
alienū iuolūtariū 2 tardum qrit
Chry. sup Mat. Quare ergo punit.
Et rñdet qz p'pellit. vñ ait. Deo em' i-
luit' 2 cū magno dolore p'pellit pctō
res dānare. Nō ei sic dolet q' p'p'e ab
eis offenda: s'z qz violent' cogit ali-
quē p'dere: q' oēs cupit saluare. Dei
de qrit dicēs. Cū i p'tate sua deo ha-
beat p'dere 2 saluare: id eū inuitum
p'pellit. Et rñdet. Tu q' nō desideras
miam dei. Nā sicut q' desiderātū mi-
sericordis denegat crudelis ē. Sic q'
nō desiderātū miaz p'stat iustus ē. De-
inde t'no qrit dicēs. Quis ē hō q' nō
desiderat miaz dei. Et rñdet. Tu q' p'
manes in pctis. Desiderare ei miaz
dei ē pueri ad deū. Ille ei desiderat
miaz dei q' timet irā ei'. Qui aūt nō
timet nō desiderat miaz sed p'tēnit.
Scōz qd' facit deū p'p'riū ad miam
est ei' potētia vniuersalis. Quāto ef-
qs ē magnimior: tāto ad idulgēdū ē
p'rior. hoc videm' i aialib' 2 in hoī-
b'. Nā inf' aialia ea q' sūt nobilio-
ra ad indulgendum sūt magis p'na et
ecōuerso. vñ leo a catulo puocat' se
nō vidicat. pp' suā magnanimitatez
et catuli vilitatē. S'z si catul' mor-
det catulū: statiz mutuis morsib' se
lacerāt: qz vilita aialia sūt. Si v' vide-
m' q' hoīes magnanimes sūt ad in-
dulgētiā faciles Amb. Procula ma-
gnanimis cupiditas vltiois. iij. Re.
xx. Reges dom' isrl' clemētes sunt.
Ecōuerso aūt mulieres: qz sūt viles
2 fragiles iō sūt ad irā: ad v' dictam
faciles. ecl. xxv. nō ē ira sup irā mu-
lier'. Deo ig'f cū sit o'p's: 2 nos viles
intiles: mic'li n'ras iurias p'pen-
dit. 2 si eas recog'scim': statim remittit:

Do. vii. post festū trini.

tit: 2 hoc pp̄ suā maiestātē 2 n̄fam
utilitatē. p̄. Excelsus dñs 2 humilia
respicit. ac si dicat: q̄ ip̄e ē excels⁹
p̄ potentīā maiestatis. Ideo humi-
les respicit oculo pietatis. Sap. xj.
Misereor̄ oīs: q̄ om̄ia potes: ac si di-
cat: q̄ tu habes potētīā vniuersalē:
iō habes mīam gñalē. 2 i isto sc̄fu lo-
quit̄ ecclia. De⁹ q̄ oipotētīā tuā p̄cē-
do maxie 2 miserendo manifestas.
Tertiū qđ facit deū p̄mptū ad mīas
est exp̄ientia singular̄. Molestiā ei
morbi medic⁹ trib⁹ modis scire pō:
aliqū p̄ suā sciam theoreticā: 2 tūc est
infirmitas multū miser̄ icors. Aliqū p̄
quandā practicā 2 exercitationē lō-
gam: et tunc est magis miser̄ icors.
Aliqū p̄ experientīā qm̄ in pp̄ria
persona infirmitates plurimas exp̄-
tus est: 2 tūc est maxie miser̄ icors: 2
ideo bonū est vt aliqū infirmitatē infir-
mis meli⁹ p̄patiat̄. Sz si esset aliq̄s
medic⁹ q̄ esset bon⁹ theoretic⁹ 2 bonus
practic⁹ infirmitatē esset exp̄: iste
adhuc esset magis miser̄ icors. De⁹
igit̄ añ incarnatio nez infirmitates
n̄fas corpales 2 spūales cognosce-
bat per etnā sapiētīā quasi per quā-
dā theoreticā. Et iō tāq̄ p̄ benignissi-
mus multū erat miser̄ icors. p̄. Quō
miseret̄ pater filioꝝ miser̄ tus ē dñs
fimentū se qm̄ ip̄e cognouit figmē-
tū n̄m. Recordat⁹ est qm̄ puluis su-
m⁹ 2 hō sicut fenem. 2c. Post incar-
nationē aut̄ sciuit p̄ quādā practicā
2 exercitationē lōgā: q̄. xxij. ānis
circa n̄fas infirmitates sanandas
tā corpales q̄ spūales practicauit 2
se exercitauit 2 sic fuit magis mise-
ricors. Act. x. Qui p̄trāsit bñficien-
dor̄ sanando oēs oppressos a dyabo-
lo. 2c. Et sicut medic⁹ multum p̄tri-
staref: qui circa aliquē infirmū diu
se exercitasset et nihil p̄fecisset. ita
xp̄s. p̄. Contristat⁹ sū in exercitatio-
mea et cōturbat⁹ sū a voce inimici
2 a tribulatiōe pctōis. Ac si dicat.
De trib⁹ doleo 2 p̄ristor. s. qm̄ mea
exercitatio nihil valet: 2 quādo vox

inimici. i. suggestio dyaboli pl⁹ vasa
q̄ mea ispiratio: 2 qm̄ ego peccatorē
tribulo. i. punio. Tādē sciuit p̄ expe-
riētīā q̄ exp̄t⁹ ē tētatiōes famē: do-
lorē: 2 mortē. 2 iō fact⁹ est maxime
miser̄ icors. hebr. iiii. Nō em̄ habe-
mus pōtificē q̄ nō possit cōpati in-
firmitatib⁹ n̄fis. 2c. heb. iiii. didicit
ex his q̄ passus est obediētīā. Sc̄do
ponit̄ cā motua hui⁹ mie q̄ quideꝝ
fuit deuotio turbe: q̄ in duob⁹ appa-
ret̄ p̄mo i hoc q̄ de lōge veniebat
Illi de lōge ad xp̄m vēiūt q̄ de pctis
in x̄tis 2 magnis ad deū se p̄uertūt.
Sūt aut̄ qđā q̄ timore peccāt̄ p̄fir-
mitatē hūanā: sicut petr⁹ q̄ timore
mortis xp̄s negauit. Isti veniunt de
lōge. Alii p̄ ignorātiā sicut paul⁹. i.
Thi. i. Ignorās feci in incredulitate
isti veniūt magis de longe maxime
qm̄ ē affectata ignorātia. Alii p̄ cer-
tā maliciā: sicut dauid q̄ adulterū
homicidū p̄missit. isti adhuc veniūt
magis de lōge. Sc̄do appet̄ eoz̄ de-
uotio: i hoc q̄ triduo secū māebant.
P̄tia dies est cognitio veri. Sc̄ba ē
detestatio mali. Tertia amor boni.
Sūt aut̄ qđā qui cū xp̄o nō sūt stare
nisi per diem sicut mali christiani q̄
h̄nt cognitionē veri. i. fidem verā:
sed tamen neq̄ malū odiūt nec bo-
nū faciunt. Ad Titum. j. Confiten-
tur se nosse deū: tactis autē negant
Alii aut̄ sūt q̄ stant secū tm̄ biduo sicut
desides 2 ociosi: q̄ lz habeāt co-
gnitionē veri 2 detestationēz mali:
tamē nō habēt amorē 2 opationem
boni. De ob⁹ dñ Luce. iij. oīs arbor
nō faciēs fructū bonum excidet. 2c.
Boni aut̄ sūt cū deo triduo: q̄ deuz
p̄ fidē cognoscūt 2 malū fugiūt 2 bo-
nū faciūt. De isto triduo dicit̄ He-
nesis. xl. Tres ei dies sūt post quos
recordabit̄ pharao ministeriū tuū: 2
restituet̄ te i gradū pristinū dabisq̄
ei calicē. 2c. Ex his verbis habetur
q̄ isti tres dies acquirunt nobis dei
memoriā: māsiō nē eternam 2 deo
faciūt magnā leticiā. Tertio ponit̄

tur magna efficacia mie q̄ fit satura
 tio turbe. Distinguit aut̄ glo. super
 Mat. xv. quattuor tēpora: scz ante
 legē: sub lege sub gratia 2 in gloria.
 In p̄mo fuit satietas nulla nec i in-
 tellectu qz deū nō cognoscebāt nec
 in affectu: qz iustificari non poterūt
 Ephe. iij. Tenebris obscuratū ha-
 bētes intellectu: quo ad p̄mū. Aliena-
 tia via dei: quo ad scōm. In secun-
 do tēpore fuit satietas semiplena qz
 intellectus erat refocillat⁹ per legem
 quo ad cognitionē. Sz affectus remā-
 sivaquus quo ad iustificationē. Ro-
 ma. iij. per legē cognitio peccati q̄
 ad p̄mū. Nūc aut̄ sine lege iustifi-
 catio. quo ad scōm. in tertio tēp̄e ē sa-
 tietas plena: qz satiatus est intellectus
 cognitionē 2 affectus gratia plenitu-
 dine Joh. i. Gratia et veritas p̄ iesū
 xpm̄ facta est. In futuro erit sane-
 tas plenissima: qz tot⁹ homo satura-
 bit: tam interior qz intellectus satiabi-
 tur in aperta dei visione: 2 affectus
 in p̄fecta dei dilectōe: qz exterior qz
 saturabit oculus in videndo oculo
 ad oculū faciē xpi: auris in aud: cō-
 vocē ei⁹. os fac: in sētiēdo odorē xpi
 Os in loquēdo ore ad os cū ore xpi
 Man⁹ i amplexu ad vestigia christi.

¶ Sermo tertius.

Accipiens do-
 min⁹ septē panes gr̄as
 agēs fregit 2c. Cum hō
 tripl̄r cōsiderē: scz q̄rū
 ad corp⁹: q̄rū ad aiā: 2
 q̄rū ad utrūqz plunctū: iō de⁹ tripli-
 cē cibū sibi p̄parant: scz corporales
 quo cor⁹ reficit spūalē quo aiā nut-
 rit 2 celestē quo tot⁹ hō beatificat.
 Cōuiuū aut̄: corporale t̄m xps i hac
 vita fecit: scz hic de septē panib⁹ et
 supra io. vi. de q̄nqz panib⁹. Cōuiuū
 aut̄ spūale multoties fecit nā quoti-
 ens p̄dicauit toties alimēta spūalia
 attribuebat Aug. Nō est magnū pa-
 scere v̄tres cū moriētes vel mori-
 tuos: sed magnū est pascere alas i

eternū victuras. Cōuiuū aut̄ cele-
 ste tantū semel faciet. qd̄ t̄m nūq̄ fi-
 nē accipiet. De quo d̄ Lu. xxi. Eda-
 tis 2 bibatis sup̄ mēsam meam in rē-
 gno meo. Istud igit̄ cōuiuū corpo-
 rale significare potest spirituale ce-
 leste. In isto igit̄ cōuiuū ponit̄
 tres differētie personarū: scz xps tur-
 be: 2 discipuli. In xpo autē duo tue-
 runt: scz magna mis̄ cū d̄. Misere-
 or sup̄ turbā. Et magna potētia: qz
 panes multiplicauit. Mis̄ aut̄ dei di-
 cit̄ magna quattuor modis Magnū
 effaliq̄d quadrupl̄r dici pōt. Aut al-
 titudine sicut arbor: p̄cra dicit̄ ma-
 gna. Aut p̄funditate: sicut puteus
 p̄fundus dicit̄ magnus. Aut latitu-
 dine: sicut platea lata d̄ magna aut
 longitudine. sicut via longa d̄ ma-
 gna. eisdē modis mis̄ dei magna vo-
 catur. Est em̄ tā alta qz i celū ascen-
 dit 2 sanctos sup̄ merita remunerā-
 ri facit p̄s Magnificata est vsqz ad
 celos mis̄ tua: 2 tā p̄funda qz vsqz in
 infēnū descendit: 2 sanctos p̄t̄res i-
 de eduxit p̄s. Mis̄ tua magna ē sup̄
 mer: eruisti aiā meā ex infēno
 infēri. Est tam lata qz in totum
 mundū se expādit p̄s. Misericordia
 d̄ni plena est terra. Est tam longa qz
 ab eternis incepit 2 vsqz in eternum
 durabit p̄s. misericordia d̄ni ab eter-
 no 2 vsqz in eternū super timētes
 eū. Scdo in xpo fuit magna potē-
 tia per quā septē panes sic multipli-
 cauit qz quattuor milia hominū ide-
 sati aut 2 nichilomin⁹ etiā septem
 sporte sup̄fuerūt. Querit aut̄ Chry-
 cū plures panes fuerint hic 2 pauci-
 ores comedētes q̄ i priori miracu-
 lo qd̄ est qz pauciores reliq̄e reman-
 serūt. Et r̄idet: qm̄ aut̄ hoc fuit: qz
 sporte sunt maiores q̄ cophini aut
 vt̄ ex diuersitate rememorent̄ illi⁹
 2 isti⁹ miraculi 2 p̄pter hoc tunc fe-
 cit cophinos reliquiarū equales di-
 scipulis. Nūc autē sportas equales
 panib⁹. Multiplicauit autē benedi-
 cendo: frāgēdo: 2 gratias agēdo qz

¶ C. 1.

Do. vii. post trinitatem.

que instruimur q̄ cibū b̄dicere de-
bem⁹. Illa em̄ b̄dictio cibū sanctifi-
cat. i. Tūm. iiii. d̄ de cibo. Sanctifi-
cant̄ per verbum dei ⁊ orationē dia-
bolū ne se imisceat fugat sicut p̄ in
sanctimoniā in quā diabol⁹ intra-
uit: q̄ lectucā sine b̄dictiōe come-
dit vt ait Greg. i dyal. Et salubrem
vsum rei p̄stat. Nō em̄ ē magnū h̄re
rē sed vsū rei. vñ seneca. Stulto nul-
la re op⁹ est: nulla em̄ re scit vti. Se-
cūdo multiplicauit frāgēdo ad inuē-
dū q̄ i nostris p̄uuis panē pauperi
b⁹ frāgere debemus: vt d̄ Esa. lviij.
frāge esuriētī panē tuū. tertio m̄-
ultiplicauit gr̄as agēdo ad inuēdū
q̄ i n̄fis refectionib⁹ gr̄as deo age-
re debem⁹. i. Thi. iiii. Nichil r̄scien-
dū q̄ cū gratiarū actione percipit.
Secūdo i isto p̄uuis fuerūt turbe: i q̄-
bus duo fuerūt: scz magna humili-
tas ⁊ saturitas. h̄nilitas q̄ notatur
in hoc q̄ sup terrā sederunt: p̄ q̄ si
gnificat̄ ⁊ tēpt⁹ terrenoz quē d̄nt illi
habere q̄ a d̄no volūt pasci. Quidaz
aut̄ stāt infra terrā: sicut auari q̄ ha-
bēt terrā sup caput suū. Amos. ix.
Auaricia i capite oīm. Alij stāt sup
terrā sicut p̄fecti q̄ terrenis oib⁹ do-
miāt̄: iuxta illud Mat. xix. Si vis p̄-
fect⁹ eē vade ⁊ vēde oīa ⁊ c. Alij nec
sunt infra terrā n̄ cupiditatē nec sup
terrā n̄ oīmōdā paupertatē: s; stāt
in terra p̄ terrenoz administratio-
nē. Tales fuerūt parētes b̄tē marie q̄
res suas i tres partes diuidebant:
vnā seruitozib⁹ rēplī dabāt. Aliam
paupib⁹ distribuēbāt: tertiā sibi ⁊ fa-
milie sue vsib⁹ reseruabāt. Secūdo in
turbis fuit magna sacietas. vnde d̄
Māducauerunt ⁊ saturari sunt. ha-
buerūt em̄ tria n̄ q̄ saturari merito
debuerūt. p̄rio habuerūt stomachum
vacuū q̄ notat̄ p̄ hoc q̄ dicit̄: non
h̄nt q̄ māducēt. Stomach⁹ em̄ ple-
nus fastidit: vacuus appetit: sic ⁊ q̄n
stomach⁹ aie plen⁹ est siliquis porco
rū fastidit dulcedinē celestīū. puer.
xxvij. Aīa saturata calcabit fauū.

Quis em̄ homo vacuat amore m̄di
implet amore dei Aug. Vas es sed
plen⁹ es funde q̄d habes vt recipias
q̄d nō habes: funde amore seculi vt
implearis amore dei. Secūdo habue-
rūt stomachū a noxiis humorib⁹ ex-
purgatum q̄d notat̄ p̄ hoc q̄ prius q̄
eos pasceret ip̄os sanauit vt habet
Mat. xv. Glo. ibidē. p̄ d̄ns autē
infirmitatē ⁊ postea cibatur: prius
pectā sūt remouēda ⁊ x̄bis dei postea
aīa nutriēda: q̄ aut̄ sint infirmitates
d̄ ibidē. Accesserūt ad eū turbe mul-
te habētes claudos: cecos: debiles:
mutos ⁊ curauit eos. Ab istis infir-
mitatibus tāq̄ malis hūorib⁹ stoma-
ch⁹ aie ē purgād⁹: q̄ s; claudicatio p̄
denia vitioz: cecitas ad cognoscen-
dū deū: debilitas ad faciēdū bonoz
mutitas ad laudādū deū. d̄ i gl. sup
illō ps. Pullis coruoz luocatib⁹ eū:
q̄ q̄dū pulli coruoz s; albi pascunt̄
rore celesti: q̄n vō icrescere incipiunt
corui parētes eos pascunt. sic etiam
aīa alba p̄ puritatē pascit̄ a deo. Ni-
gra per iniquitatē pascit̄ a diabolo
Tertio habuerūt palatum sapidū. in
t̄m em̄ x̄ba xp̄i eis sapiebant q̄ ab
eo recedere nesciebāt: sed iā triduo
cum eo māserāt. vñ poterāt dicere
cū ps. q̄ dulcia faucib⁹ meis elo. ⁊ c.
Xps ḡ nō pascit illos q̄ h̄nt palatum
insipidū celestia nō sapiēdo vt ama-
rum diligēdo terrena: sed q̄ habent
sapidū diligēdo celestia. vñ i huius
significationē d̄ de aīa q̄ nō pascit
pillos illos q̄ respiciūt x̄sus terram
sed qui respiciunt x̄sus celum. Ter-
tio in isto cōiuito fuerunt discipuli
in ob̄duo fuerūt. s. meditatio pia: et
solicitudo p̄uida. Discipuli ei fuerūt
mediatores iter xp̄i ⁊ pplm̄ q̄ xp̄s
nō dabat panes turbe s; discipulis ⁊
discipuli turpe dabāt. Et sic p̄ q̄ ibi
fuerūt tria: scz d̄s ⁊ n̄ recipiēs. s. x̄s
recipiēs ⁊ d̄s sicut discipuli: recipi-
ens t̄m ⁊ nō d̄s. s. turba. Per q̄d d̄s
intelligi q̄ ille ordo i ecclia militan-
ti d; seruari. Est em̄ ecclia sp̄uale ce

lūe corp^o mysticū: i celo autē ē qd dā
 corp^o qd illuminat sed nō illuminat
 sicut sol: 2 significat xp̄m qd lumē sa
 piētie a nullo recipit s; alīs ifundit
 Aliū qd illuminat 2 illuminat: sicut lu
 na qd recipit lumē suū a sole 2 illumi
 nat ista inferiora. Et significat pla
 tos qd illuminant a xp̄o 2 illuminant
 subditos. Aliū qd illuminat 2 nō illu
 minat sicut firmamētū qd se illumi
 nat s; a sole luna 2 stellis illuminat. 2
 signat subditos 2 laycos q̄p̄ ē a pla
 tō lumē recipere 2 illuminari. Est
 et ecclia corp^o mysticū. In corpore
 autē hūano sc̄bz auicē. ē quoddā mē
 brū qd isluit s; nō recipit sicut caput
 2 signat xp̄m. Quoddā qd isluit 2 re
 cipit: sicut vene: 2 signat platos. qd
 dā qd recipit s; nō isluit sicut caro 2
 designat subditos. Sc̄bo fuit i disci
 pulis sollicitudo p̄uda: i hoc qd frag
 mēta colegerit vt paupib^o darēt. vo
 luit aut xp̄s vt colligerēt triplici de
 cā. p̄rie pp̄t misteriu qd dē tāgī i
 glo. sup Mat. xv. Prop̄t altiora inq̄t
 misteria qd nō capit cōis turba apli
 sustollūt 2 implēt septē sportas. i. p
 fectorū corda septiformi sancti spūs
 gr̄a ad itelligēdū illustrata. Sc̄bo. p
 p̄t exēplū. In hoc em̄ dat nobis exē
 plū vt ea qd nobis sup̄sunt. vel qd iei
 nādo nobis subtrahim^o paupib^o ero
 gem^o August. de tuo ieiunio fames
 pauperis satiet aut si ieiunare non
 potes magis pascas pauperē: cuius
 saturitate tibi venia ccedat. illū qd
 māducatur^o eras si nō ieiunares da
 paupib^o vt ieiunū tuū sit saturitas
 aīe nō mar sup̄ii lucrū. Tertio. ppter
 documētū vt ex hoc istruamur qd ill
 qd s; paupib^o misericordes: bona tpa
 lia multiplicāt. p̄verb. xi. Alū dīni
 dūt. pp̄a 2 ditiores filit Greg. i dial.
 Terrene substātie p hoc qd paupib^o
 distribuunt multi plicāt. Sicut p̄z
 iij. Reg. xv. Invidus qd helyā pauit
 cui dñs farinā 2 oleū multiplicauit.
 per qd dat itelligi qd paupes magis
 pascūt elemosynarios q̄p̄ ecōuerso.

Uel spūat eis ventā ipetrādo: vel
 tpaliter bona tpaia multiplicādo.
 Dñica. viij. Sermo p̄mu^o

Attendite a

falsis pphet̄ qd veniūt
 ad vos i vestimēt̄ ouiu
 2c. Mat. vi. i. sc̄bz leges
 hūanas puniendi sunt
 falsari l̄fay regaliū 2 bullarū: falsa
 ru moneta: falsari p̄derū 2 mēsu
 rarū. falsari l̄fay regaliū sūt here
 tici qd l̄fas sūmi regis. i. sacra scriptu
 rā falsificāt. Quā ēt h̄l̄v dei p̄ q̄ng
 bullas i. p̄ q̄ng vulnera roborauit
 q̄s bullas heretici falsificāt dū xp̄m
 nō h̄e passū: s; fantastice fuisse affir
 mā. falsari moneta: s; hypocrite.
 Mōeta ei regis celest̄ s; orones: ie
 unia: 2 elemosyne: qd ip̄i falsa faciūt
 qd i his nō itēdūt dei: s; fauorē ppli.
 falsari p̄derū s; mali plati de q̄b^o
 d̄t Mat. xxiii. Alligāt onera graua
 2 ipotabilia: 2 iponūt i hūeros ho
 minū 2c. falsari māsurarū s; mali
 subditi qd cū dō male mēsurāt: qd
 dāt sibi res tpaies 2 diabolo seipos. he
 retici igr̄ s; falsari litteray 2 bulla
 rū dei. hypocrite monete dei. Mali
 xp̄iani siue sint plati siue subditi p̄
 derū 2 mēsuray dei. Ab istis tribus
 falsariis dñs nos artēdere admōet
 dicēs: attendite a falsis pphetis. 2c.
 p̄rio igr̄ falsi pphete s; heretici: de
 q̄b^o tria frangunt. Primo eoy frau
 dulētia cū d̄t. Veniūt ad vos in ve
 stimēt̄ ouiu: ista aut vestis ouina tri
 plex ē: s; simulata locutio simulata
 puerfatio: 2 simulata opatio: prima
 igr̄ ē simulata locutio. Lup^o qd ē vt
 d̄t in li. de aialib^o: a liq̄ fingit vocē
 canis: vt nō lup^o s; canis eē credat.
 Canes dei s; p̄dicatores qd h̄nt lin
 guā medicinalē. ps. Ligna canū tu
 or 2c. heretici aliq̄ fingūt se h̄re
 b̄ba p̄dicatoz dicēs aliq̄ h̄a vt sic
 trahāt ad falsa Ro. vxi. p̄ dulces ser
 mōes 2 b̄ndictiōes seducūt corda in
 nocētū. iō Apo. ix. Assimilant̄ sc̄o:
 T. ij.

Do. viii. post festū trinitatis

piōib⁹ q: i facie. i. pncipio dñe xba
blāda: sed i cauda pligūt: q: i fine di
cūt xba venenata Aug. Vestimēta
ouium sunt blāda verba Slos. heretici
quadā pietatis veste tecti vene
nato aīo rapaces sūt vt lupi. Scōs
vestis ē simulata puerfatio q: pten
dūt magnā māsuētudinē: dñ ilī. de
aiālib⁹ q lupus aliqñ emittit voces
hūanas vt nō lup⁹ sed hō videat: sic
heretici ptedūt se hē puerfationē
hūanā. i. hūilē ⁊ māsuētā. Nō ei na
tura r est aīa māsuētum: rōnale: ⁊
mo: tale. q: heretici simulāt se hē
māsuētā discretionē ⁊ q: habeāt de
sideriū moriēdi iō assimilant sepul
chus dealbat: vt dicit Mar. xxiij.
q: ex: eri⁹ vidēt eē depicri deco: e vir
tutū: s; i r sūt pleni spurciis pctōy ⁊
vitiōy. tertia vestī ē simulata opa
tio sicut s; ieiunia: ofones ⁊ elemo
sine: sub qbus malitiā suā tegūt. legi
q: lup⁹ sub r folia virētia se abscondit
vt oues veniētes ad carpēdū rapiat
⁊ occidat folia virētia s; i pctōy vi
roꝝ opa i charitate facta sub qbus
heretici se abscondūt dū hec eadē fa
ciunt vt simplices decipiāt. ij. Thi.
ij. habētes qdā spēm pietatis: vā
tē aū r ei⁹ abnegantes. iō assimilant
beneficiis q dū venena offerūt melle
inuoluunt. Scōs ponit eoz se uicia
cū dñ. In rific⁹ aūc s; i lupi rapaces:
vt scōs gl. spūa r corrupēdo: vel si
pñt corpora r p se qndo: vt p; i arrio
cū p silio oēs epī catholici i exiliū
s; i missi vt vix tres iuentrent q fidē
defēderēt Act. xx. Scio q: itrabunt
post discessū meū lupi rapaces i vos
⁊c. Cōtra tales lupos necessarij sūt
canes latrātes. Refert petr⁹ mādu
cator: q: dū philipp⁹ rex macedo obli
deret athenas dixit eis. Date mihi
x. oratores q: s ex vobis elegero ⁊ cō
federat⁹ recedā. Rñdit demostenes
pitissim⁹ orator. Lupi dixerūt pastorib⁹.
Tota cā discordie iter nos ⁊ vos
sunt canes s; date nobis canes ⁊ eri
m⁹ amici. Qd cū fecissent dormiēt:

b⁹ pastorib⁹ lupi i gregē ad libitū de
seuerē. Ex q: p; q magnū piculū est
qñ canes. i. p̄dicatores gregē desēre
vel latrare negligūt. Esa. lvi. Canes
muri nō valētes latrare. Sicut em
māsueto i hoīe est laudabilis et ira
vituperabil: sic ecōuerso i cane. Dio
nyssi⁹. Māsuēt⁹ oib⁹ fact⁹ canis iam
nō est canis. Tertio ponit eoz noti
cia cū dñ. A fructib⁹ eoz cognoscer
eos. Nō em cognoscunt a vestimen
tis simulatis sed a fructib⁹ ap̄tis q
sūt tres. p̄m⁹ est doctrina pestife
ra: q: dñs diabellū esse creatorē oim
visibilis ⁊ multa talia diabolica ⁊ p
uersa. Jo. xij. Qñdā vos fabricato
res eē mēdaci ⁊ cultores puerfōis
dogmatum. Scōs est simulata vita.
Multū em trēdunt illis p q pñt repu
tari sc̄ti. Sicut exterminatiōi faciei
⁊ plixati orationū. Mut. vi. Exter
minat em facies suas ⁊c. Eius. xxiij.
Deuorat domos viduarū sub obrē
tu plixē ofonis. Tertius est plēs i
pia: q: oēs credētes ab eis geniti s; i
vsurarij: p̄uri: ⁊ multis sceleribus
pleni. Sa. iij. Et in q: oēs filij qui
nascunt testes sūt neq̄tie aduers⁹ pa
rentes suos. Scōs falsi pphete sunt
hypocrite. Et isti ecclias piculose i
pugnāt. Oli ei pass: ē bellū tyrānoꝝ
sed illō vicit p patiētiā: patit quoti
die bellum hereticoꝝ: s; illud vicit
p sapiētiā: bellū aū: hypocritarū vt
cere nō pōt: ⁊ q: occultū: ⁊ q: dome
sticū: ⁊ q: itestiniū: iō p̄misit dñs. At
tēdite Chry. Ubi res certa est aspi
ci: vbi aūc incerta est attēdit. i. cau
te p̄siderat. Induit ei se vesti: ouis
i. ieiū. ⁊ oratio. ⁊ elemo. int⁹ autem
sunt lu. rapa. q: malo aīo hoc facit
Vel pōt dici q: fideles sunt vestimen
tū ep̄i. ps. Dir. ⁊ gut. ⁊ ca. a vesti. ⁊c.
Ab istis em vestimētis fuit gutta
i. lach: ymas p̄punctiōis. Gutta ē spe
cies aromatica o lach: ymas stillat
flu it casta. i. pudor p̄fessōis. Casta
em habz folia purpurea ⁊ significat
pudorē p̄fessōis. Flu it myrrha. i. l.

horum satisfactio ubi multiplex amaritudo notat. Et qui hypocrite fingunt se aliquando lachrymas fundere confessionem promerere: satisfactionem assumere: id difficile cognoscunt. Dicit in Chry. sup. Mat. q. lupus tecum pelle ovina per tria cognoscitur scilicet per actum: quod dicitur: morde: ovis vero neminem morde: sibi dedit. Per ululatum: quod Jesus celum ululat ovis vero Jesus terram balat. Per cibum: quod carnibus delectatur ovis homo herbis pascitur. Eodem modo ipsi hypocrite cognoscunt. Primo per actum: quod bonos mordet et eis detrahunt. Salla. v. q. si iuicem mordetis et comeditis: videte ne ab iniuice consumamini. Illi equi mordet partem subtrahit: et partem relinquit. sic aliquando detractor: in parte laudat et in parte vituperat. Ille homo qui comedit cibum masticat et incorporat: sic et multi contra aliorum vitia murmurant et tamen eadem faciendo sibi incorporant. Ille autem qui presumit nec de pelle nec de carne nec de osse aliquid dimittit: quod pleuriaz sunt quod condennat vitam famam et scientiam aliorum. Secundo cognoscunt per vocem Chry. Qui vocem humilitatis et vere confessionis emittit ovis est qui contra veritatem blasphemans ululat contra deum lupus est. h. s. Iniquitate in excelso locuti sunt. Tertio cognoscunt per cibum quod boni pascunt herbis virtutibus. i. celestibus amenitatibus Ezech. xxxiii. Resciet in herbis virentibus. Mali autem carnalibus voluptatibus Roman. viii. Qui sunt in carne que carnis sunt sapiunt. Tertio propheti falsi sunt mali christiani. Vestimenta ovium quibus se induunt sunt opera que de genere bonorum faciunt tamen qui in mortali hec faciunt nihil sibi ad salutem proficiunt. Sunt enim respectu operum que fiunt in charitate: sicut homo pietatis respectu veri. Sapiens. Apud vulgum simulachra sunt rex honestas. Sunt sicut lignum putridum in nocte lucidum respectu huius lucis que tamen in die iudicii putrida apparebit. s. Cor. ii. Illumi-

nabit abscondita tenebrarum et. Sunt sicut auricalcum et plumbum respectu huius auri. Ber. West est pallens aurum fulgens auricalcum. Sunt sicut flores respectu fructuum. Et sicut homo de omnibus floribus viridari non posset semel refici: sic de quibuscumque talibus operibus non posset ad momentum vadit dulcedine saturari. Sicut autem flores fructus producit sic talia opera sepe ad gratiam disponunt. Et sicut flores vinea rubeas fugat: et dominum vinee recreat: sic talia opera iniquum disponunt ad gratiam diabolo displicent et deo et angelis multum placent.

Sermo secundus.

Atendite a

falsis prophetis et. Triplex invenitur prophetia. Una de preterito sicut illa. In principio creavit deus celum et terram. Alia de futuro: sicut illa Esa. vii. Ecce ego percipiet et pariet filius. Alia de presenti occulto: sicut illa ioh. i. Ecce agnus dei. Secundus huiusmodi accipitur triplex falsus propheta: scilicet diabolus mundus et caro. Diabolus est falsus propheta de preterito. Suadet ei homo stare in peccato superbie luxurie: et auaricie adducens in exemplum quosdam preteritos qui peccaverunt. Sicut multum a deo exaltati fuerunt. Sicut paulus qui peccavit peccato superbie: et tamen factus est apostolus. David qui peccavit peccato luxurie. et tamen factus est propheta et eximus. Et matheus qui peccavit peccato auaricie et tamen factus est dei evangelista electus. Et ex his dyabolus arguit in corde peccatoris quod et talia peccata leuia sunt: et quod deus ea leuiter punit. Sed ista prophetia continet tria falsa. Unus est qui dicitur viri non sunt nobis dati in exemplum peccatorum: sed si peccaverim: ut de dei misericordia speremus. Legit in historia triptita quod cum Theodosius imperator quendam excessum commisisset: et in sui excusationem quod david peccaverat adduxisset. dixit ei Ambrosius. Qui secutus es errantes sequere penitentem. Refert t. iij.

Do. viii. post trinita.

Aug. *Epistola ad Hiero.* q̄ cū quidam
in puteū cecidisset ⁊ ali⁹ superuent-
ens q̄so illud ceciderat interrogat:
ret ait. Nō q̄so querat qualr huc ce-
ciderā sed inquire qualr liberare
me possis. Sic null⁹ d̄z interrogare q̄
liter ceciderit talr q̄ qualr resurre-
xit. Sc̄bz similr est falsum: sc̄z q̄ peā
leuia sine cū sint grauissima ⁊ pōde-
rosa. Qd̄ p̄z hoc qm̄ tria sūt fortis-
sima ac robustissima. s. celum terra ⁊
de⁹. Celū em̄ h̄z fortissimā solidita-
tē *Job. xxxvii.* Tu fortisā cū illo fa-
bricat⁹ es celos q̄ solidissimi q̄si ere-
fusi sūt. Terra h̄z p̄petuā stabilitatē
Ecc̄l. i. Terra aut̄ i eternū stat. De⁹
h̄z infinitā fortitudinē p̄ quā totum
mūdū sustētat *heb. i.* portās oīa h̄bo
virtutis suē ⁊ th̄ p̄ctm̄ est ita pōdero-
sum q̄ celū fregit. *Luc. x.* Videb̄ am-
sathanā q̄si fulgur de celo cadētē. ⁊
terrā aquit sicut p̄z. *Nūeri. xvi.* q̄si
sub pedib⁹ p̄ctōz dirupta est terra. ⁊
deū fatigari facit ita q̄ p̄ctōres por-
tare neq̄r. *hiere. xliii.* Vos estis on⁹
p̄nciāvos q̄ppe dicit d̄s. Tertium
sitr̄ est falsum q̄ sc̄z talis p̄ctā de⁹ le-
uiter punit cū h̄riū videam⁹. Nam
p̄ctm̄ sup̄bie i angelis punit inferna-
li incarcerationē *Esa. xliii.* In celi con-
sc̄dā. Et sequit̄. Verūm̄ ad infernū
detraheris. P̄ctm̄ auaricie punit
p̄petua medicatiōe sicut p̄z. *Lu. xvi.*
in diuitē q̄ guttā aq̄ medicauit ⁊ h̄e-
re nō potuit. P̄ctm̄ luxurie punit
fetētī odore. Sicut p̄z *gen. xix.* i so-
domitis. Sc̄bz fals⁹ p̄pheta ē caro
q̄ est p̄pheta de futuro. Suadet em̄
hoī vt i carnalib⁹ delitiis p̄quiescat
⁊ alio t̄p̄e poterit penitē ⁊ i suā sene-
ctute deo seruire. S̄z ista p̄pheta cō-
tinet tria falsa. vnū qd̄ edificat i de-
lit̄s cui⁹ nec i delitiis sit d̄s: q̄ pun-
gūt aīaz nimia amaritudie. *nuer. v.*
Nouissima ei⁹ amara q̄si absinthiū.
Nec i diuit̄s q̄ p̄gūt nimia solici-
tudie. *Jō Mat. xliii.* Diuitie sp̄e vo-
cant̄. Nec i h̄orib⁹ q̄ p̄gūt multipli-
ci anxietate ⁊ timore. *Job. xv.* Sont

t̄terroris sp̄ i aurib⁹ eius ⁊c. Refert
tulli⁹ de tusculanis q̄st̄iōib⁹ q̄ dū qd̄
Dionysū tyrānū i tot diuit̄s deli-
tus ⁊ h̄orib⁹ p̄stitutū videret ⁊ dice-
ret eē b̄tm̄. Ille eū i thronū aureum
iussit eleuari: ⁊ mēfā cū oib⁹ delitiis
an̄ eū apponi gladiū aut̄ acutissimū
cū seta eq̄na sup̄ caput eius appēdi.
Cū h̄o ille nō comederet: sed i timo-
re maxio eē dixit ei Dionysū. Talis
est vita m̄ea quā tu beatā putabas
Sc̄bz sitr̄ est falsum q̄ sc̄z alio t̄p̄o
re penitebit h̄o em̄ p̄ se pōt i peccatū
ire sed nō redire. Qd̄ p̄ quattuor exē-
pla ostēdi pōt. Primū est Anselmū q̄
dicit q̄ h̄o in foueā vel in puteū p̄ se
pōt p̄cipitari: sed nō pōt p̄ se exire.
Et illud exēplū cōuenit auarīs *Esa.*
xxiiij. Formido ⁊ fouea ⁊ laque⁹ sup̄
te qui habitator es terre. Auar⁹ em̄
q̄ inhabitat terram p̄ amorē est i for-
midine ne diuitias perdat. Est i fo-
uea capi ditatis q̄ ip̄m nō satiat. Est
a diabolo illaqueat⁹ vt nūq̄ aliena
restituat. Sc̄bz exēplū est Chrys. q̄
dicit. Sicut nauis fracto gubernacu-
lo illuc vbi tēpestas voluerit ducit̄
Sic h̄o perduto auxilio gratie dei
non facit qd̄ vult sed qd̄ diabol⁹. Et
istud exemplum cōuenit luxuriosis.
puer. xliij. Oculi tui videbūt extra
neas ⁊ cor tuum loquetur peruersa:
et eris sicut dor̄ miēs i medio mari
et q̄si sopit⁹ gubernator amisso cla-
uo. Ware ē p̄funditas cōcupiscētis
rū in quib⁹ h̄o dor̄mit cū in ipsi vo-
luptatibus conquiescit vbi guber-
naculum. i. auxiliū ḡfedei pdit: ⁊
ideo quocunq̄ ventus tempestatis
id ē tētatōis eum ducit illuc vadit.
Tertiū exēplū sitr̄ ē Chrys. q̄ d̄t an̄q̄
peccem⁹ liberi sum⁹: s̄z si semel opi-
b⁹ diaboli nos obligauerim⁹: iā n̄ fa-
ctute nō possumus liberari. Sicut
ei regē facit ppl̄s: eū iā factū depo-
nere nō pōt: q̄ in sua pt̄ate fuit tace-
re s̄z iā i sua pt̄ate nō ē expellere. sic
postq̄ hoīes thronū diaboli in suis
cordib⁹ posuerūt iā nullus pōt eē

corrigere nisi deo. Et istud exemplum
 dicitur supbis q̄ p̄ rege diabolū h̄fir.
 Job. xli. Ip̄e ē rex sup oēs filios su-
 pbie. Quartū exemplū p̄dit. Aug. di-
 cēs. q̄ hō p̄t seipsū vulnerare s̄ nō
 p̄t seipsū curare. Et istud exemplū cō-
 uēit oib⁹ p̄ctōr̄ib⁹ q̄ q̄libet p̄ctū
 mortale vulnus ē aie. sicut p̄s. Luc.
 x. de illo q̄ icidit i latrōes. i. demo-
 nes q̄ vulnerauerūt eū. Tertū s̄r̄
 ē falsū q̄ sc̄z sufficit dare deo suaz se-
 nectutē. Est ei iuuet̄ sicut vinū pu-
 rū Senectus hō sicut vinū mixtum
 q̄ senect⁹ multas miseras h̄ admix-
 tas. Qui ḡ deo suā iuuet̄ dāt vi-
 nū purū sibi p̄p̄ināt. q̄ hō senectutē
 vinū mixtū. P̄ctōres aut̄ i suis feci-
 bus redescūt. Hier. xlviii. Reseruit i
 fecibus suis. Deus aut̄ h̄z tres cali-
 ces. Un⁹ ē plen⁹ vis mero. Ali⁹ est
 plenus mixto t̄ti⁹ plen⁹ fece. p̄. Ca-
 lix in manu d̄hi plen⁹. 2c. Illis igit̄
 q̄ deo dederūt suā iuuet̄. dat bibe-
 re i calice vini meri q̄ dat eis purā
 gl̄iā z nullā purgatorii penā. Illis
 q̄ deo dederunt suā senectutem dat
 bibere de calice mixto q̄ non dat
 eis purā gl̄iā s̄ prius patiunt̄ pur-
 gatorii penā p̄ctōrib⁹ aut̄ dat bi-
 bere de fece infernali Esa. li. Usq̄
 ad fūdū soporis calicis bibisti z po-
 tasti vsq̄ ad feces. Iste em̄ calix h̄z
 sup̄ficiē. mediū z fūdū q̄ i inferno q̄
 dā multū. o dā pl⁹. quidam plurimū
 patiunt̄. Tertius falsus p̄pheta est
 mūd⁹ q̄ est p̄pheta de presenti. Cū
 ei mūdus h̄z tria i se: sc̄z cōcupiscē-
 tiam carnis z cupiscētiā oculorū
 z sup̄biā vite Suadet homini vt ista
 diligat q̄ dū uiuat s̄z ē falsa sua-
 sio: q̄ cito deficit homini q̄tum ad
 ista. Istud signatū est. Nauz. ij. vbi
 dicit̄. State. state z nō ē q̄ reuertat̄
 vsq̄ ibi nigredo olle. Alloquit̄ p̄-
 pheta p̄lo sup̄bos moriētes dicēs
 State state. i. vos q̄ p̄sueuistis tan-
 potēt stare: modo state id est statū
 z sp̄m p̄tere z de mūdo nolite exire
 Et r̄idet. p̄pheta. et n̄ ē q̄ reuertat̄

quasi diceret. Quis sic alloquar:
 tamē nō est qui ad vitā possit redi-
 re Deinde alloquit̄ auaros moriens
 tes dicēs diripite argētum: diripi-
 te aurum: quasi diceret. Ad regio-
 nez ignotā p̄gitis: de vestro auro z
 argēto vobiscūz portetis. et r̄idet.
 Nō ē finis diuitiaz ex oib⁹ vasis de-
 siderabilib⁹. i. mors q̄ ē finis hoīs n̄
 ē deputata ad diuitias deferendas
 nec ad vasa aurea v̄l argētea aspor-
 tāda Quid aut̄ fiet d̄ ip̄o auaro sub-
 dit. Dissipata ē. sc̄z ei⁹ substantia s̄
 parētib⁹. Scissa ē. i. ei⁹ aīa a demōi-
 b⁹. dilacerta ē sc̄z ei⁹ caro a v̄mbus
 Deinde alloq̄t̄ delitiosos dicēs. Cor
 tabescēs z dissolutio gēiculorū z de-
 sectio i cūctis remb⁹. hoc ē: vos de-
 litiosi q̄ habuistis cor. tā letū habe-
 bit̄ illud acerbitate penarū plenuz
 a q̄ b⁹ erit tabescēs z stupidus. Et q̄
 habuistis genua nō i firmata a ieiū-
 nio s̄z ip̄guata p̄ nimio cibo habe-
 bitis ea lassa z dissoluta p̄ nimia ta-
 me resurie in iherao Et q̄ habuistis
 renes i flāmatos igne male z cupif-
 cētie habebitis eos p̄sumptos igne
 gehēne. Deinde ponit q̄d fiet de om-
 nib⁹. tā sup̄bis q̄ auris q̄ delitiosis
 dicēs. facies eorū quasi nigredo ol-
 le. Omnes ei habebūt facies nigras
 p̄ nimia ignis adustione. Nigri-
 res p̄ nimia famis attenuatione.
 Nigerrimas p̄ nimia infernalis
 tūmi obfuscatione. Omnes isti p̄phe-
 te sup̄ius nominati sunt falsi z stulti.
 Tref. sc̄bo. p̄phete tui viderunt
 tibi falsa z stulta nec aperiebant in-
 quitatē tuā vt te ad penitentiam p̄-
 uocarent.

¶ Ser. iij. vnde supra.

Quoniam arbor
 bona fruct⁹ bonos facit.
 2c. hō latie grece aīrōz
 antropos id est arbor e-
 uersa. h̄z e tradices. i. capillos supe-
 ri⁹. ad innuendū q̄ d̄z plārari i celo
 habz ramos. i. brachia z manus in-
 T. iij.

Do. viii. post festū trl.

feri^o ad inuēdū q̄ debet operari in
mūdo. In arbore autē tria p̄sidera-
m^o scz radices q̄ hauriūt hūorē. Sti-
pitē q̄ h̄y rectitudinē ⁊ ramos q̄ de-
bēt habere fruc- tum v̄bertatē. Ra-
dices autē arboris sūt sicut os ala-
lis: q̄ hūorē attrahūt v̄n arborē nu-
trīūt ⁊ fruct^o p̄ducūt. Radices igit̄
hominis sūt affectīdes mētīs. Tūc
sūt iste radices bonū ⁊ malū hūo-
rē attrahūt. nūc i bono ⁊ i malo lo-
co fixe sūt. Sūt ei q̄dā q̄ habēt radi-
ces fixas i terra p̄ amorē terrenorū
hauriūt hūorē corruptū. d. Ocu-
los suos statuerūt declinare i trā. Alij
in a^o delicias. isti hauriūt hūo-
rē a quaticū. Apoc. xvii. veni ⁊ ostē-
dā tibi d̄nationē meretricis ma-
gne q̄ sedet sup̄ aquas multas. Alij
i aere p̄ amorē v̄bitionū. isti hauri-
ūt hūorē v̄tō sū Osee. xii. Effraim
pascit v̄tū. Alii i igne iracundie p̄
odīū. Isti hauriūt hūorē ignitū. Ec-
c. xviii. Aīa calida q̄ si ignis ardēs
nō extingue^r d̄dec aliqd̄ glutiat. ⁊c.
Alii i celo p̄ amorē celestīū. isti hau-
riūt hūorē dulcē ⁊ salutiferū. Talis
erat apostol^o q̄ dicebat phil. iiii. No-
stra p̄uersatio i celis est. Sc̄do ar-
bor h̄y in stipite rectitudinē. h̄o e m̄
d̄ esse rect^o. aliter deuz diligere n̄
p̄t. Cass. f. Recti diligūt te. Est em̄
rectū cui^o medīū nō exīit ab extre-
mis Duo extrema i hōie sūt. f. nati-
uitas ⁊ mors. Medīū iter h̄as est vi-
a. Illa autē extrema. f. natiuitas ⁊
mors sūt extreme paupertatis Jo. i.
Quid^o egress^o sup̄ deūtero m̄fiam ee
enud^o reuertar i luc. Illi igit̄ q̄ h̄nt
natiuitatē paupes ⁊ mortē paup̄: ⁊
volūt h̄ere vitā locupletē nō sūt re-
eti q̄ eorū medīū discordat a suis ex-
tremis. Mat. xix. Facili^o ē cameluz p̄
foramē ac^o trāsire. ⁊c. Camelus est
auar^o q̄ i p̄ncipio ⁊ i fine. i. i natiui-
tate ⁊ morte ē de p̄ssus. i. medic^o i m̄-
dio autē. i. i vita ē gibbos^o. i. diuitiis
onust^o. Natiuitas etiā ⁊ mors sunt
m̄frevilitatē ⁊ abiectiōis q̄ vilitē na-

sciē ⁊ vilitē h̄o morit. Et hoc oib^o est
pmune. Sap. vii. Un^o ē oib^o itroitus
ad vitā sūt ⁊ exit^o. Illi q̄ habent
natiuitatē abiectā et mortē. ⁊ volūt
habere vitā elatā nō sunt recti. Cō-
tra quos d̄f. Eccli. x. Quid sup̄bis
tra et cinis q̄ si diceret mōstruz es:
cuz sis de tra format^o ⁊ i cinere redi-
gend^o: adhuc t̄vis esse sup̄b^o. Nati-
uitas etiā ⁊ mors sūt cū fleru q̄ flēt
q̄ nascunt^o ⁊ flēt vel saltē deflent qui
moriunt^o. illi igit̄ q̄ h̄nt natiuitatem
flebilē ⁊ mortē flebilē ⁊ volūt habe-
re vitā risibilē n̄ sūt recti. de qb^o d̄f
iob. xxi. Tenēt tympanū ⁊ cytharā
⁊ gaudēt ad s̄bituz orgāi ducunt in
p̄ois dies suos. ⁊ i p̄ucto ad iferna d̄-
scendūt. Tertio arbor d̄z habere
i ramis fructū v̄bertatē. Disti-
guīt autē hic d̄ns t̄plices differētias arborū
Est ei q̄dā q̄ facit fruct^o bonos q̄dā
q̄ facit fruct^o malos q̄dā q̄ est steri-
lis. Arbor igit̄ b̄da est h̄o bon^o v̄ l̄yo
luntas b̄da, nō p̄t autē arbor b̄da fru-
ctus malos facere. ⁊c. Nec ec̄uer-
so. f. manēs talis. Sicut p̄t. Augu.
exēplū d̄ niue q̄ nō p̄t calefieri ma-
nens nix. p̄t i h̄m aq̄ liquēri et tūc
p̄t calefieri. Arbor igit̄ bona p̄t
fieri mala et ec̄uerso sicut Saul^o
fact^o ē paul^o. Et iudas q̄ erat apo-
stol^o factus fuit v̄ditor: et tunc ille
bonū fructū et iste maluz fructuz p̄-
duxit. Est igit̄ p̄ia arbor q̄ facit fru-
ct^o bonos v̄n ē chry. s̄f. Mat. q̄ sicut
de ramis nascunt^o gēme: et de gē-
mis flores: et d̄ florib^o poma. Sic de
sensib^o b̄de aīe nascunt^o b̄de cogita-
tīdes q̄ sunt corā deo v̄ l̄t gēme. De
b̄dis cogitātīdib^o nascūt bone volū-
tates q̄ sunt corā deo odorifere si-
cut flores. de b̄dis volūtātīb^o nascūt
tur b̄da opa q̄ sunt sicut poma. dul-
cia corā deo. et d̄t ibidē Chry. q̄ ali-
q̄s de ista arbore veni^o t̄ratīōis ex-
cutit gēmas q̄s auferit b̄das cogita-
tīdes Aliq̄ flores q̄s auferit bonas
volūtates. Aliq̄ poma quādo au-
fert b̄da opa. h̄y autē ista arbor. i. h̄o

ramos i feri^o ad inuēdū q^o opa mie
nō sūt faciēda i celo s; i mūdo si-
cut oñdit Aug. i li. i. omel. dicens.
nemo i celo est q^o dicat pascē v^o po-
ta me: q^o nō inuenies ibi esurientem
nec sitiē: e; nec vesti nudos vbi ve-
stis immortalit^o: ē. nec suscipe pēgri-
nū vbi oēs i patria sua sūt nec visita-
firmū. vbi ē sanitas sempit^ona nec
sepeli mortuū vbi mors morit^o: s; si-
cut arbor si fructificat tm̄ i vno ra-
mo: s; i plurib^o. sic et hō de oib^o sen-
sib^o suis d; deo seruire. Sicut osten-
dit Ch^o. i. omel. quā fecit de vliō.
ps. Ocul^o inq^o deo pstat obsequiū si
turpia ei vana declinet aspiciere. Li-
gua meret^o p̄mū suū qñ dei laudib^o
occupat. Audius placebit deo si se
detractionibus non imiserit. pedes
deū laudabūt: si cursū suū ab omni
malicia reuocare festinēt. Manus
bñdicūt: si rapinis renūciant et ad
miaz pperent. Sicut autē rami d^oo
pl^o sūt onusti tāto magis sciant. sic
et viri scī q̄to bōis opib^o pl^o replē-
tur tāto magis hūiliāt. Alia arbor
est q^o facit fructus malos. Mala in-
q^o arbor fruct^o malos facit. ad hoc
autē q^o a sua malicia puerit^o et bo-
nos fruct^o faciat: quattuor sunt ne-
cessaria. s. labor: locus. temp^o et sur-
cul^o. est et necessari^o labor: nā sicut
d^o Arist^o. Arbores siluestres p cul-
turā debent efficiunt hortenses. et
pōit exēplū de amigdal^o q^o p cultu-
rā ex amara efficit dulcis. Sic hō
d; cor: suū excolere et purgare: et tūc
bonos fruct^o faciet. s. cor. iiii. dei et
agricultura estis. et tūc de^o etiā ip̄s
similis pl^o purgabit. Joh. xv. euz q^o
fert fructū purgabit: et fructū plus
afferat. Scō necessari^o est locus d^o
et Arist^o. q^o qdā plāte i vno loco fa-
ciūt fructū pniciosuz q^o trāspanta-
te faciūt: bonū. et pōit exēplū in q^o-
busdā plātis egypti q^o ibi faciūt fru-
ctū malū: sed alibi bonū. Sic etiam
aliqñ pdest hōi mutatio loci. nihil
sames pdest nisi se q̄t mutatio ani-

mi. Q: sicut dixit Ber. Nec lucifer
fero. p̄fuit loc^o celi: nec ade loc^o pa-
dis: nec loth locus montis excelis:
nec filius israel loc^o deserti. Inter-
rogat^o Socrates a qdā cur mutatio
locorū nihil sibi pdest ad mutatio-
nē vitiorū. Respondit. Nō ē mirū si mu-
tādo locū nō mutas vitis d^o sp̄ circū-
fers teip̄sū. Tertio necessari^o ē t̄p̄s
Dicit ei Arist^o. q^o plures plāte plā-
tatur in hē: pauce i autunno: pau-
ciores i h̄yeme: paucissime i estate.
Plātatio ei spiritualis pueniēt^o sit
in hē iuuetutis q̄ i autūno mature-
eratis i h̄yeme senectutis v^o i esta-
te. i. i seruore male p̄suetudinis vbi
tot^o hūo: grē desiccāt. Quarto ne-
cessari^o ē surcul^o d^o trūco isert^o totaz
e i^o trūcē suā trahit et q̄litatē. et si-
gnat^o bōi dei q^o aiaz sic imutat q^o q^o
p̄us ferebat fruct^o porcis ifernali-
b^o comestibiles postmodū fert fru-
ct^o deo et āgelis delectabiles. tūc ē
arbor sterilis q^o bonos fruct^o nō fa-
cit. De q^o d^o. Ois arbor q^o h̄ facit fru-
ctū bonū. et q^o aut aliq^o arbores bo-
nos fruct^o nō faciūt possūt esse q̄tu-
or cause. Una ē qñ sūt nimis frōdo-
se q^o hūo: q^o deberet trāfire ad fru-
ct^o p̄uertit^o ad folia isti sūt q^o tm̄ dele-
ctātur i folijs h̄boz q^o signant^o p̄ fi-
culneā cui dñs maledixit. vt habet
Mat. xxi. Scō cā est qñ sunt nimis
pcere. humor ei a radice ascendēs
p̄pter arboris altitudinē et latitu-
dinez se diffūdit. ad ramos trāsiēs
paulatī euanescit. Sic magni viri
plati aliqñ sūt ifructuosi: q^o ea que
deberēt dare paupib^o expēdit in su-
is vanitatib^o. Amb. Auis se associ-
at anib^o: piscis piscib^o: pec^o peco-
rib^o. Sol^o tu hō p̄sortē excludis fe-
ras iccludis: parietez vestis auro et
pauperē nudas vestimēto panes pe-
tit paup^o nō accipit: requ^o tuis au-
rū sub dentib^o mādīt. Tertia cā est
qñ sūt nimis vetuste. Dicit Arist^o.
q^o si amigdal^o vetus pforat humor
i medulla sputabit^o fertiliorē efficit

Do. ix. post festuz trini.

tur. Qñ ei est vetust⁹ i peccato tria
foramnia i corde suo facere debentur
bonū fructū. pducet. Primū est do-
lor p̄tritionis. Scōz pudor p̄fessio-
nis. Tertius est labor satisfactionis
Quarta cā est qñ nō sunt domestice
sz sūt siluestres. Nā sicut bt Arist.
Arbores siluestres magis fructifi-
cāt q̄ hortēses sz fruct⁹ hortēsilū sūt
meliores. Sic hō i suis oronib⁹ pl⁹
bz attendere ad bōitatē q̄ ad multi-
plicitatē. p̄. Scōz puritatē manuz
meaz retribuet mihi. Nō dicit scōz
multitudinē sz scōz puritatē. qz ipa
opa q̄tūcūqz sint m̄lta nō sūt deo ac-
cepta nisi sint mūda. can. ij. Qui pa-
scit inf̄ lilia. i. delectat inf̄ opa pura

¶ Dñica. ix. Ser. i.

¶ Domo quidē

erat diues q̄ habebat
villicū. 2c. Lu. xvi. Si-
cut glo. iter l. Spūalit⁹
hō iste de⁹ oporēs est.
p̄ villicū aut̄ itelligi pōt q̄libz hō
cui dñs oia tpa lia dispēsāda p̄misse
iuxta illd. p̄. Oia subiecisti sub pedi-
b⁹ ei⁹. Sz sepe illa dissipat⁹ iuste
p̄gregādo v̄l idebite retinēdo v̄l
licite expēdēdo. et iō talis ap̄s desi-
nō imeritodiffamat. diffamatio aut̄
aliqñ causat̄ a p̄sōis q̄mb⁹: 2 tñc fa-
cit violētā p̄sūptionē. Aliqñ a p̄sōis
lenib⁹: tñc facit leuē suspicionē ali-
qñ ab ifamib⁹: 2 tñc pot⁹ diffama-
to facit p̄mēdationē. Infamia igit̄
p̄ctōis causat̄ ab āgelis q̄ sunt fide-
digni. q̄ nob̄ ministrāt: 2 oia opa no-
stra deo ānciāt. Et iō dñs i morte
cuiuslibz i iudicio rōnē req̄rit. v̄ isto
igit̄ villico q̄tuor ponunt. Primū ē
collatio potestatis cū dñi. hō q̄dā erat
diues q̄ habebat villicū. Sicut autē
bt. Sio. Villic⁹ ē p̄prie custos ville
sz hic pōt̄ p̄ yconomō. i. dispēsato-
re: q̄ yniversā substātiā dom⁹ dispen-
sat. Et iō bñ signat quēlibz hominē
q̄ tria a deo dispēsādo recipit scz res
tēporales: corp⁹ p̄puz 2 aiām. Ut de

reb⁹ reddat sibi elemosynas de cor-
pe casta ieiunia de aīa: oñ ones de-
uotas. Ita sūt tris mūera q̄ magi
offerebāt dño. s. aux⁹ substantie tem-
palis Tho. iiii. c. ex substantia tua
fac elemosynā. Th⁹ deuote oñonis.
p̄. Dirigať oño mea i p̄spectu tuo.
¶ P̄rhā mortificationis carnis. col-
los. iij. Mortificate mēbra v̄sa. 2c.
Scōo ponit diffamatio criminis cū
dñi. Et hic diffamat⁹ ē ap̄s illū. pctōe
ei dissipat res suas: dñi eas illicite ex-
pēdit. dissipat corp⁹ cū ip̄z i volupta-
tib⁹ nutrit. Dissipat aīaz dñi si deuo-
tas oñones effūdūt: sz imūdas cogi-
tationes i eā mittit. talis significat⁹
ē p̄ filiū. pdigū. Luc. xv. q̄ totā sustā-
tiā suā dissipauit qñ corp⁹ suū volu-
ptatib⁹ dedit: q̄ aīaz imūdis cogita-
tionib⁹ iplēuit: q̄ significat⁹ p̄ silicas
porcorū q̄b⁹ saturari cupiebat. tales
ei cogitationes sūt cibi porcorū. i. de-
monū. Tertio pōt̄ districta req̄si-
tio rōis cū dñi. Redde rōnez villica-
tionis. Reddit ei dñs p̄ mortē in iu-
dicio qualis hō dispēsauit illa tria si-
bi p̄missa. s. res: corp⁹ 2 aīaz. Sed tñ
añ illud districtū examē vbi dabit⁹
diffinitua sentētia: tres iterim sup-
illis sbus incidūt q̄stiones q̄ per sen-
tēciā iterlocutoriā dirimunt. ¶ P̄
ma⁹ q̄stio incidit q̄tū ad res tēpora-
les iter viros religiosos 2 mūdāos
vtrū. s. meli⁹ sit diuitias p̄tēnē q̄ e-
as retinere. Et dicit viri religiosi q̄
meli⁹ ē eas p̄tēnere. et adducunt p̄
p̄te sua duas leges. Unā euāgelij:
Mat. xix. vade 2 v̄de oia q̄ habes
2 da paupib⁹ 2 habebis thesaurū in
celo. Aliā apostolicā. i. Thimo. vi.
Qui volūt diuites fieri incidūt i tē-
tationes 2 laq̄os dyaboli. et b̄sideria
m̄lta 2 iutilia q̄ mergūt hominē in
iteritū. Cōtra religiosos hoies mū-
danū dicit q̄ meli⁹ ē diuitias retie-
re qz m̄lre elemosye ide fieri posse
sūt. Et adducūt p̄ p̄te sua leges vnā
euāgelicā q̄ hic pōt̄. facite vobis
amicos de m̄mōda liq̄statis. Altara

aplicā. ij. Cor. ix. Qui seminant in
 bñdictiōib⁹ de bñdictiōib⁹ metēt⁹ vi
 tā etnā. Iudex autē nō audit allega
 tiōib⁹ hic ⁊ inde dat sententiam inflocu
 toriā dicēs. Mat. xix. Dives diffici
 le intrabit i regnū celoz. Facili⁹ est
 camelū per foramē acus trāsire. ⁊c.
 Et intelligit de illis diuitib⁹ qui to
 tum cor suū in diuitiis posuerūt. ideo
 monet ppheta. Diuitie si affluāt no
 lite cor apponere. ¶ Secūda q̄stio i
 cidit q̄stū ad corp⁹ in viros spūales
 et carnales: vtrū scz sit meli⁹ castita
 tē seruare aut m̄fimoniu cōtrahere
 re. Et dicūt viri spūales q̄ meli⁹ ē cō
 tinētā obseruare. ⁊ adducūt p pre
 sua duas leges. vnā euāgelicā p quā
 suadet vt m̄fimo nia dimittātur ca
 stitas se ruetur. Mat. xix. Ois q̄ reli
 quērit domū aut ffes aut vxores p
 pter nomē meum. ⁊c. Aliā aplicā. i.
 Cor. vii. Qui m̄fimonio iūgit h̄gi
 nē suā bñfacit: et qui nō iūgit meli⁹
 facit. Ecōtra hoīes carnales dicunt
 q̄ est meli⁹ i m̄fimonio viuere. ⁊ ad
 ducūt p pte sua duas leges. Unā di
 uinā p quā de m̄fimonio istuunt di
 cēs. Gen. i. Crescite ⁊ multiplicami
 ni. ⁊c. Aliā aplicā. i. Thymo. v. Uo
 lo sūt iuniores nubere ⁊ filios pcre
 are. ⁊c. Iudex autē sup hoc dat sententiam
 inflocutoriā dicēs. Luc. xx. filij hui⁹
 seculi nubūt ⁊ tradunt ad nuptias.
 Illi ho q̄ digni h̄ bñt seculo illo i re
 surrectiōe ex mortuis neq̄ nubent
 neq̄ nubēt neq̄ ducēt vxores. Ac si
 dicat illi q̄ volūt h̄re suas p̄solatōes
 i mūdo vxores ducāt. Illi ho q̄ volūt
 tm̄ placē deo nō accipiāt. Tertia q̄
 scidit in fideles q̄stū ad alaz vtrum
 scz meli⁹ sit h̄re fidē magnā an opa
 magna. ⁊ dicūt q̄dā q̄ meli⁹ ē h̄re fi
 dē magnā. Et adducūt p pte sua du
 as leges. vnā euāgelicā. Mat. xvii.
 Si hūeritis fidē sicut granū synap
 ⁊c. Aliā aplicā. hebr. ix. Sine fide i
 possibile est deo placere. Ecōtra alij
 dicūt q̄ meli⁹ est h̄re opera magna.
 Et adducunt pro se duas leges. vnā

apostolicā p̄c. ij. Nis autē scire hō
 ianis qm̄ fides sine opibus mortua
 ē. Abraā p̄f nō nōne ex opib⁹ iusti
 fi. ē. ⁊c. Aliā ppheticā. p̄. Labores
 manuū tuarū q̄ m̄s. ⁊c. Iudex autē
 dat sententiā iterlocutoriam dicēs.
 Math. vii. Nō ois q̄ dicit mihi dñe
 dñe: intrabit i regnū celoz. ⁊c. Illi di
 cūt bis dñe q̄ credūt corde ⁊ cōfite
 tur. ore. isti dicūt ter. s. ope. Nō ser
 tur. S; q̄ fecerit volūtatē patris sui
 ⁊ c. Deinde iudex pcedet ad inōsitio
 nō cause p̄cipalis cū dicet. Esuri
 ui ⁊ nō dedisti michi māducare. ⁊c.
 Postmodū fert sententiā diffinitiuā
 dicēs. Discedite a me maledicti ⁊c.
 et ista sententia dabit p̄tibus puocatis.
 Mat. xxv. Cōgregabunt autē eū oēs
 gētes ⁊ sepabit eos. Dauid in scri
 pturis. p̄. Ut faciat i eis iudiciū cō
 scriptū. Daniel. vii. Ad iudiciū se
 det ⁊ libri apti sūt. Dabit sedendo
 Mat. xxv. Sedebit sup sedē maie
 statis Dabit i die. Romano. sc̄o.
 In die cū iudicabit dñs occu lta ho
 minū Dabit in loco euidēt ⁊ hone
 sto. q̄ in aere ⁊ in valle iosaphat. i.
 Thes. iij. Rapiemur i nubib⁹ obui
 as xp̄o i aera. ioei. iij. Congregabo
 oēs gētes ⁊ deducā eas i vallē iosaphat.
 Quarto p̄dit impossibilitas ex
 ercēdi laboris: cū dñs. iā ei vltra nō
 poteris villicare. in inferno ei nō po
 tēnt satisfacere des de corpe p iei
 unia: quīs enim sēper ieiunabunt: tm̄
 hoc nō erit sibi ad meritū s; su ppli
 cū. Hiere. xij. Cū ieiunauerint nō
 audia preces eoz qm̄ glad io peste
 fame ego p̄summam eos. Secundo
 nō poterūt satisfacere deo de ani
 ma p orationes. Tum q̄ a deo n̄
 exaudiunt. prone. i. Tunc inuoca
 būt ⁊ nō exaudia. Tum q̄ in pecca
 tū eis reputabitur. ps. Oīo ei⁹ h̄
 at i peccatū. tum q̄ ⁊ si oēs sancti p
 eis orarēt adhuc nō exaudirentur.
 Hiere. vii. Noli orare p pop̄o hoc
 qm̄ nō exaudia te Terti o nō pote
 rūt satisfacere deo p elemosinas ⁊

Do. ix. post festū trinita.

reb⁹. Nō em̄ pote f̄t aliquē induere
q̄ ipsi erūt tota^r denudati. Ezech.
xvi. Eris nuda & p̄fusioe plena. Nō
cibū vel potū alicui porrigere: quia
erūt p̄petua fame & siti afflicti. Esa.
lvi. Ecce serui mei cōdēt: & vos esu
rietis. &c. Nec hospitio aliq̄s reci-
pe. q̄ erūt a ciuitate dei ip̄perpetuz
bāniti Apoc. xxiij. f̄ois canes: & ve-
nesici. &c. Nec infirmos visitare: q̄
iacebūt p̄petuis dolorib⁹ cruciati.
Esa. l. In dolorib⁹ dormiet. &c. nec
ad icarceratos ire. q̄ erūt i p̄petu-
is viculis cōpediti. Sap̄. xviij. Uicu-
lis tenebrar⁹ & lōge noctis p̄pediti.
&c. Nec aliquos se pelire: q̄ ipsi erūt
i inferno sepulti. Luc. xvi. Mortuus
est diues & sepultus est in inferno.

Sermo. ij.

Quid facias

q̄ dñs me aufert a me
villicatione. &c. Post
hāc vitā null⁹ potit ali-
q̄ bonū op⁹ facere. ioh̄. ix. Venit
nox in q̄ nō p̄t opari. Null⁹ aude-
bit deo de suis meritis r̄ndere. iob
xxi. Quid faciā cū surrexerit ad iu-
dicādū dñs: & cū q̄sierit qd̄ r̄ndebo
ei. Null⁹ manū dei poterit euadere
p̄. Quo ibo a sp̄i tuo. &c. In p̄sti iḡ
vita hō dz sibi p̄uidere vt hic se ex-
erceat p̄ opationē sollicitā: hic deo
r̄fideat p̄ obed iētiam hic fugiat ad
dei miam iō q̄libet dz intra se dice-
re. Quid faciā q̄ dñs aufert a me
villicationē fodere nō. &c. In quib⁹
verbis quattuor ponunt. Primo sui
discussio cū dz. Quid faciā &c. Eccl.
xvii. Nū iudiciuz i n̄roga te ip̄m. i.
Cox. xi. Si nosmetip̄os iudicare-
m⁹ &c. in isto aut iudicio qd̄ itra nos
est faciēdū rō tanq̄ iudex dz alaz tā
q̄ reum ad iudiciū p̄uocare. Co-
gitatiōes dñt ip̄m accusare. Cōscia
testioniū p̄hibere. Timor: tāq̄ car-
nifex eā to: q̄re & a p̄stina petipuer-
satione occidere: vt sic ide sanguis
exeat lachrymar⁹ Aug. in lib. de pe

nitētia. Ascendat hō aduersū se tri-
bunal mētis sue constituat se āre fa-
ciē suā. atq̄ ita constituto in corde
suo iudicio assit accusatrix cogita-
tio testis p̄scia. carnifex tior vt sic i
de quidā sanguis q̄si confit̄ eris per
lachrymas p̄fluat. ¶ Sc̄o ponitur
imporētie recognitio cū dz. fodere
nō valeo &c. Dupl^r hō p̄t sibi p̄ui-
dere indigēs. aut laborādo. Cōtra
q̄ dz. fodere non valeo. Aut donū
sue mutuū mēdicādo. cō: ra qd̄ sub-
dit. mendicare erubesco. Post m̄ or-
tē iḡ vel in die iudicij nō potit labo-
rare. Eccl. ix. Qd̄ cūq̄ p̄t man⁹ tua
instant opare: q̄ nec op⁹ nec rō. &c.
Ideo Salomō pigrum qui non vult
hic laborare mittit ad formicā di-
cēs. puer. vi. Uade ad formicā o pi-
ger et discē sapiam: q̄ cum nō hēat
ducē nec p̄ceptorē nec p̄ncipē parat
in estate cibū sibi et p̄gregat in mes-
se qd̄ comedat in hyeme. Legitur q̄
formica grana p̄forat ne germinēt.
Nū formica nō solum dz ferēs mi-
cas: sed et forans micas. Grana et
decorticat: vel p̄p̄ eandē cām vlt
mundi⁹ ea comedat. Si forte et fue-
rint balne ata extrahit et ad solem
calefacit et exponit: ne forte putre-
fiant. In quattuor iḡ p̄sistit sapiē-
tia formice. Q̄ grana in estate & in
messe congregat: cōgregata perfo-
rat. p̄forata decorticat. & decortica-
ta exciccāt. Primo iḡ dz homo bo-
na opa i estate et in messe congre-
gare. Slo. i bidē. hec vita messi cō-
paratur: & estati: q̄ nūc in ardore
tētationū t̄ps est colligēdi futuror⁹
merita p̄mitoz. Dies iudicij hyemi:
q̄ nulla reliquit facultas laborādi
p̄vita et̄na: s̄ tñ cogit̄ q̄s de hor-
reo p̄isce actiōis qd̄ recondidit p̄
ferre. Sc̄o dz hō ipsa bona opa p̄fo-
rare gladio x̄bi dei. heb. iij. Tu est
sermo dei & efficac̄ et penetrabilior
oī gladio ancipiti et illa p̄foratio i-
pedit germinationē peti heb. xij. Ne
qua radix amaritudis sursum ger-

minans impediat. **¶** In corde meo ab
 scōdi eloquia tua vt non peccē tibi.
¶ Tertio hō dz ab ipsis operib⁹ oēs
 pcti corticē remouere: vt sic xps in
 eoz puritate pascatur. **Cañ. iij.** Qui
 pascitur in lilia: vt sic ē hō dei fa=
 miliaritate fruat. **Hiero. xv.** Si se=
 paueris p̄ciosū a vili quasi os meū
 eris. Quarto si ali q̄ opa sunt hūda
 hūo: e vicioz exciccāda sūt ad ar=
 dorē veri solis. i. xpi q̄ fuit siccus in
 natiuitate esa. liij. **Ascēdet sicut vir**
gultū corā eo et sicut radix de fra si
tienti. Siccior in vita. ¶ Aruit itāq̄
 testa v̄tus mea. **Siccissim⁹ i morte.**
¶ Ossa mea sicut cremū aruefr. ni
 hil em hō post hāc vitā potit mendi
 care. **Scti hoies qui sunt in p̄ria sūt**
valde misericordes. Et scē mulie
res naturalr debēt eē misericordio
res Xōs autē est fons m̄ie et tñ mē
dicatū fuit ad ostiū scōz virozum
Abrahe. s. et Lazari: nec vnā guttā
sq̄ voluerūt porrigere. Medicatū
fuit ad ostiū scōz hginum et nec vl
lā stillā olei voluerūt imp̄dere. mē
dicatū fuit ad ostiū xpi qñ dixerunt
dñe dñe aperi nobis. Et xps non so
lum aliquā elemosynā eis nō porre
xit: s; nec ostiū ē eis aperuit/ imo
turpif eas licētiauit dicēs. Amē di
eo vobis nescio vos. ¶ Tertio po=
 nitur discreta p̄uisio cum dz. **Scio**
quid faciā: p̄uidit em̄ sibi debitori:
b⁹ grām faciēdo: sic ⁊ nos pauperi
bus elemosynas largiēdo. Bon⁹ ei
elemosynari⁹ prouidet sibi in vita
in morte et post mortem. in vita. qz
elemosyna expellit frig⁹ culpe cū sit
ignis dei. Eccl. iij. sicut i sereno gla
cies soluet pctā tua. Sñat bñdictio
nē grē dei cum sit semē dei. Cor. ix
Qui seminat in bñdictiōib⁹ de bñdi
ctionibus et met et. facit custodiā
in vtroq; cum sit saccus ⁊ palpebra
dei Ecclesia. xxix. Elemosyna viri
quasi sacculus est eo. Et grām hois
qñ pupillā oculi cōseruabit. Scōo
p̄uidet sibi in morte: qz elemosyna

aiam deo associat. **Amb.** Non sunt
 hōis bona q̄ seculi ferr e non pōt. So
 la m̄ia comes est defunctor. hostes
 fugat. **Un̄ dz de elemosyna. Ecclesia.**
xxix. Super scutū potētis. ⁊ sup lan
ceā aduersum inimicū pugnabit.
Un̄ demōstrat p̄ouerb. xvij. Do
nū hois dilatat viā ei⁹. Tertio p̄ui
det sibi post mortem: qz elemosyna
aiam ab inferno liberat. Thobi. iij.
Elemosyna nō patit aias ire i tene
bras A purgatorio saluat. p̄uerbi.
xij. Redemptio aie viri diuitie sue.
Un̄ eknā donat. Amb. Ars artiu
potissima ē elemosyna. Sō ei nob;
domos fabricat luteas: s; vitā phē
nē ipedit. Quarto ponit p̄uidētie
ill⁹ p̄mēdatio. cū dz. Et laudauit do
min⁹ villicū iūctatis: qz prudēt fe
cisset. ⁊c. Nō laudauit eū de fraude:
s; de p̄uidētia Et ē similitudo a s̄rio
sensu scōm Aug. Qz si ille laudat⁹
q̄ sibi p̄uidet de re illicita. m̄to for
ti⁹ a deo laudabit q̄ sibi p̄uidebit de
re iusta. Vidēdū est aut̄ q̄r filij hu
ius sc̄i. i. hoies mūdani dicant p̄u
dētiores q̄ filij lucis. i. q̄ filij dei. ad
q̄ sciēdū est qz aug. in lib. de q̄tita
te aie distiguit triplicē sapiāz s. no
ciūā supflūā ⁊ necessariā. Et hoc oñ
dit per sile in corpore humano. Cū
em̄ sp̄ialr aia discēdo dicat cresce
re: et dediscendo decrescere. Et si
cut in corpe est triplex augmentū
Unū nociūū q̄ hūo: vocat. Alterū
q̄ vocat supflūū: cū q̄s semis digi
tis i n manib⁹ ⁊ pedib⁹ nascit. Ter
tiū necessarium quo naturalis p̄ue
niētia implet in mēbris sic et in aia
triplex est sapiētia. p̄ima est noci
ua q̄ est de i p̄diētibus ad salutē. Et
ista r̄idet incremēto corpis q̄ ē no
ciūū. Ista aut̄ ē sapia carnalis quaz
h̄nt a uari i acq̄rēdo diuitias. Sup
bi i acq̄rēdo honores. Luxuriōsi
in acq̄rēdo delicias. De ista sapia
dz Ro. viij. Sapiētia carnis mors ē
Quātm aut̄ ad istā sapiētiā v̄ez est
qz filij hui⁹ seculi sūt p̄uidētiores s̄is

Do. ix. post festū trinita.

lucis: qz filij lucis eā abominant
et fugiūt: cū nō sit diuina s; dyaboli
ca. Jac. iij. Nō ē ista sapia desūsum
descēdēs s; frena quo ad auaros, a =
nimalis q̄ ad luxuriosos: dyabolica
quo ad supbos. Scda est sapia sup =
flua q̄ est de ipertinētib; ad salutez
Et ista rñdet icremēto corpis qd̄ ē
supfluū. Ista autē sapiētia est mūda
na z secularis siue sit philosophica:
siue h̄ilica siue scia legū siue dec re
taliū q̄ p̄ rāto dñr supflue: qz sine il =
lis pōt esse sal. De ista d̄t apls lo =
quens de ph̄is ad Rom. j. dicentes
em̄ se esse sapiētes. Stulti facti sunt.
vñ Ari. in morte stult; fact; fuit. qz
totā sapiētia suā pdidit. Un̄ cuidaz
lūo d̄ discipulo appuit dicēs: qz nichil
āpl; sciebat nisi penā quā sentiebat
q̄tū ēt ad istā sapiētia filij hui; secu
li sepe sunt prudētiores q̄ filij lucis
qz viri sp̄iales de talib; sciētis par
curāt vñ d̄t. j. Cor. ii. Loq̄mur nō in
doctis h̄iane sapiētie v̄bis zc. Ter
tia sapia ē necessaria: q̄ ē de expedie
tib; ad salutē: z ista rñdet incremen
to aie qd̄ ē necessariū. Et ista ē sapiē
tia diuina q̄ p̄sistit in vera dei cogni
tiōe. De qua d̄t h̄ie. ix. In hoc gl̄iet
qui gl̄ia ē scirez nosse me. Quātū ad
istā sapiāz filij lucis sūt prudētiores
q̄ filij hui; sc̄i: imo s; reb; diuis filij
huius seculi vident̄ eē stulti. filii au
tē lucis sunt valde sapiētesz prou =
di. j. Cor. ii. Aialis hō nō p̄cipit ea
q̄ sunt sp̄s dei. Stulticia em̄ est illi
et nō pōt itelliger e. Sp̄ialis autē di =
iudicat oia. z ip̄e a nemie iudicat.

Sermo tertius.

Facite vobis

amicos de māmona si
q̄tat; .zc. Scd; dictū cu
iusdā phi q̄libz deberet
h̄fevñū amicū z vnū iimicū vt ami =
cus x̄itate sibi diceret: z iimic; vias
ei; obseruaret: vt amic; eū corrige =
ret. z iimic; p̄secutiōib; exercitaret.
Nūc autē q̄libz hō h̄z āgelū bonū vt

ad bonū pmoueat: z malū vt tētatis
nib; exerceat. S; qz nomē inimici ē
odiosum: z null; vult h̄fe inimicos.
Videam; saltē quat; possim; habe =
re amicos. Istud dñs nos docet di =
cēs. Facite vobis amicos de māmo
nā iniquitatis zc. Ubi tria offit. s.
cui amicitia sit faciēda: q̄lis: et pp̄
quid. Primum notatur cū d̄t. Faci =
te vobis amicos de māmona. zc.
Amicitia autē aliqñ ē bonoz cū bo =
nis. Aliqñ bonoz cū malis vel ecō =
uerso. Aliqñ maloz cū malis. Ami
citia autē q̄ ē bonoz cū bonis ē ami =
citia v̄a qz nō pōt eē v̄a amicitia ni
si in bonos Tulli;. hoc pmū sentio
nisi i bonis amicitia esse non posse.
Dicūt naturales qz qñ aux. dz argē
to p malleationē icorpari: opz a tri
b; p̄caueri. s. avēto in puluere z h̄uo
re qz si aliqd̄ istoz se inponit. p̄fe =
cta vnio fieri nō pōt. Si iḡ aliqui
volūt p̄ amicitia iūgi opz vt caueāt
ne in eos sit aliqd̄ v̄t; supbie pul =
uis auaricie vel humor luxurie: qz
in eos sit aliqd̄ v̄t; supbie vel pul =
uis auaricie vel humor luxurie: qz
in supbos auaros luxuriosos et ve
ra amicitia esse non pōt. Non ei po
test esse alicui amic; q̄ sibi ē iimic;.
Eccl. xiiij. Qui sibi nequā ē cui. alif
bon; erit. Ad idē versus qui sibi nō
parcit mihi vel tibi quō parceret. de
veris autē amicis Tulli; dicit. Qui
versū amicū intuet; tāq; exēplar ali =
qd̄ sui ituet; quo circa z absentes af
sunt z gētes abundāt: z ibecilli va =
lēt. Et qd̄ dictū est difficili; mortui
viuūt. Veri em̄ amici z si sint absen
tes corpe th̄ sunt p̄tes mente. Et si
vn; merit; est egen;: i alio ē abun =
dās z plen;: z si vn; ad resistēdū dya
bolo est debilis i alio est fortis. Et si
vn; est mortu; i alio: in his q̄ spectāt
ad ordinationē dom; z aie est viuus
Scda amicitia ē bonoz cum malis
et ecōuerso. Et ista bonis aliqñ ē pi
culosa: quā malis aliquādo iueniā
tur fructuosa. Boni eiz maloz famā

liaritate aliquā corrūpūt in vita inq̄-
 natur in p̄scia: et obfuscat̄ i fama. de
 p̄mo ponit exēplū Chryf. sup̄ Mat.
 Q: si vinū admisceat̄ aceto. vinū nō
 corrūpit acetū sed acetū vinū. Ace-
 tū sunt mali: q: deū i suis opib⁹ exa-
 cerbāt. p̄. Et acerbaueſt deū excelsā
 Vinū sunt boni q: deū letificāt p̄ bo-
 nā p̄scia: et p̄ximū edificāt p̄ bonā fa-
 mā. Judicū. ix. Nūq̄d deserere pos-
 ſivinū meū qd̄ letificat̄ deū? hōies
 Qñ igr̄ bōi miscēt̄ cū malis: quib⁹
 mali aliqñ meliorē bōi tñ sepe i vita
 corrūpūt. j. cor. xv. Corrūpit bo-
 nos mores colloq̄a mala. de sc̄bo po-
 nit exēplū Chry. vbi supra. Q: si ad-
 misceat̄ farina cū luto: farina nō co-
 inq̄nat lutū sed lutū fariā. Bōi sunt
 farina q̄ mola tioris et amovis se cō-
 gerūt et ad cādorē cor̄ suū deducūt et
 deo suauē panē facit. Lutū sūt ma-
 li i p̄spectu dei fetidi. pedib⁹ demo-
 nū p̄culcādi. et i cloacā ifernalē p̄-
 ciēdi. Qñ igr̄ bōi miscēt̄ cū malis
 quib⁹ mali aliqñ meliorē bōi tñ sepe
 in p̄scia inq̄nat. j. cor. v. Mo-
 dicū fermētū totā massam corrūpit
 De sc̄bo ponit exēplū Gre. q: si aurū
 argēto misceat̄ argētū ad clarita-
 tē exurgit: aurū hō palleſcit. Aurū
 sunt viri sc̄ti fulgidi i fama: p̄ciosi i
 vita. Argētū sunt mali q: tactu suo
 alios denigrāt. Qñ igr̄ boni miscēt̄
 cū malis: quib⁹ mali videant̄ lucere
 tñ boni fama vidēt palleſcere. Se-
 pe aut̄ p̄tigit q: bōi cū malis miscē-
 tur: tñ nec boni malos p̄uertūt nec
 mali bonos corrumpunt. Qd̄ p̄ tria
 exēpla videri pōt. Vinū em̄ ē cū fe-
 ce: et tñ fex nec aufert vino suā dulce-
 dinē. nec vinū feci suā accedinē. Si
 milē rose morāf cū spinis: et tñ nec
 spine auferre pōt rosas qñ redoleāt
 nec rose spinis qñ p̄ligāt. Sicut̄ aurū
 quib⁹ occultat̄ a luto et tñ lutū nō pōt
 auferre auro suū fulgorē nec aurū
 luto suū fetorē. Sic sepe bōi morāf
 cum malis et tñ mali nō pōt auferre
 bōis suā feritātē. nec bōi malis suā

iniquitātē. Tertia amicitia ē malorū
 cum malis. et ista est nimis piculosa
 Mali ei sunt igne p̄cupiscētie inflā-
 mati. et iō āplī inflāmātur. p̄verb.
 v. Nūq̄d pōt q̄s abscōdere ignē in
 sinu suo vt nō cōburātur velimēta
 ei⁹. Sunt luto auaricie infecti. et iō
 āplī inficiunt. De quo luto dicit̄ aba-
 chuc. ij. Ne qui cōgregat nō sua. vs-
 q: quo aggrauat̄ se dēsum lutum.
 Sūt pisce sup̄bie inq̄nati et iō āplī
 mutuo inq̄nātur. Eccl. xij. Qui reti-
 gerit picē iquinabit̄ ab ea. Assimī-
 lat̄ aut̄ sup̄bia picis: q: tātē ē adherē-
 tie vt ceteri vicis sup̄atis adhuc i p̄-
 sa remaneat. Sc̄bo dñs ostēdit qualr
 ista amicitia sit faciēda cū dicit̄ de mō-
 mona iūctatis. i. de diuitijs paup̄ib⁹
 erogādis. sc̄dm aut̄ Bedā. Dāmo-
 na ligna syroꝝ diuitie vocāt. q̄ dñr
 iniquitatis sc̄bz Aug. trib⁹ de cāis.
 p̄mo q: sepe faciunt hōies iūctū
 et sunt malis multarū iniquitātū. vn-
 de dicit̄ q: ois diues aut̄ ē iniquus/aut
 heres iniqui. Sc̄bo dñr iniquitatis
 ex eo q: hōies decipiūt: q: nec tenēt
 qd̄ p̄mittunt p̄mittunt ei securita-
 tē et dāt subitā deiectionē. stabilita-
 tē et dāt tiorē satietatē et dāt esuriē.
 tertio dñr iniquitatis q: sepe p̄ ra-
 pinas et alios modos illicitos acq̄rūt
 tur. pōt ēt dici q̄to q: dñr iniquita-
 tis. i. ineq̄litas q: ineq̄litē habent.
 Nā vn⁹ h̄z ad sup̄abundantiā/ali⁹ ad
 sufficientiā. ali⁹ ad necessitatē ex-
 tremā/ali⁹ h̄z totalē penuriā. Ter-
 tio dñs ostēdit. p̄pter quid ista amici-
 tia sit cum paup̄ib⁹ faciēda cum dicit̄.
 Ut cum defeceritis recipiāt vos in
 cēna taber. et c. Glo. Nō quosq̄ pau-
 peres: s̄ q: p̄nt i eterna tabernacula
 vos recipere. Jō dicit̄. Eccl. xli. Da bo-
 no et ne receperis pctō: ē bñfac hūi-
 li et ne dederis i pio. Qñ tripl̄r ē intel-
 ligēdū. p̄mo q: nō d̄z dare q̄s i pio si
 credit q: p̄ bonum iusticiā derelin-
 quat. Sc̄bo q: nō d̄z dare quis i pio i
 titū prauitatis: vt faciunt illi qui
 dant h̄strionibus intitu h̄strio et

Do. x. post festū trini.

natus. hiero. histrionibus dare: est demonib' imolare. Glo. sup' pdictuz locū d't. Qui aut' dat indiget i pctōi non q' pctō: est sed q' hō est non peccatorē sed iustū nutrit q' culpā non diligit sed naturā. Tercio intelligit electiue: q' i dādo iust' ē ipio p'ponēdus. Pri' est em' subueniēdum seruis dei q' seruis diaboli. 3ta tamē etna tabernacula nos hic de elemosinis edificam'. Sūt: h' quidā q' edificāt sibi tabernaculū siue domū in inferno/ quidā in purgatorio/ q'dam in celo. Nā valde mali edificāt sibi domū i inferno de triplici mat'ia. s. de lapidib' superbie: iō cum istis lapidibus a demonib' lapidabunt. Ecce clestast. xxi. In lapide luteo lapidat' ē piger. Null' ei ad bñ operādum est pigrior q' supb'. De luto luxurie Iquinar: ideo a demonib' tāq' lutū vile calcabunt. Esa. x. Pones illuz i cōculationē vt lutū plateay. De spinis auaricie: ideo de spinis ipsis pburent. Esa. xxxiii. Spine pgregare igni pburent. Mediocrit' aut' boni edificāt sibi domū in purgatorio de materia triplici. s. de ligno fenor stipula. vt d't. Cor. iij. Lignum plus h'z de humore q' fenum. Ideo tardius comburit. Fenū plus h'z q' stipula ideo tardius sumit. Per ista tria intelligit triplex amor. s. carnalitate vt vxor' & filioz vel cupiditate vt diuitiaz/ vel ābitionis vt honorū. q' ig' plus vel min' h'z de humore carnalitate vel cupiditate vt ābitionis diu vel citi' vel citissime cōburent. Valde aut' boni edificāt sibi domū i celo de triplici mat'ia. scz de auro/ argento / & lapidib' preciosis vt d't. i. Cor. iij. scz de amore dei & p'ximi & bonis operib'. Per auz' eniz qd' ē incorruptibile intelligitur amor dei qui nō corūpit nec finit. Fides em' hic finitur & ei succedit opta visio. Spes hic finit' & ei succedit plena possessio. Caritas aut' nō finit. sed hic incipit & ibi cōpletur: q' non

est aliq' meli': quod sibi succedere possit. per argentū intelligit amor p'ximi. Sicut p' aurū argentuz est p'ciosus: sic postq' p' p'xi de amore dei p'ceptū de amore p'ximi ē mag' us sicut d't. Mat. xxi. per lapides p'ciosos intelliguntur bōa opa. Nā q'libet elemosyna/ q'libet ofo/ quodlibet ieiuniū/ sūt lapides p'ciosi. paupes ig' nos recipiēt i suas domos celestes si nos eos recepim' i n'fag domos fustres au. oia bōa sua dñs dedit duob' hoibus diuitib' terrena: paupibus celestia. S' de' volens vtrūq' saluare cōstituit vt hic diuites i sua hereditate recipiāt paupes: paupes i sua hereditate diuites collocēt vt i etna hereditate vtrūq' alitū collocet. Dñica. x. Ser. f.

Uz appropi

quaret ies' hiero soli: māvidēs ciuitatē fleuit i' illā re. Luc. xix. Sicut d't. Eccl. xix. ex visu cognoscitur: & ab occurso faciei cognoscit' sēlar'. Amic' corpis & ris' dētiū & igress' hois enūciāt de illo. Ex istis quatuor i isto euāgelio xps cognit' v' p'io ex visu faciei q' te fuerit maiestatis: q' sicut dicit' i scti qdā splēdor mirabilis de ei' facie pcedebat ita q' null' i ei' facie stueri nec sibi p'radicere audebat. Secō ex amictu q' te fuerit iusticie & estatis: q' iusticiā se iduit q' n' dētes remētes de tēplo eiecit. Job. xix. Iusticia idur' sū & vestiui me sicut vestimēto. Tercio ex fletu nō ex risu q' te fuerit p'passiōis. Quarto ex igressu q' te fuerit deuotiōis. Quādo ei hō libēter graditur ad spectacula signū ē vā: aris: quādo hō libent' ad ecclesiā signum est deuotiōis. Ch' ist' autē quando cl'z q' hier'lm veniebat mox ad tēplūz ibat. in h' senti euāgelio tria de xpo tangunt. Primo q' r'ōs fleuit post honorē sibi exhibitū. supra ei imes

diare legit q̄ cū appropinquasset ad descensum mortis oliueti turbe sibi occurreret: cū canticis laudibus eum susceperit: cū appro. hic. fle. sup. eā. ex q̄re voluit osidere q̄ mūdana letitia cito i fletū p̄uertit. puer. xiiij. Ri sus dolore miscebit. Est aut letitia mūdana sicut vinū puz q̄ cito inebriat nisi temperet v̄l meditatione mortis v̄l recordatiōe alicui⁹ aduersi p̄teriti v̄l timore p̄sētis v̄l timore aduersi futuri Eccl. xi. i die bonorū ne imemor sis malorū. Tria ei sūt q̄ occidit hōies. s. leticia: tristitia: ira nisi temperet. Nimia ei leticia aliquā subito occidit: q̄ cor tūc nimis dilatat: calor ad exteriora trāsīt: a corde recedit: tō mors interuenit. v̄n̄ refert. Valeriusq̄ cum cuidā mulierī mors filij absentis ab errore fuisset nūciata dū illa merēs sederet subito fili⁹ aduenit: quē illa vidēs subito in amplex⁹ ei⁹ ruit: mox exanimata corruit. Legit de Arist. q̄ cū remaneret ad p̄pā nūciauit m̄ri sue aduentum suū dicēs. Ne turberis cū p̄ceperis de infirmitate mea modica statim vt p̄ualuit simulās se infirmari vt leticiā m̄ris tēparet dolore ne ei eueniret sicut euenit mulieri p̄habite q̄ ruerat i amplex⁹ filij ad seueniēt. Tristitia autē nō occidit subito sed paulatim q̄ in tristitia p̄mo retrahit calor natural⁹ ad interiora: et postea exalat ad exteriora. Et talis exalatio caloris p̄hibet nutrimentum i mēbris et opat p̄sumptionē i illis: et tō p̄cessum t̄pis sequit̄ ethico. puer. xvij. Spūs tristis exsiccat ossa. et. Ira hō nunq̄ occidit: q̄ i ira nō solū calefiunt mēbra interiora: sed et exteriora et sic remanet calor i sua radice: et tō mors i homine non causat̄ ex ira. Ex his dat̄ intelligi q̄ nimia leticia et tristitia aiam occidit. Propter p̄mū d̄f. puer. s. Prosperitas stultorū p̄det illos. Propter sc̄m d̄f. u. Cor. vi. Seculi tristitia mortē operat̄. In hoc t̄h differunt q̄ citi⁹ mo-

rit̄ aia i prosperitate q̄ i aduersitate. Aug. i li. l. ome. multi res aduersas timēt. prospera nō timēt: piculiosior t̄h est res. prospera aia q̄ aduersa corpori. p̄mū em̄ corripit. prospera vt inueniant q̄ frāgūt aduersa. Quā sc̄tis dauid Saul inimicū patiebat̄ aliā non p̄cupiuit vxorē. At vbi fact⁹ est securus tumor excreuit: et i adulterium et homicidiū cecidit. Irahō q̄ ē p̄ zelū nō occidit s̄ viuificat: et illū q̄ sic irascit̄ q̄ sic meritū ide acq̄rit: illū p̄tra quē irascit̄ q̄ sepe ad vitā gr̄e redit Ezech. iij. Si tu annūciaueris iusto vt nō peccet: et ille nō peccauerit viues viuet q̄ annūciasti ei: et tu aiaz tuā liberasti. Sec̄do tāgīt q̄ xp̄s fleuit sup̄ inēs periculū cū d̄t. Si cognouisses mala tibi imminētia et tu. s. fleres. Quisq̄ aut̄ vicib⁹ xp̄s legitur fleuisse. p̄mō ex infānti necessitate. Sap. viij. p̄mā vocē emisi siml̄e oī b̄plorās. v̄ncat̄ ecc̄lia. Uagit infās iter arta et. Et signat fletū q̄ flere debem⁹ q̄ i hac miseria positi sum⁹ Aug. Puer q̄ na scit̄ icipit a ploratu. Lachryme testes sūt miserie nō dū loq̄t̄ et is p̄phetat. Ista aut̄ miseria icipit a natiuitate p̄tinuat̄ i vita et p̄tēdit vsq̄ ad mortē: tō vita hūana flumio cōparat̄. flumio em̄ in p̄ncipio et i fine h̄z amaritudinē: q̄ in mari oritur et i mare p̄greditur. In medio aut̄ h̄z labilitatē. Sic naturitas n̄ra ē amara q̄ immunda: vita amarior: q̄ labilis et caduca: mors hō amarissima q̄ piculosa. Sec̄do fleuit ex nimia p̄passiōe sicut p̄z h. et signat fletū q̄ flere debem⁹ sup calamitatib⁹ miserorū iob. xxx. Flebā quōdā sup eo q̄ afflict⁹ erat et. Ista aut̄ p̄passiō maior fuit i xp̄o q̄ i aliq̄ alio. et rō est q̄ cōpassiō aliq̄ catur ab amore naturali sc̄z q̄ hō hōiem naturalr diligit: et ideo naturalr cōpatit̄ hō hōi afflictio: imo nō v̄l eē hō s̄ bestia crudelis q̄ hōi afflictio non p̄dolet: q̄ t̄h iste amor ē paru⁹ ideo parū mouet. Aliq̄ causat̄ ab amo-

Do. x. post trinitatem.

re accidētali scōz quē hō diligit aliū
quā amicitia tpali. Et ex tali amo-
re pparit amico dolēti nō tm̄ qz hō
sed qz amic⁹: et iste amor magis mo-
uet q̄ p̄m⁹ amor: aliqñ causatur ab
amore spūali scōm quē hō diligit al-
terū i deo et scōm deū et est maior q̄
p̄m⁹ v̄l scōs: qz nō tm̄ facit duo cor-
da eēvñū Act. iiii. multitudinis cre-
dētū erat cor vñū et aīa vna ꝛc. s; vt
ambo sint vnus cor: por: poris multici-
mēbra et iō si dolet vñū mēbrū ppati-
tur aliū. et iste amor magis mouet q̄
p̄m⁹ v̄l scōs. Et qz iste amor i xpō fu-
it maior q̄ i aliq̄ alio: iō i eo ppassio
maior fuit. S; mlti s̄ q̄ hāc ppassio-
nē nō hñt Aug. Sūt ne i te viscera
ppassiois xpiane q̄ plāgis corp⁹ a q̄
recessit aīa: et nō plāgis aīaz a q̄ re-
cessit de⁹. tertio fletit ex imēso amo-
re sup lazary mortuum. Et significat
fletū q̄ flere debem⁹ sup illos q̄ mor-
tui s̄ i p̄ctis hier. ix. q̄s dabit capiti
meo aquā et oculis meis fōtē lachry-
maz et plorabo die ac nocte iterie-
cros pp̄t n̄ri. Aug. sup ps. Mlti ma-
le gemūt gemo et ego: qz ppassioz hñt
q̄ male gemunt: amiserūt nūmū mi-
nū et gemit amiserūt deū et nō gemit.
Eccl. xxi. Sup mortuū plora qz de-
ficit lux ei⁹. et sup fatuū plora defi-
cit em̄ sensu. Et infra. Luct⁹ mortui
septē dies: fatuū autē et ip̄s oēs dies vi-
te illoz. Et q̄b⁹ h̄bis h̄t qz tres sunt
plorādi. s. mortu⁹ fatu⁹ et ip̄s: s; dif-
ferēter. Mort⁹ ei ē plorād⁹: s; puo tē-
pore. fatu⁹ autē plorād⁹ est toto tpe
vite sue. Impi⁹ autē plorād⁹ est i tota
vita sua et ēt post vitā suam. Quarto
fletit xp̄s ex viscerosa pietate sup
casum iude. Aug. i quodā sermone
Dñs n̄r delictū iude lachrymauit vt
em̄ ait euāgelista. Cū vidisset eum
turbat⁹ est et dixit. vnusex vobis me
traderet. q̄ta mīa dei tradit⁹ pp̄t p̄di-
torē dolet: p̄dit⁹ p̄ proditorē turbat⁹
Per q̄b⁹ dā itelligi qz debem⁹ flere
platos et clericos qñ cadunt qz eorū
casus est valde pericul⁹. Sicut em̄

bon⁹ sacerdos vocat⁹ angel⁹ vt dicit⁹
Mat. q. sic mal⁹ vocat⁹ diabol⁹ Joh.
vi. Nōne. xxi. vos elegi et vn⁹ ex vo-
bis diabol⁹ est Chry. Nichil intan-
tum destruit ecclesiā sicut clericos
laicis eē deteriorēs. Esa. xxi. Et
sicut popul⁹ sic sacerdos. Bern. vti
nam sic et non peior pp̄lo sacerdos.
Quinto fletit ex intimo dolore et
hoc i cruce: vt habet. heb. v. Et si-
gnat fletū p̄punctiois quē dñt habe-
re illi q̄ s̄ i cruce p̄nē ps. Lauabo p̄
singulas nocēs lect. ꝛc. Aug. Sciat
se culpabil⁹ durum q̄ deflet mortē
amici vel dāna rei temporalis et do-
lorem p̄cti nō ostēdit i lachrymis.
De isto fletu dicit glos. super thob.
Ofo deū lenit/ lachryma cogit: hec
vngit illa p̄git: q̄nis igit xp̄s tot
vicib⁹ fleuerit risisse tñ nō legitur.
Bern xp̄m fleuisse risisse nō aut le-
uit iocasse nūq̄ legitur. Chry. fre-
quēter inuenis dñm fientē nūq̄ aut
ridētē nec saltē leniter subridētē.
Nec hoc dicovt risum penit⁹ absin-
dā sed vt dissolutionē extingvā. ter-
tio ostēdit i euāgelio qz xp̄s post fle-
tū assumpsit magnū zelū: qz de tem-
plo expulit vēdētes et emētes. Dñ
em̄ Jo. ii. qz expulit de tēplo oues et
boues et nūmularios et vendētes co-
lūbas qz plar⁹ d; cōstāter reprimere
hypocritas pellem ouinā simulan-
tes: tyrānos cornu sue potentie bo-
nos vtilitētes vsurarios et symonia-
cos dona s̄ctis p̄s q̄ p̄ colūbā itelli-
gun vēdentes. Dñ zelo asit et cōstā-
tia plati dñ: Eze. iii. Ut adamātem et
vt silicē dedi faciē tuā hier. i. Ego
q̄ppe dedi te i colūnā ferreā et i mu-
rū eneū super oēm terrā. Et quib⁹
h̄bis habet qz pstantia plati d; esse
instar adamātis/ silicis/ ferri: et eris
adamas sicut dicit glo. est i honore
Et q̄nis cū auro ponat tñ nō extollit
tur Silex est i p̄culationē et tñ non
frāgit. ferrū oīa domat. Et reper-
cussum resonat. Tūc igit plar⁹ est si-
cut adamas qñ impētus honor ip̄m

non extollit. Tunc est sicut silex qui nulla aduersitas ipsi fragit. Tunc est sicut ferrum quod colla tyranorum poterit promit. Tunc est sicut es qui aduersitibus pressus dei laudem depromit.

¶ Sermo. ij. de eodem.

Ventidies

in te et circumdabunt te vallo etc. Sicut legitur in libro quod dicitur mittalis.

¶ Istud euangelium ideo in mense Augusti decantatur: quia ciuitas hierusalem in illo mense primo a Nabuchodonosor: deinde a romanis destructa fuisse inuenitur. Supradicta autem habita quod de ciuitate destructio dicitur intelligi potest litteraliter et moraliter. Quatum est ad litteram verum fuit quod Romani principes. scilicet Vespasianus et Titus hierusalem obsederunt: et circa eam fecerunt tres aggeres et super aggeres fecerunt vallum. id est concathem naturam de vallibus hoc est de pallis. Capietes autem ciuitatem eam destruxerunt. Iudei autem qui in siluis et speculicis latitauerant redierunt: et ciuitatem reedificare ceperunt. Tunc romani illuc miserunt. Helium adrianum qui ciuitatem fudit et evertit ita quod lapis super lapidem non remansit. iuxta locum tamen illum quamdam ciuitatem eis reedificauit: et suo nomine eam helyam nominauit. Et longo tempore sic vocata fuit quod autem illa ciuitas non sit modo prius erat: pro quod sepulchrum christi tunc erat extra muros. Non autem in medio ciuitatis est. Ista autem victoria dicitur Augusti super psalmum. Romani a deo habuerunt: ipsi dominis suis ascriberent. Et dicit Augustus. ibidem quod in hoc romani fecerunt instrumentum irati non regnum placati. Facti sunt securis dei qua iudei sunt excisi et virga dei qua sunt pro meritis flagellati. et subdit Augustus. quod pater quam filium herat virgam proferat in ignem: et filio seruat hereditatem. Sic romani illi proferunt et multi ex iudeis crediderunt: et in fine mundi credituri sunt. Noluit enim deus ut iudei penitentiam sumerent: sed dispergan-

tur propter tres causas propter quas etiam ecclesia non persequitur iudeos: quibus persequatur hereticos. Primo quia in fine mundi omnes debent conuerti. Iuxta psalmum. Conuertetur ad vespertinam etc. Secundo ut sit nobis memorabile dominice passionis. Quoties enim iudeos videmus toties passionis domini recordamur. psalmus. Ne occidas eos nequando oblitiscantur populi mei etc. Tertio quia ipsi sunt librarius nostri Augusti super psalmum. Ne forte pagani dicant nobis. Vos christianis iherosolimitas composuistis: proferimus codices a iudeis inimicis ut confundamus alios inimicos. Codicem portat iudeus ut inde credat christianus. Librarius nostri facti sunt: quod serui post dominos codicem ferre solent. Cum autem huius euersio nis ponitur cum dicitur. Ex eo quod non cognouisti tempus visitationis tue. Iere. viij. Milu in celo cognouit tempus suum turtur et hyrcido et cyconia custodie runt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium domini Glosa. Aues sua mouerunt temporavit sciant quam ad calida festinantes loca rigore hyemis declinare debeant: et veris principio ad solitas redere regiones. De miluo autem verbum mortale videtur. De autem quod primo anno est multus audax et multe magnanimitatis et magnas capit aues. In secundo anno efficitur pusillanimis et ad capiendos pullos et passeres se pervertit. In tertio timidior efficitur: ita quod muscas et hemes sibi querit. In quarto sic est timidus quod nichil viuum audent inuadere: sed ad cadauera bestiarum se pervertit. In quinto fit sic miser quod nichil tangere audent et sic fame moritur. Sic etiam sunt multi qui primo anno conuersionis opera fortia faciunt. In secundo efficiunt tepidi ita quod vix parua facere volunt. In tertio: cogitationes volatiles et immundas recipiunt. In quarto ad immundicias peccatorum redeunt. In quinto tanta fame semper inueniunt: quod in tali fame miseri moriuntur. Secundo possunt habere illa exponi moraliter. Peccator quidem in

Do. x. post festū trinitatis

morre circūdat coangustat: et ad terrā p̄sternit et lapis sup lapidē nō relinquet. Circūdat a demonib⁹. Venit quidē diabol⁹ ad xpm̄ morientē venit ad bonos venit ad malos: s; differenter. Venit ad xpm̄ quidem: sed nichil in eo inuenit suū. Joh. xiiij. Venit em̄ p̄: inceptus huius mundi: et in me non habet quicq̄. Greg. in omelia. Quia em̄ hūc mortalem hominem vidit: suū aliquid inuenire in ip̄o posse se credidit: sed sn̄ illo pctō a mūdi corruptiōe exiit q̄ sine pctō i mūdū venit. Ad bonos etiam venit: et suū aliqd̄ in eis inuenit sed tñ eos rapere neq̄: q; xps̄ p̄ eis debitū soluit Greg. Venit inquit princeps mūdi hui⁹. c. hoc dicere nō p̄sup̄ sit petr⁹ clauiger celestis nec paul⁹ ad celū rapt⁹. Nec iohānes in sinu xpī recept⁹: q; sn̄ culpa i mūdō esse non potuit: qu i i mūdū cū culpa venit. venit et ad reproboꝝ: sua mlt̄a i eis inuenit: et eos ad tartara rapit gre. Maligni spirit⁹ ab aīa egrediente opera requirunt: mala q̄ suaserunt replicāt vt secū ad to: mēta trahant Specialr̄ aut̄ diabol⁹ ad morientes venit: vt de articulis fidei eos tēta re possit. Nō em̄ tūc diabol⁹ homini moriētē imittit suggestiōē diuitiarū vel honorū vel delictiarū q; posset sibi moriēs r̄ndere: ad qd̄ michi diuitie q; eas mecū nō possū portare. Ad qd̄ delictie: q; v̄mes statiz cor p̄ meū dñt comedere. Ad qd̄ honores: q; statī in puluerē debeo redire. Et iō imittit suggestiōes de fide q̄ est fundamētū vt illo destructo totū edificatū destruat. Jō i ordie nō est laudabilis p̄suetudo: vt cū aliq̄s ff̄ i extremis laborat: tacto aliquo ligno: fratres v̄bicunq; sint: i lectis siue i mēsa surgūt et ad moriētē dicēdo simbolū fidei currūt. Secūdo pctō: in morte coangustat a pctis Demones em̄ oīa pctā ad memoriā sibi reuocāt vt ad desolationē trahāt gre. Maligni sp̄s aīam v̄ndicq; angustāt

qñ em̄ nō solū operis v̄p̄ et locutionis iniqtates replicāt vt que p̄ua se p̄ mlt̄a dilatauit iscelere ad extreme mūde omib⁹ angustē i retributione pctā em̄ illa aīa nō pōt negare. nec illa effugere nec ea emendare et iō in angustoz i arto multū posita erit Ber. Tūc loquētia simul ei⁹ opa dicent tu nos egisti opa tua sum⁹: nec te deserem⁹ s; sp̄ tecū ad iudiciū p̄gem⁹. iō nō est tutū hoiem i extremis laborātē iducere ad recordationem suoz pctōꝝ s; pot⁹ ad spem diuine misie ad memoriā dñice passiōis et ad recordationē suoz bonozū q̄ in vita fecit et p̄ q̄b⁹ de dei mīa sperare pōt. Tertio hō i morte ad terrā p̄sternit q; corp⁹ icineraf. Eccl. iij. De terra facta sunt oīa et in terrā pariter reuertent. Noluit aut̄ dñs hoiem facere de aqua ne esset nimis delitios⁹ Nec de aere ne esset nimis supbus nec de igne ne esset nimis iracūd⁹. S; de terra q̄ est elemētū frigidum et siccū et in simū vt p̄ hoc daret̄ itelligi: q; hō dz eē frigid⁹ ab igne iracundie sicc⁹ ab hūore lasciuie et ifim⁹ moze supbie: quib⁹ aut̄ de hoi fecerit corp⁹ terrestre aīa; tñ fecit celestē: vñ facti viri lz i terra habitauerūt corpe: i celo tñ habitāt mēre. Dicet iḡ de i iudicio auaris: terra es et in terra infernali sepelietis Luc. xvi. ca. Mortu⁹ est diues et sepultus est i inferno. Dicet iracundis ignis es: et i igne gehēne combureris iob xxxi. Ignis est vsq; ad p̄sumationē deuozās. Dicet delitiosus: aqua es et i aīs infernalib⁹ demergeris expo. xv. Submersi sūt quasi plūbū i aīs vehemētib⁹. Dicet superbis: vent⁹ es: et ideo grauiter allideris Job. xxx. Eleuasti me et quasi super ventum ponens allisisti me valide. Bonis autē q̄ habuerunt animā celestē dicet: celū es: et ideo in celo regnabis i eternum Mat. xxv. Possidete paratū vobis regnū et c. Quarto lapsus sup lapidē nō relinquet, q̄b⁹ qua

liter si
omelia
se cog
ad ali
Sed
ois il
ctio d
die pe
mirū
p̄t⁹ f
dit O
tēplu
si fid
ex pa
enim
paul
sup l
at q

qs
pe
dic
tis
pa
cū
a
re
ei
co
oi
d
t

liter sit intelligēdū Greg. ostēdit in omelia dicēs. Peruersa mēs cū puer se cogitatiōi adhuc pueriorē adscit ed aliud q̄ lapidē sup lapidē ponit Sed cum aduersionē suā aīa ducitur oīs illa cogitationum suarūz p̄stru ctio dissipat̄. Juxta illd. ps. In illa die peribunt cogitationes eorū: nec mirū si aīa sic dissipatur in morte q̄ prius fuerat dissipata i vita sicut ostē dit Orige. dicens. Verus xp̄i cultor tēplum est de i integroz p̄fectus: sed si hīdē teneat z opa deserat tēplum ē ex parte cōsistēs z ex parte destru- enum. Si autē i pctō permaneat sic paulatim minuit̄ donec in eo lapis sup lapidē mādatorū dei nō remane at qui nō destruat̄. ¶ Sermo. iij.

Domus mea domo fonis vocabit̄ zc. Cōsuetudo xp̄i erat q̄ qñ veniebat hierusalē mox ad tēplū currebat qd̄ faciebat duplici d̄ cā. vt d̄t Chri. prius i hoc exēplū nobis daret. vñ dicit. Propriū erat boni filij venien tis hierusalē vt ad domū curreret patrie. Tu autē imitator xp̄i factus tū aliqñ igressus fueris ciuitatē. prius a nōem actū ad eccliaz debes curre re. Scdo vt sacerdotiū sanaret. dicit ei q̄ sacerdotiū ē sicut stomachus in corpore q̄ sicut stomacho lāguente oīa alia mēbra lāguēt. Sic qñ sacer dotiū lāget: lāget oīa mēbra subdi torū. 3o xp̄s originē sue passiois cu rare volēs ad tēplū venit z vēdētes z emētes eiecit. Sacerdotes em̄ in atrio tēpli boues z oues tenebāt: ne ex defectu hostie se aliq̄s excusaret Campsores etiā ibi stabāt vt nō ha bētib⁹ vñ emerent pecuniā mutua- rēt. 4ta autē tāta auaritia sacerdo- tū fuit magna cā destructiois iudeo- ruz. vñ d̄t beda. Post numerata ma la igressus tēplum vēdētes z emen tes eiecit. In hoc innuens q̄ ruina ppli maxīme sacerdotū culpa fuit.

Dū em̄ vēdētes z emētes pcutit ostē dit. vñ radix p̄ditiois p̄cessit. Expo nēs autē supradictū d̄bū dixit ab ini- tio. Domus mea domo fonis vocabi- tur. Domus autē dei ad q̄druplex offi- ciū ē facta sicut ex p̄nci euāgelio col- ligit̄. Prius em̄ facta ē deo ad habitā- dū: qd̄ notat̄ cū d̄t. Domus mea. i. mi- chi ad habitādū electa. Apoca xxi. Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹ z ha- bita zc. q̄. paracl. viij. Elegi locū istuz vt sit nomē meū ibi i sēpiternū z p̄- maneāt oculi mei z cor meū ibi cura- ctis dieb⁹. Ex q̄b⁹ h̄bis h̄t q̄ de⁹ i ec- clia p̄dit oculos suos nomē suū z cor suū. oculos suos ibi h̄z q̄b⁹ videt ofo- nes: genuflexioes z lachrymas bono- rū: q̄b⁹ v̄ videt vanitates ornamēto- rū Amb. sup primā ep̄lam ad Thi. Qui i ofone vult exaudiri a mota a se p̄pa inclinare se d̄z dei mīam. p̄- uocet. habit⁹ nāq̄ superb⁹ nō impe- trat qd̄ orat: nec de se recta facit cre- di. Et q̄tō magis hoīb⁹ mulier splē- descere vñ tātō maḡ a deo despiciē. Videt et illos q̄ verba vana z detra- ctoria i ecclia loquuntur. Legit̄ de sc̄to. Sixto ep̄o ianueni: q̄ semel in ecclia cōsistēs i risū est maximū. p̄- uocat⁹: asserens se vidisse demonem loquens in ecclia scribentē z cū car- ta deficeret z ille cū dētib⁹ eā elon- gare vellet subito carta fracta ca- put ei⁹ valido ictu mux ipetit: ita vt sonit⁹ collusiois z vuln⁹ capitis seq̄- ret̄ z sic ille euauit. Vide et illos q̄ eccliam polluūt per aliq̄ illicita vñ secularia que ibi faciūt. Legit̄ q̄ p̄- peius equos in porticū tēpli Salo- monis stabulari fecit: z cuzysq̄ ad diē illā fuisset fortunatissim⁹ nun q̄- postea pugnauit: quin semp ab ho- stibus vicere. Scdo ibi h̄z nomen suū: q̄ dom⁹ dei vocat̄. Dom⁹ autē a domo domas appellari cōsuevit q̄ domat̄. i. humiliant̄ in ea h̄itātes et ex hoc humiles z boni sunt domus dei. Supbi autē d̄nt vocari dom⁹ luci- feri. Et sc̄bz hoc potit deriuari a do- u. iij.